

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200637

UNIVERSAL
LIBRARY

University of Mysore

Oriental Research Institute Publications

KANNADA SERIES No. 30

GENERAL EDITOR

H. R. RANGASWAMY IYENGAR, M.A.

Superintendent, Oriental Research Institute, Mysore

ಚೌಂಡರಾಜಕೃತ

ನಳಚಂಪು

NALACAMPU

OF

CAUNDARAJA

EDITED BY

H. R. RANGASWAMY IYENGAR, M.A.

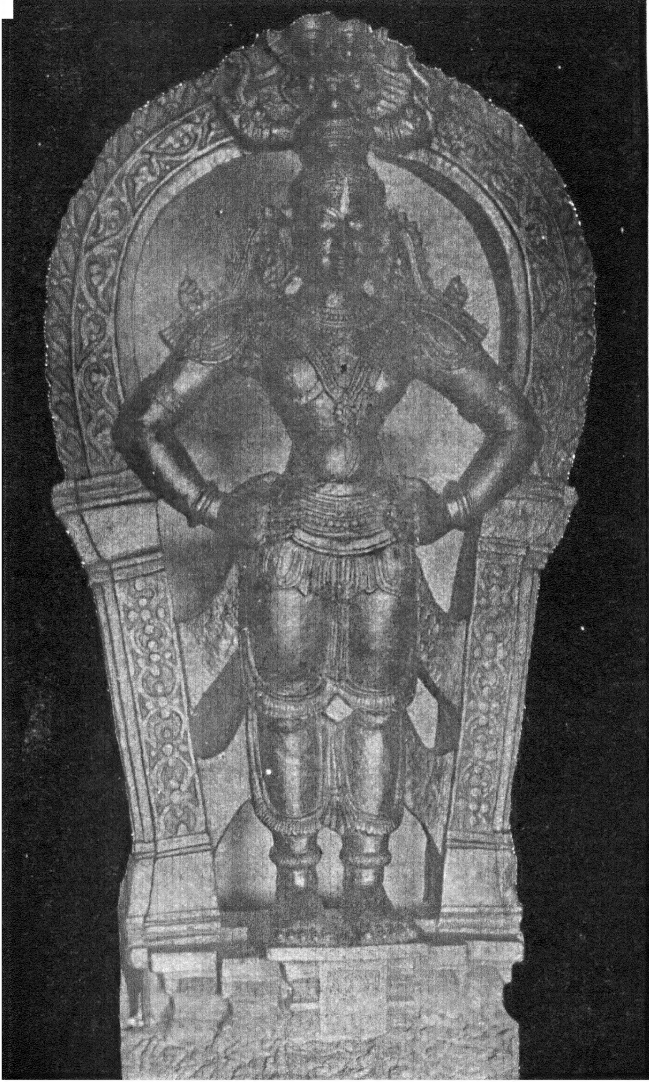
AND

VIDVAN S. N. KRISHNA JOIS

MYSORE:

PRINTED BY THE SENIOR ASST. DIRECTOR, GOVT. PRESS

1952

ಹೊಸಕೋಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಷ್ಣುಲಿಂಗ ವಿಗ್ರಹ

ಪ್ರಸ್ತಾವನ

ಈ ಕಾವ್ಯವು ಒಂದು ಚಂಪೂಗ್ರಂಥ. ಇದನ್ನು ಬರೆದವನು “ಚೌಂಡರಸಂ ಕರ್ಣಾಟವಂಶ ತೃಂಗಾರ ರಸಂ.” ಈತನಿಗೆ ಚೌಂಡ ರಾಜನೆಂಬ ಹೆಸರೂ ಇದ್ದಿತು. ಈತನು ಈ ನಳಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲದೆ ದಶಕುಮಾರಚರಿತ್ರೆ ಮತ್ತು ಬಾಣಾಸುರವಿಜಯ ಎಂಬೀ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುವುದಾಗಿ ಈ ಕಾವ್ಯದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿರುವ

‘ ಬಾಣಾಸುರವಿಜಯಂ ಕ
 ಲ್ಯಾಣನಳಖ್ಯಾತಿ ದಶಕುಮಾರಚರಿತ್ರಂ |
 ಕ್ಷೋಣೀಜನಕರ್ಣಮನಃ
 ಪ್ರೀಣನಮಿವು ಚೌಂಡರಾಜವಿರಚಿತಕೃತಿಗಳ್ || ’

ಎಂಬ ಕಂದಪದ್ಯದಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುವುದು ; ಅಲ್ಲದೆ ಇವನು ರಚಿಸಿರುವ ಈ ಮೂರು ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಳಚಂಪುವೇ ಕೊನೆಯದೆಂದೂ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡುವುದು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ದಶಕುಮಾರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕಾವ್ಯಕಲಾನಿಧಿ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ|| ಉಂ. ಆ. ರಾಮಾನುಜೈಯಂಗಾರ್ಯರು ಕ್ರಿಸ್ತಾಬ್ದ ೧೯೦೨ರಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಿಟ್ಟು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿರುವರು. ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಗದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಚಂಪೂರೂಪದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಸಿದಂತೆ

‘ ಮೊದಲೊಳ್ ದಂಡಿಕವೀಶ್ವರಂ ದಶಕುಮಾರಾಖ್ಯಾತ ಚಾರಿತ್ರಮಂ
 ಪದೆವಿಂ ಸಂಸ್ಕೃತಭಾಷೆಯಿಂ ರಚಿಸಿದಂ ಧಾತ್ರೀಜನಶ್ಲೋತ್ರನ |
 ಮೃದವಪಂತದನಾಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯವತಾರಾಕಾರಮಂ ತಾಳ್ದಿ ನ
 ದ್ವಿದಿತಂ ರಂಗದೊಳಾಡಿ ತೋರ್ಪತೆಹದಿಂ ಪೇರ್ದ್ವಂ ಸುಕರ್ಣಾಟದಿಂ || ’

ಎಂಬ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವನು. ಆದರೆ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಈವರೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಇವನ ಬಾಣಾಸುರವಿಜಯ ವಂತೂ ಸಿಕ್ಕಿಯೇ ಇಲ್ಲ.

ಈತನ ಕೃತಿಯಾದ ನಳಚಂಪುವಿನ ಒಲೆಯ ಪ್ರತಿಯು ಕ್ರಿಸ್ತಾಬ್ದ ೧೯೨೮ರಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಈ ಪ್ರತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ಈಗ

ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿದೆ. ಈ ಒಲೆಯ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೩೬ ಪತ್ರಗಳಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪುಟದಲ್ಲಿಯೂ ೮-೧೦ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಒಂದೆರಡು ಒಲೆಗಳ ತುದಿಯು ಮುರಿದುಹೋಗಿದೆ. ಬರವಣಿಗೆಯು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಲೋಪಗಳಿವೆ. ಹೀಗೆ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿರುವ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಕಂನದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದೆ. ಮಾತೃಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪಾಠವು ಅರ್ಥವಾಗದಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ತಿದ್ದಿ ಮಾತೃಕೆಯ ಪಾಠವನ್ನು ಪುಟದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅರ್ಥಪುಷ್ಟಿಕರವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದ ಕೆಲವು ಪಾಠಗಳನ್ನು ಸೂಚಿತ ಪಾಠವೆಂದು ಒಂದು ಕಡೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಮೂಲಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಶಕಟರೇಫದ ಪ್ರಯೋಗವಿದ್ದರೂ ಅದು ಅನೇಕ ಕಡೆ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿದೆ. 'ಃ' ಪ್ರಯೋಗವು ಮಾತೃಕೆಯಲ್ಲಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕವಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದಿರಬೇಕೆಂದು ಇದನ್ನು ಅಚ್ಚಿನ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದೆ. ಚೌಂಡರಸನ ಕಾಲ ದೇಶಾದಿಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು ಈ ಕಾವ್ಯವು ಅಷ್ಟು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇವನ ದಶಕುಮಾರ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ಈತನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಇವನನ್ನು ಮತ್ತಾವ ಕವಿಯೂ ತನ್ನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಸಿಲ್ಲ. ಇವನು

‘ ಪೊಗದ್ವಂ ಲಕ್ಷಣಲಕ್ಷಿತಾದ್ಭುತವಚೋನಿಷ್ಕಂಪನಂ ಪಂಪನಂ
ಜಗತ್ಪ್ರೀತಿಕರ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕವಿತಾನಂಪನ್ನನಂ ಪೊನ್ನನಂ |
ಸುಗಮಾರ್ಥಸ್ತು ಟಶಬ್ದ ಸುಂದರಕಿರದ್ವ್ಯಾಕ್ಯಾಂದ್ರನಂ ಚಂದ್ರನಂ
ಭಗವದ್ವಿಷ್ಣುಕಥಾವತಾರ ರಚಿತ ಶ್ರೀ ಭದ್ರನಂ ರುದ್ರನಂ || ’

ಎಂದು ತನಗೆ ಹಿಂದಿದ್ದ ಕವಿಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಪಂಪ, ಪೊನ್ನ, ಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ರುದ್ರಭಟ್ಟ ಇವರನ್ನು ತನ್ನ ದಶಕುಮಾರ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಸಿರುವುದರಿಂದ, ಜಗನ್ನಾಥವಿಜಯವನ್ನು ಬರೆದಿರುವ ರುದ್ರಭಟ್ಟನಿಗಿಂತ ಈಚಿನವನೆಂದು ನೈಪ್ಯಪಡುತ್ತದೆ. ಕವಿಚರಿತೆಕಾರರು ಮೊದಲು ರುದ್ರಭಟ್ಟನ ಕಾಲವನ್ನು ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೮೦¹ ಎಂದು ಊಹಿಸಿ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯನವರ ವಾದವನ್ನು ಖಂಡನೆಮಾಡುವಾಗ ಆತನು ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೮೫² ರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಬಹುದೆಂದು ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದಲೇ ಚೌಂಡರಾಜನು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೮೫ರ ಮೇಲೆ ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೩೦೦ರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಬಹುದೆಂದು ಅವರು ಊಹಿಸಿರುತ್ತಾರೆ³. ಆದರೆ

¹ ಕವಿಚರಿತ್ರೆ, ಸಂ. ೧, ಪುಟ ೨೭೧.

² ಕವಿಚರಿತ್ರೆ, ಸಂ. ೩, ಅವತರಣಿಕೆ

³ ಕವಿಚರಿತ್ರೆ, ಸಂ. ೧, ಪುಟ ೪೦೩.

ಅವರು ಚೌಡರಾಜನ ಕಾಲದ ಉತ್ತರಾವಧಿಯನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸಲು ಯಾವ ಕಾರಣವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜಪುರೋಹಿತರು, ಚೌಡರಸನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಬರೆದಿರುವ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ¹ ಕವಿಯು ಕಾಲದ ಉತ್ತರಾವಧಿಯನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಲು ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿರುವರು.

(i) ಚೌಡರಾಜನು ಅಭಿನವ ದಶಕುಮಾರಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ದೇವಗಿರಿಯಾದವರ ಸಿಂಹಣ ರಾಜನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿರುವುದು.

(ii) ಪಂಡರಾಪುರದ ವಿಷ್ಣುವದೇವರನ್ನು ಪಾಂಡುರಂಗನೆಂದು ಆತನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಸಂಪೋದಿಸುವ ಇರುವುದು. ಇವೆರಡರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಕಾರಣವು ಅಷ್ಟು ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಭಿನವ ದಶಕುಮಾರ ಚರಿತ್ರೆಯ ಎಂಟನೆಯ ಅಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿರುವ ಅಪಹಾರವರ್ಮನ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ 'ಚೇರಂ ವಾರುವಕ್ಕೋಟಿಯಂ ಗಜಘಟಾ ಸಂತಾನಮಂ ಪಾಂಡ್ಯನೆ' 'ಲ್ಲಾ ರತ್ನಾಭರಣಂಗಳಂ ಪದೆದು ಚೋಳಂ ಸಿಂಹಣಂ ಪದ್ಮಿನೀ || ನಾರೀಸಂತತಿಯಂ ನಿಜಂ ಕಳಹಿದಂ' ಎಂಬ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ, ದಂಡಿಯಿಂದ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಡದ ಚಂಪಾನಗರದ ರಾಜನ ಒಡ್ಡೋಲಗವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉದ್ಯುಕ್ತನಾಗಿ ಚೌಡರಾಜನು ತನಗೆ ಸಮಕಾಲೀನರಾದ ಚೇರ, ಪಾಂಡ್ಯ, ಚೋಳ ಮತ್ತು ಸಿಂಹಣ ರಾಜರನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವನು. ಇಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಣನು ಪದ್ಮಿನೀ ನಾರಿಯರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನೆಂದಿರುವುದರಿಂದ ಈತನು ಕರ್ಣಾಟಕ ರಾಜನಾಗಿರಬೇಕು. ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೮೦ರ ಈಚೆಗೆ ಕರ್ಣಾಟಕ ರಾಜರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ದೇವಗಿರಿಯಾದವರಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೨೧೦-೧೨೪೭ರ ವರೆಗೆ ಆಳಿದ ಸಿಂಹಣರಾಜನನ್ನು ಕವಿಯು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿರುವನೆಂದು ಊಹಿಸಿ, ಚೌಡರಾಜನು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೨೪೭ರ ಒಳಗೆ ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೨೪೦ರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜಪುರೋಹಿತರು ವಾದಿಸಿರುವರು; ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ತನ್ನ ಕಾಲದ ರಾಜನ ಹೆಸರನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿರುವಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಚೇರ, ಪಾಂಡ್ಯ, ಚೋಳ ಎಂದು ದೇಶದ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ರಾಜನ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿರುವನೆಂಬುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕವಿಯು ನಳಚಂಪುವಿನಲ್ಲಿಯೂ ದಮಯಂತೀಸ್ವಯಂವರಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಭೀಮರಾಜನು ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಕರ್ಣಾಟ, ಪಾಂಡ್ಯ, ಚೋಳ, ಸಿಂಹಣಾದಿ ರಾಜರಿಗೆ ಕರೆಯೋಲೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನೆಂದು ಹೇಳಿರುವನು [ನ. ಚಂ. ೨೨೪-೨೨೭ ಪದ್ಯಗಳು] ಮತ್ತೆ ಸ್ವಯಂವರ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಸಖಿಯು ದಮಯಂತಿಗೆ ರಾಜರನ್ನು

¹ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆ ಸಂಪುಟ ೯, ಸಂಚಿಕೆ ೧, ಪುಟ ೧೯.

ತೋರಿನುವಾಗ 'ನೋಡಲೇ ಸತಿ ಕರ್ಣಾಟ ನೃಪಾಲನಂ' [ನ. ಚಂ. ಪದ್ಯ ೩೮೪] 'ಈತಂ ಸಿಂಹಮಹೀಪತಿ' [ನ.ಚಂ. ಪದ್ಯ ೩೮೪] ಎಂದು ಕರ್ಣಾಟ ಮಹೀಪತಿಯಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಬ್ಬ ಸಿಂಹಪತಿಯನ್ನೂ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿರುವನು. ಇದರಿಂದ ಚೌಡರಾಜನು ಪಾಂಡ್ಯ, ಚೋಳ, ಕರ್ಣಾಟ ಮತ್ತು ಸಿಂಹಣ ದೇಶಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿರುವನಲ್ಲದೆ ಅವನ ಆಶ್ರಯದಾತನಾದ ರಾಜನ ಹೆಸರನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಈತನ ಕಾಲವನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ.

ಚೌಡರಾಜನು ಪಾಂಡುರಂಗಪುರದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ದೇವನಾದ ವಿಟ್ಟಲ ನನ್ನು ಪಾಂಡುರಂಗನೆಂದು ಸಂಬೋಧಿಸಿದಿರುವುದು ಆತನ ಕಾಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಸಾಧನವಾಗಿರುವುದು. ದಶಕುಮಾರಚರಿತ್ರೆ ಮತ್ತು ನಳಚಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ಅಭಂಗವಿಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿರುವನು. ಅವನನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಂಡುರಂಗನೆಂದು ಸಂಬೋಧಿಸಿಲ್ಲ. ಅಭಿನವ ದಶಕುಮಾರ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವತನ ಮುಖದಿಂದ ಭೀಮನದೀ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಪಂಡರಾಪುರ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಪಾಂಡುರಂಗಪುರವೆಂದು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಪಂಡ್ರಾಪುರಕ್ಕೆ ಆಗ ಪಾಂಡುರಂಗ ವೆಂದು* ಹೆಸರಿತ್ತೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡುತ್ತದೆ.

*ಕ್ರಿ. ಶ. ಏಳನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಇದೇ ಹೆಸರಿತ್ತೆಂದು ಸೋಲಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ರಾಜನಾಗಿದ್ದ ಆವಿಧೇಯನ ತಾಮ್ರಶಾಸನದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. (೧೯೨೯ನೇ ಮೈಸೂರು ಶಾಸನ ಇಲಾಖೆಯ ವರದಿ ಪುಟ ೨೬೨) ಈ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಭಾರ್ಗವನ ಗೋತ್ರದ ವಿಟ್ಟನೆಂಬೊಬ್ಬ ಶ್ಲೋತ್ರಿಯಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಐದು ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ದಾನಕೊಟ್ಟುದಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಆ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಂಡುರಂಗಪಳ್ಳಿಯೆಂಬುದೊಂದು.

ಇಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ವಿಟ್ಟನೆಂಬ ಹೆಸರಿರುವುದರಿಂದ ವಿಟ್ಟಲದೇವರ ಆರಾಧನೆಯು ಆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಆ ವೇಳೆಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಿತೆಂದು ಊಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಪಂಡರಪುರದಲ್ಲಿರುವ ವಿಟ್ಟಲ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ದ್ವಾರಕಿಯಿಂದ ತಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದುದಾಗಿ ದಂತ ಕಥೆಯಿರುವುದರಿಂದ ರಾಜ ಆವಿಧೇಯನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡುರಂಗಪಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ವಿಟ್ಟಲದೇವರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಾಗಿತ್ತೆಂದು ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಟ್ಟಲನ ವಿಗ್ರಹವು ಮಾತ್ರ ಬಹಳ ಹಳೆಯದೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ವಿಗ್ರಹವು ನೊಂಟದಮೇಲೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿಂತಿದೆ. ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಶಂಖವನ್ನೂ ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವನ್ನೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರುವಂತಿದೆ. ವಿಗ್ರಹದ ಮೇಲೆ ಬಟ್ಟೆಯಿರುವಂತೆಯೂ ನಡುಕಟ್ಟಿನ ತುದಿಯು ಬಲತೊಡೆಯ ವರೆಗಿರುವಂತೆಯೂ ಕೆತ್ತಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಕಿವಿಯ ಅಧರಣವು ಭುಜವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ. ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪದಕವೂ ಮತ್ತು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕಿರೀಟವೂ ಇದೆ. ವಿಗ್ರಹದ ಉಪವು ಮತ್ತು ಅಧರಣಗಳಿಂದ ಇದು ಕ್ರಿ. ಶ. ೫-೬ನೇ ಶತಮಾನಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದಿನದೆಂದು ವ್ಯಕ್ತವಿರುವುದು. [XX ಬೊಂಬಾಯಿ ಗೇಜೆಟಿಯರ್, ಪುಟ ೪೨೩-೪೨೪.]

ಮುಳಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಎತ್ತರ ವಿಗ್ರಹ

ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಕಡೆ ವಿಟ್ಠಲನ ಪ್ರತಿಮೆ ಇದೆ. ಅದರೆ ಇದು ಪಂಡರಪುರದ ವಿಟ್ಠಲನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೋಲುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿದೆ.

(i) ಕಡೂರಿನ ಸಿಹಿನೀರು ಹೊಂಡದ ವಾಯುವ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಚಿನ್ನಕೇಶವ ಸ್ವಾಮಿ ದೇವಸ್ಥಾನದೊಳಗೆ ಚಿನ್ನಕೇಶವನ ಒಳಗೂಡಿಯ ಎಡವಾರ್ತದಲ್ಲಿರುವ ಸಣ್ಣ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಪಂಡರಪುರದ ವಿಟ್ಠಲನನ್ನು ಹೋಲುವ ವಿಟ್ಠಲ ವಿಗ್ರಹವಿರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಈ ವಿಗ್ರಹದ ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಶಂಬವಿದೆ. ಪ್ರತಿಮೆಯು ಸುಮಾರು ೧೬ನೇ ಶತಮಾನದ್ದೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುವುದು. (೧೯೪೫ನೇ ಮೈಸೂರು ಶಾಸನ ಇಲಾಖಾ ವರದಿ, ಪುಟ ೨೭).

(ii) ಕೋಲಾರ ದಿವ್ಯಕೃಷ್ಣ ಮುಳಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೧೬ನೇ ಶತಮಾನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಜಯನಗರದೊಂದಿಗೂ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಿಟ್ಠಲದೇವಾಲಯವಿರುವುದು. ಈ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿರುವ ವಿಟ್ಠಲ ವಿಗ್ರಹವು ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ. ಎಡಗೈಯು ಶಂಬದಿಂದ ಕೂಡಿ ಸೊಂಟದ ಮೇಲಿದೆ. ಬಲಗೈಯು ದಾನ ಮುದ್ರೆಯಲ್ಲಿದೆ. (೧೯೪೫ನೇ ಮೈಸೂರು ಶಾಸನ ಇಲಾಖಾ ವರದಿ, ಪುಟ ೩೭).

(iii) ಬೆಂಗಳೂರು ದಿವ್ಯಕೃಷ್ಣ ಹೊಸಕೋಟೆಯ ವಿಟ್ಠಲ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಮೂರು ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ವಿಟ್ಠಲ ದೇವರ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ವಿಗ್ರಹವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಪಂಡರಾಪುರದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಎರಡು ಕೈಗಳೂ ವಿಗ್ರಹದ ಸೊಂಟದ ಮೇಲಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಭಾವಳಿ ಇದೆ. [೧೯೧೯ನೇ ಮೈಸೂರು ಶಾಸನ ಇಲಾಖಾ ವರದಿ, ಪುಟ ೫].

ವಿಟ್ಠಲನನ್ನು ಕೃಷ್ಣನೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿರುತ್ತಾರೆ. ಪಂಡರಪುರದಲ್ಲಿ ವಿಟ್ಠಲನ ದೇವಿಯಾದ ರಬುಮಾಯಿಯ ಅಥವಾ ರುಕ್ಮಿಣಿಯ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಭಾಮೆ ರಾಧೆಯರ ವಿಗ್ರಹಗಳಿದ್ದು ಅವುಗಳ ಪೂಜೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದೂ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತದೆ.

ವಿಟ್ಠಲನೆಂಬ ಹೆಸರು ದೇವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದಿತೆಂದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಪಂಡಿತ ರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾ ಅರ್. ಜಿ. ಭಂಡಾರಕರ್ ರವರು ಕೃಷ್ಣ ಎಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದವು ಕಿಟ್ಟು ಕಿಟ್ಟು ಎಂದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಿರುವಂತೆ, ಸಂಸ್ಕೃತದ ವಿಷ್ಣು ಎಂಬ ಪದವು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ವಿಟ್ಟು-ವಿಟ ಎಂದುಾಗಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರೀತಿಪಾಚಕವಾದ 'ಲ' ಎಂಬುದು ಹೇಗೋ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಿರಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿರುವರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಈ ದೇವರು ಇಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿಗೆಗೆ ವಿಟೆ ಎಂದಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಈ ದೇವರಿಗೆ ವಿಟ್ಠಲನೆಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿತೆಂದು ಹೇಳುವರು. ಇದಕ್ಕೆ ಉಪಪ್ಪಂಥಕವಾಗಿ ಪಂಡರಪುರದಲ್ಲಿ ಅನನ್ಯಮನಸ್ಕನಾಗಿ ಮಾತಾಪಿತೃಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ನಿರತನಾಗಿದ್ದ ಪುಂಡಲೀಕನೆಂಬೊಬ್ಬ ಭಕ್ತಶ್ರೇಷ್ಠನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ರುಕ್ಮಿಣೀದೇವಿಯು ದ್ವಾರಕೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದುದಾಗಿಯೂ ಆಗ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನ ರಾಣಿಯನ್ನು ಅರಸಿಕೊಂಡು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಜನಕ ಜನನಿಯರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪುಂಡಲೀಕನು ತಾನಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಿಂದಲೇ ಒಂದು ಇಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಎಸೆದು ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ನಿಂತುಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನೆಂದೂ ಒಂದು ಕಥೆ ಇರುತ್ತದೆ.

ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೨೭೦ರಲ್ಲಿ ಕೇಶವನ ಮಗನಾದ ಭಾನು ಎಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಪಾಂಡುರಂಗಪುರದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪೋರ್ಯಾಮವೆಂಬ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಮಾಡಿ ವಿಟ್ಟಲ ಮೊದಲಾದ ದೇವರನ್ನೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನೂ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿದನೆಂದು ಪಂಡರಾಪುರದ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಒಂದು ಶಾಸನವು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈವರೆಗೆ ಪಾಂಡುರಂಗಪುರದಲ್ಲಿ ವಿಟ್ಟಲದೇವರಿಗೂ ದೇವರನ್ನು ಪಾಂಡುರಂಗನೆಂದು ಸಂಜೋಧಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹದಿಮೂರನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸಾಧುಸಂತರಾದ ಜ್ಞಾನದೇವ, ನಾಮದೇವ ಮೊದಲಾದವರು ಪಾಂಡುರಂಗ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ವಿಟ್ಟಲನನ್ನು ಪಾಂಡುರಂಗನೆಂದು ಸ್ತುತಿಸಿರುವರು. ಅದುದರಿಂದ ಚೌಂಡರಾಜನು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೨೭೦ಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಿರಬೇಕೆಂದು ಊಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಈ ಊಹೆಯನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸಿ ಚೌಂಡರಸನ ಕಾಲದ ಉತ್ತರಾವಧಿಯನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸಲು ನಳಚಂಪುವಿನಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳು ಮಲ್ಲಕಾರ್ತುನನ ಸೂಕ್ತಿಸುಧಾರ್ಣವದಲ್ಲಿ ಸಂಕಲಿತವಾಗಿರುವುದು ವಿಶೇಷ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬೋಜನ ಕೂಟವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವಾಗ ಚೌಂಡರಾಜನು ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿಯ ಭೇದಗಳನ್ನು ಎರಡು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವನು.

(i) ' ಗಾವಟಿ ಬೆಲ್ಲವತ್ತವರೆಮಾದಲವಂಬಟೆ ' [ಪದ್ಯ ೪೭೨]

(ii) ' ನಳನಳಿಸುವ ಮೆಣಸಿನಕರೆ ' [ಪದ್ಯ ೪೭೩]

ಹೀಗೆಯೇ ಸೂಕ್ತಿಸುಧಾರ್ಣವದ ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಈತನ ಅಭಿನವ ದಶಕುಮಾರಚರಿತೆಯಿಂದಲೂ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿರುವುದು

ಈ ಎರಡು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಲ್ಲೂ ವಿಟ್ಟಲನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಸಾಧುವಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಈ ವಿಟ್ಟಲ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ಪಾಂಡುರಂಗಪುರವು ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಂತವಾಗಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಟ್ಟಲನ ಭಕ್ತರಾದ ಜ್ಞಾನದೇವ ನಾಮದೇವರೆಂಬ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸಾಧುಗಳಿಗೂ ಪಂಡರಾಪುರವು ಕರ್ಣಾಟಕದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷ್ಣುಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿತ್ತೆಂದೆ

(i) ಕಾನಡಾ ಹೋ ವಿಟ್ಟಲ ಕರ್ಣಾಟಕು | ತಾನೇ ಮಜ ರಾವಿರಾವೇಧು ||
(ಜ್ಞಾನದೇವ ಗಾಥಾ ಅಧ್ಯಂಕ ೭೭೪) ಕರ್ಣಾಟಕ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೆ ವಿಟ್ಟಲದೇವನು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿಕೊಂಡನು.

(ii) " ಕಾಶಿಯೇ ಕನೋಜಾ ದ್ವಾರಕೇ ಗುಜರು | ಕಾನಡಾ ವಿಟ್ಟಲ ಪಂಡರೀಯೇ " ನಾಮದೇವಗಾಥಾ ಅಧ್ಯಂಕ ೫೩೮-೧ [ಕನೋಜ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರವೋ ಗುಜರಾತ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ದ್ವಾರಕಾ ಕ್ಷೇತ್ರವೋ ಹಾಗೆ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ವಿಟ್ಟಲ ದೇವನ ಪಂಡರೀ ಕ್ಷೇತ್ರವು] ಎಂಬ ಗಾಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಫಂಟಾಫೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ.

ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ¹ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ' ಪದವಿಂದಂಬರಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆಚ್ಚು ಕೊಳ
ಲಿಂದೊತ್ತು ಕೃದಿಂ ಕಜ್ಜಳಂ ' [ಅಭಿನವ ದಶಕುಮಾರಚರಿತ ಅಶ್ವಾಸ ೩
ಪದ್ಯ ೩೩] ಈ ಪದ್ಯಗಳು ಮಲ್ಲಕಾರ್ಜುನನ ಸೂಕ್ತಿಸುಧಾರ್ಣವದಲ್ಲಿ
ಸಂಕಲಿತವಾಗಿವೆ. ಇವು ಆ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಇತರ ಪದ್ಯಗಳಂತೆ ಇವ
ನಿಂದಲೇ ರಚಿತವಾದುವೆಂದು ಒಪ್ಪಬೇಕು. ಅದುದರಿಂದ ಚೌಡ
ರಾಜನು ಮಲ್ಲಕಾರ್ಜುನನಿಗಿಂತ ಹಿಂದಿನವನೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಮಲ್ಲ
ಕಾರ್ಜುನನ ಕಾಲವನ್ನು ಕವಿಚರಿತಕಾರರು ² ೧೨೪೫ ಅಥವಾ
³ ಆ ಕಾಲಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳು ಮೊದಲು ಎಂದೂ
⁴ ಡಾ|| ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ⁵ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಅನಂತರಂಗಾಚಾರ್ಯರು
ಸು. ೧೨೪೦ ಎಂದೂ ಸಮರ್ಥಿಸಿರುವರು. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಚೌಡ
ರಾಜನು ರುದ್ರಭಟ್ಟನಿಗಿಂತ ಈಚೆ ಮಲ್ಲಕಾರ್ಜುನನಿಗಿಂತ ಹಿಂದೆ ಅಂದರೆ
೧೧೮೫ರ ಮೇಲೆ ೧೨೪೦ ರೊಳಗೆ ಇದ್ದಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಕವಿಯು ನಳಚಂಪುವಿನ ಅರಂಭದಲ್ಲಿ ' ಪೊರೆಗೆ ಮಂಗಳ
ಮೂರ್ತಿಯಭಂಗವಿಟ್ಟಲಂ ' ಎಂದೂ ದಶಕುಮಾರ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ
' ವಿಟ್ಟಲ ಪದಾಂಭೋಜಾತಭೃಂಗಂ ' ಎಂದೂ ತನ್ನ ಕುಲದೈವವಾದ
ಅಭಂಗವಿಟ್ಟಲನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿರುವನು ; ಮತ್ತು ಅದೇ ದಶಕುಮಾರ
ಚರಿತ್ರೆಯ ೧೪ನೆಯ ಅಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ವಿಟ್ಟಲಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಕಥಾನಾಯಕ
ನಿಂದ ಮಾಡಿಸಿ ಪಂಡ್ರಾಪುರದ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರುವನು.
ಇವುಗಳಿಂದ ಚೌಡರಸನು ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತನೆಂದೂ ಸೋಲಾಪುರ ಪ್ರಾಂತ
ವಾಸಿಯೆಂದೂ ಊಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಕವಿಯು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆಂದು
ಕವಿಚರಿತಕಾರರೂ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆಂದು ಶ್ರೀ| ರಾಜಪುರೋ
ಹಿತರೂ ಹೇಳಿರುವರು. ಈತನು ತನ್ನ ದಶಕುಮಾರ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ
ದ್ವಿಜವಂಶೋದ್ಭವನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವನು. ನಳಚಂಪುವಿನಲ್ಲಿ
' ದ್ವಿಜರಂ ಪಾಲಿಸುವುದು ಭೂಧುಜರ್ಗ ಗುಣಂ ' [ಪದ್ಯ ೧೦೭]
' ತುಪ್ಪವೇಂ ನೊಗಸದೆ ಸದ್ವಿಜರ್ಗಬಲೆ ' [ಪದ್ಯ ೪೫೦] ' ದ್ವಿಜ
ನಿಕರಂ ಧಾತವನಕ್ಕಜದಿಂ ಮೇಲ್ಪಡಿದು ಪೋಪತೆಹದಿಂ ' [ಪದ್ಯ ೫೨೯]
' ದ್ವಿಜಸೇತತಿ ಸುಕ್ಯಾಪಾನಿಜಾತ್ರಿತಸ್ಥಿತಿಯನಿರ್ವವೋರ್ ' [ಪದ್ಯ ೬೧೬]
ಎಂದು ದ್ವಿಜಶಬ್ದವನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣವಾಚಕವಾಗಿಯೇ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರುವನು.

¹ ಚೌಡರಸನ ಕಾಲ ವಿಚಾರ (ಶ್ರೀ. ಡಿ. ಎಂ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್) ಜಯಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಪುಟ ೮. ² ಕ. ಚ. ಸಂ. ೧, ಪುಟ ೩೬೯. ³ ಕ. ಚ. ಸಂ. ೩, ಪೀಠಿಕೆ lix, ೩. ⁴ ಮೈಸೂರು ಶಾಸನ ಇಲಾಖೆಯ ವರದಿ ೧೯೩೧. ⁵ ಸೂಕ್ತಿಸುಧಾರ್ಣವ, ಪೀಠಿಕೆ xvii.

ಇದರಿಂದ ಚೌಂಡನು* ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಾಧುವಾಗಿದೆ. 'ರಾಜ' 'ಅರಸು' ಎಂಬುದು ಆತನ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಹೆಸರಿರಬಹುದು.

ಈ ಕವಿಯು ಭರದ್ವಾಜ ಗೋತ್ರದವನು. ಈತನ ತಂದೆ ಮಧುಸೂದನ. ತಾಯಿ ಮಲ್ಲವೈ. ಹೆಂಡತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ. ಅಣ್ಣ ಸರಸಕವೀಶ್ವರ. ಇವನಿಗೆ 'ಕವಿತಾವಿಲಾಸ' 'ಕವಿರಾಜಶೇಖರ' ಮತ್ತು 'ಕರ್ಣಾಟ ವಂಶ ಶೃಂಗಾರ ರಸ' ಎಂಬ ಬಿರುದುಗಳಿದ್ದವು. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಈತನ ದಶಕುಮಾರ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ಎರಡು ಪದ್ಯಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

'ದ್ವಿಜವಂಶಾಂಬುಧಿಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಸಮಖ್ಯಾತಂ ಭರದ್ವಾಜ ಗೋತ್ರಜನುದ್ಧಂಡಮನೋಹರಪ್ರಚುರಶಿಷ್ಯಂ ದಾನಕಲ್ಪದ್ರುಮಂ |
ತ್ರಿಜಗನ್ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿ ವಿಟ್ಠಲಪದಾಂಭೋಜಾತಭೃಂಗಂ ಗುಣವ್ರಜಯುಕ್ತಂ ಕವಿತಾವಿಲಾಸನೆನಿಪಂ ಚೌಂಡಂ ದಯಾಮಂಡನಂ ||

ವರಮಧುಸೂದನಂ ಜನಕನೊಪ್ಪುವ ಮಲ್ಲವೆ ಮಾತೆಯಗ್ರಜಂ
ಸರಸಕವೀಶ್ವರಂ ತನಗೆ ವಲ್ಲಭೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆನಿಪ್ಪ ಪೆಂಪು ಬಿ |
ತ್ತರಿಸುಪೊಡಗ್ಗಲಂ ನಿಜಮೆನಲ' ಮೆಟುವಂ ಹರಿಪಾದಶೋಣಪಂ
ಕರುಹಮಧುವ್ರತಂ ಸುಕವಿ ಚೌಂಡರಸಂ ಕವಿರಾಜಶೇಖರಂ || '

ಸಂಸ್ಕೃತಕವಿಯಾದ ದಂಡಿಯು ದಶಕುಮಾರಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಗದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರೆದನು. ಆದರೆ ಚೌಂಡರಸನು ಅಭಿನವದಶಕುಮಾರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಗದ್ಯಪದ್ಯಾತ್ಮಕವಾದ ಚಂಪೂರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವನು. ಹೀಗೆಯೇ ಮಹಾಭಾರತಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಉಪಾಖ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಮತ್ತು ರಸಾತ್ಮಕವಾದ ನಳೋಪಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಮಾಡಿ ಚಂಪೂರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವನು. ಇದರಿಂದ ಚಂಪೂಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಈತನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಭಿರುಚಿಯಿದ್ದಿರಬಹುದೆಂದು ಅಥವಾ ಈತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚಂಪೂ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆದರೆ ಕವಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗೌರವ ಸಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ಊಹಿಸಬಹುದು.

ಪ್ರಕೃತ ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಚಂಪುವೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಗದ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಪದ್ಯವೇ ಹೆಚ್ಚು. ಇಲ್ಲಿ ೭೭೫ ಪದ್ಯಗಳೂ ೪ ಗದ್ಯಗಳೂ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ವಚನಗಳೂ ಇವೆ. ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ದಮಯಂತಿಯ ವಿರಹ ತಾಪ ಮತ್ತು ಗಣಪತಿಯ ಸ್ತೋತ್ರ ಇವುಗಳನ್ನು ಲಲಿತರಗಳೆಯಲ್ಲೂ

* ಈ ಕವಿಯು ತನ್ನನ್ನು ಚೌಂಡನೆಂದು ದಶಕುಮಾರ ಚರಿತ್ರೆ ಆಶ್ವಾಸ ೧ ಪದ್ಯ ೧೩ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವನು.

ಉಳಿದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕಂಡ, ಉತ್ಪಲಮಾಲೆ, ಮತ್ತೇಥವಿಕ್ರೇಡಿತ, ಸ್ತಗ್ಧರೆ, ಮಹಾಸ್ತಗ್ಧರೆ ಈ ವೃತ್ತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ೪೮೦ ನೆಯ ಪದ್ಯವನ್ನು ತರಳ ವೃತ್ತದಲ್ಲಿಯೂ ಕವಿಯು ರಚಿಸಿರುವನು. ದಶಕುಮಾರ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಆಶ್ವಾನಾದಿ ವಿಭಾಗಗಳಿಲ್ಲ. ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಕಥೆಯು ನಾರಾಂಶವನ್ನೇ ವಸ್ತುವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕವಿಯು ತನಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಮಾರ್ಪಾಟುವಾಡಿ, ಕಥಾಭಾಗಕ್ಕಿಂತ ವರ್ಣನೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವನು. ಗ್ರಂಥದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಅಭಂಗವಿಟ್ಟು, ಶಿವ, ಗಣಪತಿ, ಬನಶಂಕರಿ ಇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಕಾವ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಸಹೃದಯರಿಗೆ ಕವಿಯು ನಮಸ್ಕರಿಸುವನು ; ಅನಂತರ “ ಲೋಕಮನುಷ್ಯ ಮೆಚ್ಚಿಸಲಿ ಗಿರಿಶನಾರ್ಪಣೆ ” “ ದುರ್ಜನಂಗೆ ಪರಿಶಂಕಿಸಲೇಕೆ ದುರುಕ್ತಿ ಭೀತಿಯಿಂ ” ಎಂದು ಲೋಕವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಲು ಹರಿಹರಾದಿಗಳಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ದುರ್ಜನರ ಮಾತಿಗೆ ಭಯಪಟ್ಟು ನೆತ್ಯಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯದೆ ಬಿಡುವುದು ಹೇಡಿತನವೆಂದೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಈ ಪರಮಪವಿತ್ರವಾದ ಕಲ್ಯಾಣನಳಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆಯುವುದಾಗಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿರುವನು. ದಮಯಂತಿಯು ನಳನನ್ನು ವರಿಸಿ ಮದುವೆಯಾದುದರಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಗಲಿದ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಪುನಃ ಸೇರಿ ಸುಖದಿಂದಿರುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಕವಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ದೃಷ್ಟಿ. ಇದೊಂದು ಕಲ್ಯಾಣ ನಳಖ್ಯಾತ ಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರೆ. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಓದಿದವರಿಗೆ ಸದ್ಗತಿಯುಂಟು ಎಂದು ಕಾವ್ಯದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿರುವ

“ ಈ ಕೃತಿಯಂ ಮನಂಬಯಿಸಿ ಕೇಳೈ ಜನರ್ಗೆ ಸಮಸ್ತ ಶಾಶ್ವತ
ಶ್ರೀಕೃಪೆ ಪಿಂಗಡಿಕೆ ಸತತಂ ಪರಮೋತ್ಸವ ನಿತ್ಯಮೈಭವ |
ಶ್ರೀಕೃತದೇದ್ಲಿ ರಂಜಿಸುಗೆ ಕಲ್ಪತತಂ ಕಲಪೋದ್ಧಾರಿಕೆ ಶೋ
ಭಾಕೃತಿಯೊಂದಿ ನಿಲೈ ಧರೆ ಮೇರು ಮಹೀಧರಮೊಪ್ಪುತಿರ್ಪಿನಂ || ”

ಎಂಬ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವನು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ನಲೋಪಾಖ್ಯಾನವು ಲೋಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದು. ಇದನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅನೇಕ ಉದ್ಭಾವ ಕವಿಗಳು ಉತ್ಕೃಷ್ಟಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಬಂಧವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ನಳದಮಯಂತಿಯರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಎಷ್ಟುಗ್ರಂಥಗಳು ಯಾವ ಯಾವ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಟಿವೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ, ಪ್ರಾಕೃತ, ತಮಿಳು, ಕನ್ನಡ ಮುಂತಾದ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಇತರ ಪೌರಸ್ತ್ಯ ಮತ್ತು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕಥೆಯು ಅನುವಾದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದು ವಿಶ್ವ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಹೋದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಧಾರತೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದರೂ

ಹೇಗೆ ವಿಶ್ವಸಾಹಿತ್ಯರಾಶಿಗೆ ಸೇರಿರುವುದೋ ಅಂತೆಯೇ ಈ ಉಪಾಖ್ಯಾನವು ಭಾರತದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ವಿಶ್ವಸಾಹಿತ್ಯರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ರಷ್ಯಾದೇಶದ ಕವಿಯಾದ “ಜುಕೊಲ್ಸ್ಕಿ” ಎಂಬುವನು ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ತನ್ನ ದೇಶಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವನಂತೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಕಥಾವಸ್ತುವು ವಿಶ್ವಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದರೂ ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕವಿಯೂ ತನಗೆ ತೋರಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಾಟುಮಾಡಿ ತನ್ನ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದಿರುವನು. ಕನ್ನಡ ನಳಸಾಹಿತ್ಯಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಚೌಂಡರಸನ ನಳಚಂಪುವೇ ಮೊದಲನೆಯದು.* ಕವಿಯು ಭಾರತ ಕಥಾವಸ್ತುವನ್ನು ತನಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸಮಾಡಿ ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿರುವನು. ಇದರ ಬಂಧವು ಲಲಿತವಾಗಿರುವುದು. ಅಲಂಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ರೂಪಕಾಲಂಕಾರವೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಕೆಂಗು, ಸನ್ನಿಂ, ಬಳಿದಿಂ, ವಿದ್ರೂಪಂ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಕೆಲವು ಅಪೂರ್ವಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದವೆಲ್ಲವೂ ಧಾಷಾ ಮರ್ಯಾದೆಗೆ ತಕ್ಕವಾಗಿಯೇ ಇವೆ. ಕವಿಯು, ಕಾವ್ಯದ ಪಾಕವು ನಳ ಪಾಕಕ್ಕೆ ಸಮಾನವೆಂದು ತನ್ನ ಕವಿತಾ ಪ್ರೌಢಿಮೆಯನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವನು.

“ಯುವತೀ ಕೇಳೆ ಪೊನತಂ ವಿಭಾವನೆ ಪದಂ ಬಂಧಂ ರನಂ ರೀತಿ ಪಾಕವಿಶೇಷಂ ನಯಮಾರ್ದವಂ ವಿಧುಲನದ್ವರ್ಣಂ ಕ್ರಿಯಾಕೌಶಲಾ |
ದಿ ವಿವೇಕಂ ಪುದಿದಿರ್ಪ ವಿನ್ಮಯವನೀಗಳೆ ಕಂಡೆನಾಂ ಭಾವಿನರ್*
ಕವಿತಾಪ್ರೌಢಿಯೊ ಪಾಕರೂಢಿಯೊ ದಿಟಂ ಪೇಟುವೆನಾನಂದದಿಂ ||”

ನಂಸ್ಮೃತದಲ್ಲಿರುವ ದಂಡಿಯ ದಶಕುಮಾರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡಿಸಿರುವುದಾಗಿ ತನ್ನ ಅಭಿನವ ದಶಕುಮಾರಚರಿತ್ರೆಯ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಚೌಂಡರಸನು ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಬರೆದನೆಂಬುದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಈತನು ತನಗೆ ಹಿಂದಿದ್ದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಕವಿಗಳು ಬರೆದಿರುವ ನಳಸಾಹಿತ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆದಿರಬೇಕು. ಈ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದುವು ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಭಟ್ಟನ ನಳಚಂಪು, ಶ್ರೀಹರ್ಷನ ನೈಷಧಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೂಲವಾದ ಭಾರತದ ನಳೋಪಾಖ್ಯಾನ. ಶ್ಲೇಷ, ಯಮಕಾದಿತಬ್ಧಾಲಂಕಾರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಭಟ್ಟನ ನಳಚಂಪುವಿನ ಕಥಾನಂವಿಧಾನಕ್ಕೂ ಚೌಂಡರಸನ ಕಥೆಯ ಜೋಡಣೆಗೂ ಯಾವ ಸಾಮ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ; ಮತ್ತು ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನ ಕಾವ್ಯವು ನಮಗೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ನಳನು

* ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಈ ನಳಚಂಪುವಿಗಿಂತ ಹಿಂದೆ ನಳದಮಯಂತೀ ಕಥೆಯ ಕಾವ್ಯಗಳಾವುವೂ ಇದ್ದಂತೆ ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲ.

ಇಂದ್ರನ ದೂತನಾಗಿ ಹೋಗುವವರೆಗಿನ ಕಥಾಭಾಗವು ಮಾತ್ರ ಉಪಲಬ್ಧವಾಗಿದೆ.

ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೨ನೇ ಶತಮಾನದ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀಹರ್ಷನ ನೈಷಧಕಾವ್ಯವೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲ. ದಮಯಂತಿಯ ಸ್ವಯಂವರವಾದ ಮೇಲೆ ಕಲಿಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾದ ನಳದಮಯಂತಿಯರ ಅಗಲಿಕೆ, ದ್ಯೂತ ಪ್ರಕರಣ, ಪುನಸ್ತ್ವಯಂವರ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಕಥಾಭಾಗಗಳು ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೈಷಧದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿತವಾದ ಅನೇಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಚೌಂಡರಾಜನ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಹೋಗಿವೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕವಿಯು ಧಾರತದ ನಳೋಪಾಖ್ಯಾನವನ್ನೇ ಮೂಲವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೈಷಧದಲ್ಲಿರುವ ರಸಾತ್ಮಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ನಳಚಂಪೂಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆದಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ನೈಷಧದ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವನು ಮತ್ತು ಧಾರತ ಕಥಾಭಾಗಗಳನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಮತ್ತು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿರುವನು ಎಂಬುದನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿರೂಪಿಸಿದೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ನೆರವಾದ ನನ್ನ ಆಪ್ತಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಡಿ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರಿಗೂ ಇದೇ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿವಾನ್ ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎನ್. ಕೃಷ್ಣಜೋಯಿಸರಿಗೂ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವಿಟ್ಠಲದೇವರ ಛಾಯಾ ಚಿತ್ರಗಳ ಪಡಿಯಚ್ಚನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಾಚೀನ ವಸ್ತುನೈಷಧ ಶಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ.

ಎಚ್. ಆರ್. ರಂಗಸಾಮಯ್ಯಂಗಾರ್ಯ,
ಆಧ್ಯಕ್ಷ, ಪ್ರಾಚ್ಯವಿದ್ಯಾನಂದೋಧನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮೈಸೂರು.

ಚೌಂಡರಸನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಶ್ರೀಹರ್ಷನ ನೈಷಧಕಾವ್ಯದ ಕಥಾಭಾಗಗಳು

(i) ಉಪವನದ ಸರೋವರದಲ್ಲಿದ್ದ ಹೊನ್ನಹಂಸವನ್ನು ನಳನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲು, ಅದು ಕರುಣೆಯಿಟ್ಟು ತನ್ನನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ತೆಂದು ಶ್ರೀಹರ್ಷನು ತನ್ನ ಕಾವ್ಯದ ಒಂದನೆಯ ಸರ್ಗದಲ್ಲ

ಧಿಗಸ್ತು ತೃಷ್ಣಾತರಲಂ ಭವನ್ನನಃ
ಸಮೀಕ್ಷ್ಯ ಪಕ್ಷಾನ್ಮಮ ಹೇಮಜನ್ಮನಃ |
ತವಾರ್ಣವಸ್ಯೇವ ತುಷಾರನೀಕರೈ-
ರ್ಭವೇದಮಿಭಿಃ ಕಮರೋದಯಃ ಕಯಾನ್ || ೧೩೦ ||

ನ ಕೇವಲಂ ಪ್ರಾಣವಥೋ ವಥೋ ಮಮ
ತ್ವದೀಕ್ಷಣಾದ್ವಿತ್ಯನಿತಾಂತರಾತ್ಮನಃ |
ವಿಗರ್ಹಿತಂ ಧರ್ಮದನ್ಯೈರ್ನಿಬರ್ಹಣಂ
ವಿಶಿಷ್ಯ ವಿಶ್ವಾನಜುಷಾಂ ದ್ವಿಷಾಮಪಿ || ೧೩೧ ||

ಪದೇ ಪದೇ ಸಂತಿ ಭಟಾ ರಣೋದ್ಭಟಾ
ನ ತೇಷು ಹಿಂಸಾರಸ ಏಷ ಪೂರ್ಯತೇ |
ಧಿಗೀದೃಶಂ ತೇ ನೃಪತೇ ಕುವಿಕ್ರಮಂ
ಕೃಪಾಶ್ರಯೇ ಯಃ ಕೃಪಣೇ ಪತತ್ತಿಣ || ೧೩೨ ||

ಪುದೇಕಪುತ್ರಾ ಜನನೀ ಜರಾತುರಾ
ನವಪ್ರಸೂತಿರ್ವರಟಾ ತಪಸ್ವಿನೀ |
ಗತಿಸ್ತಯೋರೇಷ ಜನಸ್ತಮದ್ವಯ
ನ್ನಹೋ ವಿಧೇ ತ್ವಾಂ ಕರುಣಾ ರುಣದ್ಧಿ ನ || ೧೩೩ ||

ಈ ಶ್ಲೋಕಗಳಿಂದ ವಿವರಿಸಿರುವ ಭಾವವನ್ನೇ ಚೌಂಡರಸನು ಈ ಕಾವ್ಯದ ೧೦೫-೧೦೯ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವನು.

(ii) ನಳನು ಹಂಸವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು 'ನೀನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆ? ದೇಹಕ್ಕೆಲ್ಲಯ ಪೊಂಗಲುಗಳಾದುವೆಲ್ಲ ಪೆೞ್ತು' ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು, ಅದು 'ಮೇರುಗಿರೀಂದ್ರದೊಳಿಪ್ಪುಡು ಸಂತತಮಪ್ಪರೋಗಣಂ' [ಪದ್ಯ ೧೦೩] 'ಅಲ್ಲಿ ಸಮಂತು ಪುಟ್ಟಿ ಬಳಿದಿಂ ಪಡೆದಲ್ಲಿಯ ಪದ್ಮ ಬೀಜದಿಂ ತನು ಹೇಮವರ್ಣಮಾಯ್ತು' [ಪದ್ಯ ೧೦೪] ಎಂದು ಉತ್ತರಕೊಡುವುದು. ನಳಚಂಪುನಲ್ಲಿರುವ ಈ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳು ಭಾರತದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೈಷಧದಲ್ಲಿ ದಮಯಂತಿಯು ಇದೇ ರೀತಿ ಹಂಸವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ ಅದು ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವಂತೆ ಮೂರನೆಯ ಸರ್ಗದ

‘ ಸ್ವರ್ಗಾಪಗಾ ಹೇಮಮೃಣಾಲಿನೀನಾಂ
ನಾಲಾ ಮೃಣಾಲಾಗ್ರಭುಜೋ ಭಜಾಮಃ |
ಅನ್ನಾನುರೂಪಾಂ ತನುರೂಪಪುದ್ಧಿಂ
ಕಾರ್ಯಂ ನಿದಾನಾದ್ಧಿ ಗುಣಾನಧೀತೆ || ೧೭ || ’

ಈ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುವುದು.

(iii) ಕಾವ್ಯನಾಯಕನ ಉದಾತ್ತತೆಯನ್ನೂ ಸದ್ಗುಣಸಂಪನ್ನತೆಯನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೈಷಧಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಚೌಂಡರಾಜನು ತನ್ನ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ನಳನು ಹೊನ್ನ ಹಂಸದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಯಾವ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸದೆ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದಾಗಿಯೂ ಆ ಹಂಸವು ಆತನಿಗೆ

“ ಸತ್ಯಪರೋಪಕಾರ ಮಹದುನ್ನತಿ ನಿನ್ನದಾದೊಡಂ ಮನಂ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರಮಂ ನಿನಗೊಡರ್ಚುವೆ ” ನೆಂದೂ,

“ ನಿನಗಾಂ ಮಾಘ್ನುಪಕಾರಮಾವುದು ಕಳಾಸಂಪನ್ನೆ ಸೌಭಾಗ್ಯವ | ಧರ್ಮನಿಯರ್ಪಳ್ ದಮಯಂತಿ ಕುಂಡಿನಪುರಕ್ಕಾಂ ಬೇಗದಿಂ ಪೋಗಿ | ಮಾ ನಿನಿಯಂ ನಿನ್ನೊಡಗೊಡುವಂತನಿಗಿ ... ” ಎಂದು ಹೇಳಿತೆಂದೂ ಕಥಾಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿರುವನು.

(iv) ದಮಯಂತಿಯು ವಿರಹತಾಪದಿಂದ ಕೃಶಳಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ತಂದೆಯಾದ ಭೀಮರಾಜನು ನೋಡಿ, ಕಾರ್ಶ್ಯತೆಗೆ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಕೇಳಲು ಅವರು

“ ರೇವಾಕರ್ಣಯ ಸುಶ್ರುತೇನ ಚರಕಸ್ಮೋಕ್ತೇನ ಜಾನೇಽಪಿಲಂ |
ಸ್ಯಾದಸ್ಯಾ ನಲದಂ ವಿನಾ ನ ದಲನೇ ತಾಪಸ್ಯ ಕೋಽಪಿ ಕ್ಷಮಃ || ”

[ಸರ್ಗ ೪, ಶ್ಲೋಕ ೧೧೭]

ಎಂದು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟರೆಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀಹರ್ಷನು ತನ್ನ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿಸಿರುವನು. ಇದನ್ನನುಸರಿಸಿಯೇ ಚೌಂಡರಾಜನು ನಳಚಂಪುವಿನಲ್ಲೂ

“ಆದಾನೆ ನಿದಾನಜ್ಞರಂ ಆಯುರ್ವೇದಿಗಳಂ ಕರೆಸಿದಂ ಧರಿತ್ರಿಕಾಂತಂ” [ಪದ್ಯ ೨೧೯]

“ನುದತಿಯ ತಾಪಜ್ವರಮಾವುದಹುಂ ಮಾಣ್ಡಂದಮೆಲಲ ಭೂಪಾಲಕ ಕೇಳಿದು ನಳದ ಕಷಾಯದಿ ||” [ಪದ್ಯ ೨೨೦] ಎಂದು ಹೇಳಿರುವನು.

(v) ಸ್ವಯಂವರವಾದಮೇಲೆ ಇಂದ್ರಾಗ್ನಿಯಮವರುಣರು ದಮಯಂತಿಗೆ “ಕಿಂಚಿತ್ತ್ವಯಾ ನಹಿ ಪತಿವ್ರತಯಾ ದುರಾಪಂ ಧನ್ಯಾಸ್ತು ಯಸ್ತವ ಬತ ವ್ರತಲೋಪಮಿಚ್ಛುಃ” ಎಂದು ವರ ಕೊಟ್ಟುದಾಗಿ ನೈಷಧ ದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ನಳಚಂಪುವಿನಲ್ಲಿ “ನಿನ್ನ ಪತಿವ್ರತಾಗುಣಮನಾರ್ ಕೆಡಿಸಲ ಬಗೆದಿದೊಡಾಕ್ಷಣಂ ನಿನ್ನಯ ಕೋಪವಹ್ನಿಯನವರ್ ಮಿಗೆ ಧನ್ಯವ ನೆಯ್ದುಗೆ” ಎಂದು ಚೌಂಡರಾಜನು ನರ್ಣಿಸಿರುವನು. ಈ ಅಂಶವು ಧಾರತದಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಇವಲ್ಲದೆ ದಮಯಂತಿಯ ವಿರಹವರ್ಣನೆ, ಸ್ವಯಂವರ ಮಂಟಪ ದಲ್ಲಿರುವ ರಾಜರ ವರ್ಣನೆ, ಸ್ವಯಂವರವಾದಮೇಲೆ ನಡೆದ ಭೋಜನ ಕೂಟದ ವರ್ಣನೆ, ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಚೌಂಡರಾಜನು ಶ್ರೀಹರ್ಷನ ನೈಷಧವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಬರೆದಿರುವನು. ಇದರಿಂದ, ಚೌಂಡ ರಸನು ಶ್ರೀಹರ್ಷನ ಕಾವ್ಯದಿಂದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವನೆಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳ ಬಹುದು.

ಭಾರತದ ನಳೋಪಾಖ್ಯಾನಕ್ಕೂ ಚೌಂಡರಾಜನ ನಳಚಂಪುವಿಗೂ ಇರುವ ಕಥಾವ್ಯತ್ಯಾಸ

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ದಮಯಂತಿಯ ಜನನಾದಿ ವಿಚಾರಗಳು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿವೆ. ನಳನ ವಿಜಯಯಾತ್ರೆ, ಮೃಗಯಾವಿನೋದ ಇವುಗಳ ವರ್ಣನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಚೌಂಡರಾಜನು ದಮಯಂತಿಯ ಜನನಾದಿ ವಿಷಯಗಳ ವರ್ಣನೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನವಿಡದೆ 'ಭೀಮನೃಪಾಲಪುತ್ರಿ ದಮಯಂತಿ' ಎಂದು ನೂಚಿಸಿ, ಆಕೆಯು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅತಿಸುಂದರಿಯಾಗಿದ್ದಳೆಂದು ಮಾತ್ರ ವರ್ಣಿಸಿರುವನು. ಆದರೆ ನಳನ ಜನನ, ಆತನ ವಿಜಯಯಾತ್ರೆ ಮತ್ತು ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಆತನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕವಿಯು ನಳಚಂಪುವಿನಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುವನು. ಕವಿಯು ತನ್ನ ಕಾವ್ಯವು ಪುಣ್ಯನಳಚರಿತ್ರೆಯಾದುದರಿಂದ ಕಥಾನಾಯಕನ ಉತ್ಕರ್ಷಾವಹವಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ರೀತಿ ಭಾರತದ ಮೂಲ ಕಥಾಭಾಗವನ್ನು ಮಾರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿರುವನು.

ದಮಯಂತಿಯ ರೂಪಲಾವಣ್ಯಾತಿಶಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಮನನೋತು ವಿರಹವೃಥೆಯಿಂದ ಸಂತಪ್ತನಾಗಿ ಆ ತಾಪವನ್ನು ನೀಗಿಕೊಳ್ಳಲು ನಳನು ಉಪವನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವನು. ಅಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಕೊಳದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಹೊನ್ನಹಂಸವನ್ನು ಆತನು ಕಂಡು ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವನು. ಆಗ ಆ ಪಕ್ಷಿಯು ಭಯದಿಂದ "ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲದೆ ಬಿಡು ; ನಾನು ದಮಯಂತಿಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅವಳು ಮತ್ತಾರನ್ನೂ ಪರಿಸದೆ ನಿನ್ನನ್ನೇ ಪರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವೆನು" ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಆತನು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಆ ಹಂಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟನೆಂದು ಭಾರತದಲ್ಲಿದೆ. *ನಳಚಂಪುವಿನಲ್ಲಿ ಬೇಟೆಗಾರರ ಪ್ರೇರಣೆಯಂತೆ ವಿರಹ

* ಸಂಸ್ಕೃತ ನಳಚಂಪುವಿನಲ್ಲಿ ಬೇಟೆಯ ಪ್ರಕರಣವು ವರ್ಣಿತವಾಗಿದ್ದರೂ ಸನ್ನಿವೇಶವು ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ಚೌಂಡರಸನ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿರುವಂತೆಯೇ ಕನಕದಾಸನ ನಳಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲೂ ಬೇಟೆಯ ಸನ್ನಿವೇಶವು ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಸಂತಪ್ತನಾದ ನಳನು ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಹೋಗುವನು. ಹಂಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಮೇಲೆ ಅದು “ದಮಯಂತಿಯು ನಿನ್ನನ್ನೇ ವರಿಸುವಂತೆಮಾಡುವೆನು” ಎಂದು ನಳನಿಗೆ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಹೋಗುವುದು.

ಇಲ್ಲಿ ನಾಯಕನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಟೆಯ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನೂ ಅತನ ದಯಾಲುತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ನಳನು ಹಂಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಮೇಲೆ ಅದು ಅವನಿಗೆ “ದಮಯಂತಿಯು ನಿನ್ನನ್ನೇ ವರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವೆನೆಂದು” ತಿಳಿಸಿತೆಂದೂ ಕವಿಯು ತನ್ನ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವನು.

ದಮಯಂತಿಯ ವಿರಹವರ್ಣನೆ, ನಳನು ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ಹೊರಟಾಗ ಮಾಡುವ ಗಣಪತಿಯಸ್ತುತಿ, ನಳನು ದೂತನಾಗಿ ದಮಯಂತಿಯ ಅಂತಃ ಪುರಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಕೃತಿಯಿಂದ ಮಾನಿನಿಯೊಬ್ಬಳು ಇಂದ್ರನಾಣತಿಯಂತೆ ಅವನೊಡನೆ ಹೋಗುವುದು—ಇವು ಭಾರತದಲ್ಲಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಚೌಂಡರಸನ ಕಲ್ಪನೆಗಳು.

ಲೋಕಸಂಚಾರಿಯಾದ ನಾರದನು ಪರ್ವತನೊಡನೆ ಇಂದ್ರನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವನು. ಇಂದ್ರನು ಅವರನ್ನು ಅರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸುವನು. ಅನಂತರ ವಿಶೇಷವಾರ್ತೆ ಏನೆಂದು ಇಂದ್ರನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು, ನಾರದನು ಕುಂಡಿನ ನಗರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿರುವ ದಮಯಂತೀ ಸ್ವಯಂವರದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವ ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅಗ್ನ್ಯಾದಿ ದಿಕ್ಪಾಲಕರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವರು. ಎಲ್ಲರೂ ದಮಯಂತೀ ಸ್ವಯಂವರದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಹರ್ಷಿತರಾಗಿ ತಾವೂ ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವರು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮನ್ಮಥನಂತಿದ್ದ ನಳನನ್ನು ಕಂಡು ವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ ಅವನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು, ನೀನು ನಮಗೆ ದೂತನಾಗಿ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಲು, ಪರೋಪಕಾರಿಯಾದ ನಳನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಅವನು ಇಂದ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ‘ನೀವು ಯಾರು? ಏತಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ದೂತನಾಗಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದಿರಿ? ನಾನು ದೂತನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವಾವುದು?’ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವನು. ಆಗ ಅವರು ತಾವು ಇಂದ್ರಾಗ್ನಿಯಮವರುಣರೆಂದು ತಮ್ಮ ಪರಿಚಯವನ್ನು ನಳನಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು, “ನಾವು ದಮಯಂತಿಯನ್ನು ವರಿಸಲು ಬಂದಿರುವೆವು. ನೀನು, ನಾವು ವರಿಸಲು ಬಂದಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ದಮಯಂತಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ಅವಳು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನಾದರೂ ವರಿಸುವಂತೆ ಹೇಳು” ಎನ್ನುವರು. ದಮಯಂತಿಯನ್ನು ವರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬಂದಿರುವ ತನಗೆ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ನಿಯಮಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನಳನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಇಂದ್ರನು ‘ಮೊದಲು ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಮಾತು

ಕೊಟ್ಟು ಈಗ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದು ನಿನಗೆ ತಕ್ಕದಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಲು ನಳನು ಮರುಮಾತಾಡದೆ ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖನಾಗುವನು. ಅಂತಃ ಪುರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ನಳನ ತೇಜಸ್ವನ್ನು ನೋಡಿ ಭ್ರಾಂತರಾದ ಸಖಗಳಾರೂ ಅವನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಿಸಲು ಸಮರ್ಥರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ದಮಯಂತಿ ಇದ್ದೆಡೆಗೆ ಹೋಗಲು, ದಮಯಂತಿಯೇ ಅವನನ್ನು " ನೀನು ಯಾರು ? ಏತಕ್ಕೆ ಬಂದೆ ? ಇತರರಿಗೆ ಕಾಣದಂತೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದೆ ? " ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು, ತಾನು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ದೂತನಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ನಳನೆಂದೂ ಅವರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೇ ತಾನು ಇತರರಿಗೆ ಕಾಣದಂತೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನೆಂದೂ ಹೇಳುವನು. ಅನಂತರ ನಳನು, ಇಂದ್ರಾಕ್ಷಿಯಮವರುಣರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನನ್ನು ನೀನು ವರಿಸೆಂದು ಅನೇಕ ವಿಧದಲ್ಲಿ ದಮಯಂತಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೂ ಅವಳು ನಳನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತಾರನ್ನೂ ತಾನು ವರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಳು. ಧರ್ಮಭೀರುವಾದ ನಳನು ಪರಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಬಂದವನು ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದಂತಾಯಿತಲ್ಲಾ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಲು ದಮಯಂತಿಯು ನಳನಿಗೆ " ಸ್ವಯಂವರ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ನೀನೂ ಇಂದ್ರಾದಿಗಳೊಡನೆ ಬಂದಾಗ ಅವರೆದುರಿನಲ್ಲೇ ನಿನ್ನನ್ನು ವರಿಸುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಹಾನಿಯೂ ಇಲ್ಲ " ಎಂದು ಹೇಳುವಳು. ನಳನು ದೇವತೆಗಳ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ದಮಯಂತಿಯು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವನು.

“ ಏತಾವದೇವ ವಿಬುಧಾ ಯಥಾವೃತ್ತಮುಪಾಹೃತಂ |

ಮಯಾ ಶೇಷೇ ಪ್ರಮಾಣಂ ತು ಭವಂತೃದಶೇತ್ಸರಾಃ || ”

ಎಂದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಳನು ಇಂದ್ರಾದಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳುವನು. ಭಾರತದ ಈ ಕಥಾಭಾಗವನ್ನೇ ಕವಿಯು ನಳಚಂಪುವಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರುವನು. ಪರ್ವತಮುಷಿಯ ಪಾತ್ರದಿಂದ ಕಥೆಗೆ ಯಾವ ಪೋಷಣೆಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಕವಿಯು ನಾರದನೊಬ್ಬನೇ ಇಂದ್ರನ ಅಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದನೆಂದು ತಿಳಿಸಿರುವನು. ನಾರದನು ಇಂದ್ರಾಕ್ಷಿಯಮವರುಣರಿಗೆ ದಮಯಂತಿಯ ಸ್ವಯಂವರದ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ' ಆಕೆ ನಳನಲ್ಲದು ಟಿದರನೇಕಾಂತದೊಳಂ ವಿಚಾರಿಸಳ್ ' ಎಂದು ತಿಳಿಸಲು, ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಅಮರೇಂದ್ರವಕ್ಷಿ ಕಾಲವರಣರು “ ಭೂಮಿಯೊಳ್ ಚೆಲ್ವೆಯಪ್ಪಳ್

ದಮಯಂತೀ ನಾಮಮುಳ್ಳಂಗನೆ, ನಳನದಿಪಂ ಮಿಕ್ಕರೇಬಾಡ್ತೆ
ಯೆಂಬುತ್ತಮನತ್ವಂ ವ್ಯರ್ಥವಪ್ಪಂತೆನಗುವೆವು” ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ
ಎದರ್ಭನಗರಿಗೆ ಹೊರಟರೆಂದು ಕವಿಯು ನಳಚಂಪುವಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವನು.
ಈ ರೀತಿ ದಮಯಂತಿಯು ನಳನಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತಳಾಗಿರುವಳೆಂದು ದೇವತೆಗೆ
ಳಿಗೆ ತಿಳಿದುದರಿಂದಲೇ, ನಳನನ್ನು ದೂತನಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುವುದರಿಂದ
ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವು ನಿದ್ಧಿಸುವುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಲು ಅವಕಾಶವಾಯಿ-
ತೆಂದು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವನು. ಈ ಅಂಶವನ್ನೇ
‘ಶಾತೋದರಿ ಬಯಸುವ ನಳನೀತಂ ತಾಂ ದೂತನಾಗಿ ಪೋದೊಡೆ
ತತ್ತ್ವಾಂ | ತಾತತಿಯವನೆಲ್ಲಿಯನೆಂದೇತೆಹದಿಂ ನೀಚನಾಗಿಪರ್ ನನು
ನಗುತಂ ||’ ಎಂಬ ಪದ್ಯದಿಂದ ಸೂಚಿಸಿರುವನು. ಅಲ್ಲದೆ,

“ವೈದರ್ಭನಂದನೆ ಯೆಂಬಳ್ ದಮಯಂತಿಯಾಕೆಯನಲಂಪಿಂದಿತ್ತು
ಮತ್ತೈವವರ್ಧನಮಂ ಮಾಬ್ಬುದು” ಎಂದು ದೇವತೆಗಳು ನಳನಿಗೆ
ಹೇಳಲು, ರಾಜನು ನಕ್ಕು ‘ಅದೆನ್ನಿಚ್ಛೆಯೇ ಲೋಕರತ್ನವನದಂ
ತಾನೀಯಲೇಂ ಬಕ್ಕುಮೇ’ ಎಂದು ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳಿರುವನು ; ಎಂದು
ಮೊದಲು ತಿಳಿಸಿ, ಅನಂತರ ದೇವತೆಗಳು ‘ಮನೋದುರ್ಭಟಕಾರ್ಯ
ವೆನ್ನದೆ ದಮಯಂತಿಯು ನಮ್ಮನ್ನು ವರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು’ ಎಂದು
ನಳನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು, ಅದರಂತೆ ಅವನು ದಮಯಂತಿಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ
ಹೋಗುವನೆಂದು ನಳಚಂಪುವಿನಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು
ಬದಲಾಯಿಸಿರುವನು. ಇಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು ನಳನನ್ನು ತಮಗೆ ದೂತ
ನಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ, ‘ನೀನೆಮಗೊಂದುತ್ತಮ
ಕಾರ್ಯವನೆನಗು’ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ರಾಜನಾದ
ನಳನನ್ನು ದೂತನಾಗಿ ಭಾವಿಸುವುದು ನಾಯಕಾಪಕರ್ಷವಾಗುವುದೆಂದು
ಭಾವಿಸಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿರಬಹುದು.

ನಳನು ದಮಯಂತಿಯ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ‘ಆ ನೃಪ
ನಟಿಯದ ತೆಹದಿಂ ಮಾನಿನಿಯೊರ್ವಳನತೀವ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಕೃತಿಯಿಂ |
ನೀನೊಡನಿರೆಂದು ಕಳುಹಿದನೇನಂ ಪೇಟ್ಟಪ್ಪನೆಂದು ದಿವಿಜಾಧೀಶಂ ||’
ಎಂಬ ಹೊಸ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಚಂಡರನನು ಕಲ್ಪಿಸಿರುವನು.
ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಳನು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ‘ಶೇಷೇ ಪ್ರಮಾಣಂ ತು
ಭವಂತಸ್ತಿದಶೇತ್ವರಾಃ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದನೆಂದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ದೇವತೆ
ಗಳಾದ ನಿಮಗೆ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಯಲು
ನಾಮರ್ಥವಿರುವುದೆಂದು ಸೂಚಿಸಿರುವುದು ಕವಿಗೆ ಸರಿತೋರಲಿಲ್ಲ.
ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ದಮಯಂತಿಯು ತಮಗೆ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ
ವೆನ್ನುವ ಅಂಶವನ್ನು ಅವರು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸ್ವಯಂವರಾರ್ಥಿ
ಗಳಾಗಿ ಬರದೇ ಇರಬಹುದಾಗಿತ್ತು ; ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಕವಿಯು

ಈ ಅಂಶವನ್ನೇ ಎತ್ತದೆ ಮಾನಿನಿಯನ್ನು ನಳನೊಡನೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆಂದು ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿರುವನು.*

ಭಾರತದಲ್ಲಿ “ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಳನನ್ನು ದಮಯಂತಿಯು ನೀನಾರೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಳು. ಅದಕ್ಕೆ ನಳನು ‘ನಲಂ ಮಾಂ ವಿದ್ಧಿ ಕಲ್ಯಾಣ ದೇವದೂತಮಿಹಾಗತಂ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅನಂತರ ದೇವತೆಗಳು ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ದಮಯಂತಿಗೆ ತಿಳಿಸುವನು. ನಳ ಚಂಪುವಿನಲ್ಲಿ ದಮಯಂತಿಯ ಆದೇಶದಂತೆ ಸಖಿಯು, ನಿನ್ನ ನಾಮವೇಂ? ಎಂದು ನಳನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು, ಅವನು ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಮೊದಲು ತಿಳಿಸದೆ ‘ನೀನೆಂಬೀ ನಾಮವೇ ನಾಮದ ನೆಲೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ‘ಇಂದ್ರಾಗ್ನಿಯಮವರುಣರು ದಮಯಂತಿಯನ್ನು ವರಿಸುವ ಮನವುಳ್ಳವರಾಗಿ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ; ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಅವರು ಕಳುಹಿಸಿರುವರು; ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ದಮಯಂತಿಯು ಕರದಿಂದ ಕಿವಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ‘ಈ ಮಾತಾಡುವರೇ ಬುಧರ್ ನಳನೃಪಂ ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಂ ಮಿಕ್ಕವರ್ ಕಾಮಾರ್ಥರ್ ಬಯಲಾಸೆಯಂ ತಳೆಯಲೇಕಿನ್ನಾದೊಡಂ ಪೇಷ್ ನಿನ್ನ ನಾಮವಂ’ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ನಳನು ‘ಆದೊಡೆ ನಳನಾಂ’ ಎಂದು ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ದಮಯಂತಿಗೆ ತಿಳಿಸುವನು” ಎಂದಿದೆ. ಇದರಿಂದ ನಾಯಕನ ಸತ್ಯಸಂಧತೆ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯನಿಷ್ಠಾಹತೆಯು ಎದ್ದು ತೋರುವುದು.

ಸ್ವಯಂವರವಾದಪೇಲೆ ಇಂದ್ರಾಗ್ನಿಗಳು ನಳನಿಗೆ ಒಟ್ಟು ಎಂಟು ವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸ್ವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದರೆಂದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ. ಇಲ್ಲಿ ಕವಿಯು, ಕಾರ್ಯಾಂತದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಫಲ ಕೊಡುವುದು ಲೋಕರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ತಾನೂ ‘ನಳನ ದೌತೃವು ಮುಗಿದೊಡನೆಯೇ ಅವನ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಠಾಹತೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ, ಇಂದ್ರನು ಅಶ್ವಹೃದಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಅಗ್ನಿಯು ನೆನೆದಾಗ ಅಗ್ನಿನಿದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಯಮನು ಸಮರವಿಜಯವನ್ನೂ ವರುಣನು ನಿರ್ಮಳ ಕೋಮಲಜಲನಿದ್ಧಿಯನ್ನೂ ವರವಾಗಿ ಕೊಡುವರು’ ಎಂದು ವರಕೊಡುವ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು

* ಕನಕದಾಸನ ನಳಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಥಾಸಂದರ್ಭವು ಈ ರೀತಿಯಿದೆ : ‘ನಳನು ದಮಯಂತಿಯ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂಚೆ ರಂಭೆಯೇ ಮೊದಲಾದ ಅಪ್ಸರೆಯರು ಅವಳಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಇಂದ್ರ ಅಗ್ನಿ ಯಮ ವರುಣರು ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಬಂದಿರುವರು ನೀನು ಅವರನ್ನು ವರಿಸು’ ಎಂದು ಹೇಳುವರು. ದಮಯಂತಿಯು ನಳನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತಾರನ್ನೂ ತಾನು ವರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸುವಳು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಅಪ್ಸರೆಯರು ಇಂದ್ರಾದಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳುವರು. ಅನಂತರ ನಳನು ದಮಯಂತಿಯ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಹೋಗುವನು.

ಬದರಾಯಿಸಿರುವನು. ಅಲ್ಲದೆ ದಮಯಂತಿಯ ಚಿತ್ತಸ್ಥೈರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಸ್ವಯಂವರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆಂದು ಹೇಳಿರುವನು. ಮುಂದೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒರ್ವಳೇ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ತನ್ನನ್ನು ಮೋಹಿಸಲು ಬಂದ ವನಚರನನ್ನು ದಮಯಂತಿಯು ಕೋಪಾಂಗ್ನಿಯಿಂದ ಸುಟ್ಟಳು ಎಂದಿರುವ ಕಥೆಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿ ಈ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿರುವನು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ-ಕಲಿಯು ದ್ವಾಪರನನ್ನು 'ತ್ವಮಪ್ಯಕ್ಷಾನ್ ಸಮಾವಿಶ್ಯ ಸಾಹಾಯ್ಯಂ ಕರ್ತುಮರ್ಹಸಿ' ಎಂದು ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದನೆಂದಿದೆ. ನಳಚಂಪುವಿನಲ್ಲಿ ದ್ವಾಪರನ ಹೆಸರಿಲ್ಲ.

ಚೌಡರಸನ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ಬರುವ ರಾಜರ ವರ್ಣನೆ, ಸ್ವಯಂವರದ ವರ್ಣನೆ, ಭೋಜನ ಕೂಟ ಮತ್ತು ಓಕುಳಿಯ ವರ್ಣನೆ ಇವು ಭಾರತದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಕವಿಯ ಸ್ವಂತ ಕಲ್ಪನೆಗಳು.

"ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒರ್ವಳೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ದಮಯಂತಿಯನ್ನು ಅಜಗರವು ನುಂಗಲು ಬಂದುದು, ಅದನ್ನು ವನಚರನು ಸಂಹರಿಸಿದುದು ಮತ್ತು ಅವಳು ಒಂದು ಋಷ್ಯಾಶ್ರಮವನ್ನು ಕಂಡು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದುದು, ಋಷಿಗಳು ಅವಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಅದೃಶ್ಯರಾದುದು." ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಕಥಾಭಾಗಗಳು ನಳಚಂಪುವಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ದಮಯಂತಿಯು ಸಾರ್ಥವಾಹರೊಡನೆ ಕೆಲವುದಿನ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಒಂದುದಿನ ಸರೋವರದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಗ ಆನೆಯ ಗುಂಪೊಂದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅವರನ್ನು ತೊಂದರೆಪಡಿಸಿತೆಂದು ಭಾರತದಲ್ಲಿದೆ. ನಳಚಂಪುವಿನಲ್ಲಿ--ದಮಯಂತಿಯು ಸರೋವರದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ವರ್ತಕರ ಗುಂಪನ್ನು ಕಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಇಭಪತಿಯೊಂದು ಬಂದು ವರ್ತಕರನ್ನು ತೊಂದರೆಪಡಿಸಿತೆಂದಿದೆ.

"ಭೀಮರಾಜನು ನಳದಮಯಂತಿಯರನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಕಳುಹಿಸಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಸುದೇವನೆಂಬುವನು ಸುಬಾಹುವಿನ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಸೈರಂಧ್ರಿಯಾಗಿದ್ದ ದಮಯಂತಿಯನ್ನು ಹುಬ್ಬಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಚ್ಚೆಯಿಂದ ಗುರುತಿಸುವನು. ಆಗ ರಾಜಮಾತೆಗೆ ಸೈರಂಧ್ರಿಯು ತನ್ನ ಅಕ್ಕನ ಮಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಕಾತರಳಾಗಿದ್ದ ದಮಯಂತಿಯು ಇಷ್ಟದಂತೆಯೇ ಸುನಂದನೊಡನೆ ಅವಳನ್ನು ಕುಂಡಿನಪುರಕ್ಕೆ ಸುಬಾಹುವು ಕಳುಹಿಸುವನು" ಎಂದು ಭಾರತದಲ್ಲಿದೆ. ಚೌಡರಸನು ಸುಬಾಹುವಿನ ನಗರವನ್ನು ಅನಂತನಿಧಿಪಟ್ಟಣವೆಂದೂ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಮೇಲೆ ರಾಜಮಾತೆಗೆ ಸೈರಂಧ್ರಿಯು ತನ್ನ ಅಕ್ಕನ ಮಗಳೆಂಬ ವಿಷಯವು ತಿಳಿಯಿತೆಂದೂ ದಮಯಂತಿಯು ಅನಂತನಿಧಿ ಪಟ್ಟಣದ

ಲ್ಲಿರುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಭೀಮರಾಜನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಂದ ತಿಳಿದು ಅವಳನ್ನು ಕರೆಸಿದನೆಂದೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸಮಾಡಿರುವನು.

ಇಲ್ಲಿ ಹೆಂಗನು ಸ್ವತಂತ್ರನಿ ವರ್ತಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೆಂದೂ, ಎಲ್ಲ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಪತಿಯಿಂದಲೂ ತ್ಯಕ್ತನಾದ ದಮಯಂತಿ ಯನ್ನು ತಂದೆಯೂ ಅಲ್ಲಗಳೆಯಬಹುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿಯೋ ತಂದೆಯು ಕರೆಸಿದಮೇಲೆ ದಮಯಂತಿಯು ಹೋದಳೆಂದೂ ಕವಿಯು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರಬಹುದು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ದಮಯಂತಿಯು ಚೇದಿಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸೇರಿದಳೆಂಬ ಕಥಾಭಾಗವನ್ನು ಹೇಳಿದಮೇಲೆ ನಳನು ಕಾರ್ಕೋಟಕನಿಂದ ಕಚ್ಚೆಲ್ಲಟ್ಟು ಆದರ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಬಾಹುಕನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಮಿತುಪರ್ಣನ ಅಶ್ವಶಾಲಾ ಧ್ಯಕ್ಷನಾದನೆಂದಿರುವುದನ್ನು, ದಮಯಂತಿಯು ಕುಂಡಿನ ನಗರಿಯನ್ನು ಸೇರಿದಳೆಂಬ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದಮೇಲೆ ನಳನು ಮಿತುಪರ್ಣನ ಅಶ್ವಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವಾಜಸೇವಾಜೀವಿಯಾದನೆಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸಮಾಡಿ ಹೇಳಿರುವನು. ಬಾಹುಕನು, ತಾನು ಪಾಕಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ನಿಪುಣನೆಂದು ಮಿತುಪರ್ಣನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನೆಂದೂ ದಮಯಂತಿಯನ್ನು ನಿತ್ಯವೂ ಸ್ಮರಿಸಿ ಹಲುಬುತ್ತಿದ್ದ ನೆಂದೂ ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವುದು ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ನಳನ ಸಾರಥಿಯಾಗಿದ್ದ ಪಾರ್ಷ್ವೇಯನೇ ಮಿತುಪರ್ಣನ ಅಶ್ವ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಜಮಾನನಾಗಿದ್ದನೆಂದು ಭಾರತದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಅಂಶವು ನಳಚಂಪುವಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸಾರಥಿಯ ಕೈಕೆಳಗೆ ತಾನು ಸೇವಕನಾಗಿ ರುವುದು ಸರಿಂಪಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಕವಿಯು ಪಾರ್ಷ್ವೇಯನ ಹೆಸರನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿಲ್ಲ. ಮಿತುಪರ್ಣನು ಕುಂಡಿನ ನಗರಿಗೆ ಹೊರಟಾಗ ಪಾರ್ಷ್ವೇಯನೂ ಅವನೊಡನೆ ಹೊರಟನೆಂದು ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವುದು ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಪರ್ಣಾದನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮಿತುಪರ್ಣನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದಮಯಂತಿಯ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು, ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಉತ್ತರಕೊಡು ವುದಿಲ್ಲ. ಪರ್ಣಾದನು ರಾಜಸಭೆಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಬಾಹುಕನು ಅವನನ್ನು ಕರೆದು 'ವೈಷಮ್ಯಮಪಿ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಾ ಗೋಪಾಯಂತಿ ಕುಲ ಸ್ತ್ರೀಯಃ' ಎಂದೂ 'ರಹಿತಾ ಭರ್ತ್ಯಭಿಶ್ಚೈವ ನ ಕುಪ್ಯಂತಿ ಕದಾಚನ' ಎಂದೂ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸುವನು. ಇದನ್ನು ಪರ್ಣಾದನು ದಮಯಂತಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನೆಂದು ಭಾರತದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಕಥಾಭಾಗವು ನಳಚಂಪುವಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :

ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವೇಷಧಾರಿಯಾದ ಚಾರನೊಬ್ಬನು ಮಂದುರಶಾಲೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಬಾಹುಕನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅವನನ್ನು, ನೀನು ಯಾರು? ಎಲ್ಲಿಂದ? ಏಕೆ ಬಂದೆ? ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ದೂತನು ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ನಳನೆಂಬ ಮಹಾತ್ಮನು ತನ್ನ ಸತಿಯನ್ನು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಬಿಟ್ಟುಹೋದನು. ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಆತನ ಮಡದಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿರುವಳು. ನಾನು ತಿರುಗಿ ತಿರುಗಿ ಅವನನ್ನು ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲೂ ಕಾಣದೆ ಈಗತಾನೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವೆನೆಂದು ಹೇಳುವನು. ಅದಕ್ಕೆ ಬಾಹುಕನು 'ಕಾಂತನನಟನಲ್' ಸ್ತ್ರೀ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಿ ನಟ್ಟುವರುಮೊಳರೇ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೋದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಆ ದೂತನು ದಮಯಂತಿಗೆ ತಿಳಿಸುವನು.

“ದಮಯಂತಿಯು ಪರ್ಣಾದಿನಿಂದ ತಿಳಿದ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ತಿಳಿಸುವಳು. ತಂದೆಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸದೆ ತಾಯಿಯ ಒಪ್ಪಿಗೆವೆತ್ತು ಸುನಂದನನ್ನು ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವಳು. ಅವನು, ದಮಯಂತಿಯು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದಂತೆ ಋತುಪರ್ಣನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 'ದಮಯಂತಿಗೆ ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಪುನಸ್ತ್ವಯಂವರವು' ಎಂದು ತಿಳಿಸುವನು. ರಾಜನು ಬಾಹುಕನನ್ನು ಬರಮಾಡಿ 'ಬಾಹುಕನೇ! ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ದಮಯಂತಿಗೆ ಪುನಸ್ತ್ವಯಂವರವೇರ್ಪಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಅಪ್ಪರೊಳಗೆ ನನ್ನನ್ನು ವಿದರ್ಥನಗ ರಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯಬಲ್ಲೆಯಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಲು, ದಮಯಂತಿಯ ಪುನಸ್ತ್ವಯಂವರದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಬಾಹುಕನು ಭ್ರಾಂತನೂ ದುಃಖಿತನೂ ಆಗುವನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಮೇಲೆ ಸಮಾಧಾನಚಿತ್ತನಾಗಿ ತಾನೂ ರಾಜನೊಡನೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ನಿಜವಾದ ಅಂಶವು ತಿಳಿಯುವುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ರಾಜನಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ನಡೆಯುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ರಥವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವನು. ಬಾಹುಕನೊಡನೆ ಪಾರ್ಶ್ವೇಯನೂ ರಥದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವನು. ರಾಜಪಾರ್ಶ್ವೇಯಬಾಹುಕರು ಕುಂಡಿನ ಪುರಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುವರು” ಎಂದು ಭಾರತದಲ್ಲಿದೆ. ಇದನ್ನು ಚಾಂಡರನನು ಈ ರೀತಿ ಮಾರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿರುವನು. ಚಾರನು ದಮಯಂತಿಗೆ ಅಯೋಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು, ಅವಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೊಬ್ಬನನ್ನು ಋತುಪರ್ಣನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದಮಯಂತಿಗೆ ಪುನಸ್ತ್ವಯಂವರವೆಂದು ತಿಳಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸುವಳು. ಋತುಪರ್ಣನು ಪುನಸ್ತ್ವಯಂವರದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ತಾನು ಒಂದು ದಿನದೊಳಗೆ ಸಾವಿರಯೋಜನ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಕುಂಡಿನ ನಗರಿಯನ್ನು ಸೇರುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು ರಾಜವಾಹಕನೂ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಅಶ್ವಶಾಲೆಗೆ ಬರುವನು. ಬಾಹುಕನು ರಾಜವಾಹಕನನ್ನು ಚಿಂತೆಗೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು, ತಾನು ಸ್ವಯಂವರದ ವೇಳೆಗೆ ರಾಜನನ್ನು ಕುಂಡಿನ ನಗರಿಯನ್ನೈದಿಸುವೆನೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳುವನು. ರಾಜವಾಹಕನಿಂದ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿದ ರಾಜನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ

ಪ್ರಯಾಣನನ್ನದ್ಧನಾಗುವನು. ರಾಜಬಾಹುಕರಿಬ್ಬರೂ ಕುಂಡಿನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುವರು.

ಇಲ್ಲಿ ಪರ್ಣಾದನು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಭೀಮರಾಜನು, ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟವನು ತನ್ನ ಅಳಿಯನಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಉದಾಸೀನನಾಗಿರಲು, ದಮಯಂತಿಯೇ ಪುನಸ್ತ್ವಯಂವರದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವಂತೆ ಒರ್ವ ಪಾರ್ವನನ್ನು ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಅಟ್ಟಿದಳೆಂದು ಕವಿಯು ಹೇಳಿರುವನು. ಮುಂದೆ ದಮಯಂತಿಯನ್ನು 'ಅದೇಂ ಮತಿವಂತೆಯೋ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯೋ' ಎಂದೂ 'ಸತಿಬುದ್ಧಿ ಚತುರ್ಗುಣವಲ್ತೆ ಭಾವಿಸಲ' ಎಂದೂ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿರಬಹುದು.

“ಕುಂಡಿನ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ಋತುಪರ್ಣನು ನಳನಿಗೆ ಅಕ್ಷವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವನು ; ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ ಋತುಪರ್ಣನಿಗೆ ನಳನು ಅಶ್ವವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುವನು ” ಎಂದು ಭಾರತದಲ್ಲಿದೆ. ನಳಚಂಪುವಿನಲ್ಲಿ—ಮೊದಲು ಋತುಪರ್ಣನು ಅಕ್ಷವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ನಳನಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡಲು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಳನು ಋತುಪರ್ಣನಿಗೆ ಆಗಲೇ ಅಶ್ವವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಪದೇಶಿಸಿದನೆಂದಿರುವುದಲ್ಲದೆ, ತಾರೆಯ ಮರದಿಂದ ದಾಳ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಋತುಪರ್ಣನು ನಳನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನೆಂಬ ಅಂಶವೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಋತುಪರ್ಣನಳರ ವಿದ್ಯಾವಿನಿಮಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ಮಾಡಿರುವ ಕಾಲಬದಲಾವಣೆಯು ನ್ಯಾಯವಾಗಿರುವುದು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಋತುಪರ್ಣನು ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಊರಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ ಅಶ್ವವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಪದೇಶಿಸಿದನೆಂದು ಅಪ್ರಸಕ್ತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಕವಿಯು ಈ ರೀತಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಮಾಡಿರುವನು.

ಕವಿಯು ಪುನಸ್ತ್ವಯಂವರದ ದಿನವೇ ಋತುಪರ್ಣನು ಕುಂಡಿನ ನಗರಿಗೆ ಬಂದನೆಂದು ತಿಳಿಸಿರುವನು ; ಅಲ್ಲದೆ ನಳದಮಯಂತಿಯರ ಸೇರುವಿಕೆಯನ್ನೇ ಪುನಸ್ತ್ವಯಂವರವೆಂದು ೭೩೮ ಮತ್ತು ೭೩೯ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವನು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ—“ಕುಂಡಿನ ನಗರಿಗೆ ಋತುಪರ್ಣನ ಬರುವಿಕೆಯಿಂದ ಭೀಮರಾಜನಿಗೆ ಅಶ್ವರೈವಾಗುವುದು. ಕುಶಲಪ್ರಶ್ನೆಗಳಾದಮೇಲೆ ಭೀಮನು ಋತುಪರ್ಣನನ್ನು ಆತನ ಬರವಿಗೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು, ನಗರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂವರಸಂಭ್ರಮವಾವುದೂ ಏರ್ಪಡದಿರುವುದನ್ನೂ ಮತ್ತೆ ಯಾವರಾಜರೂ ಬಂದಿಲ್ಲದುದನ್ನೂ ನೋಡಿ ಭ್ರಾಂತನಾದ ಋತುಪರ್ಣನು 'ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ದಿನಗಳಾದುವು ; ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹೋಗೋಣವೆಂದು ಬಂದೆ' ಎಂದು ತಿಳಿಸುವನು. ದಮಯಂತಿಯ ಪುನಸ್ತ್ವಯಂವರ ತಂತ್ರದ ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಭೀಮರಾಜನಿಗೆ ಋತುಪರ್ಣನ ಉತ್ತರವು ಸಮಂಜಸವಾಗದಿರಲು ಕಾರಣವು ತಾನೇ ತಿಳಿಯುವುದೆಂದರಿತು ರಾಜನನ್ನು ವಿಶ್ರಮಿಸಿ-

ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸುವನು” ಎಂದಿರುವುದು. ನಳಚಂಪುವಿನಲ್ಲಿ—
ಭೀಮಮುತುಪರ್ಣರ ಭೇಟಿಯಾಗಲೇ ಸಂಭಾಷಣೆಯಾಗಲೇ ವರ್ಣಿತ
ವಾಗಿಲ್ಲ. ದಮಯಂತಿಯ ಕೆಳದಿಯು ಅವಳಿಗೆ “ ಸಾರಥಿಯೊಡನೆ
ನಿನ್ನಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ರಾಜನೊಬ್ಬನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿಸಿ,
ಅವಳ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಅವರನ್ನು ಒಂದು ಬಿಡುದಾಣಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ
ಬಂದು ದಮಯಂತಿಗೆ ಸಾರಥಿಯ ವಿಚಾರರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸುವಳು”
ಎಂದಿದೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ಬಾಹುಕನು ಮುತುಪರ್ಣನಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಅಡಿಗೆ
ಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗವನ್ನು ಬಾಹುಕನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಕೆಳದಿಯಿಂದ ತರಿಸು
ವಳೆಂದಿರುವುದನ್ನು, ಚೌಂಡರಸನು—ದಮಯಂತಿಯೇ ತನಗೆ ದೇಕೆಂದು
ಕೇಳಿ ತರುವಂತೆ ಕೆಳದಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವಳೆಂದು ಹೇಳಿರುವನು.

ಬಾಹುಕನು ನಳನೇ ಎಂದು ದಮಯಂತಿಗೆ ದೃಢಪಟ್ಟಮೇಲೆ
ಆತನ ರೂಪದಿಂದುಂಟಾದ ಸಂಶಯವನ್ನು ನೀಗಲು, ಅವನನ್ನು ತಾನು
ಎದುರಿನಲ್ಲೇ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಅನುಮತಿ
ಯನ್ನು ಪಡೆದು, ಬಾಹುಕನನ್ನು ತನ್ನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಕರೆಸುವಳೆಂದು
ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ, ತಾಯಿಯ ಅನುಮತಿಯನ್ನು
ಪಡೆಯುವ ಅಂಶವು ನಳಚಂಪುವಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಬಾಹುಕನು ತಾನೇ ನಳನೆಂದು ದಮಯಂತಿಗೆ ತೋರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡ
ಮೇಲೆ ಅವನು “ ಎಲೆ ದಮಯಂತಿ! ನನ್ನನ್ನು ಆವರಿಸಿದ್ದ ಕಲಿಯು
ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲು, ಕಷ್ಟವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗುವ ಕಾಲವಾದುದರಿಂದಲೇ
ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವೆನು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಆಗಲಿ
ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ನಲ್ಲನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನಂತೆ ಬೇರೊಬ್ಬನನ್ನು
ವರಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುವಳೇ? ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಅಜ್ಞೆಯಂತೆ ದೂತರು
ದಮಯಂತಿಗೆ ಪುನಸ್ಸ್ಮಯಂವರವೆಂದು ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಹೇಳು
ತ್ತಿರುವರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿಯೇ ಮುತುಪರ್ಣನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರು
ವನು” ಎನ್ನುವನು. ಆಗ ದಮಯಂತಿಯು ನಡುಗುತ್ತ “ ನಾನು
ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು ನೆನೆದವಳಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ
ಬರಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈ ತಂತ್ರವನ್ನು ಹೂಡಿರುವೆ. ಚಾರರು
ಮುತುಪರ್ಣನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪುನಸ್ಸ್ಮಯಂವರದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು
ತಿಳಿಸಿರುವರು. ಇದಕ್ಕೆ ಲೋಕಸಂಚಾರಿಗಳಾದ ನೂರೈ-ವಾಯುಗಳೇ
ಸಾಕ್ಷಿ” ಎಂದು ತಿಳಿಸುವಳು. ಆಗ ನಳನು ದಮಯಂತಿಯನ್ನು ಪರಿ
ಗ್ರಹಿಸುವನು. ನಳ-ದಮಯಂತಿಯರು ತಾವು ಪಟ್ಟ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ
ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಕಳೆಯುವರು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮಂಗಳಸ್ನಾನ
ವಾದಮೇಲೆ ಭೀಮರಾಜನನ್ನು ದಂಪತಿಗಳು ನಮಸ್ಕರಿಸುವರು.

ರಾಜನು ಅಳಿಯನನ್ನು ಉಚಿತಾನಾದಿಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸುವನೆಂದು ಭಾರತದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಕಥಾನನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಚೌಂಡರಾಜನು ಈ ರೀತಿ ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿರುವನು. "ದಮಯಂತಿಯು ಬಾಹುಕನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಅವನೇ ನಳನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರಮಾಡುವಳು. ಬಾಹುಕನನ್ನು ಕಂಡು ಬಾಪ್ಪನೇತ್ರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ, "ರಾಜನೇ! ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕೋಪಿಸದೆ ಬಾಹುಕವೇಷವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿಜರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡು" ಎಂದು ಅವಳು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಳು. ಆಗ ಬಾಹುಕನು, ಕಾರ್ಕೋಟಕನು ಕೊಟ್ಟ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹೊದೆದ ಕೂಡಲೆ ನಳನಾಗುವನು. ದಮಯಂತಿಯು ನಳನ ಕಾಲಿನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು 'ವಲ್ಲಭೆಯಾದ ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಈ ರೀತಿ ಮರೆಯ ಬಹುದೇ?' ಎಂದು ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ಅವನ ಪಾದಪದ್ಮಗಳನ್ನು ತೊಳೆಯುವಳು. ಅನಂತರ ನಳನು ದಮಯಂತಿಯೊಡನೆ ಇರುವ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಭೀಮರಾಜನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅವರ ಸಂತೋಷದಲ್ಲೆ ತಾನೂ ಭಾಗಿಯಾಗಿ ಅಳಿಯನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುವನು.

ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಿನ ಕಥಾಭಾಗದಲ್ಲೆ ಭಾರತಕ್ಕೂ ನಳಚಂಪುಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಇದರಿಂದ ಚೌಂಡರಾಜನ ಕೃತಿಗೆ ಭಾರತದ ಉಪಾಖ್ಯಾನವೇ ಮುಖ್ಯವಾದ ಮೂಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ವಿಷಯ ಸೂಚಿ

ವಿಷಯ	ಪದ್ಯನಂಜ್ಞೆ
ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ, ವಿಷಯ ಸೂಚಿ, ಒಪ್ಪೋರೆ, ಸೂಚಿತ ಪಾಠಗಳು	iii-xxxix
ಅಭಂಗವಿಟ್ಟಲನ ಸ್ತುತಿ	೧
ಈಶ್ವರನ ಸ್ತುತಿ	೨
ಗಣಪತಿಯ ಸ್ತುತಿ	೩
ಬನದಂಬಿಕೆಯ ಸ್ತುತಿ	೪
ನತ್ಪುರುಷರ ವಂದನೆ	೫
ದುಷ್ಕರ ಸ್ವಭಾವ	೬
ಕವಿಯ ಹೆಮ್ಮೆ	೭
ಕಥಾವಸ್ತು	೮
ನಿಷಧ ದೇಶದ ವರ್ಣನೆ	೯-೧೬
ನಳನ ಜನನ, ದಿಗ್ವಿಜಯ ಮತ್ತು ಯುವರಾಜ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ	೧೭-೨೪
ನಳನ ರಾಜ್ಯಭಾರದ ವರ್ಣನೆ	೨೫-೩೫
ನಳನು ದಮಯಂತಿಯ ರೂಪ ಲಾವಣ್ಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವಳಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತನಾಗಿ ಅವಳ ವಿರಹಜನಿತ ತಾಪದಿಂದ ಪೀಡಿತನಾಗುವುದು	೩೬-೪೯
ವನಂತ ಋತುವಿನ ವರ್ಣನೆ	೫೦-೬೦
ಬೇಟೆಕಾರರ ಪ್ರೇರಣೆಯಂತೆ ನಳನು ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಹೊರಡುವುದು	೬೧-೬೫
ಬೇಟೆಸಾಮಗ್ರಿಯ ವರ್ಣನೆ	೬೬-೬೯
ಬೇಟೆಯ ವರ್ಣನೆ	೭೦-೮೨
ಪೂಗೊಳದ ವರ್ಣನೆ	೮೩-೯೦
ನಳನು ಪೂಗೊಳದಲ್ಲಿದ್ದ ಹೊನ್ನಹಂಸವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅದು ಅವನನ್ನು ದಮಯಂತಿಯು ವರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ತಿಳಿಸಲು ಅವನು ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುದು. ಹಂಸವು ದಮಯಂತಿಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದು ರಾಜನು ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ್ದು	೯೧-೧೧೫
	೧೧೬-೧೧೭

ವಿಷಯ

ಪದ್ಯಸಂಖ್ಯೆ

ಕುಂಡಿನ ನಗರದಲ್ಲಿ ದಮಯಂತಿಯ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೊಳದ ವರ್ಣನೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಂಸಗಳ ಆಗಮನ	೧೧೮-೧೨೬
ಸಖಿಯರೊಡನೆ ದಮಯಂತಿಯ ಆಗಮನ ಮತ್ತು ಜಲ ಕೇಳಿಯ ವರ್ಣನೆ	೧೨೭-೧೪೧
ದಮಯಂತಿಯು ಕೊಳದಲ್ಲಿದ್ದ ಹೊನ್ನಹಂಸವನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಹೋದಾಗ ಅದು ಅವಳಿಗೆ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ನಳನ ಗುಣಾದಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದುದು	೧೪೨-೧೭೪
ದಮಯಂತಿಯು ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹಂಸವು ನಳನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದುದು	೧೭೫-೧೮೦
ಚಂದ್ರೋದಯದ ವರ್ಣನೆ	೧೮೧-೧೮೫
ದಮಯಂತಿಯ ವಿರಹತಾಪದ ವರ್ಣನೆ	೧೮೬-೨೧೮
ಭೀಮನೃಪನು ದಮಯಂತಿಯ ತಾಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿದು ಸ್ವಯಂವರವನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿ ರಾಜರಿಗೆ ಕರೆಯೋಲೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದುದು	೨೧೯-೨೨೯
ಗಣಪತಿಯ ಸ್ತುತಿ	೨೩೦-೨೩೩
ಪುರದ ವರ್ಣನೆ, ರಾಜರು ಕುಂಡಿನ ನಗರಕ್ಕೆ ಬರುವುದು	೨೩೪-೨೪೫
ನಾರದನಿಂದ ದಮಯಂತೀಸ್ವಯಂವರದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತಿಳಿದ ಇಂದ್ರ ಅಗ್ನಿ ಯಮ ವರುಣರು ಕುಂಡಿನ ನಗರಿಗೆ ತಮ್ಮ ರೂಪವನ್ನು ಮರೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಳನನ್ನು ಕಂಡು ತಮ್ಮ ನಿಜರೂಪಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅವನನ್ನು ದಮಯಂತಿಯಲ್ಲಿಗೆ ದೂತನಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದುದು	೨೪೬-೨೬೮
ನಳನು ದಮಯಂತಿಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅವಳ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನ್ನು ತಿಳಿದು ಬಂದು ಅದನ್ನು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು	೨೬೯-೨೯೨
ಇಂದ್ರ ಅಗ್ನಿ ಯಮ ವರುಣರು ನಳನಿಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಾವೂ ನಳನ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ನಗರದ ಬಹಿರುದ್ಯಾನದಲ್ಲಿರುವುದು	೨೯೩-೩೦೬
ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ಬಂದ ರಾಜರನ್ನು ಭೀಮರಾಜನು ಸನ್ಮಾನಿಸುವುದು. ರಾಜರು ಸ್ವಯಂವರದ ದಿನ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೆಲಸುವುದು	೩೦೭-೩೧೧
ಸ್ವಯಂವರ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬಂದ ದಮಯಂತಿಯ ವರ್ಣನೆ	೩೧೨-೩೭೫
ಸಖಿಯು ದಮಯಂತಿಗೆ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿರುವ ರಾಜರ ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದು	೩೭೬-೩೯೦

ವಿಷಯ

ಪದ್ಯಸಂಖ್ಯೆ

ನಳರೈವರಿದ್ಧರೂ ನಿಜವಾದ ನಳನನ್ನೇ ದಮಯಂತಿಯು ವರಿಸಲು ನಳರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದ ಇಂದ್ರ ಅಗ್ನಿ ಯಮ ವರುಣರು ದಮಯಂತಿಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಡುವುದು	೩೯೧-೪೦೭
ದಮಯಂತಿಯು ನಳನನ್ನು ವರಿಸಲು ಕೋಪಗೊಂಡ ಇತರ ರಾಜರು ನಳನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಸೋತು ಓಡಿಹೋಗುವುದು	೪೦೮-೪೨೧
ನಳ-ದಮಯಂತಿಯರ ವಿವಾಹ ವರ್ಣನೆ	೪೨೨-೪೩೨
ಭೋಜನದ ವರ್ಣನೆ	೪೩೩-೪೭೦
ಓಕುಳಿಯ ವರ್ಣನೆ	೪೭೧-೪೮೧
ಮದುವೆಯಾದಮೇಲೆ ನಳದಮಯಂತಿಯರು ನಿಷಧ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸುಖದಿಂದಿರುವುದು	೪೮೨-೪೮೮
ಕಲಿಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ನಳನು ಪುಷ್ಕರನೊಡನೆ ಜೂಜಾಡಿ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಸೋತು ದಮಯಂತಿಯೊಡನೆ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಪಾಳುದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವಾಗ ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ದಮಯಂತಿ ಯೊಬ್ಬಳನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು	೪೮೯-೫೪೦
ದಮಯಂತಿಯು ನಳನಿಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ತನ್ನನ್ನು ಕಾಮಿಸಿ ಬಂದ ನಿಷಾದನನ್ನು ಕೋಪದಿಂದ ನೋಡಲು ಅವನು ಬೂದಿಯಾದುದು	೫೪೧-೫೫೯
ದಮಯಂತಿಯು ವರ್ತಕರ ಗುಂಪನ್ನು ಕಂಡು ಅವರ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಡಾನೆಯೊಂದು ಆ ವರ್ತಕರನ್ನು ತೊಂದರೆ ಪಡಿಸಲು, ಆ ವರ್ತಕರು ಇದು ದಮಯಂತಿ ಯಿಂದಲೇ ಸಂಭವಿಸಿತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವಳು ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೆಲವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ರೊಡಗೂಡಿ ಅನಂತನಿಧಿ ಪಟ್ಟಣವನ್ನೆತ್ತಿ ಅಲ್ಲಿ ರಾಜಗೃಹದಲ್ಲಿದ್ದುದು	೫೬೦-೫೭೪
ದಮಯಂತಿಯು ಅನಂತನಿಧಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿದ್ದುದನ್ನು ತಿಳಿದ ಭೀಮರಾಜನು ಅವಳನ್ನು ಕುಂಡಿನ ನಗರಕ್ಕೆ ಕರೆಸಿದುದು	೫೭೫-೫೭೮

ವಿಷಯ

ಪದ್ಯನಂಜ್ಞೆ

ವನದ ವರ್ಣನೆ ೫೭೯-೫೮೨

ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ದಾವಾಗ್ನಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿವೆ ಕಾರ್ಕೋಟಕನನ್ನು
ನಳನು ಕಾಪಾಡಲು ಅಮ ಅವನನ್ನು ಕಟ್ಟಿದುದು.
ವಿರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ನಳನು ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ
ಹೋದುದು ೫೮೩-೬೦೮

ಅಯೋಧ್ಯಾ ನಗರಿಯ ವರ್ಣನೆ ೬೦೯-೬೩೭

ನಳನು ಋತುಪರ್ಣನ ಅಶ್ವಶಾಲೆಗೆ ಬಂದುದು ೬೩೮-೬೪೦

ವಿಧಿಯ ಮಹಿಮೆ ೬೪೧-೬೪೫

ನಳನು ಬಾಹುಕವೆಸರಿನಿಂದ ಅಶ್ವಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವಾಜಿವೃಂದ
ವನ್ನು ಆರೈವುತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಋತುಪರ್ಣನು
ಬಾಹುಕನನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿದುದು ೬೪೬-೬೫೨

ನಳನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ಬಂದ ಚಾರನು ವಾಜಿಶಾಲೆಯ
ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ ನಳನು ಅವ
ನೊಡನೆ ನಡೆಸಿದ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಚಾರನು
ದಮಯಂತಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದುದು ೬೫೩-೬೬೩

ದಮಯಂತಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಋತುಪರ್ಣನ ಆಸ್ಥಾನ
ದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೊರ್ವನು ಪುನಸ್ಸ್ವಯಂವರ ವಿಚಾರ
ವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಸ್ವಯಂವರದ ವೇಳೆಗೆ ಕುಂಡಿನ
ನಗರಕ್ಕೆ ತಲುಪಿಸುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದ ಬಾಹುಕನ
ಭರವಸೆಯಿಂದ ಋತುಪರ್ಣನು ಹೊರಟುದು ೬೬೪-೬೮೧

ರಥದ ವರ್ಣನೆ ೬೮೨-೬೮೮

ಬಾಹುಕನು ತನಗೆ ಅಶ್ವವಿದ್ಯೆಯು ತಿಳಿದಿರುವುದೆಂದು
ಋತುಪರ್ಣನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ರಾಜನು ತನಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದ
ಅಶ್ವವಿದ್ಯೆಯ ವಿನಿಮಯದಿಂದ ಅಶ್ವವಿದ್ಯೆಯನ್ನು
ತಿಳಿಯಲಿಚ್ಛಿಸಿ ಬಾಹುಕನಿಗೆ ಅಶ್ವವಿದ್ಯೆಯನ್ನು
ಪಡೆದೊಡನೆ ಕೂಡಲೆ ಕಲಿಯು ಬಾಹುಕನನ್ನು
ಬಿಟ್ಟುದು ೬೮೯-೬೯೭

ಕುಂಡಿನನಗರಿಗೆ ಬಂದ ಋತುಪರ್ಣನನ್ನು ದಮಯಂತಿಯ
ಆಣತಿಯಂತೆ ಸಖಿಯು ಒಂದು ತಾಣದಲ್ಲಿಳಿಸಿದುದು ೬೯೮-೭೦೨

ದಮಯಂತಿಯು "ಬಾಹುಕನನ್ನು ನಳನೆಂದು ಶಂಕಿಸಿ
ಅದನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಿದುದು ೭೦೩-೭೨೧

ವಿಷಯ

ಪದ್ಯಸಂಖ್ಯೆ

ನಳನು ಕಾರ್ಕೋಟಕನು ಕೊಟ್ಟ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹೊದೆದು ನಿಜ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿದೊಡನೆಯೇ ದಮಯಂತಿಯು ಅವನ ಕಾಲಿಗೆರಗಲು ಅವನು ತನ್ನ ಮನೋರಮೆ ಯನ್ನು ನೋಡಿದುದು	೨೨೨-೨೩೨
ದಮಯಂತಿಯ ವರ್ಣನೆ	೨೩೩-೨೪೧
ದಮಯಂತಿಯೊಡನೆ ನಳನಿದ್ದ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಭೀಮರಾಜನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅಳಿಯನನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿ ಅವನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಬೆಸಗೊಂಡು ದುದು	೨೪೨-೨೪೭
ಋತುಪರ್ಣನು, ಬಾಹುಕನು ನಳನಾದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ತೀವರು ನಳನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅವನಿಂದ ಕಲಿತುಕೊಂಡ ಅಶ್ವವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಆಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದುದು	೨೪೮-೨೫೧
ನಳನು ಪುಷ್ಕರನೊಡನೆ ಮರುಜೂಷಾಡಲು ನಿಷಧ ಪಟ್ಟ ಣಕ್ಕೆ ಹೋದುದು	೨೫೨-೨೫೪
ಜೂಜಿನ ವರ್ಣನೆ	೨೫೫-೨೬೦
ಜೂಜಿನಲ್ಲಿ ಸೋತ ಪುಷ್ಕರನಿಗೆ ಅವನು ಹಿಂದೆ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಎರಡೂರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದುದು		೨೬೧-೨೬೭
ದುಷ್ಪಪುಷ್ಕರನು ಹೋಗಿ ನಳನು ಪುನಃ ನಿಷಧರಾಜನಾದ ನೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದ ಪುರಜನರು ಮತ್ತೆ ನಿಷಧನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೆಲಸಿ ದುದು	೨೬೭-೨೭೧
ನಳನು ದಮಯಂತಿಯನ್ನು ವಿಧರ್ಭನಗರದಿಂದ ಕರಸಿ ಪತ್ನೀಪುತ್ರರೊಡನೆ ಸುಖವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡು ತ್ತಿದ್ದುದು	೨೭೨-೨೭೪
ಫಲಶ್ರುತಿ	೨೭೫
ಚೌಂಡರಸನು ರಚಿಸಿರುವ ಕೃತಿಗಳು	೨೭೬

ಒಪ್ಪೋಲೆ

ಪದ್ಯ	ನಾಲು	ತಪ್ಪು	ಒಪ್ಪು
೧೦	೨	ನೀತಿಕಲಾ	ನೀತಿ ಕಲಾ
೨೦	೪	ಕಳುಪಲ್	ತಳರಲ್
೨೭	೪	ನಲ್ಗೆ	ನಲ್ಗೆ
೪೨	೪	ದಾಗಳವನೀ	ದವನಿ ಭೀ
		ತಿಲಕಾ	[ಮಾತ್ಮಜೆಯಾ]
೫೬	೨	ಚಿ೦ದವೆ	ಚಿ೦ ದವ
೬೭	೨	ವಗ್ಗ ಡ	ವುಗ್ಗ ಡ
೭೮	೩	ಸೈಕನೆ	ಸೈತನೆ
”	೪	ವಲ್ಲವೆ	ವಲ್ಲವೇ
೮೦	೩	ತಿರ್ಪ೦	ತಿರ್ಪಾ
”	೪	ಯ್ತೊ	ಯ್ತೋ
೯೯	೨	ನಿಬ್ಬು	ನೀಬ್ಬು
೧೦೬	೪	ತಿಲಕ	ತಿಲಕಾ
೧೫೮-೫೯	೪	ಳಾಕ್ಷಿ	ಳಾಕ್ಷೀ
೧೬೩	೨	[ವನ]	[ನುವ]
೧೭೩	೨	ನೊಳ್ಳಡ	ನೊಳ್ಳಪಡೆ
೧೭೪	೨	ವತಿ	ಪತಿ
೧೮೧	೨	ಚಿತ್ರ	ಚಿತ್
೨೩೪	೩	ವಪ್ಪೋಲ್	ವಪ್ಪೋಳ
”	೪	ಪದ	ಪಥ
೨೫೮	೨	ಮೇಘ	ಮೇಷ
”	”	ಮೊಪ್ಪಿ	ಮೊಪ್ಪೆ
೨೬೧	೪	ಭೂಪಾಲ	ಭೂಪಾಲಾ
೨೭೩	೧	ಸವ್ಯಾನ	ಸಂವ್ಯಾನ
೩೨೧	೩	ತಗಡಂ	ತಗದಂ
೩೬೨	೪	ಬಿನಲ	ಬೆನಲ
೩೯೪	೩	ಗಿ೦ವರೆಂ	ಗ೦ರಿದೆಂ

ಪದ್ಯ	ನಾಲು	ತಪ್ಪು	ಒಪ್ಪು
೪೧೭	೧	ನಲ್ಲದೆ	ನಲ್ಲವೆ
೪೨೩	೧	ನೆಲಸಿ	ನೆಲಸೆ
,,	೨	ಪರನಾರಿ	ಪರನಾರಿ
೪೨೫	೨	ಬಿಡಿಲ	ಬಿಡಿ
೪೩೪	೧	ಜ್ಞ್ವಲಿಸಿ	ಜ್ಞ್ವಲಿಸೆ
೪೪೫	೪	ಯಿಂ[ದೆ]ನಿಬ್ಬಣ	ಯಿಂ ನಿಬ್ಬಣ[ದೆ]
೪೬೯	೪	ದಿನೆತ್ತಿನಿವಾ	ದಿಂದೆತ್ತಿನಿವ
೪೭೪	೩	ಕುರಳೆ	ಕುರುಳೆ
೫೪೩	೨	ಕಾಱು	ತಾಱು
೫೮೫	೪	ಯ್ಯೊದ	ಯ್ಯೊದ
೬೭೨	೨	ವಾರೈ	ದಾರೈ
೬೭೯	೩	ಚ್ಚಕ್ಕಿಯ	ಚ್ಚಕ್ಕಾಯ
೬೮೮	೩	ಬೀಳಲ	ಬೀಬಲ
೬೯೮	೩	ಜಗನ್ನತಿ	ಜಗನ್ನತಿ
೭೩೭	೪	¹ ಪರಿಕ್ಷ್ಯಳಲ್ಲವೇ ¹	ಪರಿಕ್ಷ್ಯ ¹ ಳಲ್ಲವೇ ¹
೭೩೮	೩	ವಿಲಸತ್ತಿರಿ	ವಿಲಸಚ್ಚಿರಿ
೭೪೪	೧	ವೆಲ್ಲ	ವಲ್ಲ
೭೫೪	೩	ಕರಿ	ಕಲ
೭೫೯	೨	ನೇಯರ್ಥ	ನೀಯರ್ಥ

ಸೂಚಿತ ಪಾಠಗಳು

ಪದ್ಯ	ನಾಲು	ಇರುವುದು	ಸೂಚಿತ
೧	೨	ಕದನ	ಮದನ
..	೩	ವೆತ್ತು	ವೆತ್ತ
೨	೩	ಮದಾಳ	ಮರಾಳ
೫	೧	ಗುಣಮೇಂ	ಗುಣಮಂ
ಪುಟ ೨	ವಚನ ೧	ಭೋಗ	ಭೋಗಿ
೧೧	೪	ಬಣ್ಣನಲೈಹವ ನೇನಿದಂ ಚತುಃ ಪ್ರಾಧಿಯಂ	ಬಣ್ಣನಲ್ ನೆಹ ವನೇನಿದುಂ ಚತುಃ ಪ್ರಾಧಿಯಂ
೧೨	೨	ಮೆನಿಪ	ಮಧಿಕ
೧೬	೨	ತೆಂಗು	ಕೇಗು
೧೭	೨	ನಧಿಕ	ನದಟ
೧೯	೨	ಬಾಲ್ಯವನಂ	ಬಾಲ್ಯವಯಂ
೨೧	೨	ದುಟಿದರ್ದೆ	ದುಟಿಯರ್ದೆ
೨೭	೩	ನಿಜ	ಚಯ
೨೯	೧	ಚಿತ್ತ	ವಿತ್ತ
೩೫	೧	ಬಡಿ	ವಿಡಿ
೪೩	೧-೨	[ನೆಲೆವನೆ ವರಶೋಭಾ]
೪೫	೨	ವೆನದಾ	ವಶದಾ
..	೪	ಕ್ರಮ	ಕ್ರಮಿ
೫೦	೩	ಪದಂ	ಕೊಳಂ
೫೫	೨	ನಲರ್ಗೆ	ನಲರ
೬೮	೧	ಮಿಡಿಗೆ	ವಿಡಿಗೆ
೮೪	೧	ನಗೆಯಂ	ನಗೆಯುಂ
೮೬	೪	ಮೆನಿಸುದುದಾ	ಮೆನಿಸುದುಪಾ
೮೭	೪	ದ್ರಮ	ದ್ರವ
೮೮	೨	ನುಂಡುನು	ನುಂಡನು
..	..	ಮೇ	ಮೋ
೮೮	೩	ಯಲೈ	ಯುತ್ತು
೮೯	೧	ದ....	ದು [ಉಂಗಲ್]

ಪದ್ಯ	ನಾಲು	ಇರುವುದು	ನುಚಿತ
೯೦	೨	ತೊಳೆ	ಕಳೆ
೯೬	೩	ನಾರಥಿಗೊ	ನಾರದಿನೊ
೯೯	೪	ವಂದದಿಂ	ದಂದದಿಂ
೧೨೧	೪	ದುದ್ಧತ	ದುದ್ಧತ
೧೨೪	೧	ಕಡು	ಕುಡು
೧೩೦	೩	ಕರ	ತರ
೧೩೨	೨	ಕರ್ಪಡೆ	ಕರ್ಪಡ
೧೩೯	೧	ಗಿಂಡುಬಲ್ಪಗೆ	ಯಿಂದುಮೊಲ್ಗೆ ಕು
೧೪೩	೩	ಮಾಟು	ಮೂಟು
೧೪೮	೩	[ನೆನೆಗೊಂ]	[ಪೆನೆಗೊಂ]
೧೬೪	೧	ನನ್ನ ವನಂಟ	ನಂಬುವನೀಂಟ
೧೬೮	೨	[ವನದಂ]	[ದಿನಿದಂ]
೧೬೯	೧	ದಿಂತಳಂ	ದಿಂಗಳಂ
೧೭೩	೨	ಭೂಪಂ	ಭೂತಂ
೧೭೮	೨-೩	ಗಳ್ಳಿನಿಂತೇ	ಗಳ್ಳಿನಿತ್ತೇ
೧೯೨	೪	ಲ್ಲವೇಂ	ಲ್ಲವೋ
೧೯೫	೨೫	ನಳದಮೆಂ	ನಳನದೆಂ
೨೦೫	೨	ನುಳ್ಳ	ಮುಳ್ಳ
೨೨೦	೪	ತರಿಸೌ	ದಿತರೌ
೨೪೪	೨	ಶೂಕ	ಶೈವ
೨೫೩	೪	ವರ್ಗಕ್ಕೆ	ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ
೨೬೮	೨	ವೇನು	ವೇಕೆ
೨೭೮	೨	ಕಾಮಾರ್ಥರ್	ಕಾಮಾರ್ತರ್
೨೯೮	೧	ನಯ್ಯ	ರಯ್ಯ
೩೧೨	೩	ಬರೆ	ನರೆ
೩೧೭	೩	ದಯ	ನಯ
೩೨೩	೪	ಭಾವಸ್ಥಿ	ಭಾ ಪ್ರಸ್ತು
೩೪೦	೧	ನರನತಿ	ವರನತಿ
೩೭೭	೩	ಬಾಳ	ಲಾಳ
೩೭೯	೧	ಕೋಪದೊ	ಕೋಪದ
೩೯೨	೧	ಮೆಟನು	ವೆಟನು
೪೦೮	೨	ಬಟ್ಟೆಯ	ಬಟ್ಟೆಯ
..	೩	ಪೋಳೆಂ	ಘೋಳೆಂ

ಪದ್ಯ	ಸಾಲು	ಇರುವುದು	ನೂತನ
೪೧೫	೪	ತದರಟ್ಟಿ	ತದಟಟ್ಟಿ
೪೨೬	೨	ಸರೋಜ	ಶರೋಜ
೪೮೯	೨	ಭರ	ಭವ
೫೦೦	೩	ಕುನತಿ	ಕುನಯ
೫೦೫	೪	ತನವಂಗ	ತನದಂಗ
೫೨೦	೩	ವೃದ್ಧ	ಗೃದ್ಧ
೫೨೪	೪	ತಳಿದಂ	ಕಳಿದಂ
೫೭೦	೨	ವನೇಕೆ	ವದೇಕೆ
೫೭೫	೨	ನೀಶ್ವರ	ನೀಸುರ
೫೮೬	೪	ಬಿಲ್ಲದೇಂ	ಭಿಲ್ಲವೇಂ
೫೯೫	೪	ನಿರ್ದಾವ	ನೀರ್ದಾಣ
೬೦೫	೧	ವರ	ದರ
೬೨೦	೩-೪	ಸುಂದರ	ದೊಂದಿರ
೬೨೧	೧	ಪೊಣ್ಣೆ	ಪೊಣ್ಣೆ
”	೨	ಯೇಷು	ಯೇಷು
೬೨೨	೧	ವನ	ನವ
೬೨೯	೩	ಮಿಳಿರನಾ	ಮಿಳಿನ್ನಾ
೬೩೮	೩	[ಪ್ರವ]
೬೪೩	೪	ಯೆಲ್ಲ	ಯೆಲ್ಲ
೬೪೭	೩	ಲಿಂದು	ಲಿಂದು
೬೫೩	೩	ಬುದ್ಧಿ	ಬುದ್ಧಿ
೬೬೩	೨	ಗುಂಡಿ	ಗಂಡಿ
ಪುಟ ೧೧೫ ವಚನ	೨	ಕಳಪವ	ಕಳಪ[೮]ವ
೭೨೨	೨	ನಾಗಲ	ನಾಗಳ
೭೩೦	೩	ವಲ್ಲಭೆ	ವಲ್ಲಭ
೭೪೧	೧	ಸದ್ವಿದ್ಯ	ಸದ್ವಿದ್ಯೆ
೭೫೫	೪	ಷ್ಕರಕಂ	ಷ್ಕರನಂ
೭೬೨	೧	ಸಪತ್ನರ	ವಸತ್ನರ
೭೬೪	೩	ಬಿಟ್ಟ	ಬಿಟ್ಟೆ
”	೪	ಉಯಂ	ಉಯಾ
೭೭೭	೩	ಪಡೆದು	ಪಡೆದ
೭೭೩	೩	ಬಪ್ಪಳಂ	ಬಂದಳಂ

ಚೌಂಡರಾಜಕೃತ ನಳಚಮ್ಪು

ಶ್ರೀನತಿ ತನ್ನ ಹೇರುರಮನಾವಗಮಪ್ಪಿರಲಂಘ್ರಿಯಂ ಧರಿ
ಶ್ರೀನತಿ ನಾರ್ದರಲ್ ಕದನಮೋಹನಕೇಳಿಯನೊಲ್ಲ ಸತ್ಯಭಾ |
ಮಾನತಿ ಪರ್ಚಿನಲ್ ಸೊಬಗುವೆತ್ತು ಜಗತ್ಪತಿ ತನ್ನ ಮಾನಸೋ
ಲ್ಲಾನದಿನೆಲ್ಲರಂ ಪೊರೆಗೆ ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯಭಂಗವಿಟ್ಟಲಂ ||೧||

ಪ್ರಣುತಸುರಾಸುರಪ್ರಿಯವರಪ್ರದನೂರ್ಜಿತಶೇಷರತ್ನಕಂ
ಕಣನವನೀಜಲಾಗ್ನಿಮರುದಂಬರಸೋಮದಿವಾಕರಾತ್ಮಲ |
ಕ್ಷಣನಿಜಮೂರ್ತಿಯದ್ವಿತನಯಾನನಪದ್ಮಮದಾಳಿ ದೇವರ
ಗ್ರಣ ಶಿವನೆಮ್ಮೊಳಗೆ ಸುಕವಿಸ್ತುತಕಾವ್ಯಮತಿಪ್ರಕಾಶಮಂ ||೨||

ಪರತುನ್ಯುಣಪ್ರದೀಪ್ತರದಮೋದಕರಾಜಿತಹನ್ಸನದ್ರಿಜಾ
ವರನಿಜಪುತ್ರನಿಂದ್ರಶಿಖಿಕಾಲಸುರಾರಿಜಲೇಶವಾಯುಶಂ |
ಕರಸಬ ರುದ್ರವಂದ್ಯನಹಿಭೂಷಣನುನ್ನತಮೂರ್ತಿ ಮತ್ತಕುಂ
ಜರವದನಂ ಗಣೇಶನೆಮಗೀಗೆ ಮನೋರಥಕಾರ್ಯನಿಧಿಯಂ ||೩||

ಘೋರವಿಶಾಲವಕ್ತ್ರ ಶಿಖಿನೇತ್ರ ಚತುರ್ಭುಜ ಚಂದ್ರಮಾಲ ದೈ
ತ್ಯಾರಿ ಭುಜಂಗಭೂಷಣ ಸುರಾಸುರಪೂಜ್ಯ ಮಹಾಭಯಂಕರಾ |
ಕಾರೆ ನಮಸ್ತಶಸ್ತ್ರಪರಿಶೋಭಿತ ಭಕ್ತಜನಪ್ರಸನ್ನ ವಿ
ಸ್ತಾರವಿಚಿತ್ರಮೂರ್ತಿ ಬನದಂಬಿಕೆ ಮಾಡ್ಕೆ ಮಗಿಷ್ಟನಿಧಿಯಂ ||೪||

ಅಕ್ಷರಮಾತ್ರಮಂ ಬಯಸಿ ಕಲ್ಪವರೋಳ್ ಗುಣಮೇಂ ಪ್ರಭಾವಮಂ
ಪಕ್ಷವಿಪಕ್ಷಮೆಂದು ಪರಿಭಾವಿನದೇತೆಹಿದಂ ಪರೋಪಕಾ |
ರಕ್ಷಮರಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದವರುಳ್ಳೊಡೆ ಕೈಮುಗಿದೆರ್ದು ಗಂಧಪು
ಷ್ಪಾಕ್ಷತೆಯಿಂದಲಂಕರಿಸಿ ವಂದಿಸಿ ಬಣ್ಣಿಸುವೆಂ ನಿರಂತರಂ ||೫||

ಸಂದಿಯರೊಂದಿ ಬಗ್ಗರ ಸಮಕ್ಷದೊಳಿದ್ದು ರಿದೆದ್ದು ದುರ್ಜನಂ
ನಿಂದಿಸುತಿರ್ಪನುತ್ತಮರ ಕಾವ್ಯಮನಂತುಟು ದಲ್ ನಿರಂತರಂ |

ಹಂದಿಗೆ ಮಿಂದನೀರ ಕೆನಯೊಗ್ಗುವುದಲ್ಲದೆ ತಣ್ಣನೀವ ಸ
ಚ್ಚಂದನದಣ್ಣದೊಗ್ಗುವುದೆ ನೈಜಗುಣಕ್ಕೆ ನವೀನವಾವುದೋ ||೬||

ತನುತಮಗೆಲ್ಲರುಂ ಮತಿಗೆ ತೋಪುದುದಂ ಸಲೆ ಪೇೞ್ವರುತ್ತಮ
ಕ್ರಮವೆನಲಕ್ಷರಂ ಧರೆಯೊಳೊಬ್ಬರ ಭಾಗೆಗೆ ಬಂದುದಲ್ಲು ಲೋ |
ಕಮನುಣಿ ಮೆಚ್ಚಿಸಲ್ ಗಿರಿತನಾರ್ಪನೆ ತಮ್ಮಮದಕ್ಕು ನಿರ್ವರಾ
ಕ್ರಮಿಸುತೆ ದುರ್ಜನಂಗೆ ಪರಿಶಂಕಿಸಲೇಕೆ ದುರುಕ್ತಿಭೀತಿಯಿಂ ||೭||

ಪರಿವಿಡಿದು ನಳಚರಿತ್ರಂ
ಪರಮಪವಿತ್ರಂ ನಿತಾಂತಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕಂ |
ವಿರಚಿಸುವನದಟನೀ ಚೌಂ
ಡರಸಂ ಕರ್ನಾಟವಂಶಶೃಂಗಾರರಸಂ ||೮||

ವ|| ಅದೆಂತೆನೆ,

ಶ್ರೀಮದಶೇಷವನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣದಿನಾಗಮಯುಕ್ತ ಸದ್ಭುಧ
ಸ್ತೋಮದಿನೂರ್ಜಿತಪ್ರಕಟನಂಪದಸನ್ನು ತನಿತ್ಯಮಂಗಳ |
ಕ್ಷೇಮದಿನುತ್ತಮೋತ್ತ ಫುಚತುರ್ವಿಧ ನಾಯಕನಾಯಿಕಾಮನಃ
ಪ್ರೇಮದಿನೊಪ್ಪುಗುಂ ನಿಷಧಮೆಂಬ ಮಹಾವಿಷಯಂ ಧರಿತ್ರಿಯೋಳ್ ||೯||

ತೊಲಗದ ಸಂಪದಂ ಸೊಬಗುಗುಂದದ ಯೌವನದೇಚ್ಚೆ ಯೆಲ್ಲರೊಳ್
ನೆಲನಿದ ಧರ್ಮಮತ್ಯಧಿಕನೀತಿಕಲಾಕುತಲತ್ಯಮಾವಗಂ |
ಸುಲಲಿತಸತ್ಯವಾಕ್ಯಮೆಡೆಯಿಲ್ಲದ ಭೋಗಮನಾರತಂ ಸಮು
ಜ್ಜ್ವಲಮೆನಿಸಿರ್ಪುದಾ ನಿಷಧದೇಶದ ಸನ್ನುತಸಜ್ಜನಕಳಾ ||೧೦||

ವ|| ಮತ್ತಮಾ ಜನಪದಂ ಜನಾರ್ದನನಂತನಂತಭೋಗಸುಪ್ರತಿ
ಪ್ರೀತಮುಂ, ಯಾಗದೀಕ್ಷಿತನಂತನುಕ್ರಮಕ್ಷೇತ್ರಪವಿತ್ರಮುಂ, ಸಂವತ್ಸರ
ದಂತೆ ಪಾರ್ಥಿವನಂದನಶ್ರೀಮುಖಭಾವರಮ್ಯಮುಂ, ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಂತೆ
ಸುಪನಸ್ಸಂದೋಹಮಂದಿರಮುಂ, ಕಶ್ಯಪಪುಷ್ಯಾಶ್ರಮದಂತೆ ದೇವ
ಮಾತೃಕಾಭಿರಾಮಮುಂ, ಸಮಾಸಸಂಪತ್ತಿಯಂತೆ ಬಹುಪ್ರೀತಿ
ಸಮೃದ್ಧಿಯುಂ, ಉತ್ತರದಿಶಾವಿಸ್ತಾರದಂತೆ ಮನುಷ್ಯಧರ್ಮಸನ್ಮಾರ್ಗ
ಮುಂ, ನಂದನವನದಂತೆ ನಾನಾಜಾತಿಜನ್ಮಭೂಮಿಯುಂ, ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ
ಯಂತೆ ಶ್ರೀವರಸಮಾತ್ರಯ [ಮು] ಮಾಗಿರ್ಪುದಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ,

ನಾನಾಧಾನ್ಯಸಮೃದ್ಧಿ ದೇವನಿವಹಂ ಪುಣ್ಯೋದನಂ ದಾನಸ
ನ್ಮಾನಂ ಭಾವಕಭಾವಿತಸ್ಥಿತಿ ಸದಾವರ್ಣಾಶ್ರಮಪ್ರಾಪ್ತಿ ವಿ |
ಜ್ಞಾನಂ ಕುಂದದೇನಿಪ್ಪ ತದ್ವಿಷಯಮಂನಾನಂದದಿಂ ನೋಡಿ ವಾ
ಣೀನಾಥಂ ಮಿಗೆ ಬಣ್ಣಿಸಲ್ಕೆ¹ ಷವನೇನಿದಂ ಚತುಃಪ್ರಾಧಿಯಂ ||೧೧||

ನೀಮಾಲಂಘ್ಯಂ ನದಿಯೊಳ್
ಸಾಮಜದೊಳ್ ನಿಗಳಮೆನಿಪ ಕರವೀಡೆ ರತಿ |
ಪ್ರೇಮದೊಳತಿನಿರ್ಲಜ್ಜೆ ವಿ
ರಾಮಂ ಕವಿಕುಲದೊಳಲ್ಲದಿಲ್ಲಾ ನಾಡೊಳ್ ||೧೨||

ಅಲ್ಲ ನಿರಂತರಂ ಮೆಹುವುದೊಪ್ಪುವ ತನ್ನ ವಿಲಾಸದಿಂದೆ ವಾ
ಗ್ವಲ್ಲಭನೋಜೆಗೀ ಪುರವೆ ನೀಮೆಯೆನುತ್ತಿಳೆ ಬಣ್ಣಿಸಲ್ಕೆ ತಾಂ |
ಸಲ್ಲಲತಪ್ರಭಾಕರನಿಶಾಕರವೀಧಿಯ ಗೋಪುರಂಗಳ
ಲ್ಲಲಯ ಚಿತ್ರದಿಂ ವಿಮಳಪಟ್ಟಣಮೆಂಬುದನೇಕಶೋಭೆಯಿಂ ||೧೩||

ಸುರುಚಿರಶಾತಕುಂಭಕಳಶಂಗಳಿನೊಪ್ಪುವ ಕೇರಿಕೇರಿಯು
ಪ್ಪರಿಗೆಯ ಲೋಪೆಯೊಳ್ ಪೊಳೆವ ಮುತ್ತಿನ ಲಂಬಣದಿಂ ವಿಚಿತ್ರಕ |
ಬುರಮಣತೋರಣಾವಳಿಗಳಿಂ ನವರತ್ನದ ಪುತ್ರಿಕಾಮನೋ
ಹರತೆಯಿನೊಪ್ಪುಗುಂ ವಿಮಳಪಟ್ಟಣಮುರ್ವಿಯ ಕಣ್ಗೆ ಕೌತುಕಂ ||೧೪||

ಪಸುರೇಳಗಾಂಗು ಪೆರ್ಚಿದೆಳನೀರ್ವೊಪ್ಪಿಯೊಟ್ಟಿಲ ತೆಂಗು ಸಂತತಂ
ರನ²ಮೊಸರ್ವೀಳೆ² ಪಣ್ಣೊನೆಗಳಿಂದೊಲೆದಾಡುವ ಬಾಡೆ ದೋರೆವ |
ಣ್ಣು ಸುಕಿದ ಬಕ್ಕೆಯುರ್ವಿಗಿಡುಗಂಧಿಕೆ ಕೊರ್ವಿದ ಕರ್ಬು ಕೆಂದಳಿರ್
ಮಿಸುಗುವ ಚೂತಮೊಪ್ಪಲತಿಕೌತುಕಮಾದುದು ತದ್ಬಹಿರ್ವನಂ ||೧೫||

ಕೋಗಿಲೆಯಿಂಚರಂ ಗಿಳಿಯ ಮೆಲ್ಲುಡಿ ಭೃಂಗನಿನಾದಮಾವಗಂ
ಸೋಗೆಯ ತೆಂಗು ಮೆಲ್ಲನೆಡೆಯಾಡುವ ಮೆಲ್ಲಲರಂಚೆವಿಂಡು ತ |
ಳ್ಳೋಗರಗಂಪು ತಳ್ತಲತೆ ಕೊರ್ವಿದಶೋಕೆ ತಳಿರ್ತ ಮಾವು ಚೆ
ಲ್ವಾಗಿರೆ ತತ್ಪರೋಪವನಮಂ ಮದನಂ ವನಮೆಂದು ಸಾಹಿನೇ ||೧೬||

ಆ ಪುರದಧಿಪತಿ ನಕಳಕ
ಳಾಪರಿಣತನಧಿಕವೀರಸೇನಂ ಜಂಬೂ |
ದ್ವೀಪಮನೋರ್ವನೆ ಪೆರ್ಚಿದ
ಕೂಪಾರಂ ನೀಮೆಯಾಗಲಾಳುತ್ತಿದಂ ||೧೭||

¹ ಲೈ. ² ಪೊಸವೀಳೆ.

ಆ ವೀರಸೇನನೃಪತಿಗೆ

ಪಾವನತರಮೂರ್ತಿ ಪುಟ್ಟಿದಂ ನಳನೆಂಬಂ |

ಭಾವಭವನನ್ನಿಭಂ ನಾ

ನಾವಂದಿಸ್ತೋತ್ರಪಾತ್ರನಭಜನಮಿತ್ರಂ

||೧೮||

ಎಳವೆಣೆಯೇಡೆ ವೆತ್ತು ದಿವನಕ್ರಮದಿಂ ಕಮನೀಯಮಪ್ಪ ನ
ತೃಳಿ ಬೆಳವಂದದಿಂ ಬೆಳೆದು ಬಾಲ್ಯವನಂ ಪೆಟಿಪಿಂಗಿ ಯಾವನಂ |

ಮೊಳೆತು ತಳಿತಿರಲ್ ಪಗೆಗಳಂಜುವಿನಂ ಯುವರಾಜಪಟ್ಟಮಂ

ತಳೆವೊಡೆ ಕಾಂಮೆಂದು ನೃಪನೀಕ್ಷಿಸಿದಂ ನಿಜಪುತ್ರವಕ್ರಮಂ

||೧೯||

ವ|| ಆ ನಮಯದೊಳ್,

ಸಕಳನದೀನದಪ್ರಕಟತೋಯ¹ದಿನಂ²ದಭಿಷೇಕಮಂ ಕರಂ
ಪ್ರಕಟಿಸಿ ನನ್ಮಹೂರ್ತದೊಳನಂತರಮುರ್ವಿಪನಟ್ಟಿ ಯಿಂದೆ ಕಾ |

ತುಕಯುವರಾಜಪಟ್ಟವನಲಂಪು ಮಿಗಲ್ ತನಯಂಗೆ ಕಟ್ಟಿದಿ

ಜ್ವಕರಜಯಕ್ಕೆ ಸೇನೆನಹಿತಂ [ಕಳುಪಲ್] ಬಗೆದಂದನಾಕ್ಷಣಂ

||೨೦||

ಗಜಬಜಿಸಲ್ ಸುರನಂತತಿ

ಭುಜಗರ್ ಕಿವಿಯಿಲ್ಲದುಡಿದರ್ದೆಗೆಡಲಾಶಾ |

ಗಜವರಿಗಳಿಳೆಯನುಟಿಯಲ್

ವಿಜಯಪ್ರಸ್ಥಾನಭೇರಿನಿನದಕ್ಕಾಗಳ್

||೨೧||

ಹಸ್ತೈಶ್ವರಧಪದಾತಿನ

ಮಸ್ತಯುತಂ ನಡೆದು ನಳನೃಪಾಳಂ ರಿಪುವಂ |

ಶಾಸ್ತ್ರಿಯನ್ನೈದಿಸಿ ದಿಗ್ವಿಜ

ಯಸ್ತಂಭಮನೆಂಟುದಿಕ್ಕಿನೊಳ್ ನಿಲುನಿಟ್ಟಂ

||೨೨||

ವ|| ಅಂತು ದಿಗ್ವಿಜಯಮಂ ಮಾಡಿ,

ನಗರವಧೂಜನಂ ತಳಿವ ಮಂಗಳಸೇನೆಗಳಂ ಪ್ರಸೂನಮಾ
ಲೆಗಳನತಿಪ್ರಮೋದದೊದವಿಂ ತಳಿಯುತ್ತನುರಾಗದೇಡೆ ಕೈ |

ಮಿಗೆ ಚತುರಂಗಸೇನೆನಹಿತಂ ಪುರವಂ ಪುಗುತಂದನುತ್ಸವಂ

ದ್ವಿಗುಣಿಸೆ ವೀರಸೇನನೃಪನಂದನನಪ್ರತಿಮಪ್ರತಾಪದಿಂ

||೨೩||

ವ|| ಅನಂತರಂ,

ಸದಮಳವೈಭವಂ ಬೆರಸು ರಾಜಸುತಂ ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋ
ದದೊಳಿರಲಾತ್ಮಜಂಗವಿಳರಾಜ್ಯದ ಭಾರಮನಿತ್ತು ನಮ್ಮ ವಂ |
ಶದ ನೃಪರಂದವೀ ತೆಹನೆನುತ್ತರೆಬರ್ ಬರೆ ತನ್ನ ಕೂಡೆ ಪೆ
ರ್ಚಿದ ವನಮಧ್ಯದೊಳ್ ನೆಲಸಿದಂ [ಮುದದಿಂ] ನಿಷಧಾಧಿನಾಯಕಂ
||೨೪||

ವ|| ಬಟಿಯಂ,

ವಿಜಯವಧೂವರಂ ಸಕಲರಾಜ್ಯದ ಭಾರಮನಾಂತು ಧರ್ಮಮಂ
ಪ್ರಜೆಯನುರಾಗದೊಳ್ ನೆಲಸಿದಾಜ್ಞೆಯನಾಶ್ರಮವರ್ಣವೃಂದಮಂ |
ಗಜಹಯರತ್ನಕೋಶತತಿಯಂ ತನಿವೆರ್ಚಿಸಿ ನೀತಿಮಾರ್ಗದಿಂ
ನಿಜಸುಖಲೀಲೆಯಿಂ ನಳನೃಪಂ ಪರಿಪಾಲಿಸುವಂ ಧರಿತ್ರಿಯಂ ||೨೫||

ಸ್ಥಿರಧರ್ಮಪ್ರೀತಿ ಸತ್ಯಂ ದುರಿತವಿರತಿ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಮೌದಾರ್ಯವೀರ್ಯಂ
ಕರುಣಂ ನ್ಯಾಯಂ ಪ್ರಜಾಪಾಲನೆ ಬುಧಜನಸನ್ಮಾನದಾನಂ ವಿಶುದ್ಧಾ |
ಚರಣಂ ಸನ್ನಿವೇಶಮಾರ್ಗಂ ದ್ವಿಜಯತಿಜನಸಂರಕ್ಷಯೆಂಬಿಂತಿವೆಲ್ಲಂ
ಧರಣೀಶಂಗಾತ್ಮನಾಮಂ ನಳನೃಪನ ಚರಿತ್ರಂ ನಿತಾಂತಂ ಪವಿತ್ರಂ ||೨೬||

ಸತತಂ ಸತ್ಯವ್ರತಂ ಧಾರ್ಮಿಕನಧಿಕನನಿಂಧ್ಯಂ ದಯಾಯುತಚಿತ್ತಂ
ವ್ರತನಿಷ್ಠಂ ಪಾಪಭೀತಂ ಮೃದುಃಪಜನರತಂ ತೀವ್ರಪುಣ್ಯಾತ್ಮಕಂ ನಿ |
ತ್ಯತಪಃಪ್ರೀತಂ ಸಮಸ್ತೇಂದ್ರಿಯನಿಜವಿಜಯಂ ಶಾಶ್ವತಂ ಸಾರ್ವಭೌಮಂ
ಪ್ರತಿಸೂನ್ಯಂ ವೀರಸೇನಾತ್ಮಜನೆನಲದಟಿಂದಾಂಪವಂ ಗಾಂಪನಲ್ತಿ ||೨೭||

ನಳನೃಪಸತ್ಯುದಾರತನಮಂ ಬುಧರುನ್ನತವೈಭವಂಗಳಿಂ
ನಳನೃಪಸತ್ಯಮಂ ರಿಪುನೃಪಾಳದರಿದ್ರತೆಯಿಂ ನಿರಂತರಂ |
ನಳನೃಪಸತ್ಯಮಂ ನಿಖಿಳರಾಜ್ಯವಿವರ್ಧನದಿಂ ವಿಚಾರಿಸಲ್
ನಳನ ಗುಣಂಗಳಂ ಪ್ರಜೆಯ ಮನ್ನಣೆಯಿಂದಹುಗುಂ ಜಗಜ್ಜನಂ ||೨೮||

ಆಹವದೊಳಿಗೆ ಚಿತ್ತವಿ
ಮೋಹದಿನೆರೆವರ್ಧಿಗಳ್ಗೆ ನೋಡಲ್ಗೆ ಪುನ |
ರ್ದೇಹಿಯೆನಲುಂಟೆ ನಳನೃಪ
ಬಾಹುಬಳಂ ವಿತರಣಂಗಳಿರ್ಪನ್ನೆವರಂ ||೨೯||

ಎಳೆದಳಿರಗ್ರಪಾಣಿತಳಮುನ್ನತಶಾಖೆ ಭುಜಂ ಪ್ರಸೂನಮು
ಜ್ವಲನಬದಿಲ್ಪಿ ಪಕ್ಕಫಲನಂತತಿಯೇಡ್ಗಿ ಯುದಾರವಾಗೆ ನ |

ಲ್ಲಲಿತಕುಲೀನವಪ್ಪ ನಳಕಲ್ಪ ಕುಜಂ ನಕರೋರ್ವಿಯೆಲ್ಲಮಂ
ಸಲೆ ನೀ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಕೆ ತವಿಲಾಗದೆ ವರ್ಧಿಸುಗುಂ ಪ್ರಜಾಕುಲಂ ||೩೦||

ನ್ಯಾಯದಿನರ್ಧಮಂ ಪಲವುಪಾಯದಿನುತ್ತಮಧರ್ಮಮಂ ಕುಲ
ಸ್ತ್ರೀಯರಿನಾತ್ಮಸಂತತಿಗಳಂ ಭುಜಸತ್ತ್ವದಿನುಗ್ರವೈರಿಭೂ |
ದಾಯಮನರ್ಜಿಸಲ್ ಪಡೆಯಲೆಂದು ನಳಂ ಸುಖರಾಜ್ಯವೈಭವ
ಶ್ರೀಯನನಾರತಂ ಸಲಹುವಂ [ವಿತತ ಸ್ವಭುಜ] ಪ್ರತಾಪದಿಂ ||೩೧||

ಭೂಮಿಗೆ ಮಂಡನಂ¹ ಭುವನಭೂಭುಜಕೋಟಿಗೆ ಕರ್ಣಕುಂಡಲಂ
ಪ್ರೇಮಮಿಳಾಜನಕ್ಕೆ ಬುಧಸಂತತಿಗಾತ್ಮಹಿತಂ ಚತುರ್ವಿಧ |
ಸ್ತ್ರೀಮುದಕಾರಣಂ ಕವಿಗೆ ನಾಲಗೆಯುತ್ಸವಮುಗ್ರವೈರಿಗು
ದ್ವಾಮಶಿಲಾಭಿಘಾತಮೆನಿಕುಂ ನೃಪನುನ್ನತಕೀರ್ತಿ ಕೌತುಕಂ ||೩೨||

ವಸುಧೆಗದೀಶನಪ್ಪ ನಳನಧ್ವರಸತ್ಪಲದಿಂ ಸುರಗೇ ಜೆ
ವರ್ಸಿವಡಗಿತ್ತಿಳಾಭರಮನೊಂದೆ ಭುಜಂ ಧರಿಸಲ್ ಪಣೀತ್ವರಂ |
ಗುಸಿರುಟಿಯಿತ್ತು ಬಾಹುಬಲದಿಂ ರಿಪುವಂ ಬಹುಕೆಯ್ಯೆ ಧಾತ್ರಿಯು
ಬ್ಬನವಟಿಯಿತ್ತದೇಂ ಹಿತವನೋ ಭುವನಶ್ರಿತಯಕ್ಕೆ ತನ್ನಪಂ ||೩೩||

ಪಸರಿಸಿದಾಜ್ಞೆಯೆಂಬ ಮೊಲೆವಾಲೆಪುದುತ್ತಮಧರ್ಮಮಾರ್ಗದೊಳ್
ಸನಿಸದಿಯಿಕ್ಕು ವಂತೆನಗಿ ತೋಳ್ಗಳ ತೊಟ್ಟಿಲೊಳಿಟ್ಟು ಮೇದಿನೀ |
ಶಿಶುವನನಂತಕೀರ್ತಿವಿಮಳಾಭರಣಂಗಳನಿಕ್ಕಿ ಕೂರ್ತು ಪಾ
ಲಿಸಲದು ಮುದ್ದುಗೆಯ್ದವನೊಡರ್ಚುವುದಾತನೊಳಾವ ವಿಸ್ಮಯಂ ||೩೪||

ಬಡಿದೊಡೆ ಬಡ್ಗಮಂ ನಳನೃಪಂ ರಿಪುವಾಗಳೆ ಯುದ್ಧರಂಗದೊಳ್
ಮಡುವನಿಧಿರ್ಚನೆಂಬ ನುಡಿಗೇಳೊಡೆ ತನ್ನಯ ರಾಜ್ಯಮೆಲ್ಲಮಂ |
ಬಿಡುವನಮರ್ಚಿದುಂಗುಟವಲುಂಗಿದೊಡಂಘ್ರಿಯಮೇಲೆ ಜೇಗದಿಂ
ಕೆಡೆವನದೇನಮಾನುಷವೊ ಬಾಹುಬಲಂ ವಿಮಳಾಧಿನಾಥನಾ ||೩೫||

ನಳನೃಪನಿಂತು ರಾಜ್ಯಸುಖದಿಂದಿರಲೊಪ್ಪುವ ವಾರ್ತೆಯೊಂದು ಭೂ
ವಳಯದೊಳೆಲ್ಲಿಯುಂ ಪಸರಿಸಿತ್ತು ನೆಗಟ್ಟು ವಿದರ್ಭದೇಶದ |
ಗ್ಗಲಿಕೆಯ ಚೆಲ್ವ ಕುಂಡಿನಪುರೇಶ್ವರ ಭೀಮನೃಪಾಲಪುತ್ರಿ ಕೋ
ಮಳೆ ದಮಯಂತಿಯೆಂಬ ಪೆನರುವಿಯ ನರ್ವರ ಕರ್ಣಕೌತುಕಂ ||೩೬||

ಅಂಚೆಗಳೊಳ್ಳಡೆಯಂ ನಯ
ದಿಂಚರಮಂ ಪಿಕನಿಕಾಯಮರಗಿಳಿ ನುಡಿಯಂ |
ಮಿಂಚುಗಳಾಕೆಯಪಾಂಗ
ಪ್ರಾಂಚಲಮಂ ಬಯಸಿ ಪಡೆದವೆಂಬುದು ಪುನಿಯೇ ||೩೭||

ಚರಣವಿಘಾತಿಯಂ ತನುವಿನಪ್ಪುಗೆಯಂ ನಸುನೋಟಮಂ ಮುಖಾಂ
ಬುರುಹದಿನೊಲ್ಪು ತೂಪಿಱುವುದಂ ಪಡೆದಾಗಳೆ ಗಾಡಿ ಪೆರ್ಚುಗುಂ |
ತರುಮೊದಲಾಗಿ ಸರ್ವವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯನೌಖ್ಯದಿನರ್ಪ ಸದ್ವಿಚಾರ್
ತರುಣಿಯನೇಹಮಂ ಪಡೆದೊಡೇಂ ಕೃತಕೃತ್ಯತೆವೆತ್ತು ತೋರ್ಪರೋ ||
||೩೮||

ಶಂಬರವೈರಿಗೆ ಯಾತ್ರಾ
ಸಂಬಳಮುದ್ದಂಡವಿಟವಿಡಂಬನಮಾಶಾ |
ಲಂಬನಮೆನಿಸುವುದು ಮದ
ಸ್ತಂಬೇರಮಗಮನೆಯಂದವೇಂ ವರ್ಣಪುದೋ ||೩೯||

ನೀತಿವಿದಂ ಕುಲೀನನಧಿಕಂ ಕುಲವಿಕ್ರಮಧಾರ್ಮಿಕಂ ಮನೋ
ಜಾತನಿಭಂ ಕಲಾಕುಶಲನಿಂಗಿತಕೋವಿದನೂರ್ಜಿತಪ್ರಭಂ |
ಭೂತಳವಲ್ಲಭಂ ನಳನ್ಯಪಂ ಸಲೆ ಮತ್ಸತಿಯಾತನೆಂದು ಸಂ
ಪ್ರೀತಿಯನಾಪ್ತರೋ ಮಿಗೆ ವಿಚಾರಿಪಳಾಕೆ ಕರಂ ರಹಸ್ಯದೊಳ್ ||೪೦||

ರೂಪವಿಹೀನರಂ ಕುಟಿಲಬುದ್ಧಿಗಳಂ ಪರಪೀಡೆಯುಳ್ಳರಂ
ಕೋಪಿಗಳಂ ಕುಲಾಧಮರನಸ್ಥಿರರಂ ಸತತಂ ದರಿದ್ರರಂ |
ಚಾಪಲಚಿತ್ತರಂ ಮುಳಿದು ನಿರ್ಮಿಸಿದುತ್ಕಟಚಿಂತೆಯಿಂದೆ ತ
ತ್ವಾಪಮಡಂಗಲೆಂದು ಪಡೆದಂ ದಮಯಂತಿಯನಬ್ಜಸಂಭವಂ ||೪೧||

ಪೊಡವಿಯೊಳ್ಳೆಲ್ಲರ ಕೈಗೆ
ನ್ನಡಿ ಶಾಶ್ವತಸೌಕುಮಾರ್ಯಸಂಪದವೈನೂ |
ಮೃಡಿ ಭಾಗ್ಯದೇಡ್ಗೆ ನಾನಿ
ಮೃಡಿಯೆಂದು ಪೊಗೆಬ್ಬದಾಗಳವನೀತಿಲಕಾ ||೪೨||

ಸೌಭಾಗ್ಯದ
. . . ಸಂಪದದ ಬೆಳೆನು ಕಾಂತಿಯ ಕಟಕಂ |
ಭೂಭುವನದ ನಿರಿಯೆನಿಸುವು
ದಾ ಭೀಮಾತ್ಮಜೆಯ ಜನ್ಮವೆಲ್ಲಾದೆನೆಯೊಳ್ ||೪೩||

ಇಂತು ಸಮಸ್ತ ಸದ್ಗುಣಗಣಂ ದಮಯಂತಿಗೆ ಪೆರ್ಚಿರಲ್ ದಿತಾ
ಪ್ರಾಂತದೊಳಾತು ಕೇಳ್ವು ನಳಭೂಪತಿಯಂದುಮೊದಲ್ವರಂ ಕರಂ |
ಕಂತುಶರಾಗ್ನಿಗಳ್ಳಿ ಪೊಸಪೂಗೊಳದೊಳ್ ವನದೊಳ್ ತೊಪಲ್ವು ತ
ಚ್ಚಿಂತೆಯೊಳಿರ್ಪನಾರಣಿವರಾತನ ಚಿತ್ತದ ತಾಪದೇಬ್ಬೆಯಂ ||೪೪||

ಅಮರ್ದನಮರ್ತ್ಯನಲ್ಲದುಣಲಾರಣಿವರ್ ಧರೆಯೆಲ್ಲಮಂ ಪರಾ
ಕ್ರಮವೆನದಾಳ್ವ ಭೂಭುಜಕುಲೋದ್ಭವನಾ ದಮಯಂತಿಗಾತನೇ |
ರಮಣನೆನಿಪ್ಪ ನಾಣ್ಣುಡಿಗಳೆಣ್ಣಿಸೆಯೊಳ್ ಬಳಿಯಲೈ ಕೇಳ್ವು ವಿ
ಕ್ರಮನಳನಾಕೆಯಂ ಬಯಸಿ ಬಣ್ಣಿಸುವಂ ಮನದೊಳ್ ನಿರಂತರಂ ||೪೫||

ವಿಮಳಾಂಭೋರುಹಷಂಡದೊಳ್ ನೆಲನಿ ಮೌನಂ ಮುತ್ತು ತದ್ಧ್ಯಾ¹ನಚಿ
ತ ಮನಿಂಬಾಗಿನಿಯನ್ನ ಪಾನಸುಖಮಂ ಬೇಕೆನ್ನದಂಗಂ ಬೆಳೆ |
ರ್ತಮೆಯಿಕ್ಕಲ್ ಮಹಿದಂಗಜಾಗ್ನಿವಶವಾಗಿದಾರ್ವಗಂ ತನ್ನಪಂ
ದಮಯಂತೀವ್ರತಮಂ ಸಮಾಚರಿಸುವಂ ಸದ್ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿತ್ವದಿಂ ||೪೬||

ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಸುಡುವೊಡಂಗಜ
ನಂ ನೀಲಗ್ರೀವ ನಿನಗೆ ಭಾಳಾಕ್ಷಿಯ ಕಿ |
ಚ್ಚಿನ್ನೆಲ್ಲಯದೆನ್ನದಿರೀ
ವೆಂ ನಲವಿಂ ಕಡನನೆನ್ನ ತಾಪಾನಲನಂ ||೪೭||

ವ|| ಅಂತಾದನನಾಪ್ತರಣಿದು ಮಹಿಯದಂತಿರೆ,

ಲಲನೆಯರುನ್ನತಸ್ತನನಿಕುಂಜದೊಳುತ್ಕಟಪೂರ್ಣಯಾವನೋ
ಜ್ಜ್ವಲಜಲತೀರದೊಳ್ ಗುರುನಿತಂಬಶಿಲೋಚ್ಚಯದೊಳ್ ಸುಧಾಧರಾ |
ನಿಲಪರಿಸೇವೆಯೊಳ್ ಸುಖಸಮಾಧಿಯೊಳಿರ್ಪ ತಪಸ್ವಿ ಕಾಮನಂ
ಗೆಲ²ಲಱಿ²ವಂತೆ ಮಿಕ್ಕ ವರದೇಂ ಗೆಲಾರ್ಪರೆ ಕೋಟ್ಯುಪಾಯದಿಂ ||೪೮||

ವ|| ಅದನಣಿದು,

ನೆಹಿದಿದರ್ ವಿರಹದುರಿಯಂ
ಪೆರರಣಿಯದ ತೆಪದಿನೊಲ್ಲು ಬಣಿಯೋಲಗದೊಳ್ |
ಮೆಹಿದಿದರ್ ಗದ್ದುಗೆಯೊಳ್
ಮಹಿಮಾಬ್ಬಂ ತನ್ನ ಹೃದಯತಾಪದ ರೂಪಂ ||೪೯||

ಇರುತಿರಲಾಪುಶಾಖೆಯೆಡೆಯೊಳ್ ಮಹಿಗೋಗಿಲೆ ಸಣ್ಣರಾಗದಿಂ
ಕರೆಯೆ ಕುಜವ್ರಜಂ ತಳಿರವನ್ಮಮನಿಯೆ ಲತಾಳಿ ಪುಷ್ಪಮಂ |

¹ ಮುತ್ತುತಧ್ಯಾ. ² ಲರೆ.

ಸುರಿಯೆ ಪದಂಗಳೊಳ್ ಕಳಮಹಂಸೆಗಳೊಲ್ಲದಿರೇಡೆ ಬಂದನ
ಚ್ಚರಿಯೆನೆ ಚೈತ್ರವಲ್ಲಭನುದಗ್ರಹಿಮಾಗಮನಿತ್ಯದುರ್ಲಭಂ ||೫೦||

ಕುಸುಮಮಯಂ ವನಂ ಸುರಭಿಗಂಧಮಯಂ ಮಲಯಾನಿಲಂ ಸುಧಾ
ರಸಮಯಮಂಬು ಕೋರಕಮಯಂ ನವಚೂತಮನೂನಪಲ್ಲವ |
ಪ್ರಸರಮಯಂ ಕುಜಂ ಪಿಕನಿನಾದಮಯಂ ದೆಸೆ ಕಾಮಭೋಗಮಾ
ನಸಮಯಮಾಯ್ತು ಕಾಮುಕಚಯಂ ನೆಲೆಗೊಂಡ ವಸಂತಮಾನದೊಳ್ ||

ಕೆಂದಳಿರಂಬರಂ ಮುಗುಳ ಹಾರಮರಲ್ಗಳ ಕಂಕಣಂ ಲಸ
ತ್ಕುಂದದ ಕುಂಡಲಂ ಮಿಸುಪ ಮಲ್ಲಿಗೆಮಾಲೆ ನವೀನಪಾಟಲೀ |
ವೃಂದದ ಬಾಸಿಗಂ ವೃದುಪರಾಗದ ಚಂದನಮೊಪ್ಪೆ ಬಂದನಾ
ನಂದದಿನೊಲ್ಲ ಚೈತ್ರನೃಪನಂಗಜದೂತಸಮೇತನಾಕ್ಷಣಂ ||೫೧||

ಪೂಗೊಳನಾವಗಂ ತಿಳಿಯೆ ಸಂಪಗೆ ಪುಷ್ಪಿತೆಯಾಗೆ ನಲೈಯಿಂ
ಕೋಗಿಲೆ ನುಣ್ಣರಂಗರೆಯೆ ಪಾದರಿಯೊಳ್ ನಲಿದಾಡೆ ತುಂಬಿಗಳ |
ಭೋಗಿಗಳುತ್ಸವಂ ಮೆಲೆಯೆ ಕಾಮನ ಡಾವರಮೊಪ್ಪೆ ಮಾವು ಕೈ
ಪೋಗೆ ರತೇಚ್ಚೆಯಗ್ಗಲಿಸೆ ಛಂದದ ಚೈತ್ರಯತುಪ್ರವೇಶದೊಳ್ ||೫೨||

ಜಾತಿ ವಿಜಾತಿಯಂತಡಗಿರಲ್ ನಗುವಂದದಿನೆಯ್ವೆ ಚಂಪಕಂ
ಪೂತುದು ಕಾಣ್ಕೆಯಂ ಮಧುಸಖಂಗೊಲವಿಂ ಕುಡುವಂತೆ ಮಾವುಗಳ |
ಕಾತವು ಜೀವನಂ ಬಯಸಲೆಲ್ಲಯದೆಂದು ಕದಂಬಸಂಕುಳಂ
ಬೀತುದು ಸಂತತಂ ಶಿಶಿರಭೂಪಕೃತಾಂತ ವಸಂತಮಾನದೊಳ್ ||೫೪||

ವನದ ನಿರಿ ವಿರಹಿಜನದುರಿ
ಮನನಿಜನೈದಂಬಿನಲರ್ಗೆ ಹರವರಿ ಶಿಶಿರ |
ಕೃನುದಿನದರಿಯೆನಿಸಿರ್ಪಾ
ತನ ಪರಿ ಪೊಸತಾಯ್ತು ಚೈತ್ರಭೂಪಾಲಕನಾ ||೫೫||

ಕುಂದೆ ನದೀಜಲಂ ಪರಿಯೆ ನಾಲ್ಕೆಸೆಯೊಳ್ ಮೃಗತ್ಯಷ್ಟ ಪರ್ವ ಪೆ
ರ್ಚಂದವೆ ವಹ್ನಿ ಸುಟ್ಟುರೆ ಕವಲ್ತರೆ ದುವೈವೊಲಾಗೆ ಧೂಳಿ ಕಾ ||
ಮಂ ದಯೆಗೆಟ್ಟು ಕಾಮುಕರನರ್ದಿಸಿ ನೋಡಲುದಗ್ರತೇಜದಿಂ
ಬಂದುದು ಚೈತ್ರಮಾನಮನುರಾಗವಿಕಾಸವತಿಪ್ರಕಾಶದಿಂ ||೫೬||

ಎಳದಳಿರ್ವಾಸು ನೀರಜದಳವ್ಯಜನಂ ಘನಸಾರದಂಜನಂ
ಮಲಯಜದಣ್ಣು ಮಾಮರನ ತಣ್ಣು ರಹಸ್ಯದ ಮಾತು ಕಟ್ಟುವೊ |

ಗಳ ತಲೆಗಿಂಬು ಲಾಮಚದ ಚಪ್ಪ ರವಿಲ್ಲದೆ ಚೈತ್ರರಾತ್ರಿಯಂ
ಕಳೆವರದೆಂತು ಕಾಮುಕರನಂಗನ ಬಾಣದ ಕಿರ್ತು ಪೆರ್ಚಿರಲ್ || ೫೭ ||

ಕಾದಲರನೆಚ್ಚೊಡ್ಲಂ
ಪೋದುವು ಹೊದೆಯಂಬಿವೆಂದು ಮನನಿಜನುಭಟಂ |
ಪಾದರಿಯರಲಂಬುಗಳಂ
ಸಾದರದಿಂ ವನದೊಳಾಗಳೊದಗಿಸಿಕೊಂಬಂ || ೫೮ ||

ಮದನನರಮನೆಗೆ ಬಂಟರ್
ಬದಗರ್ ವಿಟರೆಂದು ಶುಕಪಿಕಂಗಳ ರವದಿಂ |
ಬೆದಟಲ್ ಸಾಪಿಸುವಂತೆ
ಯ್ದಿದನವನಿಗೆ ಚೈತ್ರವಲ್ಲಭಂ ನಸುನಗುತಂ || ೫೯ ||

ಮೇದಿನಿಯ ವಿಟಜನಕ್ಕರ
ಸಾದಂ ಸ್ಮರನೆಂದು ತನ್ನ ಮನದುತ್ಸವದಿಂ |
ಭೂದೇವತೆ ಸುರರಪಿಯ
ಲ್ಯಾದಂ ಭುಜವೆತ್ತಿದಂತೆ ಸುಟ್ಟುರೆಯೆಸೆಗುಂ || ೬೦ ||

ಬಂದ ವನಂತನಿಂದೆ ಪರಿಣಾಮಮಗುವಿಸೆ ಕೂಡಿ ತನ್ನಪಾ
ಲಂ ದಮಯಂತಿಯಂ ನೆನೆವ ಕಾರಣದಿಂ ಮದನಾಗ್ನಿ ತನ್ನ ಹೃ |
ನಂದಿರದೊಳ್ ಧಗದ್ದಗಿಸೆಯೇತೆದಿಂ ಶಿಶಿರೋಪಚಾರದಿಂ
ನಂದಿಸಲಾರ್ತುದಿಲ್ಲದತಿಶಂಕಿಸುಗುಂ ಸಖಿಗಳ್ ನಿರಂತರಂ || ೬೧ ||

ದೂರದೊಳಿದ್ ಕಾಮಿನಿಯನಾಸೆವಡುತ ತಿತಾಪದೇಜೆಯಿಂ
ದೂರಿಸಿ ಸುಯ್ಯಲೇಕೆ ವಿರಹವ್ಯಥೆಯಿಂದಮೆನುತ್ತೆ ಸಂತತಂ |
ಪೌರಜನಂ ವಿಡಂಬಿಸುಗುಮೆಂದಪುದುಂ ಮುಪ್ಪಿದುಂ ಸಮಂತು ಧಾ
ತ್ರಿರಮಣಂ ದಿನಂಗಳಿನಿತಂ ಕಳೆವಂ ನಿಜಧೈರ್ಯವೃತ್ತಿಯಿಂ || ೬೨ ||

ಏತೆದಿಂ ಮೃಗಾಕ್ಷಿ ದಮಯಂತಿಯ ನಂಗಮದವ್ವದೆಂದು ನಿ
ಶ್ಚೇತನನಾಗಿ ರಾಜ್ಯಸುಖಮಂ ಬಗೆಗೊಳ್ಳದೆ ತನ್ನ ಬಾಡಿಯಿ |
ನ್ನೇತದಿಂಬ ಮೆಯ್ಯುಕದಿಂ ನವಚಿತ್ರಪಟಂಬೊಲರ್ಪನಾ
ಭೂತಳವಲ್ಲಭಂ ವಿರಹವಿನ್ಮೃತಿ ಕೇವಳಮೇ ಧರಿತ್ರಿಯೊಳ್ || ೬೩ ||

ಇಂತತಿತಾಪದಿಂ ನಳನೃಪಂ ದಿನವಂ ಕಳೆಯುತ್ತ ಮೊರ್ಪು ನಿ
ಶ್ಚಿತಮನಸ್ಸಿಯಂತೆ ಮುಪ್ಪಿದೊಲಗನಾಲೆಗೆ ಬಂದನಾಗಳ |

ತೃಂತಭಯಂಕರಾಕೃತಿಯ ಬೇಂಟೆಯ ನಾಯಕರಾರ್ತು [ನಿಂದು] ಭೂ
ಕಾಂತನೊಳೊಲ್ಲ ಬಿನ್ನವಿಸಿದರ್ ಮೃಗನಂಕುಳದುಷ್ಟಬಾಧೆಯಂ ||೬೪||

ವ|| ಅದೆಂತೆನೆ,

ಮರೆ ಹುಲಿ ಪಂದಿ ಹೆರ್ಗರಡಿ ತೋಳನನಂಕೆಯ ಪುಲ್ಲಿವಿಂಡು ಬೆ
ಳ್ಳಿರಳೆ ಕುಟ್ಟಿ 'ಕೊಂಡ' ಗುಣಿ ಯೆಯ್ಯಮ್ಮಗಂ ಕಡುಕೊರ್ಬಿ ಕಾನನಾಂ |
ತರದ ಕುಟೀರವಂ ಬೆಳೆದ ಕೆಯ್ಯಳನಂತಿರಲೆಯವಂತವಂ
ನಿರನನವೈದಿಸಲ್ ನೆಹುವ ಬೇಂಟೆಗೆ ಕಾಲಮಿದುವರ್ ರೇಶ್ವರಾ ||೬೫||

ವ|| ಎಂದು ಮತ್ತಂ,

ತರವೇಡ್ ಸಾಳುವವೇಗನಂ ತೋಗರನಂ ಹೆಗ್ಗಾಳನಂ ಜೂಗನಂ
ಬರವೇಡ್ ಜಾಯಿಲನೆಂಬ ನೀಗುರಿಗನಂ ಕೆಂಗಣ್ಣನಂ ವೇಗಿಯಂ |
ಭರದಿಂ ಸುಬ್ಬುರುವಾಲನಂ ಗದುಗನಂ ಮತ್ತುಳ್ಳೆ ಪೆರ್ನಾಯ್ಕಳಂ
ನರನಾಥಂ ಮೃಗಯಾವಿನೋದಮೊದವಂ ನೋಡಲ್ ಮನಂದಂದಪಂ
||೬೬||

ವ|| ಎಂಬುದುಂ,

ಮಡಿದ ಕಿವಿ ಸಣ್ಣ ರೋಮಂ
ಹಿಡಿಕೆಯ ನಡು ಸೊಜಿವಾಲವಗ್ಗಡಕೋಪಂ |
ನಿಡಿಲರವವನಿಯ ಮೋಹಿಗ
ಳಡಿಮುಂಚುವ ನಾಯ್ಕಳಂ ನೃಪಾಲಂ ಕಂಡಂ ||೬೭||

ಮಿಡಿಗೆ ಕನಲ್ದ ಲಂಫಿಸುವ ಪೆರ್ದೊಡೆಯಂ ಕಡಿಖಂಡವಪ್ಪಿನಂ
ತುಡುಕುವ ಗಾಹುತಪ್ಪಿದೊಡೆ ಬೆಂಬಿಡದೆಯ್ದುವ ಹುಲ್ಲಿವಿಂಡುಗಂ |
ಡೊಡೆ ಬಹುಕೆಯ್ಯ ಪೆರ್ಮರೆಯನಟ್ಟ ಕರುಳ್ಳಳ ತಿಂಬ ಬಂದ ಮುಂ
ಗುಡಿಗಳ ನಾಯ್ಕಳಂ ಪಿಡಿದು ಬೇಂಟೆಯವರ್ ಕರೆದರ್ ನೃಪಾಲನಂ ||೬೮||

ಹೇರಿಟ್ಟ ಪೊಹಿಯ ಪೆರ್ಬಲೆ
ನೀರೆಯ ತೆರೆ ಕೊಂಬು ಕಣ್ಣೆ 'ದೀವದಹುಲಿ'ಗ |
ಳ್ಳೋರಿ ಕವಲಂಬುನಹಿತಂ
ಭೋರನೆ ನೆರೆದತ್ತು ಬೇಂಟೆಕಾಹಿರ ತಂಡಂ ||೬೯||

ವ|| ಅಂತು ಬೇಂಟೆಕಾಹಿರಂ ಕಂಡು,

ಬೇಟೆಯ ನೆವದಿಂ ವಿರಹದಿ
ಕೋಟಲೆ ಮಾಣ್ಣನಿತು ಮಾಣ್ಣನುತ್ತವನಿಪನೊ |

ಲಘ್ವವಿಕರೋಡನೆ ನಡೆದು ಮ
ಹಾಟವಿಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಬೇಂಟೆಗನುವಾಗಿದಂ ||೨೦||

ಅತ್ತಿ ಕಪಿತ್ಥವಿಪ್ಪೆ ಬದಿರಂ ಮದನಂ ಕರಿಕಕ್ಕೆ ಬಿಕ್ಕೆ ಮುಳ್
ಮುತ್ತವಶೋಕೆ ಮಾವು ಬದಿರಿತರು ಸಲ್ಲಕಿ ಬನ್ನಿ ಹೊನ್ನೆಯು |
ತ್ತುತ್ತೆ ಶಿರೀಷವಿಂಗುಳವರಿಷ್ಟವಗೋತ್ಪಲ ನಿಗ್ಗು ಗುಗ್ಗುಳಂ
ಮತ್ತಮನೇಕವೃಕ್ಷತತಿಯಿಂದೆನೆದಿದುಡು ತದ್ವನಾಂತರಂ ||೨೧||

ನನೆಯಿಂ ಮುಂಗಟ್ಟು ತನ್ನಂ ಮುಱಿದು ಮುಱಿಕದಿಂ ಕಣ್ಣಳಂ ಮುಚ್ಚಿನಿಚ್ಚಂ
ಪನಿವಂ ನಿರಡ್ಕೆಯಂ ನಿದ್ರೆಯನುಡಿಯದೆ ಹೃತ್ತಾಪದಿಂ ಕಂದಿ ನಾಲ್ಕುಂ |
ದನೆಯೊಳ್ ತನ್ನಾರ್ಪನಂ ಹುಲ್ಲೆಯನುಡಿಯವಂ ಕಾಣದಶ್ರುಪ್ರವಾಹಂ
ನಿನದಂ ಸೂನಲ್ ಕರಂ ಬೆಳ್ಳೆರಳೆ ಪರವಶಂಬಟ್ಟು ಕಾಲ್ಗಿಟ್ಟುದಾಗಳ್ ||೨೨||

ಅದನೀಕ್ಷಿಸಿ ನಳನರಪತಿ
ಯಿದು ಮತ್ಸುಖಿಯೆಂದೊಡಾಕ್ಷಣಂ ಕಡುಪಿಂದಂ |
ಹೃದಯದ ತಾಪಂ ಪೆರ್ಚಲ್
ಪದುಳಿಸಿಕೊಂಡಂ ಮಗುಟ್ಟು ಧೀರೋದಾತ್ತಂ ||೨೩||

ಎಕ್ಕೆಯನಿರ್ಪ ಪುಲ್ಲೆಗಳನಿಲ್ಲೆಯೆ ಮಗ್ಗಿಸು ಗಂಡುಗೆಯ್ದು ಪೋ
ಪೆಕ್ಕಲವಂದಿಯಂ ತಿವಿ ತರಕ್ಷುವದಿದಪುದೀ ನಿಕುಂಜದೊಳ್ |
ಪೊಕ್ಕಿ ಉ ನಿಂದ ಪೆರ್ಗರಡಿಯಂ ಕಡುಪಿಂ ಕವಲಂಬನೆಚ್ಚು ಕೊಂ
ಡಕ್ಕಿ ನುತಿರ್ಪ ಬೇಂಟೆಯ ಮಹಾಧ್ವನಿ ಪೊಣ್ಣುದುದೆಲ್ಲ ನೋಪ್ಪೊಡಂ ||೨೪||

ಕೆಲಸಾರ್ ಪೋಗದಿರಿತ್ತಬಾ ತುಡುಕದಿರ್ ಜೂಲಾನ್ಮಯ್ಯಳಂ ಬಿಟ್ಟುಕೂ
ಱಲಗಂ ತಿತ್ತಿರಿನೋಡಿ ಗಿಬ್ಬಡಿಗೊಳಂ ಮುಂಗಟ್ಟು ಬೆಂಬಿಟ್ಟಿನಂ |

. ||೨೫||

ಉರಿಗಣ್ ಕೆತ್ತುವ ಮೀನೆ ಪೆರ್ಚಿದ ಕೊರಲ್ ಪೆರ್ಬಾಲವುದ್ದಂಡವ
ಕ್ರರದಂ ಮಿಂಚುವ ಮೆಯ್ ಭಯಂಕರರವಂ ನೀಳ್ವಂಫ್ರಿಯುದ್ಯನ್ನಾಂ |
ಕುರಮುನ್ಮಾರ್ಗಗತಿಪ್ರಚಾರವೆನನುಂ ಚೆಲ್ವಾಗೆ ತತ್ಮಾನನಾಂ
ತರದೊಳ್ ಪೆರ್ಬುಲಿಯಿದುಡದೆಣಕುಲಮಂ ನಿಶ್ಯೇಷಮಂ ಮಾಡುತಂ
||೨೬||

ಇಕ್ಕೆಯಿನೆದುರ್ ಮೆಯ್ಯುರಿದು ಪೆರ್ಮರನಂ ಕೆರೆದಿಕ್ಕಲಂಗಳಂ
ಕೆಕ್ಕಳಿಸುತ್ತ ನೋಡಿ ಪನಿದಾಗುಸುತ್ತಡಿಯಿಟ್ಟು ಮುಂದೆ ದಿಂ |
ಕಿಕ್ಕುವ ಹುಲ್ಲೆವಿಂಡನದು ಕಂಡುಹಿ ಲಂಘಿಸಿ ಪಾಯ್ದು ನೆತ್ತರಿಂ
ಸೊಕ್ಕಿರುತಿರ್ಪ ಪೆರ್ಬುಲಿಯನೊರ್ವನೆ ಪೊಯ್ದುನಿಳಾಧಿನಾಯಕಂ ||೭೭||

ಇತ್ತಲದೊಂದು ಪಂದಿಯಿದೆ ನಾಯ್ಕಳ ಕೂಗಿಮೆನುತ್ತ ಸುತ್ತಲುಂ
ಮುತ್ತಿರೆ ¹ದಾಡೆಗುಟ್ಟಿ ಕೊಣಕಿಟ್ಟದಟಿಂ ಮಲೆಯುತ್ತ ನಾಯ್ಕಳಂ |
ಮುತ್ತಿದವರ್ಗಳಂ ಪೊಡೆದು ಸೈಕನೆ ನೀಳ್ಕುನಿಲುಂಬುಳಾಡಿಕೊಂ
ದತ್ತು ವಿಚಾರಮಿಲ್ಲದದು ಪಂದಿಯ ವೇಷದ ಮೃತ್ಯುವಲ್ಲವೆ ||೭೮||

ಎಕ್ಕಲನದಟಂ ಕಂಡೊಂ
²ದುಕ್ಕಿನ ಕವಲಂಬಿನಿಂದದಂ ಕೆಡಪಲೊಡಂ |
ಮಿಕ್ಕವರೆಲ್ಲರ್ ಬೆಟಗಿಂ
ದಕ್ಕಹಿ ಮಿಗೆಯವನಿಪಾಲನಂ ಬಣ್ಣಿಸಿದರ್ ||೭೯||

ಕೆಲರುತ್ತಂ ಮುಂದೆ ನಂದಿದರ್ದಟರನೆಡೆದೀಡಾಡಿ ಮುತ್ತಿದರ್ದಂ ಜ
ಕ್ಕಲಿಸುತ್ತಂ ತೀರ್ಚಿ ಹುತ್ತಂಬಗಿದಿಲುಪೆಗಳಂ ಪೀರ್ದು ಕೊರ್ವಿಂ ಮು
ದಂಬೆ |
ತೊಲೆಯುತ್ತಂ|ನಾರುತಿರ್ಪಂ|ಕರಡಿಯನಲಗಂಬಿಂ ಮನಂ ಮೆಚ್ಚಲೆಚ್ಚಲ್
ನೆಲನಂ ತಾಗುತ್ತ ಬಿದರ್ತ್ತವನಿಪತಿಯ ಸತ್ತಕ್ಕಿದ್ದೇಂ ಚೋದ್ಯಮಾಯ್ತೊ
||೮೦||

ಕೊಂಕಿದ ನೀಳ್ವ ಬಾಲಮತಿರೌದ್ರಮುಖಂ ನಿಡಿದಾದ ಹೇರೊಡಲ್
ಪುಂಕೆಡೆಗೊಂಡು ಜೋಲ್ವ ಕಿವಿ ಕೇಸುರಿಗಂಗಳಲೊಪ್ಪಲೇಣನಂ |
ಜಂಕಿಸಿ ಪಾಯ್ದುನೈಗ್ಗಲವನೀಂಟುವನೇಕವೃಕಂಗಳಂ ನಿರಾ
ತಂಕದೊಳಾಕ್ಷಣಂ ಕೆಡಪಿ ಬೊಬ್ಬಿಡಿದಾಡಿದನುರ್ಬಿ ಬೇಂಟೆಯಿಂ ||೮೧||

ಹರವರಿಯಾದ ಪೇರಡವಿಯೊಳ ಕಡುಕೊರ್ವಿದ ಬೆಳ್‌ಮೃಗಂಗಳಂ
ಹರಿಹರದಿಟ್ಟಿಯಿಂ ತಿವಿದು ಬಲ್‌ಸರಳಿಂ ಕೆಡೆಯೆಚ್ಚು ಬೇಗದಿಂ |
ಸರಳಪ ನಾಯ್ಕಳಂ ಗಜಱಿಬಿಟ್ಟು ನಿಲಲ್ ಬಡಿಕೋಲಲಿಟ್ಟುಸಂ
ಹರಿಸಿದುದಾದುರ್ ಬೇಡವಡೆ ನೋಡೆ ನೃಪಂ ತಲೆದೂಗುವನ್ನೆಗಂ ||೮೨||

ಗಡಣದ ಬೇಂಟೆಗಾಱವಡೆ ತೋಳ್ವಲದಿಂ ನರನಾಥನಾಜ್ಞೆಯಿಂ
ಕೆಡವಿದ ಬೆಳ್‌ಮೃಗಂಗಳಡಗಂ ತೊಡೆಯಂ ಪೊಣಿಗಟ್ಟಿ ಪೊತ್ತು ನೀ |

ರಡನಿ ಬರುತ್ತಿರಲ್ ಕಮಳಕೈರವಕೋಕಮರಾಳರಾಜಿ ನಾ
 ಲೈದಿರೆ ಕೌತುಕಂಬಡೆದು ಮುಂದೆನದಿದುರ್ದದೊಂದು ಪೂಗೊಳಂ ||೮೩||

ಜಲಜದೊಳರ್ಧ ಗೋಮಿನಿಯ ಮೆಲ್‌ನಗೆಯಂ ತನಿವೆಚ್ಚಿದಂತೆ ಭೂ
 ಲಲನೆಯಪಾಂಗದೀಪ್ತಿ ಮಿಗೆ ಮೆಯ್ಯಡೆದಂತೆ ನಿಜಾತ್ಮಜಾತೆಯು |
 ಪ್ಪಲರ್ವನೆಯಂ ಮನಂ ದಣಿಯಲಿಕ್ಷಿಸೆ ಬಂದಮೃತಾಬ್ಧಿಯಂತೆ ನ
 ಲ್ಲಲಿತಹಿಮಾಂಬುವಿನ ನಯನಕೌತುಕಮಾ [ದುದೊಂದು] ಪೂಗೊಳಂ
 ||೮೪||

ಮಿಸುಗುವ ಮುತ್ತಿನೆಕ್ಕ ಸರವಂ ಪ್ರಿಯವಲ್ಲಭೆಗೀವ ನಲ್ಲರಂ
 ತನಿಯಳನೊಂದು ತಣ್ಣಿಟಲೊಳಿಟ್ಟು ನಿಜೋಜ್ವಲಚಂಚುವಿಂ ಸುಧಾ |
 ರಸಬಿಸನಾಳಮಂ ಪದೆದು ತಂದಿನಿಯಳ್ಳದನಿತ್ತು ಸೋಂಕುವೊಂ
 ದೆನಕದಿನಿದ್ದೊಂದು ಕಳಹಂಸೆ ತದೀಯ ಸರೋಜಪಷಂಡೊಳು ||೮೫||

ಕಳಹಂಸೆಯ ಪಂಜ್ವಗಳಂ
 ತಿಳಿಗೊಳದೊಳು ಕಂಡು ಪುಂಡರೀಕಾವಳಿಯೆಂ |
 ದಳಿಗಳ್ ಬಂದೆಹಿಗಲ್ ಮೆ
 ಯೈಳಿಗಿಂದಂ ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಮೆನಿಸುದುದಾಗಳ್ ||೮೬||

ಜಲರುಹವನನವಗಂಧ
 ಕೃಳಿಗಳ್ ಬಂದೆಹಿಗಲಾಗಲನುಪಮನೀಲೋ |
 ತ್ವಲವನದಂತೆನೆದಿಪುರ್ದು
 ಜಲರುಹಪಂಡಂ ಹಿಮದ್ರುಮಶ್ರೀಖಂಡಂ ||೮೭||

ವ|| ಮತ್ತಮದು ಜಲದೇವತೆಯರಲಂಗಳ ಬಳಿವೆಳಗಿನಿಂ ಬಣ್ಣಂ
 ಬಡೆದ ಬಾಳೆವಿಾಂಗಳ್ ಸುಳಿದಲ್ಲಾಡಿಸೆ ಚೆಲ್ಲದ ಪದ್ಮಪರಾಗದೊಳು
 ಪೊರಳ್ಳು ಪೊರಳ್ಳು ಪಾಙ್ಕುಸುವ ಸಾರಸಂಗಳಿಂ, ತೆರೆದುಹಿಗಲ ತಂದಲಂ
 ತೊಲಂಗಿ ಕುಮುದಕಾನನದೊಳಿರುಳಭಯದಿಂ ತರುಣಿಯೊಳು ನಿರವಧಿಕ
 ಬೇಂಟದಿಂ ಕೂಟಮನೆನಗುವ ಕೋಕಂಗಳಿಂ, ಕಲ್ಪಾರಕಿಂಜಲ್ಕದೊಳು
 ಮಂದೈನಿದ ಮಧುರರಸವನೆಕ್ಕೈಯಿಂದೀಂಟಿ ಸೊಕ್ಕಿಂ ಮೆಯ್ಯಿಹಿವ
 ಮಹಿದುಂಬಿಗಳಿಂ, ಪಂಕಜವನಮನಲರ್ಚಲ್ ಕೆಂಕಮಾಗಿ ಮೂಡುವ
 ಪತಂಗಪ್ರತಿಬಿಂಬಮಂ ಶತಕೋಟಿಮಾಡಿ ತರಳತೆಯಿಂದೆನೆವ ತೆರೆದುಹಿ
 ಗಲಿಂ, ರಾಜೀವಬೀಜಮಂ ಸವಿದು ಕೂಜಿತದಿಂ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಸುಳಿವ
 ಮರಾಳಮಂಡಲದಿಂ, ಪಂಚಶರಪರಿತಾಪಮಂ ಪರಿಹರಿಸಲೆಂದು ಬಂದಿಂ

ದುಮುಖಿಯರ ಶ್ರಮಮಂ ಕಳೆವ ಹಿಮಾಂಬುವಿಂ ಕಮನೀಯಮಾಗಿರ್ಪು
ದಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಕೂಡುವ ಚಕ್ರವಾಕಮಿಥುನಂ ಸಿತಪದ್ಮವನೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನ
ಲ್ಲಾಡಿಸುವಂಚೆಯಬ್ಬ ಮಕರಂದವನುಂಡು ಸುರಾಗದಿಂದ ಮೇ |
ಲಾಡುವ ತುಂಬಿಗಳ್ ಸಲೆ ಗುಣತ್ರಯಮಂ ಪಡೆಯಲ್ಕೆ ಸಂತತಂ
ತೀಡುವ ಮೆಲ್ಲೆಲರ್ ಸೊಗಯಿಕುಂ ಪೊಸಪೂಗೊಳದೊಳ್ ನಿರಂತರಂ || ೮೮ ||

ಕಳಿವಣ್ಣೊಪ್ಪುವ ಮಾಮರಂ ಪಲದ . . . ನೇಲ್ವು ಜಂಬೂಕುಜಂ
ತಳಿರಂ ಪೇಣಿದಶೋಕ ಕಾಯ್ದುಟುಗಲಂ ಪೇಣಿದರ್ನೇಕದ್ರುಮಂ |
ನೆಲಲಂ ಪೆರ್ಚಿಸುವಾಲಮುಳ್ಳಲರ್ಗಳಿಂ ಪೂರ್ತಿರ್ದ ನಾನಾಲತಾ
ವಳಿ ಕಣ್ಣೊಪ್ಪಿರೆ ತೀರವೃಕ್ಷತತಿಯಂ ಭೂಪಾಲಕಂ ನೋಡಿದಂ || ೮೯ ||

ಅವನಿಪನೊಲ್ಲ ಪೂಗೊಳನನೊಯ್ಯನೆ ಪೊಕ್ಕ ಮಳಾಂಬುವಿಂ ಪದಾ
ದ್ಯವಯವತಾಪಮಂ ತೊಳೆದು ಚೂತಫಲಂಗಳನೊಂದೆರಲ್ವರಂ |
ಸವಿದು ಸಿತಾಬ್ಬಪತ್ರವಿಮಳಾಂಬುವನೀಂಟಿ ಬಬಲೈಯೆಲ್ಲಮಂ
ತವಿಸಿ ಮಗುಟ್ಟು ಪೂಗೊಳನನಾಗಳೊಲಲ್ವು ಸಮಂತು ನೋಡಿದಂ || ೯೦ ||

ವ|| ಅಂತು ನೋಲ್ವುನ್ನೆಗಂ,

ಸುಲಲಿತರಾಜಹಂಸೆಗಳ ಮಧ್ಯದೊಳುರ್ವಿಗಪೂರ್ವವೆಂಬಿನಂ
ತೊಳಗುವ ಸಣ್ಣನುಣ್ಣುಯ ಹೇಮಮಯಾಂಗದ ಹಂಸೆಯೊಂದು ಕಂ |
ಗೊಳಿಸಿರೆ ಭೂಭುಜಂ ಬೆಟಗುವೆತ್ತ ತಿವಿನ್ಮಯವೆಂದು ದಿಟ್ಟಿ ಸಂ
ಚಲಿಸದೆ ನೋಡುತಿರ್ದನದಲಾಕೃತಿಯಂ ನೆಲೆಗೊಂಡರಿತಿಯಂ || ೯೧ ||

ಮುಗಿದಲರ್ಗಳಿರ್ದೆಸೆಗೆ ಜೋಲ್ವು ಪತತ್ರದ ಕಾಂತಿ ಮೌನದಿಂ
ನೆಗೆಪಿದದೊಂದುಕಾಲ ಕೊಳನೊಳೊಳಿದುದೊಂದಡಿ ಕೊಂಕುವೆತ್ತ ಗೋ |
ಣ್ಮಿಗೆ ಸುಖನಿದ್ರೆಯಂ ಬಯಸುವಾನನಮೊಪ್ಪುವ ಪೊನ್ನಹಂಸೆ ದಿ
ಟ್ಟಿಗೆ ಪೊಸಬಿತ್ತಿಯೊಳ್ ಬರೆದ ಚಿತ್ರದ ಹಂಸೆಪೊಲಿದುರ್ದಾಕ್ಷಣಂ || ೯೨ ||

ಮದನಾರಿಯ ಮಣಿಮಕುಟಾ
ಗ್ರದ ತೆಟನಂ ತಿಳಿವೆನೆಂದು ಪರಮೇಷ್ಟಿ ಮರಾ |
ಳದ ರೂಪಂ ತಳೆದಂ ತಾ
ನಿದು ತಪ್ಪದು ಮಿಕ್ಕ ಹಂಸೆಗೀ ಸೊಬಗುಂಟೇ || ೯೩ ||

ತೆಗೆದಂಬುಜದೆಲೆ ¹ಕೆಱೆ¹ ನ

ತ್ತಿಗೆ ನೀರ್ಪನಿ ಚಾಮರಂ ಲನತ್ಯರ್ಣಕೆ ಗ !

ದ್ವುಗೆಪರಿವಾರಂ ಜಲಪ

ಕ್ಷಿಗಿಳಾಗಿರೆ ರಾಜಹಂಸನಿದರ್ಶನಲಂಪಿಂ

||೯೪||

ಸಿರಿ ಮೆಱುವ ತನ್ನ ತಾಯ್ತನೆ

ಯಿರವಂ ತನ್ನಾದಿಸೃಷ್ಟಿಯಂ ನಲವಿಂದಂ |

ಪರಮೇಶ್ವಿ ನೋಡಲಟ್ಟಿದ

ವರವಾಹನಹಂಸದಂದಮಂದೀಕ್ಷಿಸಿದಂ

||೯೫||

ಮೇರುನಮಿಪದಿಂದಿಡಿದು ಬಂದುದೊ ಮೇಣ್ ಜಲಲಕ್ಷ್ಮಿ ತನ್ನ ತೇ
ಜೋರಮಣೀಯಮಂ ಕರುಣಿಸಿತ್ತಳೊ ತತ್ಪರಮೇಶ್ವಿ ಹಸ್ತವಿ |
ಸ್ತಾರದಿನುತ್ತಮೋತ್ತಮಸುವರ್ಣದ ಸಾರಥಿಗೊಲ್ಲು ಮಾಡಿದಾ
ಕಾರಮೊ ಪೇಡಿದಲ್ಲದೊಡೆ ಭೂಮಿಯೊಳೆಲ್ಲಯ ಹೇಮಹಂಸೆಗಳ್ ||೯೬||

ವ|| ಎಂದನಂತರಂ,

ಮುನ್ನಹುದಂಚೆಯಲ್ಲ ಪಲವಂದದ ಪೂಗೊಳನೊಳ್ ತೊಡರ್ದೊಡೇ
ನಿನ್ನದಳಂದವಿಲ್ಲ ಪಿಡಿದೊಯ್ಯನಿದಂ ಮನೆಗೊಯ್ಯದಂದು ಚೆಂ |
ಬೊನ್ನತನೂರುಹಂ ಮಿಸುವ ಮಾಣಿಕವರ್ಣದ ಚೆಂಚು ಚೆಲ್ವನ
ಪ್ಪೆನ್ನ ಮನಕ್ಕೆ ಬರ್ಪ ಕಳೆಹಂಸೆಗಳುಂಟೆ ಸಮಸ್ತಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ ||೯೭||

ಎನ್ನಯ ಕೇಳಿಯ ಸರಸಿಗೆ

ಪೊನ್ನತನೂರುಹದ ಹಂಸೆಯಂ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಂ |

ನನ್ನಮೆನುತ್ತಂ ಪ್ರಜೆಯಂ

ತನ್ನರಪತಿ ಮೆಲ್ಲನೆರ್ದು ಪಿಡಿಯಲ್ ನೆನೆದಂ

||೯೮||

ವ|| ಆಗಳ್,

ತಡಿವಿಡಿದೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನಡಿಯಿಟ್ಟು ಮಗುಟ್ಟು ಕೊಳಕ್ಕೆ ಪಾಯ್ತು ನಿಂ
ದಡಿಗಡಿಗಂಬುಜಾಂಕುರಮನಿಟ್ಟು ಕರ್ದುಂಕಿ ಕೆಲಕ್ಕೆ ಸಾರ್ದು ತ |
ನೊಡನೆಯ ಹಂಸಗಳ್ಗೆ ಬಿನನಾಳಮನಿತ್ತು ಬಟಲ್ಲ ಭೂಪನಿಂ
ಹಿಡಿವಡೆವಂದದಿಂ ಬೆದಲು ನಿಂದುದು ಹಂಸೆ ಸರೋಜಪಂಡದೊಳ್ ||೯೯||

ಎಲ್ಲರನಿರವೇಲ್ದವನಿಪ

ನಲ್ಲಗೆ ನಿಂದು ಸಾರ್ದು ಕರನರಸಿಜಮಂ |

ಮೆಲ್ಲನೆ ನೀಡಲ್ ಸಿಕ್ಕಿ
ತೆಲ್ಲ ವಿಹಂಗಂಗಳೆಕ್ಕೆ ಗೋಡಿದವಾಗಳ್

|| ೧೦೦ ||

ನನುನಗೆ ಪೊಣ್ಣೆ ವಕ್ರದೊಳಿಳಾಪತಿ ತನ್ನ ಕರಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದಾ
ಯನದ ಬಬಲೈಯಂ ತಳೆದ ಹಂಸೆಯ ಹೆಚ್ಚಿದ ಹೊನ್ನ ಪಕ್ಕವಂ |
ಮಿಸುಪ ಕರಾಗ್ರದಿಂ ಸನಿನೆಗೆಯ್ದು ಕುಜಂಗಳ ತಣ್ಣಿಬಲ್ಲೆಗಳ್
ಕಿನಲಯದುತ್ತಮಾನನದೊಳಿದು ಮರಾಳಮನೊಲ್ಲು ನೋಡಿದಂ

|| ೧೦೧ ||

ಎಲ್ಲಂದ ಬಂದೆ ದೇಹ
ಕೈಲ್ಲಯ ಪೊಂಗುಗಳಾದುವೆಲ್ಲರ್ಪೆ ಇ |
ನ್ನೆಲ್ಲಗೆ ಪೊದಪೆಯೆನಗಿದ
ನೆಲ್ಲವನೊಲ್ಲುಪು ಚಿಂತೆಯಂ ಬಿಟ್ಟೀಗಳ್

|| ೧೦೨ ||

ವ || ಎಂಬುದುಂ,

ಮೇರುಗಿರಿದ್ರದಂತಿಕದೊಳಿರ್ಪುದು ಸಂತತಮಪ್ಪರೋಗಣಂ
ವಾರಿವಿನೋದನಕ್ಕೆಳಸಿ ಬರ್ಪೆಡೆ ಹೇಮಮರಾಳ ಹೇಮಪಂ |
ಕೇರುಹ ಹೇಮಮೈ ಸ್ಥಳಮನಾರತಮಿಪ್ಪೆಡೆ ಕೇಳ್ ಮನೋಹರಾ
ಕಾರದಿನಿಪ್ಪ ಮಾನಸನೋವರಮುಜ್ಜಲತೋಯವೀವರಂ

|| ೧೦೩ ||

ಅಲ್ಲಿ ಸಮಂತು ಪುಟ್ಟಿ ಬಳೆದಿಂ ಪಡೆದಲ್ಲಯ ಪದ್ಮಬೀಜದಿಂ
ದಲ್ಲಯ ನಿರ್ಮಳೋದಕದ ಸೇವೆಯಿನೀ ತನು ಹೇಮವರ್ಣಮಾ |
ಯ್ತಿಲ್ಲಯ ಚಿಲ್ವಪೂಗೊಳನನೀಕ್ಷಿಸಲೆಯ್ತು ಬಬಲ್ಪು ಸಿಕ್ಕಿದೆಂ
ಬಲ್ಲಪೊಲೊಲ್ಲು ರಕ್ಷಿಸು ಮಹೀಪತಿಯೆನ್ನನತಿಪ್ರಪನ್ನನಂ

|| ೧೦೪ ||

ಬಂಧುಗಳೊಂದನೀಕವೆನನುಂ ಪಿತೃಮಾತೃಗಳೆಯ್ತು ವೃದ್ಧರೀ
ಬಂಧನವಾರ್ತೆಯಂ ತಿಳಿದರಾದೊಡವರ್ ತನುವಂ ನಿಜಾಪ್ತರಾ |
ರುಂ ಧರಿಸರ್ಪರಲ್ಲದಿಹಿನೆನ್ನನುವಂ ಕುಡು ದೇವ ನೀಂ ದಯಾ
ಸಿಂಧು ಕೃಪಾಳು ದಾನಿ ಶರಣಾಗತರಕ್ಷಕನೆಂಬುದೊಪ್ಪದೇ

|| ೧೦೫ ||

ಶಿಕ್ಷಿಸುವೊಡೆ ಮುಳಿದಾಂತ ವಿ
ಪಕ್ಷಂಗಳ ಕಾದಿ ಪಿಡಿವುದಲ್ಲದೆ ಮುಳಿಸಿಂ |
ಪಕ್ಷಿಗಳಂ ಪಿಡಿವುದು ನಿಜ
ಲಕ್ಷಣಮೇ ಭೂಭುಜರ್ಗ ನೃಪಕುಲತಿಲಕ

|| ೧೦೬ ||

ದ್ವಿಜರಂ ಪಾಲಿಸುವುದು ಭೂ
 ಭುಜರ ಗುಣಂ ತೀರ್ಥವಾನಿಯಾಗಿದೆನ್ನಂ |
 ದ್ವಿಜನಂ ಸೆಱೆಗೆಯ್ದೊಡೆ ವಿ
 ಶ್ವಜನಂ ನಿಂದಿಸದೆ ನಿನ್ನನವನೀನಾಥಾ ||೧೦೭||

ಧರಣಿಯ ಪುದುವಿಂ ಬಲ್ಲಂ
 ಗರಕ್ಕೆದುವ ರಾಜಹಂಸರಂ ಪಿಡಿವುದು ಬೇ |
 ಚರಬಲದ ರಾಜಹಂಸನ
 ನರವರಿಸದೆ ಪಿಡಿವರುಂಚಿ ರಾಜಕುಮಾರಾ ||೧೦೮||

ನಿನಗಾನೇವಾದ್ತೆಯೆನ್ನಿಂ ಪನಿವಡೆಗದು ಹೇಮಪ್ರಭಾದೇಹದಿಂ ಕಾಂ
 ಚನಲೋಭಂ ವ್ಯರ್ಥವಂತಃಪುರನಮಿತಿಗೆ ಲೀಲಾಶುಕಂ ಸಾರಿಕಾಹಂ |
 ನನಿಕಾಯಂ ಕೋಟಿಯುಂಟಾಗಿ ಕರನರನಿಯೊಳ್ ಜೀವಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಸತ್ತೀ
 ತನೆಯಂ ಕೂರ್ತೆನ್ನೊಳಿಗಳ್ ಪಡೆವುದು ನಿನಗತ್ಯಂತಲಾಭಂ ನೃಪಾಲಾ ||೧೦೯||

ಅದಿಯೊಳೊಬ್ಬ ದಾನಿ ಶಿಬಿಯೆಂಬ ನೃಪಂ ಪ್ರಥುಸೇನನೊಂದು ಚೆ
 ಲ್ವಾದ ಕಪೋತಮಂ ಪಿಡಿಯಲೆಯ್ದೊಡೊಡಾ ಕಿಱುವಕ್ಕಿ ಬೆಂಬೊಗಲ್ |
 ಬೇದವಿದೇಕೆನುತ್ತದಡಿ ಮೈರಿಗೆ ತನ್ನಯ ಮಾಂಸವಿತ್ತದಂ
 ಕಾದನದೇಕೆ ಕೇಳ್ವಹಿಯ ಕೇವಳಮೇ ಭಯಭೀತರಕ್ಷಣಂ ||೧೧೦||

ಗಣಿಗಳ್ ತರಭರವಾದವು
 ಪೆಟಿಗೈ[ದೀ]ಯಂಡಜಂಗಳಂಜುತ್ತಿರ್ಕುಂ |
 ನೆಱೆಯೆದೆಯಾಱುತ್ತಿದೆ ಬೇ
 ನೆಱಿಸದೆ ಬಿಡು ದೇವ ನಿನ್ನ ಕಾಲ್ಗೆಱಗಿದಪೆಂ ||೧೧೧||

ವ|| ಎಂಬುದುಂ,

ಮಿಗೆ ಕರುಣಾಳುವಪ್ಪ ಗುಣದಿಂ ಶರಣಾಗತಜೀವಹಿಂಸೆಯಂ
 ಬಗೆಯದ ದೂಸಹಿಂ ಕೊಳದೊಳಾಗಳೆ ನಿಕೃದ ಪೊನ್ನ ಹಂಸೆಯಂ |
 ಬಗತತಿ ನೋಡೆ ಬಿಟ್ಟು ಗಣಿನೊಂದಪವೆಲ್ಲಗೆ ಪೋಪೆಯೆಂದು ಮೆ
 ಳ್ಲಗೆ ಪೊಟಿಪೊಣ್ಣಲಾಗಳದು ಕೈಮುಗಿದೆಂದುದೊಂದು ಕಾರ್ಯಮಂ ||೧೧೨||

ವ|| ಅದೆಂತೆನೆ,

ಸತ್ಯ ಪರೋಪಕಾರ ಮಹದುನ್ನತಿ ನಿನ್ನದದಾದೊಡಂ ಮನಂ
 ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರಮಂ ನಿನಗೊಡರ್ಚುವೆನೆಂದಪುದೆನ್ನ ವಾಕ್ಯಮಂ |

ಸತ್ಯಮೆನುತ್ತ ಮನ್ನಿಪುದು ಬಿನ್ನವಿಜೆಂ ಚರಣಕ್ಕ ನಾರತಂ
ಭೃತ್ಯಸಮಂ ರಹಸ್ಯಮನೊಡಂಬಡು ದೂರರವೇಟ್ಟು ದೆಲ್ಲರಂ ||೧೧೩||

ವ|| ಅಂತೆಗೆಯ್ಯಲನಂತರಂ,

ನಿನಗಾಂ ಮಾಯ್ ಪಕಾರಮಾವುದು ಕಳಾಸಂಪನ್ನ ಸೌಭಾಗ್ಯವ
ಧರ್ನೆಯಿರ್ಪಳ್ ದಮಯಂತಿ ಕುಂಡಿನಪುರಕ್ಕಾಂ ಬೇಗದಿಂ ಪೋಗಿ ಮಾ|
ನಿನಿಯಂ ನಿನ್ನೊಡಗೂಡುವಂತೆನಗಿ ಮತ್ತಾವಾರ್ತೆಯಂ ಪೇಟ್ಟು ಸ
ಜ್ಜನನಪ್ಪೆಂ ತೊದಳಿಲ್ಲನುತ್ತ ನುಡಿದಂ ಹಂಸೋತ್ತಮಂ ಸತ್ಯಮಂ
||೧೧೪||

ಆ ನುಡಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಭೂಪಂ
ಜ್ಞಾನಿಯೆನಿಪ್ಪಂಚೆಯಂ ಕರಂ ಮನ್ನಿನಿ ಮ |
ನೃನನಮನಣಿದ ನಿನ್ನನ
ದೇನೆಂದುಪಚರಿಪೆನೆಂದದಂ ಬೀಡೊಟ್ಟಂ ||೧೧೫||

ವ|| ಅಂತೊಳ್ಳಿನಿಂ ಬೀಡೊಟ್ಟು,

ಅತ್ತಣ ಬೇಂಟೆಯೆತ್ತಣ ಸರೋವರವೆತ್ತಣ ಹಂಸೆ ನಾಡೆ ತು
ಚ್ಚಿತ್ತದ ತಾಪಮಂ ತಿಳಿವುದೆತ್ತಣದೇತೆದಿಂ ವಿದರ್ಭೆಯಂ |
ಪತ್ತಿರೆ ತಪ್ಪೆನೆಂಬ ಬಗೆಯೆತ್ತಣದೆಂದು ನೃಪಂ ಬಟೆಕ್ಕೆ ಲೋ
ಕೋತ್ತಮವಾದ ತದ್ವಿಮಳಪಟ್ಟಣಮಂ ಪುಗುತಂದನಟ್ಟಿಯಿಂ ||೧೧೬||

ತೊಳಗುವ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಮುಖಮಂಡಲದಿಂದಮದೆಂದು ಚಿತ್ತಮಂ
ಬೆಳಗುವಳೋ ಕುಚಾದ್ರಿಯೊಳದೆಂದು ಮನೋಮೃಗಮಂ ನಿರಂತರಂ ;
ಸುಟಿಸುವಳೋ ಕಟಾಕ್ಷಮಣಿಹಾರಮದೆಂದು ಮದೀಯ ಕಂಠದೊಳ
ಕೊಳಿಸುವಳೋ ಸಮಂತು ದಮಯಂತಿಯೆನುತ್ತತಿಚಿಂತಿಪಂ ನೃಪಂ ||

ಅತ್ತ ವಿದರ್ಭಭೂಪತಿಯ ಕುಂಡಿನಪಟ್ಟಣದೊಪ್ಪಮಂ ಮುದಂ
ಬೆತ್ತಿಹೆ ಪೋಗಿ ಕಂಡದಳಿ ಪಾರ್ಶ್ವದೊಳರ್ಪ ವನಪ್ರದೇಶದೊಂ |
ದುತ್ತಮ ಪದ್ಮಪಂಡದೊಳನೇಕ ಜಳಾಂಡಜವಿರ್ದವಲ್ಲ ಮ
ಚ್ಚಿತ್ತವಿಳಾಸಮೆಂದು ನಲವಿಂ ನೆಲನಿರ್ದು ಮಾನಸಾಕಸಂ ||೧೧೭||

ಬಕ್ಕುಗಳಂಚೆ ಕೊಂಚೆ ಜಳವಾಯನಸಂತತಿ ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿ ಬೆ
ಳ್ಳಕ್ಕಿ ಕರಂಡೆ ಕೊಂಕುಲೆ ಮೂಡಿಮುಯುಗುವನಂಬುಕ್ಕುಟಂ |
ಬಕ್ಕು ಬಳಾಕಿ ಮಿಂಬುಲಿಗನೊಪ್ಪುವ ನಾರಸವಕ್ಕಿಯೆಂಬ ನೀ
ವರ್ಕ್ಕಿಗಳಿಂ ಮನಂಗೊಳಿಸುತಿರ್ಪುದು ಪೂಗೊಳನಂಬುಜಾವಳಂ ||೧೧೮||

ದನುಜರ ಭೀತಿಯಿಂದಮೃತರಾಶಿಯನಿಂದ್ರನತಿಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ
ದನುಜವಿರೋಧಿಯಂಗನೆಯೆನಿಪ್ಪ ಧರಿತ್ರಿಯ ಕಯ್ಯೊಳೊಪ್ಪುಗೊ |
ಛನ್ನೊ ದಿಟವೆಂಬಿನಂ ಮಧುರನಿರ್ಮಲಶೀತಲವಾರಿಯಂ ಜಗ
ಜ್ಜನದನುರಾಗಮಂ ಪಡೆದುದೊಪ್ಪುವ ಪೂಗೊಳನೂರ್ಮಿಸಂಕುಳಂ

||೧೨೦||

ಗಗನತಳಂ ನಿಜಾಕೃತಿಯನೀಯದೊಡೇತೆದಿಂದ ಬಂದವ
ಲ್ಲಿಗೆ ಘನಮಾನಕರ್ಕಟಕರಾಶಿಗಳುತ್ತಮರಾಜಹಂಸಪಂ |
ಜ್ಞಗಳಿನಿಪೊಂದು ಸಂಕೆಯನತೀವ ವಿಶಾಲದಿನೂರ್ಜಿತಪ್ರಭಾ
ಳಿಗಳಿನನಾರತಂ ಮೆಹಿವುದುದ್ಧತಶೀಕರಮಂಬುಜಾಕರಂ ||೧೨೧||

ವ|| ಮತ್ತಮಾನರೋವರಂ ಜಲಕೇಳಿಯನೆಳನುವ ಲಾವಣ್ಯವತಿ
ಯರ ಲಾವಣ್ಯರಸಮಂ ತನ್ನ ಘನರಸದಿಂ ಪದಿರ್ಮಡಿಸಿಯುಂ, ಶಿಶಿರಶೀ
ಕರಶೀತಲಾಂಬುಸೇವನೆಯುಂ ಭಾವಭವೋದ್ವಿಪನ ತಾಪಮಂ ಪರಿಲೋ
ಪಿಸಿಯುಂ, ತೆರೆವೊಯ್ಲ ತುಂತುವನಿಯ ತೆಂಗಾಳಿಯುಂ ಸಂಗವಿಯೋಗಿ
ಗಳ ಸಂಕೋಚಪ್ರಾಣವಂ ಸಪ್ರಾಣಿಸಿಯುಂ, ಕೋಮಲಕಳಹಂಸ
ಕೋಕಕೂಜಿತದಿಂ ಕಾಮಕೋದಂಡತಂಕಾರರವವಂ ಪರಿಚ್ಛಾದಿಸಿಯುಂ,
ಮನೋಹರಾಕಾರದಿಂ ಮೆಹಿವುದಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಸ್ಫಟಿಕಹಿಮೋಪಲಪ್ರಥಿತಕಾಂತಿಯನಿರ್ಕುಳಿಗೊಂಡು ಚಂದ್ರಿಕಾ
ಪಟಲದ ಶೈತ್ಯಮಾರ್ದವಗುಣಕ್ಕೆ ಪದಿರ್ಮಡಿಯಾಗಿ ತೀರಸ |
ದ್ವಿಟಪಿಗಳೊಳ್ ಕುಕ್ಕಿಲ್ವ ಮಹಿಗೋಗಿಲೆಯುಂ ಮೊರೆ [ಯಿಪ್ಪ ತುಂಬಿಯುಂ]
ನಟಪ ಮಗೂರಿಯುಂ ಗಿಳಿಯ ಮೆಲ್ಲುಡಿಯಿಂದೆಸೆದಿರ್ಪುದಾ ಕೊಳಂ
||೧೨೨||

ಲಲನೆಯರಾಸ್ಯಮಂ ನಯನಮಂ ಗತಿಯುಂ ಮೃದುಕೇಶಪಾಶಮಂ
ಸುಲಲಿತಗಂಧದಿಂ ನಯದಿನೊಪ್ಪದಿನಂಬುದನೀಲವರ್ಣದಿಂ |
ಸಲೆ ಪೊಸತಾಗಿಸಲ್ ನೆರೆವ ನೀರಜಕೈರವರಾಜಹಂಸಶೈ
ವಳಲತೆಯುಂ ಮನಂಗೊಳಿಸುಗುಂ ಮಹಿಮಾಕರಮಂಬುಜಾಕರಂ ||೧೨೩||

ವಿಜಯಮನೋಭವಂಗೆ ಶರಸಂತತಿಯುಂ ಕಡುವಿಲ್ಲನಾರಿಯುಂ
ಧ್ವಜಮನುಪಾಸ್ತಿಗೆಯ್ಯಲವನೀಯಲದೇತಕೆನುತ್ತೆ ಕಾಮಭೂ |
ಭುಜಶರವಾಢೆಯಂ ತನಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಲ್ ಪಡೆದೆಯ್ದಿದಂತೆ ವಾ
ರಿಜಮುಖಿಯರ್ ಸರೋವರದ ತೀರದೊಳಿರ್ಪುದು ಘೋರತಾಪದಿಂ

||೧೨೪||

ತೆರೆಗಳ್ ಮಿಂಚುಗಳಂಡಜಧ್ವನಿ ಘನಧ್ವಾನಂ ಚಲಚ್ಛೇಕರಂ
ಕರಕಲ ಪುಷ್ಪಪರಾಗವೃಂದ ವಿನಮದ್ಬಾಣಾಸನಂ ಶೈವಳಂ |
ಹರಿನೀಲದ್ಯುತಿಯಾಗೆ ದರ್ದುರರವಂ ಕೈಗಳ್ ಶೈತ್ಯಾನಿಳಂ
ಪರಿಯಲ್ ಕೂಡೆ ಕವಲ್ತ ಕಾಮುಗಿಲಪೂಲ್ ಚೆಲ್ವಾಯ್ ಪದ್ಮಾಕರಂ
||೧೨೫||

ಅದಱೊಳ್ ತಾವರೆವಳ್ಳಿಯ
ಹೊದಱೊಳ್ ಬಿನನಾಳಸಾರವಂ ಸವಿದು ಸುಖಾ |
ಸ್ವದದಿಂದಿದುರ್ದು ಜಾಂಬೂ
ನದಹಂಸಂ ಮಱಿದು ತನ್ನ ಮಾನಸಸರವಂ ||೧೨೬||

ವ|| ಅಂತಿರಲ್,

ಚಳನಯನಪ್ರಭಾಪಟಳಕೌಮುದಿ ಕಾಮುಕದೀರ್ಘಲೋಚನೋ
ತ್ಪಲವನಲರ್ಚೆ ಭೂಷಣಮಣಿದ್ಯುಮಣಿದ್ಯುತಿ ಸದ್ಭುಜಂಗಹ್ಯ |
ಜ್ವಲಜವಿಕಾಸವಂ ಪಡೆಯೆ ನೂಪುರಮೇಘರವಂ ಮನೋಜದೋ
ರ್ವಲ ವನಕೇಶಿಯಂ ಕುಣಿಸೆ ಬಂದುದು ವಾರವಿಳಾಸಿನೀಜನಂ ||೧೨೭||

ಮದನನ ಬೈಕೆಯಿಂದು ಪೊಟಿಪೊಣ್ಣತೊ ಕಾಮನ ಬಾಣಸಂಕುಳಂ
ಸುದತಿಯರಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದುದೊ ಮನ್ಮಥನೋಜೆಯ ಜಾಣ್ಣೆ ಮೂರ್ತಿವೆ |
ತ್ತುದೊ ನವಪುಷ್ಪನಾಯಕನ ಶಾಶ್ವತರಾಜ್ಯವಿಳಾಸವೊಪ್ಪತಿ
ಪೂದೊ ತಿಳಿಯಲ್ ಗೋಚರಮನಲ್ ನಡೆದತ್ತ ಬಲಾಕದಂಬಕಂ ||೧೨೮||

ಒರ್ಬನೆ ಮನ್ಮಥಂ ನಮಗೆ ಪೊಲ್ಲಮೆಯಂ ಬಗೆಯಲೈ ತನ್ನ ದೋ
ರ್ಗರ್ಬವನೆಯ್ ತನ್ನಿ ಸುವೆನೆಂದುಱಿ ಲೆಕ್ಕ ಕಳುಂಬಮಾಗಿ ಸಾ |
ಸಿರ್ಬರಪಾಂಗಬಾಣಭುಜಪಾಶನಖಾಸಿಕುಚಾಗ್ರಬೇಟಕಂ
ಸರ್ಬಮಹಾಯುಧಂಗಳೆನಿಸಲ್ ನಡೆದತ್ತ ಬಲಾಕದಂಬಕಂ ||೧೨೯||

ತೊಳಗುವ ಮುತ್ತುಮಾಣಿಕದ ಕೆತ್ತಣಮೊಪ್ಪವ ಚೆನ್ನಹೊನ್ನಜೀ
ಕೋಟವೆಯನಿಂದುಕಾಂತ ದಿನಕಾಂತದ ಕುಂಜರತುಂಗದಂತದು |
ಜ್ವಲಕರಶೃಂಗವಂ ಪಿಡಿದು ಪೀತಪಟಂಗಳಿನುನ್ನತಸ್ತನಂ
ಗಳನತಿಗಾಢದಿಂ ಬಿಗಿದು ನಿಂದೆನೆದತ್ತ ಬಲಾಕದಂಬಕಂ ||೧೩೦||

ವ|| ಅವರೊಡನೆ,

ಕೆಳದಿಯರಿಕ್ಕಿಲಂಬಿಡಿದು ಬರ್ಪಿನಮಿಕ್ಕುವ ಚಾಮರಂ ತಳ
ತ್ತಳವಿನಮೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನಡಿಯಿಟ್ಟು ಸರೋವರವಂ ನಿಮಿರ್ದ ಕಂ |

ಗಳ ಬೆಳಗಿಂ ಪದಿಮಡಿ ನಿರ್ಮಳವಾರಿವಿನೋದನಕ್ಕೆ ಕೋ
ಮಳೆ ದಮಯಂತಿ ಬಂದಳೊಲವಿಂದ ಸುಗಂಧಮಯಾಂಗರಾಗದಿಂ

||೧೩೧||

ಬಾಡದ ಕಲ್ಪವಲ್ಲ ಕಪ್ಪೆಯಿಲ್ಲದ ಪೂರ್ಣಶಶಾಂಕಬಿಂಬವಿ
ಪೋಡದ ವಿದ್ರುಮಂ ಬಿಡದ ಕರ್ಪೆಡೆಗೊಳ್ಳದ ಕುಂಭವೆಲ್ಲಯುಂ |
ಪಾಡದ ತುಂಬಿಗಳ್ ನಿಜಶರೀರದೊಳಿರ್ಪವೆನಲ್ಕೆ ಸಂತತಂ
ಗಾಡಿಯೊಳಿರ್ಪ ಕೋಮಳೆಯ ರೂಪು ಮನೋಜನ ಮೈಮೆಯಲ್ಲವೇ
||೧೩೨||

ಪೀನನಿತಂಬೆ ಮೇಳದ ವಿಳಾನಿನಿಯರ್ಬೆರನಿಂದುಕಾಂತಸೋ
ಪಾನಮನೋಯ್ಯನೊಯ್ಯನಿಡಿದಂಬುಜರಾಜಿಯನುತ್ಪಲಂಗಳಂ |
ತಾನೆ ಕೆಲಕ್ಕೆ ಸಾರ್ಥ ನಬದೀಧಿತಿ ರಂಜಿಸೆ ಶೀತಳಾಂಬುವಂ
ಮಾನಿನಿ ಪಾಣಿಪಲ್ಲವದಿನೆಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಚಲಂಕಿಯಾಡಿದಳು ||೧೩೩||

ಸತಿ ತದನಂತರಂ ಕನಕಶೃಂಗದಿನಂಬುಜಗಂಧವಾರಿಯಂ
ಕತಿಪಯವೆಂಬಿನಂ ಮೊಗೆದು ಕಾಂತೆಯನೊರ್ವಳ ಬೆನ್ನನೊಡ್ಡೆನು |
ತೃತುಳಮನೋಮುದಂ ಬೆರನಿ ಪೊಯ್ಯೆ ತುಷಾರವನೊತ್ತಿದಂತಿರಾ
ಯ್ತತಿಲಘುಹಸ್ತವಲ್ಲದಬರಾಜನದೊಳ್ ಬಲವುಂಟೆ ಭಾವಿಸಲ್ ||೧೩೪||

ವ|| ಅಲ್ಲಿಯೊರ್ವಳ್,

ತಿಳಿಗೊಳದೊಳ್ ನಿಜಾನ್ಯಕಮಲಂ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸೆ ಕಂಡು ಮುಗ್ಧ ನೀ
ರೊಳೆ ಮುಯುಗಿದರ್ನಕ್ಕ ತೆಗೆಯೆಂದು ಕರಾಗ್ರವನೆತ್ತ ನಕ್ಕು ಕೋ |
ಮಳೆ ಪೆಟಿರೊರ್ವಳನ್ನೊಡನೆ ಪೇಟುವರಾರ್ ಮುಯುಗಿದರಾರನಲ್
ತಳವೆಳಗಾಗಿ ಲಜ್ಜೆಯಿನವಳ್ ತಲೆಗುತ್ತಿದಳೊಂದು ತಾಣದೊಳ್ ||೧೩೫||

ಜಲರುಹಷಂಡದೊಳ್ ಜಲವಿನೋದರವಂ ತಲೆಗಣ್ಣುವನ್ನೆಗಂ
ಜಲವಿಹಗವ್ರಜಂ ಬೆದಲು ಮಂಡಲ ಮಂಡಲವಾಗಿ ಪಾಟಿ ಕಂ |
ಡಲಘುನಿತಂಬೆಯೊರ್ವಳೆ ಪೂಗೊಳನಾಗಳೆ ಪಾಟಿಪೋಯ್ತು ನೋ
ಡಲಗೆ ಎನುತ್ತವರ್ಗವರ್ಗ ತೋಟ ತೊಲಂಗಿದಳೊಂದು ತಾಣದೊಳ್
||೧೩೬||

ತಾವರೆಪೂಗಳೊಳ್ ಪಲವು ತುಂಬಿಯ ಗಾವರಮುಣ್ಣೆ ಕೇಳ್ವು ಲೇ
ಲಾವತಿಯೊರ್ವಳಂಬುಜವನಂ ಕರಿದಪ್ಪುದೆನುತ್ತೆ ಪೋಗೆ ಭೃಂ |
ಗಾವಳಿ ತನ್ನ ಸುಯ್ಯ ನಟುಗಂಪನುಣಲ್ ಮುಸುಕಿಲ್ಕೆ ಬಂದವಂ
ನೋವ ಬಲಕ್ಕೆ ಯಲ್ಲದೆಡೆಯುಂಟೆ ಸರೋವರಕೇಳಿಗಾವಗಂ ||೧೩೭||

ಮುಂದಡಿಯಿಟ್ಟು ಜೀರ್ಕೊಬವೆಯಿಂ ಜಲಧಾರೆಗಳೆಚ್ಚುಪಾಯಲಾ
ನಂದದಿನೊತ್ತಲೊರ್ವಳ ಲಸನ್ನುಬದೊಳ್ ದಮಯಂತಿ ನೋಡಲೊ |
ಳ್ವಿಂದೆನೆದತ್ತು ರಾಹು ನಿಡುನಾಲಗೆಯಂ ಮಿಗೆ ನೀಡಿದಂತೆ ಪೂ
ರ್ಣೇಂದುವ ಮಂಡಲಕ್ಕೆ ದಿಟವೆಂಬಭಿತಂಕೆಯನಂಬುಕೇಳಿಯೊಳ್ ||೧೩೮||

ತಾವರೆಗಿಂಡು ಬೇಗ್ಗೆ ಮುದಂ ಮಿಗೆ ಕೈಗೊಳಗಾದುವೆಂಬಿನಂ
ಭಾವಕಿ ಶೋಣಪದ್ಮಕರಪಲ್ಲವದೊಳ್ ಕರಿದಂತಶೃಂಗವಂ |
ತೀವಿದ ನಿರ್ಮಲಾಂಬುಸಹಿತಂ ಪಿಡಿದೆಲ್ಲಗೆ ಪೋಪೆ ತಂಗಿಯೆಂ
ದೋವದೆ ಪೊಯ್ದುಳಾ ಜಲವನೊರ್ವಳ ಮೇಲೆ ನವಾಂಬುಕೇಳಿಯೊಳ್
||೧೩೯||

ವಾರಿಯನೊಪ್ಪೆ ಸೂನೆ ¹ಪೆಟಿಮೆಟ್ಟುವ¹ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳೆ ನಿಲ್ವ ನೀ
ಧಾರೆಗೆ ಕಯ್ಯನೊಡ್ಡುವ ಕೆಲಕ್ಕೆ ನುನುಳ್ಳ ಮಗುಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಮುಂ |
ದೋರಡಿಯಿಟ್ಟು ಲಂಘಿಸುವ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳೆ ಬಬಲ್ದುನಿಲ್ವ ವಿ
ಸ್ತಾರವಗುವಿಸಲ್ ಸಲಿಲಕೇಳಿಯೊಳಿದುರ್ದು ಕಾಮಿನೀಜನಂ ||೧೪೦||

ವ|| ಅಂತು ತಮತಮಗೆ ಕಮಳಕ್ಕೆರವಕಲ್ದಾರಪತ್ರದಿಂ ಕಟ್ಟಿದ
ಪೊಟ್ಟಣವನಿಟ್ಟಿಟ್ಟಾಡುತ್ತಂ, ಕರಿದಂತಕಾಂತತುಂಗಶೃಂಗದಿಂ ಮುನ್ನಿ
ಡುವಂತಂಗೈಸಿ ಪಾಯ್ದು ಪೊಯ್ದು ಪಿಂಗುತ್ತಂ, ನವಮಣಿಗಣದ
ಕೇವಣದಿಂ ಕೌತುಕಂಬಡೆದ ಹೊನ್ನತೋರ್ಕೆಯ ಜೀರ್ಕೊಬವೆಯನೊ
ತ್ತೊತ್ತಿ ಪತ್ತೆನಾರುತ್ತಂ, ಸೆಳಗುರ ಬೆಳಗು ಪಲ್ಲವಿನೆ ಪಲ್ಲವಕರದಿ
ನೆಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಚಲ್ಲ ಚಲ್ಲ ನಿಲ್ಲದಿರುತ್ತಂ, ತೆರೆದುಹಿಗಲ ತಿಂತಿಣಿಯೊಳೊ
ರ್ವರಂ ನೂಂಕಿ ನೂಂಕಿ ನನುನಗುತ್ತಂ, ಕಮಲನಾಳಂಗಳಂ ಕಿಟ್ಟು
ಕಿಟ್ಟು ಕೊರಲೈ ತೊಡಂಕಿಸಿ ನೀರೊಳ್ ಕೆಡಪಿ ನಾರುತ್ತಂ, ಪೆಟಿಗಣಂ
ಬಂದು ಕಣ್ಗಳಂ ಮುಚ್ಚಿ ಸುಟಿಗಳೊಳ್ ಮುಯುಂಗಿಸಿ ಮೆಯ್ದೆಗೆಯುತ್ತಿರ್ಪ
ವಿಳಾಸಿನೀಜನದ ನಡುವೆಯಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ,

ತನುರೋಮಾಂಚನವಪ್ಪುಕೆಯ್ಯಲಧರಂ ಬೆಳ್ಳಾಗಲಂಗಂ ಸಕಂ
ಪನದಿಂ ರಂಜಿಸಲಕ್ಷಿಗಳ್ ತೊಳಗಲಂಭೋಬಿಂದುಗಳ್ ಕರ್ಕಶ |
ಸ್ತನದೊಳ್ ತುಂಬಿರಲಂದಪೂರ್ವಜಲಕೇಳಿರಾಗದಿಂ ಚಿತ್ತಕಾಂ
ತನ ಸಂಗಂಬಡೆದಂತೆ ಮೈಮೆವಡೆದಳ್ ವೈದರ್ಭಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಿಂ
||೧೪೧||

ನಾರಿ ಮಗುಟ್ಟು ಪೂಗೊಳನ ಪಕ್ಷಿಗಳೊಪ್ಪವನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲ್
ದೂರದೊಳಿದುರ್ದಲ್ಲಿ ತಪನೀಯ ಪತತ್ರದ ಚೆನ್ನಹಂಸೆ ಚಂ |

¹ ಪೆಟಿಪೇಂಟುವ.

ತಾರಸವಂಗದೊಳ್ ಪಸರಿಸಿದ್ವೊಲೊಯ್ಯನೆ ಮುಚ್ಚಿ ಕಂಗಳಂ
ವಾರಿಜಪತ್ರದೊಳ್ ನೆಲಸಿ ವರ್ಣಪರಾಯಣನಾಗಿ ರಾಗದಿಂ ||೧೪೨||

ಇದು ಚಿತ್ರಮೆಂದು ಮಿಗೆ ನೋ
ಡಿವಳಾ ದಮಯಂತಿ ಹೊನ್ನ ಹಂಸೆಯ ಸೊಬಗಂ |
ಮುದದಿಂದ ಮೀಟಿ ಲೋಕ
ಕ್ಕಿದಿಂ ದಂ ಪೊಸೆತೆನುತ್ತ ಬೆಟಗಾಗಿದಳ್ ||೧೪೩||

ಅಂತಿದ್ ರಾಜಹಂಸನ
ನೆಂತಾನುಂ ಪಿಡಿಯಲೆಂದು ಮನದೊಳ್ ಬಗೆದಾ |
ಕಾಂತೆ ನೆರೆದಿದ್ ಕೆಳದಿಯ
ರಂ ತಡೆದಿರಿಮೆಂದು ಪಿಂದೆ ನಿಲಿಸಿದಳಾಗಳ್ ||೧೪೪||

ವ|| ಅಂತೆಲ್ಲರಂ ನಿಲಿಸಿ,

ಉಕ್ಕಿ ವದಿಂ ತಟಂಬಿಡಿದು ಕಾಂತೆ ಬರುತ್ತಿರೆ ಮಾನಸೌಕಸಂ
ಪಕ್ಕವನೊಯ್ಯನೊಂದಿನಿಸು ಬಿಚ್ಚಿ ತಳರ್ನಡೆಯೊಪ್ಪಲಿಗ ಕೈ |
ನಿಕ್ಕಿತು ನಿಕ್ಕಿತೆಂಬ ತೆಟದಿಂದದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಪೋಗಿಪೋಗಿಯೊಂ
ದೆಕ್ಕಟಿಗೊಯ್ದೊಲ್ಲು ದಮಯಂತಿಯನೇನತಿ ನೀತಿಮಾರ್ಗಿಯೋ
||೧೪೫||

ವ|| ಅಂತಿದುರ್,

ಎನ್ನನದೆಂತು ನೀಂ ಪಿಡಿಯಲಾರ್ಪೆ ನಳಂ ಮನಮೊಲ್ಲು ಸಾಕಿದಂ
ಮನ್ನಣೆಯಿಂ ಮಹಾಕರುಣೆ ಧಾರ್ಮಿಕನಂಗಜರೂಪನನ್ನಿಭಂ |
ನನ್ನಿಯ ಮಾತನಲ್ಲದಳಿಯಂ ಸುಚರಿತ್ರಪವಿತ್ರನೆಂದುಮಾ
ಕನ್ನೆಯ ಕೈಗೆ ನಿಕ್ಕಿ ಮೆಟಿದಿದುರ್ದು ಹಂಸೆ ಮನೋನುರಾಗದಿಂ ||೧೪೬||

ಕೆಳದಿ ದಮಯಂತಿ ಕೇಳಾಂ
ನಳನೈವನರಮನೆಯ ವನದೊಳಿಪ್ಪನೆನುತ್ತಂ |
ಕಳಹಂಸಂ ಪೇಟರ್ ಕೋ
ಮಳೆ ಪೂರ್ವಸ್ತುರಣದಿಂದೆ ತಳವೆಳಗಾದಳ್ ||೧೪೭||

ಎಲ್ಲಯ ನಳನೆಲ್ಲಯ ನೀ
ನೆಲ್ಲಯಳಾನಿಲ್ಲಗೇಕೆ ಬಂದಿಗಳ ಮ |
ದ್ವಲ್ಲಭನಂ [ನೆನೆಗೊಂ]ಡಪೆ
ಯೆಲ್ಲವ ನೀಂ ಸಹಜವಾಗಿ ಪೇಟೆಲೆ ಹಂಸಾ ||೧೪೮||

ರಣಧೀರಂ ಸಾರ್ವಭೌಮಂ ನಿಶ್ವಾಸತಿ ಮಹಾವೀರಸೇನಾತ್ಮಜಂ ಸ
 ದ್ಗುಣವಂತಂ ಸಾಧುಸಂಗಂ ವಿತರಣವಿಭವಂ ನೀತಿಸನ್ಮಾನಿ ಭೂಪಾ |
 ಗ್ರಣಿ ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕನಾದ್ಯಂ ನಳನೃಪನಿದು ಸತ್ಯಂ ತ್ರಿಲೋಕೈಕಚೂಡಾ
 ಮಣಿ ಕೇಳಿ ನಿನ್ನಂದವಂ ಕೇಳ್ದ ಉವನೆನೆಗೆ ಮಿತ್ರಂ ಸಿತಾಂಭೋಜನೇತ್ರೇ
 ||೧೪೯||

ಧೀರೋದಾತ್ತಂ ಜಲಧಿಗ
 ಭೀರಂ ಶರಣಾಗತಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಕನು |
 ಗ್ರಾರಿಕುಲಕಮಲವನಮದ
 ವಾರಣನರ್ಕಪ್ರಕಾಶನಾ ವಿಮಳೇಶು ||೧೫೦||

ಅತುಳವಿಜಯಪ್ರತಾಪಂ
 ಸತತಂ ಭೂಭುವನಭವನಮಣಿಮಯದೀಪಂ |
 ಚತುರವಸಿತಾಮನೋಜಂ
 ವಿತರಣಗುಣನೈಜನಧಿಕನಾ ಯುವರಾಜಂ ||೧೫೧||

ನಯನಾಭಿರಾಮದೇಹಂ
 ನಿಯತೇಂದ್ರಿಯನಖಿಳಧರ್ಮ ಮಣಿಸನ್ನಾಹಂ |
 ನಯವಿನಯನಿತ್ಯಶೀಲಂ
 ಜಯಕಾಂತಾಕಾಂತನಲೈ ನಳಭೂಕಾಂತಂ ||೧೫೨||

ಕಾರುಣ್ಯಸುಧಾಸಾರಂ
 ನಾರೀಜನಚಿತ್ತವತ್ಯಮದನಾಕಾರಂ |
 ಭೂರಮಣೀಕುಚಹಾರಂ
 ಸಾರಜ್ಞಂ ಧೀರವೀರಸೇನಕುಮಾರಂ ||೧೫೩||

ನಿಷಧವಿಷಯಾಧಿನಾಥಂ
 ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯನಿಯತನಖಿಳಪಾವನನಾಥಂ |
 ವಿಷಮಚರಿತ್ರವಿದೂರಂ
 ಝಷಕೇತನಮೂರ್ತಿ ಸಕಲಭುವನಾಧಾರಂ ||೧೫೪||

ಕ್ಷತ್ರಿಯವಂಶಪವಿತ್ರಂ
 ದ್ವಾತ್ರಿಂಶಲ್ಲಕ್ಷಣಾನ್ವಿತಂ ಸುಚರಿತ್ರಂ |
 ಸೋತ್ರೈಕಪಾತ್ರಕಾಯಂ
 ಶತ್ರುಪ್ರಜವಿಜಯನೀತಿವಿವಿಧೋಪಾಯಂ ||೧೫೫||

ಸಕಲದಿಶಾವಿಜಯಧರಂ

ಪ್ರಕಟಯಶೋವಿಭವನಧಿಕಸುಕೃತಶರೀರಂ |

ಸುಕವಿಸ್ತುತಗುಣವಂತಂ

ಪ್ರಕಾಶಸನ್ಮಾರ್ಗವರ್ತಿ ನಳಭೂಕಾಂತಂ

||೧೫೬||

ನಳನ ಗುಣಪ್ರಭಾವಮನದೇಂ ಬೆಸಗೊಂಡಪೆ ಪೆಂಪುವೆತ್ತ ದೋ
ವಲದೊಳರಾತಿಯಂ ತವಿಸಿ ಸಜ್ಜನರಂ ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತೆ ಸಂ |

ಕುಳಮಹದಧ್ವರಂಗಳನಶೇಷಮನುಕ್ತವೆನಲ್ಕೆ [ಮಾಡಿ] ಭೂ

ತಳದೊಳತಿಪ್ರಸಿದ್ಧಿವಡೆದಿದಪನಲ್ಕೆ ಮಹಾನುಭಾವದಿಂ

||೧೫೭||

ಆತಂ ನಿನ್ನ ಗುಣಪ್ರ

ಖ್ಯಾತಿಯನೆಲ್ಲರ ಮುಖಂಗಳಿಂ ಕೇಳ್ವತಿಸಂ |

ಪ್ರೀತಿಯಿನೆನ್ನಂ ಕಳುಪಿದ

ನೀ ತೆಹದಿಂ ಬಂದೆನಿಲ್ಲಗಬ್ಬದಳಾಕ್ಷಿ

||೧೫೮||

ದಮಯಂತಿಯೆಂಬ ನಾಮಂ

ಸಮಸ್ತದೇಶಪ್ರಕಾಶವಾದುದು ಧಾತ್ರೀ |

ರಮಣನಳನೃಪನ ಕೀರ್ತಿಯ

ಸಮವೆನಲಿದನಪುದು ಬಂದೆನಬ್ಬದಳಾಕ್ಷಿ

||೧೫೯||

ವ|| ಎಂದು ಹಂಸಂ ನಳನ ಗುಣಸ್ತುತಿಯಂ ಮಾಡಲದಂ
ದಮಯಂತಿ ಕೇಳ್ವು,

ಇಂದನುಕೂಲವಾಯ್ತೆನಗೆ ದೇವತೆ ಕೇಳೆಲೆ ರಾಜಹಂಸ ನೀಂ
ಬಂದುದಪುಂ ನೃಪಂ ಸುಖದಿನಿದಪನೇ ದಮಯಂತಿಯೆಂಬಳಾ |

ರೆಂದುಪು ಕೇಳ್ವನೇ ಕರುಣದಿಂ ಬೆಸಗೊಂಬನೆ ಮತ್ಪ್ರಪಂಚವಿಾ

ಯಂದವನೆಲ್ಲವಂ ತಿಳಿಯ ಪೇರಾ ಕಿವಿ ತೀವಿರೆ ವಾಕ್ಸುಧಾರಸಂ ||೧೬೦||

ಮನದೊಳನಾರತಂ ನಿಜಗುಣಂಗಳನೊಳ್ಳುಡಿಯಂ ಸ್ವರೂಪಮಂ
ನೆನೆನೆನೆದೆಯ್ವೆ ನಿನ್ನಮಯವಾದನಿತುಂ ಸುಖಮಲ್ಲದುಂಚಿ ಮ |

ತ್ತಿನ ಸುಖಮುರ್ವಿಪಂಗೆ ನಿನಗಂ ತನಗಂ ಸ್ಮರನೆಂದು ಸಂಗವಂ

ಮುನಿಯದೆ ಮಾಪ್ಪುನೆಂದು ಸುಖವಚ್ಚರಿಯಲ್ತೆ ಸರೋರುಹೇಕ್ಷಣಿ ||೧೬೧||

ನಿನ್ನಯ ವಾರ್ತೆಯಂ ಬಯಸಿ ಕೇಳ್ವದಿನಂ ಮೊದಲಾಗಿ ಭೂಭುಜಂ
ತನ್ನ ಸುಖಂಗಳಂ ಮಹುದು ಮೆಲ್ಲೆಲರೀ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದೊಡಂ |

ಮನ್ನಿಸುವಂ ತದಾವಯವಕಾರ್ತೃದಿನಂಗಜಬಾಣವಷ್ಟಿದಾ
ಹಂ ನೆಲೆಗೊಂಡುದೆಂದಪುದು ಚಿಂತಿಸುವರ್ ಸಕಲಾಪ್ತ ಬಂಧುಗಳ್||೧೬೨||

ನಿಸದಂ ಸುಯ್ಯಂಕೆಯಿಂದಂ ಕೊರಗಿದ ವದನಂ ಕಾಮ ಸಂತಾಪದಿಂ ಶೋ
ಷಿಸಿದಂಗಂ ತನ್ನ ನಾರೆಂದ[ವನ]ಪಿಯದ ಚಿತ್ತಂ ಸಮಸ್ತಾಪ್ತರಂ ಮ |
ನ್ನಿಸದುಕ್ತಿ ಭ್ರಾಂತಿ ತನ್ನೊಳ್ ನೆಲಿಸಿದ ನಳಭೂಪಾಲನಂ ನೋಡೆ[ಲಾತಂ]
ಪೊಸರೂಪಂ ತಾಳಿದಂ ಮನ್ಮಥನೃಪನ ಮಹಾನಾಟಕಕ್ಕೆಂಬಚಿತ್ರಂ
||೧೬೩||

ನಿನ್ನಧರಾಮೃತಕ್ಕೆಳಸಿ ತನ್ನೃಪನನ್ನವನಂಟನೊರ್ಮೆಯುಂ
ನಿನ್ನಯ ಸಂಗಮಕ್ಕೆಳಸಿ ಮಾಣ್ಡನತಿವಸುಖಪ್ರಸಂಗಮಂ |
ನಿನ್ನನುರಾಗಮಂ ಬಯಸಿ ಬಿಟ್ಟನನೇಕಜನಾನುರಾಗಮಂ
ನಿನ್ನಯ ನೇಹಮಂ ಬಯಸಿ ನಿಂದಿಸುವಂ ಘನರಾಜ್ಯಮೋಹಮಂ
||೧೬೪||

ಚಂದನದಣ್ಣಿನೊಳಿದುರ್
ನಂದದು ನೃಪವರಂಗೆ[ಮನಸಿಜ]ತಾಪಂ ತಾ |
ನೆಂದುಂ ನೀರೊಳಗಿದುರ್
ನಂದದು ವಡವಾಗ್ನಿಯಂತದೇಂ ವರ್ಣಪುದೋ ||೧೬೫||

ಮೆಟ್ಟಿದೊಡೆ ದೂವೆಯಿಡುವುದು
ಸುಟ್ಟುಂಬೆಯ ಕೂಡೆ ಯುರಿ ನಿಮಿರ್ವುದು ಭೂಪಂ |
ಮುಟ್ಟಿದೊಡೆ ಹೊತ್ತಿ ಹೊಗೆವುದು
ಕಟ್ಟುಗ್ರಂ ವಿರಹತಾಪವಂಗಜಕೋಪಂ ||೧೬೬||

ವಿರಹದವಾನಳಂ ನೃಪನ ಹೃದ್ವನದೊಳ್ ಮಿಗೆ ಪರ್ವಿ ಹೈಯ್ಯಭೂ
ಧರವನಡವ್ವೊಳ್ ವಿವಿಧಸಾಧ್ಯಸಬುದ್ಧಿಮೃಗಂಗಳಂ ಪೊದ |
ಝರಿಗಳನೆಬ್ಬ ಪೂರ್ಣತನುಕಾಂತಿಲತಾವನಪಲ್ಲವಾಳಿ ನೀ
ಕರಿಗರೆವಂತಳುವುದು ಮನೋಜರಸಂ ಕುದಿದುಕ್ಕುವನ್ನೆಗಂ ||೧೬೭||

ಎಲೆ ದಮಯಂತಿ ಪಾವಕನಳುವ ನಿಜೇಶನ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ನೀಂ
ನೆಲಿಸಿದ ಭಂಗಿಯಂದ[ವನದಂ]ತಿಳಿದೆಂ ಮೊದಲೊಳ್ ವಿಚಾರಿಸಲ್ |
ಸಲೆ ಶುಚಿಯಾದನೀಂ ನಳನ ವಲ್ಲಭೆಯೆಂಬುದನಲ್ಲದಂದು ಪೇಜ್
ನಳಹೃದಯಾಗ್ನಿಯಿಂದುಡಿದ ಕಾರಣವೇಂ ತರಳಾಯತೇಕ್ಷಣೀ ||೧೬೮||

ಗಾಳಿಯನೊಲ್ಲದಿಂಧನಮನೊಲ್ಲದೆ ಕರ್ಬೊಗೆಯುವದಿಂ ತಳಂ
ಬೀಳದೆ ನೀಳ್ಗೆ ದಳ್ಳುರಿಗಳೇಳದೆ ಪರ್ಬುವ ಶಂಬರಾರಿಬಾ |
ಣಾಳಿಯ ಕಿಚ್ಚು ತನ್ನ ಪನ ಚಿತ್ತದೊಳುಣೈ ತದೀಯ ಸಾಧ್ಯನೋ
ನೊಲವನೆಯ್ದಿ ಪಂದು ನೆಹು ನಂದಿಪುಪಾಯಮನಾರೊ ಬಲ್ಲವರ್ ||೧೬೯||

ತಿಳಿಗೊಳದೊಳ ಕುಳಿರ್ವ ವಿಷಮೆಯ್ದಿ ವಿಷಂ ಸತತಂ ವನಾಂತದೊಳ
ತಳಿರೆಸವಾಮ್ರನಾಮದ ಕುಜಾತಿಗಳೆಯ್ದಿ ಕುಜಾತಿಯಾವಗಂ |
ಗಬಪುವ ಕೀರಕೋಕಿಳವಿಜಾತಿಗಳೆಯ್ದಿ ವಿಜಾತಿಯೆಂದು ಸಂ
ಚಲಿಸಿ ಕರಂ ಕರಂ ಭ್ರಮಿಸುವಂ ಸ್ಮರತಾಪದಿನಾ ನೃಪಾಲಕಂ ||೧೭೦||

ಮದನಾನಳಘನತಾಪಂ
ಸುದತಿಯ ಲಾವಣ್ಯರಸದ ಸೇಚನದಿಂದ |
ಲ್ಲದೆ [ತಣಿಯದು] ಮಿಕ್ಕು ಪಚಾ
ರದಿನದು ಮಿಗಿಲಾಗದಿರ್ಕುಮೇ ಅನವರತಂ ||೧೭೧||

ಮನನಿಜನಾರ್ಪಿನಿಂ ನೃಪತಿಯಂ ಗೆಲಲಾಱನೆನುತ್ ಭೀಮನಂ
ದನೆಯ ಸಹಾಯಮಂ ಪಡೆದು ಪೂಗಣೆಯಿಂ ಪೊಸಜೊನ್ನದಿಂ ಪಿಕ |
ಧ್ವನಿಗಳನಾಮ್ರದಿಂ ಸುಟಿವ ಮೆಲ್ಲೆಲರಿಂ ತವೆ ಗೆಲ್ವೆನಿಂತಿದಂ
ಗನೆಯ ಸಹಾಯದೊಳ್ಳೊ ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನ ಬಲ್ಲೊ ಕರಂ ವಿಚಾರಿಸಲ್
||೧೭೨||

ಉಕ್ಕೆ ವವೆನ್ನದಿರಂಗನೆ
ಮಿಕ್ಕ ವರಂತಲ್ವ ವಿರಹತಾಪಂ ಭೂಪಂ |
ಹೊಕ್ಕೇರಿಬತ್ತವಂತಾ
ಯ್ತಕ್ಕ ಜವನಮಾಸ್ತ್ರದುಗ್ರತಾಪಂ ನೃಪನೊಳ ||೧೭೩||

ನಿನಗಾತಂ ಪ್ರಾಣನಾಥಂ ಬಗೆಯೊಳಿತರಕನ್ಯಾಕುಲಂ ಬಾಡೆ ಯಲ್ಲಾ
ತನೊಳೀಗಳ ನಿನ್ನ ರೂಪಂ ನಿಜಗುಣವತಿಯಂ ಕಂಡುದಕ್ಕುರ್ವಿಯೊಳ ಮ |
ತ್ತಿನಭೂಪರ್ ಬಾಡೆಯೇ ಕಾಮಿನಿ ನಿನಗೆನಲಾಗಳ ಮನೋಜಾಸ್ತ್ರಜಾಳಂ
ತನುವಂ ತಟ್ಟುರ್ಚಿದಂತಾಯ್ ಬಲೆ ಮದನಸಂತಾಪದಿಂ ಮೂರ್ಛಿವೋ
ದಳ್ ||೧೭೪||

ಎಡೆವಿಡದೆ ರಾಜಹಂಸನ
ನುಡಿಯಂ ಕೇಳಲೈ ಮೂರ್ಛಿ ತಿಳಿದಾಕೆ ಪದಿ |
ಮೃಡಿಸಲನುರಾಗದಿನ್ನೀ
ಯೆಡಗಾವುದುಪಾಯವುಟಿದ ತೆಹಿನೇನೆಂದಳ್ ||೧೭೫||

ಈ ತೆಟನನಾತನೊಳ್ಳ ಡ
ಮಾತಂಪೇಡ್ವೆನ್ನ ಸುಖದಿನಿದ್ವೆನೆಂದಂ (?) |
ದಾ ತರುಣಿಯಿಂದೆ ಬೀಡೊಂ
ಡಾತುರದಿಂ ಹೊನ್ನಹಂಸೆ ಪೋದುದಲಂಪಿಂ ||೧೭೬||

ದಮಯಂತಿಯು ತಾಪದನು
ಕ್ರಮಮಂ ತವೆ ತಿಳಿದು ನಲಿದು ಪೊನ್ನಂಚೆ ಧರಾ |
ರಮಣನ ಪದಕಮಲಪರಾ
ಗಮನಿಂಟಲ್ ಸಾರ್ದು ಪೇಟ್ಟು ದಾಕೆಯ ತೆಟನಂ ||೧೭೭||

ಏಕೆ ಸರೋವರಕ್ಕೆಳಸಿ ಪೋದೆನೊ ಹಂಸಿಯದೇಕೆ ಬಂದುದಾ
ನೇಕದನಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿ ಪಿಡಿದೆನ್ನದೆಗಿಟ್ಟಿನ ಮಾತುಗಳ್ಗೆ ನಿಂ |
ತೇಕೆ ಕೆರಳ್ಳಕೊಂಡೆನೊ ಮನೋಜನನೆಂದನುತಾಪದಿಂ ಮಗು
ಛಾದ್ವಾಕೆ ನಿಜಾಲಯಕ್ಕೆ ಸಖಿಯರ್ ಬೆರಸೊಯ್ಯನೆ ಬಂದಳಾಕ್ಷಣಂ ||೧೭೮||

ವ|| ಅ ಸಮಯದೊಳ್,

ದಿವಸಶ್ರೀಸಹಿತಂ ಪ್ರಭಾವತಿಯರುಂ ತಾನುಂ ಮನೋರಾಗದಿಂ
ದಿವಿಜಾತಾವಧು ಪೋಗಿ ಬನ್ನಿಮೆನೆ ಪೆಂಪಿಂದಂ ಜಳಕ್ರೀಡೆಗು |
ತ್ಸವದಿಂ ಚಿತ್ತವನಿತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮದಿಶಾಂಭೋರಾಶಿಪದ್ಮಾಕರ
ಕ್ಕೆ ವಿಳಾಸಂ ಬಿಡದೆಯ್ದಿದಂ ತವಕದಿಂ ಪಂಕೇಜನೀವಲ್ಲಭಂ ||೧೭೯||

ಸಂಕಲ್ಪಸಿದ್ಧಿಯಾದುದು
ಸಂಕೆಯನುಟಿ ನಳನೃಪಾಲ ತದ್ವಧು ಸಲೆ ನಿ |
ನ್ನಂಕದೊಳಿದ್ವಪಳೆಂದಲು
ಯಾಂ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ಪೋಪೆನೆಂದುದು ಹಂಸಂ||೧೮೦||

ಏಮ್ಮ ಮುಖಪ್ರಸನ್ನಮುಟಿದುಂ ನಿಜಜೀವನದಾಸೆಯಂದದಿಂ
ದುಮ್ಮಳಿಸಲೈ ಚಿಂತೆ ಕರಿಗಟ್ಟಿದ ಚಿತ್ರದೊಳೆಲ್ಲಮಂದಿರುಳ್ |
ತಮ್ಮ[ಯ]ಲರ್ಗಳಂ ಮುಗಿದು ಮೆಯ್ಯಲಸಲ್ ತಲೆವಾಗಿ ಕಾಲದಿಂ
ಹಮ್ಮದಪೋಗಲದರ್ಪದತಿಮಿತ್ರವಿಯೋಗದಿನಬ್ಬ ಸಂಕುಳಂ (?) ||೧೮೧||

ಅಗಲೆಮ್ಮನಪರದಿಕ್ಕಾಂ
ತೆಗೆ ಕೂರ್ತಿನನಿನಯನೆಯ್ದಿದಪನೆಂದಿರಳ್ |

ನಗೆಗೆಡೆಯಾದಪೆನುತ್ಪಲ
ನಿಗೆಂದು ತಲೆವಾಗಿತೆಬ್ಬನೀನಿಕುರುಂಬಂ ||೧೮೨||

ನೀಲಯ ದಟ್ಟಿಯನಿಳಿಗೆ ದಿ
ಶಾಲಂಬನವಾಗೆ ಕವಿದನಸುರಾರಿಯೆನ |
ಲ್ಕಾಲೋಕನಕ್ಕೆ ಭಯಮಂ
ಸಾಲಡುತಂ ತಂದನಂಧಕಾರಾಕಾರಂ ||೧೮೩||

ಇರುಳೆಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವೆಂದನು
ರರ ಪಡೆ ಕವಿದೆನುತ ಪಡುವಣಿಂ ಬರಲಾಗಳ್ |
ಸುರಪತಿಯೊಡ್ಡಿದ ಪಳುಕಿನ
ಹರಿಗೆಯೆನಲ್ ಮೂಡಿದತ್ತು ಹಿಮಕರಬಿಂಬಂ ||೧೮೪||

ಕ್ಷೀರಾಂಬುಧಿ ಪೆರ್ಚೀಗಳ್
ಮೇರೆಯನುಣಿ ಮೀಣಿ ಧರೆಯನಾವರಿಸಿತ್ತೆಂ |
ದೋರಂತೆಲ್ಲರ್ ಬಗೆಯಲ್
ಭೋರನೆ ಪನರಿಸಿತು ಪೊಚ್ಚಪೊನವೆಳ್ಳಂಗಳ್ ||೧೮೫||

ಶಶಿಯೋ ಕಾಯ್ದರ್ಕ್ಕನೊ ಪೆ
ಬಿನಿಲೋ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳೋ ವಿಭೇದಿನಲಣಿದೆಂ |
ದಸಮಶರವಕ್ಷಿಯಿಂ ನಂ
ಕಿಸುವಳ್ ದಮಯಂತಿ ವಿರಹಮೇಂ ಕೇವಳಮೇ ||೧೮೬||

ಏನೆಂಗುಮೊ ಹಂಸಂ ನೃಪ
ನೇನೆಂಬನೊ ಪೂರ್ವಭವದ ಮದ್ಭಾಗ್ಯಂ ತಾ |
ನೇನಕ್ಕುಮೊ ಜನಕಂ ತಾ
ನೇನೆಂಬನೊ ಪೇಡೆನುತ್ತ ಪಲವು ಬಗೆದಳ್ ||೧೮೭||

ಎಲ್ಲಿಯಳೆಂಬನೋ ಕರುಣದಿಂ ಬೆನಗೊಂಬನೊ ಹಂಸನಂ ನೃಪಂ
ಮೆಲ್ಲದನಪ್ಪನೋ ಬಗೆಯದಿರ್ಪನೊ ಕೂರ್ಪನೊ ಮತ್ಪ್ಪಂಚವಿಂ |
ತೆಲ್ಲವನೊಲ್ದುಕೇಳ್ವನೊ ವಿಡಂಬಿನಿ ನಿಲ್ವನೊ ಮತ್ಪ್ಪನಾದವೆ
ನ್ನೆಲ್ಲಗೆ ಸಾರ್ಗುಮೋ ಸುಖದಿನಿಕುಮೊ ತನ್ನೊಡಗೊಡಿ ಸಂತತಂ||೧೮೮||

ನೃಪನೆನ್ನಂ ಬಗೆದಿರ್ಕುಮೋ ಕರುಣದಿಂ ಕೈಸಾಗುಮೋ ಪೇಟಿಮೆಂ
ದುಪತಾಪಂ ಮಿಗೆ ಸುಯ್ಯು ಕಂದಿ ತನುಧಾಮಂ ಕುಂದಿಯಾಹಾರಮೆಂ |
ಬಪದಂಗಳೆಳದೆ ಲಜ್ಜೆಯಂ ಮುಳಿದು ಮೌನಂ ಬೆತ್ತು ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ತಂ
ಕಿಪಳಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸಾರ್ದು ಸಾರ್ದು ಸಖಿಯರ್ ಪೊಂಬಾಟೆಯಂ ಬೀಸುವರ್
||೧೮೯||

ಏಕೆ ದಮಯಂತಿ ಹಂಸೆಯೊ
ಳೀಕಾಂತವನೆನಗಿ ಬಬಲೈಯೆಂದೊಡೆ ಚಿತ್ತ |
ವ್ಯಾಕುಳವಾಗದೆ ವಲ್ಲಭ
ರಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿನೆಂದು ಕಾಂತೆ ಮೆಯ್ಯುಪ್ಪಿದಿದರ್ | ||೧೯೦||

ತಾವರೆನೂಲ ನಾರಿಯೊಳೆಕಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲಲರಂಬು ಮೆಲ್ಲೆಲರ್
ಮಾವು ಶುಕಾಳಿ ತುಂಬಿ ಮುಳಿಗೊಳಿಲೆತಿಂಗಳ ಉಲ್ಲಸಂಗಳಂ |
ಭಾವಭವಂ ಗಡಂ ಬಗೆಯೆ ತಾಂ ಭುವನತ್ರಿತಯಂಗಳಂ ಗೆಲರ್
ಕೋವಿದನೆಂಬ ಬಲ್ಲುಡಿಗಳೆಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಬಂದವೀಕೆಯೊಳ್ ||೧೯೧||

ಪಾಸುವಶೋಕೆಯೊಳ್ಳಿರಲರ್ಗಳನೀರ್ದಳಪ್ಪಪತ್ರವಂ
ಬೀಸುವ ಮೆಲ್ಲೆಲರ್ ಕುಳಿರ್ವ ಚಂದನದಣ್ಣು ಲಸತ್ತು ಪಾರವಂ |
ಸೂಸುವ ಯಂತ್ರವುಜ್ಜಳಿಪ ಮಲ್ಲಗೆಮಂಟಪವಚ್ಚಪುಷ್ಪರಾ
[ವಾಸಮಿವೆಲ್ಲವೇಂ]ನರಿನಲಾರ್ಪವೆ ಕಾಂತೆಯ ದೇಹದಾಹಮಂ ||೧೯೨||

ಇಂತತಿರೇಕವಾದ ನೃಪಚಿಂತೆಯಿನಂಗನೆ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ದಿ
ಗ್ಧಾಂತಿಯನೊಂದಿ ಮೇಳದವರೊಳ್ ನುಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕಾಮತಾಪವ |
ತ್ಯಂತವಗುರ್ಬಿಸಲ್ ಬೆದಲು ಮೆಯ್ಯುಪ್ಪಿಯುತ್ತುಪ್ಪಿಯುತ್ತು ಚಿತ್ತವಿ
ಭ್ರಾಂತಿಯನೊಂದಿರಲ್ ಕೆಳದಿಯರ್ ನೆಗಟ್ಟರ್ ಶಿಶಿರೋಪಚಾರಮಂ ||

ಇಂದುಶಿಲಾತಳಂ ಕುಳಿರ್ವ ಕುಟ್ಟಿಮವಾದ ಲತಾಂತಗೇಹದಿಂ
ಚಂದನಪಂಕದಿಂ ಬಟಿದು ಕಪ್ಪುರದಣ್ಣೆಯ ರಂಗವಲ್ಲಿಯಿಂ |
ದಂದವೆನಲ್ ಪುದುಂಗೊಳಿಸಿ ಕೆಂದಳಿದೊಂಗಲ ತೋರಣಂಗಳಿಂ
ಚಂದವೆನಿಪ್ಪ ಸೆಜ್ಜೆವನೆ ಮಾಯ್ಯುಮೆ ಕಾಂತೆಗೆ ತಾಪಶಾಂತಿಯಂ ||೧೯೪||

ರಗಳೆ || ಇಂತು ಕಾಂತೆಯ ಕಾಮತಾಪವಚ್ಚರಿಯಾಗೆ
ಕಂತುವಿನ ಬಾಣವಾಕೆಗೆ ಪದಿಮ್ಪಡಿಯಾಗೆ |
ಕೆಳದಿಯರ್ ಪಾಸುವೆಳೆಮಾವಿನ ತಳರ್ಗಳಿಂ
ಹೊಳೆವ ಹೊಂಬಾಟೆಯೆಲೆಯಿಂ ಬೀಸುವೆಲರ್ಗಳಿಂ |

ಬಾವನ್ನ ಮಂ ಕದಡಿ ನಿಂಪಿಸುವ ಭಳೆಯದಿಂ
 ಸೇವಂತಿಗೆಯ ಮೃಣಾಲದ ಹಾರವಳಯದಿಂ |
 ಕುಳಿವ ಮಗಮಗಿಪ ಪನ್ನೀರ ಪರಿಕಾಲ್ಗಳಿಂ
 ಹೊಳೆವ ಶಶಿಕಾಂತದ ಗಳಂತಿಕೆಯ ಸಾಲ್ಗಳಿಂ |
 ಸುತ್ತಲುಂ ಪನರಿಸಿದ ಕತ್ತರಿಯ ಧೂಳಿಯಿಂ
 ಕತ್ತಲಿಸುವಂತು ಮಾಡಿದ ಲತೆಯ ಶಾಲೆಯಿಂ |
 ತಾವರೆಯ ನೂಲ ನಿರೇಗಳ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟಿನಿಂ
 ನೇವರಿಸಿ ಬಿಗಿದ ಲಾಮಚದ ಕೇರ್ಗಟ್ಟಿನಿಂ |
 ಅಲಗೋಡುವ ಶೀತಜಲದ ನಿಂಪಿಣಿಗಳಿಂ
 ಮೇಲೆ ಸೂಸುವ ತುಷಾರವನಂಬುವಳಿಗಳಿಂ |
 ಕಾಮುದಿಯೊಳೊಲಾಡಿಸುವ ವಿಳಾಸಿನಿಯರಿಂ
 ತಾಮರಸದೇನಳನುಹೆ ಸುರಿವ ಕಾಮಿನಿಯರಿಂ |
 ವಿರಹತಾಪಂ ಪೆರ್ಚಿ ಮೂರ್ಛೆ ತಲೆದೋರುತಿರೆ
 ನಿರವಧಿಯ ಕಾಮಬಾಣಾಗ್ನಿ ಕೈವಿರುತಿರೆ |
 ಪೂಗಲೊತ್ತೊತ್ತೆಯಿಂ ತನು ಕಂದಿ ಕುಂದುತಿರೆ
 ಪೂಗಣೆಯ ಬಾಧೆಯಿಂ ಧೈರ್ಯಮುಹೆ ನಂದುತಿರೆ
 ಚಂದನದ್ರವವ ತೆಗಳಿಗೆಮೆಯ್ಗೆ ಬಡಿಯುತಿರೆ
 ಕಂದರ್ಪನೈದಂಬು ಪಲವಾಗಿಯಲೆಯುತಿರೆ |
 ಸುಡಿದರಂ ನಳನೆಂದು ನೋಡಿ ಹಂಬಲಿಸುವಳು
¹ನೆಯಲ ಕಂಡಾಡೆ ನಳನ ನೆನವುತಾಗುಳಿಸುವಳು |
 ಲಾಮಚದ ಕಂದಲಂ ನಳದಮೆಂದಪ್ಪುವಳು
 ಭೂಮಿನಡ್ಕಳನಳನಮೇತವೆಂದಪ್ಪುವಳು (?) |
 ಬೆಳುದಿಂಗಳಂ ಕಂಡು ಕಂಗಳಂ ಮುಚ್ಚುವಳು
 ಸುಟಿವ ತೆಂಕಣಗಾಳಿಗಂಜಿ ಕಡು ಬೆಚ್ಚುವಳು |
 ಮಹಿಗೋಗಿಲೆಯ ದನಿಗೆ ಕಂಪಿಸುತ ಬಬಲುವಳು
 ಪಹಮೆಗಳ ಗಾವರಕೆ ಸುಯ್ದು ಸುಯ್ದುಬಲುವಳು |
 ನಿರವಿದುರ್ ಫಲವಾವುದೆಂಬಳಾ ಸವಿಯರಂ
 ಭಾವಭವನಲೆಗೆ ಸೈರಿಸದಿಂದುಮುಖಿಯರಂ ||೧೯೫||

ಮದನನ ಬಾಣದಿಂದನಳನಾಗಿ ನಳಂ ಮಿಗೆ ಕಾಡುತಿರ್ದಪಂ
ಸುದತಿಯನಿಂತಿದಚ್ಚರಿ ನಳಂ ನಿನಗಿಂದನಳಂ ದಿಟಕ್ಕೆ ನಲ್ |
ಮದನದವಾಗ್ನಿಯೊಳ್ ತನುವನಾಗಳೆ ನೀಗುವಳೆಂದು ಪರ್ಚಿ ಪೇ
ಟದೆ ಸಖಿಯರ್ ಸಮಂತು ದಮಯಂತಿಗೆ ಮಾಪ್ಪರನೇಕಶೈತ್ಯಮಂ ||೧೯೬||

ನಾರಿಯನೆಚ್ಚನಾದೊಡಲರಂಬು ಮುರುಂಟುಗುಮೆಂದು ಮನ್ನಂ
ದೂರದೊಳರ್ಪನೋ ವಿಧುಮರಾಳಮಯೂರಶುಕಾಳ ಭದ್ರಕಾ |
ಸಾರವನಾಂತರಕ್ಕೆ ಬಿಡುತೋಡಿದವಾಳಿಯರಾಪ್ತಭಕ್ತಿಯಿಂ
ದಾರುಣತಾಪಮಂ ಬಗೆಯರೇಂ ಪಿರಿದೋ ಸತಿಗಂಗಳಾನಳಂ ||೧೯೭||

ನಳನೈಪಲ್ಲದನ್ಯಪುರುಷರ್ ವಿತರೆಂಬವೊಲಾಕೆ ಮೆಯ್ದು ಡಳ್ |
ಮಳಯಸಮೀರಣಂಗೆ ಶರಿಯಂ ಮುಡಿವೀಕ್ಷಿಸಲಟ್ಟುವಂಗಜಂ |
ಗೊಳಗುಗಿದಳ್ ನಿತಾಂತವತಿಮೌನದೊಳರ್ಪಳೆನುತ್ತ ಭೀತಿಯಿಂ
ಕೆಳದಿಯರೊರ್ವ[ರೊರ್ವ] ರೊಳಗುವಿಸಿ ಚಿಂತಿಸುವರ್ ನಿರಂತರಂ
||೧೯೮||

ನಳನಳಿಸುವ ಕೆಂದಳರೆನೆ
ನಳನಳಿಸುವ ಪೂತಲತೆಗಳೆನೆ ಸಖಿಯರ್ ಕೋ |
ಮಳೆ ಬೆಚ್ಚುತೆರ್ದು ಪೆಂಪಿನ
ನಳನೆಲ್ಲದನೆಂದು ನೋಲ್ಪಳೆಲ್ಲಾ ದೆಸೆಯಂ ||೧೯೯||

ಮಳಯಜಪಂಕಂ ¹ಕೊಗ್ಗಿಯ
ಗುಳುವೆನೆ ಘನಸಾರರೇಣು ಹುರಿದಿಕ್ಕಿದ ನು |
ಣ್ಣಳಲೆನೆ ತಾಪಂ ಕಡುವೆ
ಗ್ಗಳಮಾದುದು ಭಾವಿಸಲೈ ಭೀಮಾತ್ಮಜೆಯಾ ||೨೦೦||

ಪೂಗಣೆಯುರ್ಚಿ ನೋವ ದಮಯಂತಿಯನೀಕ್ಷಿಸಲಾಡಿದೆಲ್ಲರುಂ
ಕೋಗಿಲೆ ಕಾಗೆ ಕರ್ಚಿ ದನಿಗುಂದುಗೆ ಚಂದ್ರಮನಂ ವಿಧುಂತುದಂ |
ನೀಗುಗೆ ಮಂದಮಾರುತನನೀಗಲೆ ಪೀರ್ಗುಗೆ ಭೋಗಿಗಳ್ ಕರಂ
ಬೇಗಯನೆಯ್ದು ಗಾಮ್ರವನಮೆಂದು ಟೆ ಬೇಸನವರ್ ನಿಜಾಳಿಯರ್
||೨೦೧||

ವ|| ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಏಕೆಲೆ ಚಂದ್ರ ನಿನ್ನ ಪೆಸರೆನ್ನಮೊಗಂ ನಿಜಕಾಂತೆ ಕೈರವ
ಶ್ರೀ ಕೆಳೆಯನ್ನ ಕಣ್ಮಲರ್ಗೆ ನೀಂ ಕಿಸುಗಣ್ಣ ಕನಲ್ಪ ಕಾರಣಂ |

ಕೋಕನದಂಗಳಂ ಚರಣದಿಂ ಸೆಪಿಗೆಯ್ಪೊಂದಕ್ಕೆ ಕೂರ್ತು ಮ
ದ್ವ್ಯಾಕುಳಚಿತ್ತಮಂ ಸಸಿನಗೆಯ್ಪು ಗುಣಪ್ರಕರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದೇ ||೨೦೨||

ವ|| ಎಂಬುದುಂ ಸಖಿಯರ್,

ನಯವಿಲ್ಲದರೊಳ್ ನಯಮಂ
ಬಯಸಲ್ಕೆಂ ಬಪ್ಪುದುಂಟೆ ರಜನೀನಾಥಂ |
ಕ್ಷಯರೋಗಿ ನಿನಗೆ ತನುತು
ಪ್ಪಿಯನೀಯಲ್ ಬಲ್ಲರಿಂತುವೇಲ್ಪು ದನುಚಿತಂ ||೨೦೩||

ಒಡಹುಟ್ಟಿದಳಾಲಯಮಂ
ಕಿಡಿಸುವವಂ ಮಿತ್ರನಧಿಕಸಂಪದಮಂ ಕಂ |
ಡೊಡಲಿಂ ಕ್ಷಯವೆಯ್ದುವವಂ
ಜಡದೇಹಂ ನಿನಗೆ ಹಿತಮನಾಚರಿಸುವನೇ ||೨೦೪||

ವಿಷದೊಡಹುಟ್ಟಿದಂಗೆ ಸತತಂ ಕ್ಷಯರೋಗಿಗೆ ಪಾತಕಂಗೆ ಮಾ
ನಸದ ಕಳಂಕನುಳ್ಳ ಕುಟಿಲಂಗೆ ಜಗಂ ನಗಲಬ್ಬನಾಗಿಯುಂ |
ಪೆಸರೆಸೆವಬ್ಬಮಂ ಬಲಲಿಪಂಗೆ ಸುಧಾಕರನಾಮಮಂ ವಿಚಾ
ರಿಸದೆ ವಿಧಾತ್ರನಿಂತು ಕುಡಲಕ್ಕುಮೆ ರಾಜಸರ್ಗವದೇಪ್ಪೆಯಂ ||೨೦೫||

ವನಜಜನಮವಾಸೆಯನನು
ದಿನವಿರಿಸದದೇಕೆ ಹುಣ್ಣುಮೆಯನೆಸಗಿದನಂ |
ದನುತಾಪದಿಂ ಸರೋಜಾ
ನನೆ ಭೀಮತನೂಜೆ ಇಂದುವಂ ನಿಂದಿಸುವಳ್ ||೨೦೬||

ನುಂಗದೆ ರಾಹು ಹೇನಿಯುಗುಟ್ಟೆಂಜಲನತ್ರಿಯ ¹ಕಣ್ಣಹಕ್ಕನೇ
ಣಂ ಗತಿಗೆಟ್ಟ ಪೆರ್ಪೊಲನನಾರತವಾಡುವ ಕಾಡನಿಂದುವೆಂ |
ದಂಗನೆಯೇಕೆ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ನಿರ್ದಯನಂ ಬಿಡು ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯದಿಂ
ದಂಗಳಸನ್ನಿಭಂ ನಳನೃಪಂ ದಯಗೆಯ್ಯೊಡಿದೊಂದು ಲೆಕ್ಕವೇ ||೨೦೭||

ಸುರರಂಜಿ ಕೋಪದಿಂದಂ
ಸ್ಮರನಂ ಸುಡುವಂದು ಹರನ ಹಣೆಗಣ್ಣಿನ ಕೇ |
ಸುರಿ ತಾಗಿ ಭಸ್ಮವಾಗದೆ
ಶರೀರದಿಂದುಡಿದನಿಂದು ಮದ್ದುಷ್ಕರ್ಮಂ ||೨೦೮||

ವ|| ಎಂದು ಮತ್ತೆ,

ಎಲೆ ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರ ನಿನ್ನ ಪೊಸಮೂಡಿಗೆನ್ನ ವನಂಗಳುಳ್ಳಲ
ದರ್ಲರ್ಗನೀವೆನ್ನ ಜಲಕೇಳಿಯ ಪೂಗೊಳನಂಚೆಯಂ ರಥ |
ಕ್ಕಲನದೆ ಪೂಡುವಂತು ಕೊಡುವೆಂ ಪೊರೆದೆನ್ನ ಶುಕಾಳಿ ನಿನ್ನ ಬೆಂ
ಬಲವೆನಲಟ್ಟುವೆಂ ಮದನ ಬಲ್ಕುಳಿನಂ ಬಿಡು ಬೇಡಿಕೊಂಡಪೆಂ ||೨೦೯||

ಹಾವಿಂಗೆ ಹಾಲನೆಹೊಡೆ

ತೀವಿದ ವಿಷವಪ್ಪುದಲ್ಲದಂಗಳನಂ ಸಂ |

ಭಾವಿಸಿದೊಡೆ ಕೋಮಳಯರ

ಜೀವಕೆ ತಗೆಬಗೆಯನೀವನೆಂಬುದು ಪುನಿಯೇ ||೨೧೦||

ಅಂಗವಿಹೀನನಾಗಿ ಭುವನತ್ರಯಮಂ ಕೊಟಿಚಾಡುತಿರ್ಪನಿ
ನ್ನಂಗಮದುಳ್ಳೊಡೇನನೆನಗಂ ಖಳ ಮನ್ಮಥನೆಂದು ಸುಯ್ಯೆ ಸು |
ಯ್ಲಂ ಗಣಿಸೀದುವಿದೇಸೆಯ.... ಸೋಗೆಯ ಚೆಲ್ವಪಾರಿವಾ
ಳಂಗಳ ಬಣ್ಣಿಸಲ್ ನೆಹಿವರಾರ್ ದಮಯಂತಿಯ ದೇಹದಾಹಮಂ||೨೧೧||

ವೀನಿಲ್ಲದಿರಂ ಮಧುವಂ

ತಾನೆಂದುಂ ಬಿಡನದಲ್ಲದೆಲ್ಲರ ಬಗೆಯಿಂ |

ನಾನಾತೆದಿಂ ಪುಟ್ಟುವ

ನೀನೆಂಬುದು ಮದನನಿರವನದು ನಗೆಯಲೆ ||೨೧೨||

ಸುಟ್ಟು ಮಗುಟ್ಟು ಮೆಯ್ಯಿಹಿಗಿ ಶಂಭು ದುರಾತ್ಮನನೊಲ್ಪು ಚಿತ್ತದಿಂ
ಹುಟ್ಟಿನಲೇಕೆ ಭಸ್ಮಮಯವಾದವನಂ ಮೊಹಿಗೆಟ್ಟು ಲಜ್ಜೆಯಂ |
ಬಿಟ್ಟವನಂ ಮನಂ ಬೆದಹಿ ಹೇಸದ ಹೆಂಗೊಲೆಗಾಡಿನಂ ಕರಂ
ಕೆಟ್ಟನಮಾಸ್ತ್ರನಂ ಹೃದಯಶಸ್ತ್ರನನೆಂದು ಬಬಲ್ವಳಾವಗಂ ||೨೧೩||

ನಿನ್ನ ಪತಾಕೆಯಂ ಪಿಡಿಗೆ ವೀಂಬುಲಗಂ ನಿಜನಾಮಮಂ ಮಗು
ಟ್ಟಿನ್ನು ಮುಮೇಶ್ವರಂ ಸುಡುಗೆ ಪೂಗಣಿಗಳ್ ಕಳಹೂಗಳಾಗಿ ಬೀ |
ದೊನ್ನೆಯ ತಾಪದಿಂ ರತಿ ನಮಸ್ತರ ಚಿತ್ತಮನೆಯ್ದುಗೆಂದು ಚಂ
ಚನ್ನಳಿನಾಕ್ಷಿ ಭೀಮಸುತೆ ಮನ್ಮಥನಂ ಮುಳಿಸಿದೆ ನಿಂದಿವಳ್ ||೨೧೪||

ವ|| ಅಂತಿರೆ,

ಕರ್ಣಪರಂಪರೆಯಿಂ ಸಂ

ಪೂರ್ಣೀಂದುಪ್ರತಿಮಾಮುಖಿಯ ಚಿಂತೆಯನರೆಬರ್ |

ವರ್ಣನೆ ಕೇಳಾಪಿತನ

ಭೃಣಕ್ಕೆ ಯ್ತರಿನೆಲಟ್ಟಿದಂ ಕಂಚುಕಿಯಂ

||೨೦೫||

ವ|| ಅಂತಾತಂ ಬಂದು ಕರೆಯಲೊಡಂ,

ಮದನಶರಾಗ್ನಿಯಿಂ ಕೊರಗಿದಂಬುಜವಕ್ತ್ರವಲರ್ಗೊತ್ತೆ ಕಂ
ದಿದ ತನು ಕಪ್ಪುರಂಬೊರೆದ ಮೆಲ್ಲೆ ದೇ ಪಾಸಿದ ಕೆಂದಳರ್ಗೊಂ |

ದಿದ ತುರು ಯಂ

ದದ ದಮಯಂತಿ ತಂದೆ ಕರೆಸಲ್ ನಡೆತದಳನಂಗಜಾಜ್ಞೆಯಿಂ ||೨೦೬||

ಪೊನಬಿನನಾಳದಾ

. ಪತ್ರವನತೀವಹಿಮೋದಕಪೂರ್ಣಕುಂಭಮಂ |

ಶಶಿಮುಖಿಯರ್ ಕೆಲರ್ ತಳೆದು ಕೂಡಿಬರಲ್ ದಮಯಂತಿ ಬಂದಳೊ

ಲ್ದನಮಶರಾಗ್ನಿಯಿಂ ಕೊರಗಿ ಮಾತಿನಿತಿಲ್ಲದೆ ತಾತನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ||೨೦೭||

ವ|| ಅಂತು ಬರ್ಪಾಗಳ್ ಮುಂಗುಡಿಯೊಳ್ ಬಂದ ಸಂಗಡಗಿತ್ತಿಯರಿಂ
ತದ್ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಭೂಕಾಂತಂ ಕೇಳ್ದುದುಂ,

ಪೂಗೊಳದೊಳೊಂದು ಕಣ್ಣಿಂ

ಬಾಗಿದುರ್ದು ಹೊನ್ನಹಂಸೆಯದಱೊಡನಾಗಳ್ |

ಪೋಗಿಯದೇನಂ ಕೇಳ್ದೊ

ಪೂಗಣೆಯನ ಚೇಷ್ಟೆ ಪಸರಿಸಿತ್ತವಯವದೊಳ್ ||೨೦೮||

ಅದಾನನಿದಾನಜ್ಞರ

ನಾಧಿಕಿತ್ತಾಪ್ರವೀಣರಂ ಬಹಳ ಧನಾ |

ಸ್ವಾದಮನುಚಿದಿದಾರ್ಯು

ವೇದಿಗಳಂ ಕರೆಸಿದಂ ಧರಿತ್ರಿಕಾಂತಂ ||೨೦೯||

ಸುದತಿಯ ತಾಪಜ್ವರವಾ

ವುದಹುಂ ಮಾಣ್ಣಂದ¹ಮೆನಲ್¹ ಭೂಪಾಲಕ ಕೇ |

ಳಿದು ನಳದ²ಕಪಾ²ಯದಿ ನ

ಲ್ಲದಿತಿರಿಸೌಷಧಿಯನೇಕೆ ಕಾಲವಿಲಂಬಂ ||೨೧೦||

ವ|| ಅದನಹುದು,

ಇದು ಪೆಟಿತ್ತು ಯಾವನಭರಂ ತನಿವೆರ್ಚಿ ಮನೋಜಚೇಷ್ಟೆಯ
ಲ್ಲದೆ ಭರದಿಂ ಸ್ವಯಂವರವನಾಗಿಸಿದಾಗಳೆ ಮಾಣ್ಣುವೀಕೆಗು |

ವಿದ ಪರಿತಾಪವೆಂದು ಮನದೊಳ್ ಬಗೆದಂದು ವಿದರ್ಭಭೂಭುಜಂ
ಸುದತಿಯನೊಲ್ಲು ಬೀಡೊಳಿಸಿದಂ ಸಖಿಯರ್ಸಹಿತಂ ವಿಳಾಸದಿಂ ||೨೨೧||

ವ|| ಅನಂತರಂ,

ತರುಣೀರತ್ನಮನಿಂದ್ಯ ಯಾವನಕಳಾಸಂಪನ್ನೆ ಲಾವಣ್ಯಮಂ
ದಿರೆ ನೋಡಲ್ ದಮಯಂತಿಯಾಕೆಗೆ ಮನಸ್ಸಂಪ್ರೀತಿಯಾಗಲ್ ಸ್ವಯಂ |
ವರಪಲ್ಲರ್ ನಡೆತಪ್ಪದೆನ್ನೆಳೆಯರಾಗಲ್ ತಕ್ಕರೆಂದಟ್ಟಿದಂ
ಧರಣೀಶರ್ಗಸೆಪೋಲೆಯಂ ಚರರುಮಂ ಮೈದರ್ಭಭೂಪಾಲಕಂ ||೨೨೨||

ವಿನಯದಿನಂದುಭಾನುಕುಲಜರ್ ನಿಜವಿಕ್ರಮಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳ್
ಮನಸಿಜನನ್ನಿಭರ್ ಭುಜಪರಾಕ್ರಮಿಗಳ್ ಸುಕೃತಾತ್ಮರಾವಗಂ |
ಧನಿಕರನೇಕನೀತಿವಿದರಾಗಮಕೋವಿದರಿಂಗಿತ್ತಜ್ಞರೆಂ
ಬನುಪಮಪಾರ್ಥಿವರ್ಗೆ ಬರೆಪೋಲೆಯನಟ್ಟಿದನಾ ನೃಪಾಲಕಂ ||೨೨೩||

ಲಾಳ ವರಾಳ ನಿಂಹ ಕುರು ಕೋಸಲ ಕೊಂಕಣ ಪೂರ್ವಕಾಮ ನೇ
ಪಾಳ ಕಳಿಂಗ ಸೌಭಗ ಮಹೋದಯ ಮಾಳವ ಗೌಳ ನಿಂಧು ಪಾಂ |
ಚಾಳ ವಿದೇಹದೇಶದಿನಚಂದ್ರಕುಲೋದ್ಭವರಾದಿಯಾದ ಭೂ
ಪಾಳಚಯಕ್ಕೆ ಪತ್ರಿಕೆಯನಟ್ಟಿದನೊಪ್ಪುವ ಭೀಮಭೂಭುಜಂ ||೨೨೪||

ಮಳಯ ಮಹೇಂದ್ರ ವಿಂಧ್ಯ ಮರುಗಜ್ಜಣ ಗುರ್ಜರ ಕಾಮಕೋಟಿ ಕಾ
ಕಳಿ ಮಗಧಾಂಧ್ರ ಮಂಡವಿ ಮತಂಗ ವರಾಟ ಮಹಾಂಗ ವಂಗ ನಿ |
ರ್ಮಳನಿಷಧಪ್ರದೇಶದ ಮಹೀಭುಜರಂ ಬರವೇಲ್ಲು ಪತ್ರಿಕಾ
ವಳಿಗಳನಟ್ಟಿದಂ ವಿನಯದಿಂ ಮನಮೊಲ್ಲು ವಿದರ್ಭವಲ್ಲಭಂ ||೨೨೫||

ವಿಲಸತ್ತೊರಾಪ್ಪ ಸಾಮಾಯತ ಕಳಕಳಕಾಶ್ಮೀರ ಹಮ್ಮಾರ ಸಜ್ಜಾಂ
ಗಲಶೋಭಾನರ್ತಮಾಧ್ಯಂದಿನ ಶುಭತರಕರ್ಣಾಟಕಾಂಭೋಜಿನೀ ಕುಂ |
ತಳ ಕೌಶುಂಭಾದಿ ದೇಶಾಧಿಪರನುಪಮಸೌರಂಭದಿಂ ಬಪ್ಪದೆಂದು
ಜ್ವಲಪತ್ರಾನೀಕವಂ ಚಾರರನನುನಯದಿಂದಟ್ಟಿದಂ ಭೀಮಭೂಪಂ
||೨೨೬||

ಸೌಲಭ್ಯ ಪಾಂಡ್ಯ ಕೇರಳ
ಚೋಳ ಮಹಾಸಿಂಹಣಾದಿಬರ್ಬರ ವರಬಂ |
ಗಾಳನ್ನ ಪತತಿಗೆ ವಿನಯದಿ
ನೋಲೆಯನೊಲ್ಲಟ್ಟಿದಂ ವಿದರ್ಭನೃಪಾಲಂ ||೨೨೭||

ವಿಮಳಪುರೇಶ್ವರನುರುವಿ
 ಕ್ರಮನಿಧಿ ನಳನ್ಯಪತಿ ಬರ್ಪುದತಿಶೀಘ್ರತೆಯಿಂ |
 ದಮಯಂತಿಯ ಸ್ವಯಂವರ
 ರಮಣೀಯವನೀಕ್ಷಿಸಲ್ ಪತಾಕಿನಿನಹಿತಂ ||೨೨೮||

ಅಂತಾ ಲೇಖಾರ್ಥದ ವೈ
 ತ್ತಾಂತಮನುಬೋಧ್ಯ ನಳನ್ಯಪಂ ದಮಯಂತೀ |
 ಕಾಂತಾಸ್ವಯಂವರಂ ತಾ
 ನಂತಪ್ಪದನುತ್ತ ಪೋಗಲುದ್ಯತನಾದಂ ||೨೨೯||

ಎನಗನುಕೂಲಮಕ್ಕೆ ಗಣನಾಯಕನಾಬುರಥಂ ಮದದ್ವಿಪಾ
 ನನನಗಜಾತ್ಮಜಂ ಪರಶುಹಸ್ತನನೇಕವರಪ್ರದಂ ನತಾ |
 ವನನಮರೇಂದ್ರವಂದ್ಯನಘವೈರಿ ಮನೋಹರಮೂರ್ತಿ ಭಾಳಲೋ
 ಚನವರಸೂನು ಭಕ್ತಸುರಥೇನು ವಿನಾಯಕನೊಲ್ಲು ಸಂತತಂ ||೨೩೦||

ಶ್ರೀಮನ್ಮಂಗಲಮೂರ್ತಿ ಶೀಘ್ರವರದಂ ಲಂಚೋದರಂ ನಿತ್ಯದಾ
 ನಾಮೋದಂ ಫಣಕಂಕಣಂ ದ್ವಿರದವಕ್ತ್ರಂ ಶೂರ್ಪಕರ್ಣಂ ಹರ |
 ಪ್ರೇಮಂ ಮೂಷಕವಾಹನಂ ಪರಶುಹಸ್ತಂ ವಕ್ರತುಂಡಂ ವರ
 ಸ್ತೋಮಂ ಸಿದ್ಧಿವಿನಾಯಕಂ ನಮಗೆ ಮಾಟಿಪ್ಪಾರ್ಥನಂದ್ಧಿಯಂ ||೨೩೧||

ರಗಳೆ || ಶ್ರೀಮದಮರೇಂದ್ರವಂದಿತಚರಣಕಮಳ ಜಯ
 ಸೋಮಧರಹೃದಯಮುದಜನಿತಮುಖವಿಮಳ ಜಯ |

ಧವಳದೂರ್ವಾಂಕುರಾರ್ಚಿತರತ್ನಮುಕುಟ ಜಯ
 ತವಶರಣದುರಿತಮರ್ದನವಜ್ರಲಕುಟ ಜಯ |

ರಕ್ತಚಂದನವಿಲೇಪಿತತುಂಗಕುಂಭ ಜಯ
 ಮುಕ್ತಿಮಂದಿರಮಧ್ಯದೃಢಮಣಸ್ತಂಭ ಜಯ |

ವಿಚಳದ್ವಿಶಾಲಕೋಮಲಶೂರ್ಪಕರ್ಣ ಜಯ
 ಸಚರಾಚರಪ್ರಸವನಯನವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಜಯ |

ಅನವರತಮದಗಳಿತವರಟಕಮನೀಯ ಜಯ
 ವನಜಭವಮುಖ್ಯಸುರನಿಕರಸಂಸ್ತಾಯ ಜಯ |

ಕುಲಶಕರ್ಕಶತುಂಗಧವಳೈಕದಂತ ಜಯ
 ಲಲಿತಬೃಂಹಿತಚರಿತಬಹಳವದನಾಂತ ಜಯ |

ವಿಗಳದಮೃತದ್ರೋಣಸದೃಶ ಲಂಬೋಷ್ಠ ಜಯ
ಜಗದಭೀಷ್ಠಪ್ರದ ಸುರವ್ರಜಗರಿಷ್ಠ ಜಯ |

ಮದಮುದಿತನದಮಳಗಜೇಂದ್ರನಿಭವದನ ಜಯ
ಪದಕಮಳವಿನತಜನಕಲ್ಯಾಣನದನ ಜಯ |

ಪರಶುಸೃಣೋದಕವಿಷಾಣಹಸ್ತಾಗ್ರ ಜಯ
ಕರಚತುಷ್ಟಯನಿತ್ಯವರಫಲನಮಗ್ರ ಜಯ |

ಫಣಿಹಾರ ಫಣಿಕಟಕ ಫಣಿಯಜ್ಞಸೂತ್ರ ಜಯ
ಫಣಿಯೋಗಪಟ್ಟೋದರಪ್ರಬಲಗಾತ್ರ ಜಯ |

ಲಂಬೋದರದ್ವಾರನಿಭನಾಭಿಗರ್ತ ಜಯ
ಶಂಬರಾರಿವಿರೋಧಿಹೃದಯಗೃಹವರ್ತಿ ಜಯ |

ಸಕಲಭುವನಪ್ರಣತಕಮನೀಯಚರಣ ಜಯ
ಪ್ರಕಟರವಿಕೋಟಿನಮಚರಣನಖಕರಣ ಜಯ |

ತ್ವರಿತಗತಿಚತುರಮೂಷಕವರವರೂಢ ಜಯ
ಹರಸನ್ನಿವಿಷ್ಟಸಂಪೂರ್ಣಗಣನಾಥ ಜಯ |

ಸಕಲಫಲಪುಂಡ್ರೇಕ್ಷುಭಕ್ಷ್ಯಸಂಪ್ರೀತ ಜಯ
ವಿಕಸಿತಸ್ರವಪತ್ರಾಮೋದಪೂತ ಜಯ |

ನಾಳಿಕೇರಾಮ್ರಕದಳೀಪನಸಭಕ್ಷ್ಯ ಜಯ
ದಾಡಿವಿಾಖಜೂರಶರ್ಕರಾಧ್ಯಕ್ಷ ಜಯ |

ನಾನಾಜಗತ್ಸಕಲಸಮಯಪ್ರಪೂಜ್ಯ ಜಯ
ದಾನವಾಂತಕಮುಖ್ಯಸಕಲದೇವೇಜ್ಯ ಜಯ |

ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾರಂಭಸಂತತಾರಾಧ್ಯ ಜಯ
ಶಾಶ್ವತೈಶ್ವರ್ಯಮಂತ್ರಾಕ್ಷರೋಪಾಸ್ಯ ಜಯ |

ಯಾಗಾದಿಸರ್ವಕರ್ಮಾರಂಭಮುಖ್ಯ ಜಯ
ಯೋಗಫಲಸಿದ್ಧಿಕಾರಣನಿತ್ಯಸೌಖ್ಯ ಜಯ |

ಸಮರಧರಣೀಮೈರಿ ವಿಜಯಸ್ವರೂಪ ಜಯ
ಕಮಳಾನನಾದಿ ಸುರಹೃದಯಪ್ರದೀಪ ಜಯ |

ಯಕ್ಷಕರ್ದಮಗಂಧಲಪ್ತ ಸರ್ವಾಂಗ ಜಯ
ದಕ್ಷದುರ್ಧರಮಖೋದ್ಯೋಗಕೃತಭಂಗ ಜಯ |

ಸಂತತಮನಃಪೂರ್ವಭಕ್ತಿಸಂಶಯ ಜಯ
 ಶಾಂತರಸಮೂರ್ತಿ ಪುರವರನನ್ನಿವಿಷ್ಟ ಜಯ |
 ದಿವಿಜನಮುದಯವಂದ್ಯ ಶಂಕರಕುಮಾರ ಜಯ
 ನವಶಕ್ತಿಸತ್ಪ್ರಮಥದಿಗಧಿಪಾಧಾರ ಜಯ |
 ದುರಿತತರುಮೂಲಬಂಡನ ಘನಕುಠಾರ ಜಯ
 ಗಿರಿಜಾ ಮನೋಹರ್ಷಕಾರಣಾಕಾರ ಜಯ |
 ಶೇಷೋರಗಪ್ರತಿಮದೀರ್ಘಶುಂಡಾಗ್ರ ಜಯ
 ಭೀಷಣಮದದ್ವಿರದವದನನಮುದಗ್ರ ಜಯ |
 ಪರಶುಧರ ಗಣಪತಿ ವಿನಾಯಕ ಗಜಾನ್ಯ ಜಯ
 ಪುರಹರತನೂಜ ವೃಷರಥ ಲೋಕವತ್ಸ ಜಯ |
 ಸಾಮುಖ ಲಂಬೋದರ ಭುಜಂಗಕಟಿನೂತ್ರ ಜಯ
 ವಿಮಲಯೋಗಿಸ್ಥಿತಮುನಿಸ್ತೋತ್ರಪಾತ್ರ ಜಯ |
 ವಿಶದೈಕದಂತ ಸೃಣೋಹಂತ ವಿಘ್ನೇಶ ಜಯ
 ಶಶಿಮಾಲಿಪುತ್ರ ಹೇರಂಬ ರಿಪುನಾಶ ಜಯ |
 ಸಿಂದೂರಶೋಭಿತಮಹತ್ಕುಂಭಕೂಟ ಜಯ
 ಸೌಂದರ್ಯರಕ್ತಚಂದನಯುತಲಲಾಟ ಜಯ |
 ಪ್ರತ್ಯೂಹಪಟಲಪರ್ವತಕುಲಿತದಂಡ ಜಯ
 ನಿತ್ಯವರದಾಹ್ವಯ ಲಸದ್ವಕ್ರತುಂಡ ಜಯ |
 ಶಕ್ತಿಗಣಪತಿ ಮಹಾಗಣಪತಿ ಗಣೇಶ ಜಯ
 ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಪ್ರದಕರಾಗ್ರ ವರತೋಷ ಜಯ |
 ಕಟಕ ಕೇಯೂರ ಕಂಕಣ ಮಣಿಕಿರೀಟ ಜಯ
 ಕುಟಿಲಲಂಬಿತ ಕಿಂಕಿಣೀನಾದಕೋಟಿ ಜಯ |
 ಮಣಿಪದಕನವಹಾರಮುದ್ರಿಕಾಯುಕ್ತ ಜಯ
 ಪ್ರಣತನಿಜಚರಣವರಶರಣಾನುರಕ್ತ ಜಯ |
 ಶಂಕರ ಸರೋಜಾಕ್ಷ ಪರಮೇಷ್ಟಿಮೂರ್ತಿ ಜಯ
 ಪಂಕರುಹಸೇಖ ಕುಮುದಸೇಖ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಜಯ |
 ಮದಜಲಘನಾ ನಾರನವತಾರಮೇಘ ಜಯ
 ಸದಮಳಮಹಾನಿಧಿ ವರಕರಾಮೋಘ ಜಯ |

ಪದವಿನತಜಗದಭೀಷ್ಠಾರ್ಥಫಲದಾಯಿ ಜಯ
ತ್ರಿದಿವಲೋಕೇಶ್ವರಸ್ತುತ ವರಸ್ಥಾಯಿ ಜಯ !

ಸುರಪಶಶಿಯಮನಿರುತಿವರುಣನತಚರಣ ಜಯ
ಮರುದಭವನಬರುದ್ರಪದನಮುದ್ಧರಣ ಜಯ !

ನೃತ್ಯವಾತೋದ್ಯನಂಗೀತಸಂಪ್ರೀತ ಜಯ
ಚಿತ್ತಸಂಭವಮಥನಹೃದಯಸಂಜಾತ ಜಯ !

ವೇದವೇದಾಂತತತ್ತ್ವಾಗಮೋಕ್ತೈಕ ಜಯ
ನಾದಬಿಂದುಕಳಾಪ್ರಸಿದ್ಧಪ್ರವೇಕ ಜಯ !

ಸಪ್ತಕೋಟಿಮಹಾದಿಮಂತ್ರಮಯಮೂರ್ತಿ ಜಯ
ತಪ್ತಕಾಂಚನಮಣಿವಿಭೂಷಣಸ್ಫೂರ್ತಿ ಜಯ !

ಮಧುರತರಪಕ್ಷಿಫಲಕಬಳಪುಷ್ಪಾಂಗ ಜಯ
ಮಧುಗುಡ್ಡಕ್ಷೀರಾನ್ನಪರ್ಯಾಪ್ತಸಂಗ ಜಯ !

ಪೂರ್ಣಶಶಿಕೋಟಿನದೃಶಸ್ಫೀತದೇಹ ಜಯ
ವರ್ಣಿತಸುಗಂಧಮಯದಾನಪ್ರವಾಹ ಜಯ !

ಶರಣಜನವಿಘ್ನನಂಕುಳವಿವಿನಹನ ಜಯ
ಶರಣಜನಗೃಹಮಧ್ಯಸುರವಿಟವಿಗಹನ ಜಯ !

ಶರಣಜನನಂತಾಪಬಹುವಿಘ್ನಭಂಗ ಜಯ
ಶರಣಜನಹೃದಯಜಿಹ್ವಾನೃತ್ಯರಂಗ ಜಯ !

ವಿಜಯಯಾತ್ರಾಮುಖಸ್ಮರಣಪ್ರಸನ್ನ ಜಯ
ಸುಜನಸಂತರ್ಪಿತಮಹಾರ್ಥನಂಪನ್ನ ಜಯ !

ಸುರದನುಜಮನುಜಕಿನ್ನರಲೋಕನಾಥ ಜಯ
ಪರಮಕರುಣಾಂಬುಧಿಯಭಂಗಗಣನಾಥ ಜಯ ||೨೩೨||

ಜಯ ಸಕಲವಿಘ್ನನಾಯಕ
ಜಯ ಪರಶುವಿಷಾಣಸೈನುಮೋದಕಹಸ್ತಾ !
ಜಯ ಶಂಕರಾತ್ಮನಂಭವ
ಜಯ ಜಯ ಗಣಪತಿಯಭಂಗ ನಿದ್ಧಿಗಣೇಶಾ ||೨೩೩||

ವ|| ಅಂತು ವಿನಾಯಕಸ್ತೋತ್ರಮಂ ಮಾಡಿ,

ವಿಭವಂ ಕೈಮಿಗೆ ಚಾತುರಂಗಸಹಿತಂ ಪ್ರಸ್ಥಾನಮಂ ಮಾಡಿ ಚಿ
ತ್ತಭವಪ್ರೋಜ್ಜ್ವಲಮೂರ್ತಿ ನೈಷಧನ್ಯಪಂ ಪೋಗುತ್ತಿರಲ್ ಮುಂದೆ ಸಂ|
ಶುಭವಪ್ಪೋಲ್ ಶಕುನಂಗಲಾಗೆ ಮನದೊಳ್ ಸಂತೋಷಮುರ್ಬಲ್ ಕರಂ
ರಭಸಂಜೆತ್ತು ವಿದರ್ಭದೇಶಪದಮಂ ಮುಂಕೊಂಡನುತ್ಸಾಹದಿಂ||೨೩೪||

ವ|| ಅನ್ನೆಗಮತ್ತಲ್,

ಪುರದವರೆಲ್ಲರುಂ ಧ್ವಜಪತಾಕೆಗಳಿಂ ನವರತ್ನತೋರಣೋ
ತ್ಥ ರದಿನನೇಕಹೇಮಕಳಸಂಗಳನೊಪ್ಪುವ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಮಂ|
ದಿರವನತೀವ ಚಿತ್ರಮನೆ ಶೋಭಿಸುಗೆಂದು ನೃಪಾಲಕಂ ಸ್ವಯಂ
ವರಶುಭವಾರ್ತೆಯುತ್ಸವದ ಡಂಗುರವಂ ಪುರದೊಳ್ ನಿಮಿರ್ಚಿದಂ||೨೩೫||

ದಮಯಂತೀವನಿತಾಸ್ವಯಂವರಮಪೂರ್ವಂ ಬೇಗದಿಂ ಭೂಪರ
ಶ್ರಮದಿಂ ಬನ್ನಿಮೆನುತ್ತ ಕುಂಡಿನಪುರಂ ಕಯ್ಯೆತ್ತಿ ಚೀನಾಂಬರಾ |
ಗ್ರಿಮದಿಂ ಬೀಸಿ ನಿರಂತರಂ ಕರೆವಪೋಲ್ ಪಂಚಧ್ವಜಂ ವೈಜಯಂ
ತಿ ಮನಃಕಾತುಕವಪ್ಪಿನಂ ಸೊಗಯಿಕುಂ ಸೋಮಾರ್ಕಸದ್ವೀಧಿಯೊಳ್
||೨೩೬||

ವ|| ಅಲ್ಲ,

ಪ್ರಕಟಹಿಮೋಪಲಸ್ಫಟಿಕಕುಟ್ಟಿಮುಖಿತ್ತಿಗಳಿಂ ಸಮಗ್ರಹಾ
ಟಕಕಳಧೌತಪಟ್ಟಿಕೆಗಳಾಯತದಿಂ ನವರತ್ನಬದ್ಧವೇ |
ದಿಕೆಗಳನಗ್ರವಜ್ರಮಣಿಯೊಪ್ಪುವ ಕಂಭದಿನಚ್ಚದಂತಪು
ತ್ರಿಕೆಗಳನೋಜೆ ನೂರ್ಮಡಿಸೆ ರಂಜಿಸಿದತ್ತು ವಿವಾಹಮಂಟಪಂ||೨೩೭||

ನೂನಾಚಿತ್ರವಿತಾನದಿಂ ನವಗವಾಕ್ಷಪ್ರಾಂತವೈಡೂರ್ಯಸೋ
ಪಾನಶ್ರೇಣಿಗಳಿಂ ಕದಂಬಮಣಿಮಾಲಾಲಂಬಲಂಬೂಷದಿಂ |
ಪೀನೋತ್ತುಂಗಮೃಗೇಂದ್ರಪೀಠದಿನಿಳಾನೇತ್ರೋತ್ಸವಂ ಲೋಕಚಿ
ತ್ತಾನಂದಂ ನಿಮಿರ್ವಂತು ಶೋಭೆವಡೆದತ್ತದ್ವಾಹಗೇಹಾಂತರಂ
||೨೩೮||

ಭೃಂಗಾರವನೆಯ ಭೋಗಂ
ಮಂಗಳಕಳಶಂ ಸಮಗ್ರನಾನಾ ನವಧಾ |
ನೈಂಗಳ ರಾಶಿ ಸಮಸ್ತರ
ಕಂಗೆಸೆಯಲ್ ಮೆಜಿದುದಾ ಸ್ವಯಂವರಗೇಹಂ ||೨೩೯||

ಮಣಿಕನಕತೋರಣಂ ದ
ಪರ್ಣತೋರಣವಖಿಮಳಚಿತ್ರಾಂಬರತೋ |
ರಣಮುಜ್ಜ್ವಲಪಲ್ಲವತೋ
ರಣವರ್ಗಗಳ ತೋರಣಂ ಕರಂ ರಂಜಿಸುಗುಂ ||೨೪೦||

ಬಂದ ನೃಪಾಲಕರ್ ಸುಖದಿನಿರ್ವಿಮೋಕ್ಷವ ರಾಜಯೋಗ್ಯನ
ನೃಂದಿರಮಂ ಸುವರ್ಣಕಳಶಸ್ಥಗಿತಂಗಳನಂತವಂ ಮನಂ |
ಬಂದ ಪದಾರ್ಥಮಂ ಮಿಗೆ ವಿದರ್ಭನೃಪಂ ಸಮಕಟ್ಟಿ ಕಲ್ಪಭೂ
ಜಂ ದೊರೆಯೆಂಬಿನಂ ಸಹಜವೈಭವಮಂ ಮೆಹುದಂ ನಿರಂತರಂ ||೨೪೧||

ವ|| ಅ ಸಮಯದೊಳ್,

ಸಕಲದಿಗಂತದರ್ವಿಪರು ತಿಂತಿಣಿಯೋಲೆಗಳಿಂ ಸ್ವಯಂವರ
ಪ್ರಕಟಿತವಾರ್ತೆಯಂ ತಿಳಿದದೊರ್ವರನೊರೈರಗಲ್ಪು ಮುಂಚುವು |
ತ್ಸುಕಗತಿಯಿಂ ಸಮಸ್ತಬಲಸಂಗ್ರಹದಿಂ ಪೊಟಿಮುಟ್ಟು ಬಂದು ಕೌ
ತುಕಮಯವಾದ ಕೌಂಡಿನಪುರಾಂತರದೊಳ್ ನೆಲನಿದರ್ಪಿತ್ತಯಿಂ||೨೪೨||

ವ್ಯಾಳಗಜಂಗಳಂ ಕೆಲಬರುದ್ದತವಾಜಿಗಳಂ ಕೆಲಂಬರಾಂ
ದೋಳಿಕೆಯಂ ಪಲಂಬರಬೆರ್ ನವರತ್ನರಥಂಗಳಂ ಸಮು |
ತ್ತಾಳದೊಳೆಣಿ ಶೀಘ್ರಗತಿಯಿಂ ಪೆಸರ್ವೆತ್ತ ವಿದರ್ಭದೇಶಭೂ
ಪಾಳೆಯೆನಿಪ್ಪ ಕುಂಡಿನಪುರಾಂತರದೊಳ್ ನೆಲನಿದರ್ಪಿಪರ್ ||೨೪೩||

ಕುಮುದಂ ಲೋಚನವಂಬುಜಂ ನಗೆಮೊಗಂ ಕೋಕಂ ಕುಚಂ ಸೋನ್ನದ
ಭ್ರಮರಂ ಕುಂತಳವಂಬುಶೂಕಲಕೆ ತದ್ವೇಣೀಭರಂ ನಿರ್ಮಲೋ |
ತ್ತಮವಾರಿಪ್ಪ ವವಾತ್ಮಯೌವನರಸಂ ಚೆಲ್ವಾಗಿ ಪೆರ್ಚಿದರ್ ತ
ದ್ಧಮಯಂತೀಕಮಳಾಕರಕ್ಕೆ ಳಸದೇ ತದ್ರಾಜಹಂಸವ್ರಜಂ ||೨೪೪||

ಮಕರತರಕ್ಷುಸಿಂಹಗಜನೂಕರಭೈರವನರ್ಪಪುಷ್ಪಸಾ
ಯಕವೃಷಭೇಂದ್ರತಾಕ್ಷ್ಯಶಶಿಭಾನುನಿಶಾಚರಬಡ್ಗಚಿಹ್ನಕೌ |
ತುಕವೆಸೆಯಲ್ ಮಹಾಧ್ವಜಪತಾಕೆಗಳೊಪ್ಪು ವನೇಕದೇಶನಾ
ಯಕರತಿವೇಗದಿಂ ಬರೆ ಕರಂ ಸೊಗಸಿತ್ತಬಲಾನ್ವಯಂವರಂ ||೨೪೫||

ವ|| ಅ ಸಮಯದೊಳ್,

ಅತಿಶಯದ ಲೋಕಯಾತ್ರಾ
ಗತಿಯಿಂ ನಾರದಮುನೀಶ್ವರಂ ತದ್ವಾರ್ತಾ |

ಸ್ಥಿತಿಯನಪ್ಪಿದ [ಮರ] ಲೋಕ

ಕೃತಿಮುದದಿಂ [ಕೂಡೆ] ಪೋದನುತ್ತುಕದಿಂದಂ ||೨೪೬||

ಸುಲಲಿತದೇಹದೀಪ್ತಿ ರವಿಯಂ ಮಿಗಲಿಟ್ಟ ವಿಭೂತಿ ಮೌಂಜಿ ಮೇ
ಖಲೆಯುಪವೀತವಾಯತಜಟಾವಳಿ ಕೋಮಳಪಾದುಕಂ ನಮು |

ಜ್ವಲಮಹತೀವಿಪಂಚಿ ತನಗೊಪ್ಪುವ ದಿವ್ಯಮುನೀಂದ್ರನಾರದಂ

ಕಲಹವಿನೋದಿ ಪೊಕ್ಕ ನನುರಾಗದಿಂದ್ರಸಭಾಂತರಾಳಮಂ ||೨೪೭||

ವ|| ಆಗಳ್,

ನಯನಸಹಸ್ರಕಾಂತಿ ಸುರಕಾಂತೆಯರ್ಗುಜ್ಜ್ವಲಹಾರಶೋಭೆಯಂ

ನಿಯಮಿಸೆ ವಜ್ರಕಾಂತಿ ಸುರಲೋಕದ ಮೆಯ್ಯೆಳಗಂ ತೆರಳ್ ಮೌ |

ಳಿಯ ಮುಕುಟಪ್ರಭಾಪಟಳವೆಣ್ಣಿನೆಯಂ ಬೆಳಗಲ್ಗೆ ದೇಹರ

ಶ್ಚಿಯನಮರೇಂದ್ರನಿರ್ದನಮರಪ್ರಕೃತಿಸ್ತುತಿ ಪೊಣ್ಮಲಾವಗಂ ||೨೪೮||

ವ|| ಅಂತರ್ದ ದಿವಿಜಪತಿ ನಾರದನಂ ಕಂಡು,

ವಿಮಳಾಘ್ನಪಾದ್ಯನಿಖಿಳಾ

ಚಮುನೀಯಾನಂತರಂ ಸುರವ್ರತಿ ನಿನ್ನಾ |

ಗಮನಂ ಕೌತುಕವೆಂದೊ

ಲ್ದಮರೇಂದ್ರಂ ಮತ್ತೆ ಯತಿಪತಿಯೊಳಿಂತೆಂದಂ ||೨೪೯||

ಯತಿಪತಿಯೆ ಲೋಕವಾರ್ತಾ

ಸ್ಥಿತಿಯೇನೆಂದೊಡೆ ಸುರೇಂದ್ರ ಕೇಳ್ ಸುರನಿಕರ |

ಶ್ರುತಿಪೂರವೆನಿಪ ವಾರ್ತೆಯ

ನತಿಶಯಮಂ ಪೇಟ್ಟೆವೆಂದು ಮುನಿಯಿಂತೆಂದಂ ||೨೫೦||

ಧರಣಿಯೊಳೊಂದಪೂರ್ವತರವಾರ್ತೆ ವಿದರ್ಭತನೊಜೆ ಲೋಕಸುಂ

ದರಿ ದಮಯಂತಿಯಾಕೆಗೆ ಮನೋಮುದವಪ್ಪಿನೆಗಂ ನಿಜಸ್ವಯಂ |

ವರಮನಲಾರ್ತು ಕೇಳ್ಳು ಸಕಲಾವನಿಯೊಪ್ಪುವ ಭೂಪರೆಯ್ದೆ

ವ್ಯರೆ ಮಿಗೆ ಕುಂಡಿನಾಪುರಕೆ ಬಂದುದು ನಂಪದದೇಗ್ಗೆ ಕೈಮಿಗಲ್||೨೫೧||

ಆಕೆ ನಳನಲ್ಲದುಡಿದರ

ನೇಕಾಂತದೊಳಂ ವಿಚಾರಿನಳ ಪಡೆಮಾತೇ |

ನಾಕೆಗೆ ನಳನಲ್ಲದೆ ಭೂ

ಲೋಕದೊಳಧಿಪತಿಗಳಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಪುನಿಯೇ ||೨೫೨||

ವ|| ಎಂಬ ಮಾತಂ ಕೇಳ್ದು,

ಅಮರೇಂದ್ರಂವಹ್ನಿಕಾಲಂ ವರುಣನಿಬರುಂ ಭೂಮಿಯೊಳಚೆಲ್ವೆಯಪ್ಪಳ
ದಮಯಂತೀನಾಮಮುಳ್ಳಂಗನೆ ನಳನಧಿಪಂ ಮಿಕ್ಕರೇಬಾಡೆಯೆಂಬು|
ತ್ತಮಸತ್ತ್ವಂ ವೃಥಾವಪ್ಪಂತನಗುವೆವೆನುತಂ ಧಾತ್ರೀಗೈಂದು ಚಿತ್ತ
ಭ್ರಮೆಯಿಂ ಮೈದರ್ಭಭೂಪಾಲನ ನಗರಿಯ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಮುಂಕೊಂಡರಾಗಳ
||೨೫೩||

ಸುರರೂಪಂ ಮಾಣ್ಡಾಗಳ
ನರರೂಪಂ ತಾಳ್ವ ವರಿಸೆ ಬಂದರ್ ನಾಲ್ವರ್ |
ಸುರಪಶಿಖಿಕಾಲವರುಣರ್
ತರುಣಯ ಭದ್ರಸ್ವಯಂವರಕ್ಕನುನಯದಿಂ ||೨೫೪||

ವ|| ಅಂತು ಬರ್ಪಾಗಳ,

ಕಾಮನ ರೂಪು ಕೈತವವಿದೇ ನಿಜವೆಂಬವೊಲೂರ್ಜಿತಪ್ರಭಾ
ಕೋಮಳದೇಹನುನ್ನ ತಭುಜಂ ಕಮನೀಯವಿತಾಳನೇತ್ರನು |
ದ್ವಾಮಪರಾಕ್ರಮಂ ಸಹಜಭೈರ್ಯನನೇಕಶರೀರರಕ್ಷಣಂ
ಭೂಮಿಗೆ ಚೋದ್ಯನೆಂಬ ನಳನಂ ದಿವಿಜರ್ಮಿಗೆ ಕಂಡರದ್ಯದೊಳ||೨೫೫||

ವ|| ಅಂತು ಕಂಡು,

ನಳನೀತಂತಪ್ಪುದಂತಲ್ಲದೊಡವಯವಸಲ್ಲಕ್ಷಣಂ ಮಿಕ್ಕ ಭೂಪ
ಗೋಳವೇ ನಾವೀತನಂ ಭೂತಿಯೊಳನವರತಂ ದೂತನಂ ಮಾಡ್ವೆ ವೆಂದಾ|
ಗಳುದಾತ್ತರ್ ತಮ್ಮರೂಪಂ ಪ್ರಕಟಿಸಲೊಡನೆಲ್ಲಂದು ತದ್ಭುಜನಂ ಮೆ
ಯ್ಯಳಿಯಿಂ ಮಾತಾಡಿಸುತ್ತೊಯ್ಯನೆ ಸಹಜಶರೀರಂಗಳಂ ತಾಳ್ವನಿಂದರ್
||೨೫೬||

ವ|| ಅದೆಂತೆನೆ,

ಮಕುಟಂ ಕುಂಡಲವಂಗದಂ ಸುರಗಜಂ ವಜ್ರಾಯುಧಂ ರತ್ನಮು
ದ್ರಿಕೆ ನಾನಾಭರಣಂ ಸಹಸ್ರನಯನಂ ದಿವ್ಯಾಂಬರಂ ಕಣ್ಣಿ ಕಾ|
ತುಕಮಾಗಲ್ ನವಪಾರಿಜಾತಸುಮನಸ್ಸೊರಭ್ಯಮಾಲಾಗಣಂ
ಪ್ರಕಟಂಬೆತ್ತಿರಲುರ್ವಿಪಂಗೆ ಸುರಪಂ ಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಯಂ ತೋಳುದಂ
||೨೫೭||

ಧೂಮಪತಾಕೆ ಮುದ್ದರವತೀವಭಯಂಕರನಪ್ಪಜಿಹ್ವೆಗಳ
ಕೋಮಳಮೇಘವಾಹನನುದಗ್ರಮುಖತ್ರಯಮೊಪ್ಪಿ ಸಂತತಂ |
ಹೇಮನಿಭಾಂಗನಾದನಲನಿಂದ್ರಸಮೀಪದೊಳಿದನುಗ್ರತೇ
ಜೋಮಯಮೂರ್ತಿ ಭೂಷಣವಿಭೂಷಿತನಾಗಿ ಮನೋನುರಾಗದಿಂ ||

ಅನಿತತನು ಕಾಲದಂಡಂ
 ಮಿಸುಗುವ ಮಹಿಷಾಧಿಪತಿಯ ವಾಹನವತಿಸಾ !
 ಹನಮೊಪ್ಪುವಂತಕಂ ತ
 ನ್ನದ್ವಶಮೂರ್ತಿಯನಲಂಪಿನಿಂ ತೋಱುನಿದಂ || ೨೫೯ ||

ಪುರುಮಾನವಾಹನಂ ನಿ
 ಪ್ಪುರಪಾಶಂ ವಿಮಳದೇಹಮೊಪ್ಪುವ ವರುಣಂ |
 ಸುರುಚಿರ ಮೂರ್ತಿಯೊಳಿದಂ
 ಧರಣೀಶಂ ಬಿಳಿಗುಮುತ್ತು ನೋಲ್ಪನ್ನವರಂ || ೨೬೦ ||

ವ|| ಅಂತರ್ದರಂ ನಳಂ ಕಂಡು,

ಅಮರೇಂದ್ರಾಗ್ನಿಯಮಾಂಬುಪ
 ನಿಮಗೇನಂ ಮಾಪ್ಪೆನೆಂದು ನರಪತಿ ಕೇಳಲೆ |
 ಕ್ರಮದಿಂ ನೀನೆಮಗೊಂದು
 ತ್ತಮಕಾರ್ಯವನೆನಗು ಕೇಳದಂ ಭೂಪಾಲ || ೨೬೧ ||

ನಿನ್ನ ಪರೋಪಕಾರಗುಣವಂ ನಯಮಾರ್ಗವನತ್ಯುದಾರನಂ
 ಪನ್ನತೆಯಂ ಮದೀಯಸುರಲೋಕದೊಳದ್ವಿತವಾಗಿ ಕೇಳ್ಪು ನೆ |
 ತ್ಸನ್ನಿಧಿಗಿಂದು ಬಂದೆವೆಮಗುತ್ತಮವಾದ ಪದಾರ್ಥವೊಂದನೀ
 ಪುನ್ನತಕಾರ್ಯಮಂ ನೆನೆವುದೆಂದಮರರ್ ನುಡಿದರ್ ನೃಪಾಲನೊಳ್
 || ೨೬೨ ||

ವ|| ಅದಾವುದೆನೆ,

ವನಿತಾಲೋಕದೊಳತ್ಯಪೂರ್ವಮೆನಿಸಲ್ ಸಾರ್ಥದ್ವ ಮೈದರ್ಭನಂ
 ದನೆಯೆಂಬಳ್ ದಮಯಂತಿಯಾಕೆಯನಲಂಪಿಂದಿತ್ತು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆಮವ |
 ಧನಮಂ ಮಾಯ್ದು ನೀನೆನುತ್ತ ದಿವಿಜರ್ ಪೇಟೆಲೈ ನಕ್ಕಂ ನೃಪಾ
 ಲನದೆನ್ನಿಚ್ಛೆಯೆ ಲೋಕರತ್ನವನದಂ ತಾನೀಯಲೇಂ ಬಕ್ಕುಮೇ || ೨೬೩ ||

ವ|| ಅದಕ್ಕ ಮರ್ತ್ಯರ್ ತಮ್ಮೊಳ್,

ಶಾತೋದರಿ ಬಯಸುವ ನಳ
 ನೀತಂ ತಾಂ ದೂತನಾಗಿ ಪೋದೊಡೆ ತತ್ಕಾರಂ |
 ತಾತತಿಯವನೆಲ್ಲಯನೆಂ
 ದೇತೆದಿಂ ನೀಚನಾಗಿಪರ್ ನನುನಗುತಂ || ೨೬೪ ||

ಆದೊಡೆಮಗೊಂದು ಕಾರ್ಯಮ
ಹೋದಯಮಂ ಮಾಯ್ದಾಕೆಯೆಮ್ಮಂ ಪರಿಪಂ |
ತಾದರದಿಂ ನೀಂ ಪೋಗಿ ಮ
ನೋದುರ್ಘಟಕಾರ್ಯವೆನ್ನದೆರೆ ಭೂಪಾಲಾ ||೨೬೫||

ಅದನೇಗೆಯ್ದ ವನಿಪನಾಂ
ಸುದತಿಯನೀಕ್ಷಿಸುವುಪಾಯವೆಂತೆನಲವಳ |
ಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕ ಪುರುಷತತಿ ಕಾ
ಣದ ವಿದ್ಯೆಯನಿತ್ತೆವೆಂದು ಕಳುಪಿದರಾಗಳ ||೨೬೬||

ಆ ನೃಪನಱಿಯದ ತೆಹದಿಂ
ಮಾನಿನಿಯೊರ್ವಳನತೀವಸೂಕ್ಷ್ಮಾಕೃತಿಯಿಂ |
ನೀನೊಡನಿರೆಂದು ಕಳುಪಿದ
ನೇನಂ ಪೇಲ್ಪುಪ್ಪನೆಂದು ದಿವಿಜಾಧೀಶಂ ||೨೬೭||

ಭಾವಿಸಿ ತನ್ನ ದೇಹಸುಖವೇತಹದೆಂದು ಪರೋಪಕಾರವಂ
ಕೋವಿದವೃತ್ತಿಯಿಂದೆಸಗದಿರ್ಪನ ಜೀವನವೇನು ಬಂದವರ್ |
ಕೇವಳಮಲ್ಪ ನಾಲ್ವರವರೆಂದುದ ಗೆಯ್ದೆನೆಂದು ಭೂಭುಜಂ
ಭಾವಕಿ ಭೀಮನಂದನೆಯ ತಾಣಮನೊರ್ವನೆ ಕೂರ್ಮೆಗೆಯ್ದಿದಂ ||

ನಯನಪ್ರೀತಿಯನಪ್ಪುಗೆಯ್ವ ತನುವಂ ಪ್ರಾಣಾನಿಳಂ ಪೊಕ್ಕು ಚೇ
ಪ್ಪೆಯನೀೞಂತವನೀಶ್ವರಂ ಪುರುಷರಾರುಂ ಕಾಣದಂತಂಗನಾ |
ಚಯವಿದ್ಲಗೆ ಭೋಂಕನೆಯ್ದಿ ವಿಲನತ್ತೇಜೋಮಯಂ ಪದ್ಮಿನೀ
ಪ್ರಿಯನೆಂಬೊಂದು ವಿಳಾಸದಿಂ ನೆಲಸಿದಂ ಶೃಂಗಾರರಂಗಸ್ಥಳಂ ||೨೬೮||

ದಮಯಂತೀವಿರಹಪ್ರಶಾಂತಿಗೆ ಮೃಣಾಳಂ ತಾಳವೃಂತಂ ಕನ
ತ್ಯಮಳಂ ಕೋಮಳಪಲ್ಲವಾಸ್ತರಣವಂಭಃಕುಂಭವಾಮೋದನಿ |
ಗ್ಗಮ ಮಾಲಾವಳಿ ತೀವಿ ಕಣ್ಣೆ ಸೊಗನಿರ್ಪಂತಃಪುರಂ ಚಿತ್ತಜಾ
ತಮನಃಕೌತುಕಮಾಗಿರಲ್ ನಳನೃಪಂ ಕಂಡಂ ಕಥಾಶ್ಚರ್ಯಮಂ ||

ರವಿಬಿಂಬದ್ಯುತಿ ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತ ತೆಹದಿಂ ತೇಜೋಮಯಂ ಪೂರ್ಣವೈ
ಭವನುತ್ಪ್ರೀರ್ಣಪರೋಪಕಾರನಿರತಂ ಕಾರುಣ್ಯವಾರಾಶಿ ಭೂ |
ಭುವನೈಕಪ್ರಭು ಮಂಗಲಾಂಗಜನಿಭಂ ಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಕ್ರಂದನಂ
ಯುವರಾಜಂ ದಮಯಂತಿಕಾಂತೆಯಿದಿರೊಳ ನಿಂದಿದ್ವಂದದಾಕ್ಷಣಂ ||

ವಿರಹವಿಷಾದವಗ್ಗಲನೆ ಕಂದಿದ ಮೆಯ್ ಕುಸುಮಾನ್ತತಾಪದಿಂ
ಕೊರಗಿದ ವಕ್ರಪದ್ಮವಧಿನಾಥನ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಿನಾದ ಚಿಂತೆಯಾ |
ವರಿಸಿದ ಚಿತ್ತವೊಪ್ಪು ವರುಣಾಧರೆ ನೀರಜನೇತ್ರ ನತ್ಪಯೋ
ಧರೆ ದಮಯಂತಿ ರೂಪವತಿ ಭೋಂಕನೆ ಕಂಡಳಿಳಾಧಿನಾಥನಂ ||೨೭೨||

ನೃಪನಂ ಭೋಂಕನೆ ಕಂಡು ಕಾಂತೆ ಕುಚದೊಳ್ ಸವ್ಯಾನಮಂ ಸೈತು ಸಾ
ರ್ಚ ಪದಂ ಕಂಪಿಸಲೆರ್ದು ನಿಂದು ವಿನಮಲ್ಲಜ್ಞಾಂಗಿ ವಾರಾಂಗನಾ |
ಲಪನಾಲೋಕನದಿಂ ಸುಖಾಸನಮನೀಯಲ್ ಪೇಟ್ಟು ಮೇಲೋಟದಿಂ
ದುಪಚಾರಂಗಳನೆಲ್ಲವಂ ಮುಖಿದು ಚಿತ್ರಾಕಾರಮಂ ತಾಳಿದಳ ||೨೭೩||

ಎತ್ತಣ ಭೀತಿಯೆಂಬಯೆಡೆಗೊಳ್ಳದೆ ಕಾವರಿಸುತ್ತಮಿರ್ಪ ಮ
ಚ್ಚಿತ್ತದೊಳೀತನಾತ್ಮ ಪತಿಯೆಂಬವೊಲಿದಪುದಾದೊಡಂ ನೃಪಾ |
ಲೋತ್ತಮನಿಲ್ಲಗೇತಹಿದನೆಯ್ ರಲಾದುದು ನಿಮ್ಮ ನಾಮವೇಂ
ಮತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಮಂ ಬೆಸನಿಮೆಂದುಂ ಪೇಡ್ ತರಳಾಯತೇಕ್ಷಣೀ
||೨೭೪||

ನಳನಲ್ಲದಿತ್ತರಪುರುಷರ
ನೊಳಕೊಳ್ಳದು ನೋಡಿ ಮನ್ಮನಂ ಪುನಿಯೆಂದುಂ |
ಸುಚಿಯದು ನೃಪತಿಯ ಬಗೆಯೊಳ್
ತಿಳಿ ನೆಲೆಯಂ ಮತ್ತೆ ನಂಶಯಕ್ಕೆಡೆಯುಂಟೇ ||೨೭೫||

ವ|| ಎನಲೊರ್ವಳ್ ಕಯ್ಯಳಂ ಮುಗಿದು,

ದನುನಯದಿಂ ನಿನ್ನ ನಾಮವೇಂ ಕಾರ್ಯಂ ಬಂ |
ದನ ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದ
ನಿನಿತಂ ಪೇಡ್ ಸುಭಗ ಕರ್ಣಕೌತುಕವಾಗಲ್ ||೨೭೬||

ನೀನೆಂಬೀ ನಾಮವೇ ನಾಮದ ನೆಲೆ ಪುರುಷರ್ ಕಾಣದಂತಿರ್ಪ ವಿದ್ಯಾ
ದಾನಂ ದೇವೇಂದ್ರನಿಂದಾಯ್ತಿನಗಮರವರಂ ವಹ್ನಿ ಕಾಲಾಂಬುಪರ್ ಚಿ
ತ್ತಾನಂದಂಚೆತ್ತು ತಮ್ಮಂ ವರಿಸುವ ಬಗೆಯಿಂ ಕಾಂತೆಯಿದ್ಲಗೆನ್ನಂ
ದೀನಾಸ್ಯರ್ ಕೂರ್ಮಯಿಂದಟ್ಟಿದರಿದು ನಹಜಂ ಪದ್ಮಪತ್ರಾಯತಾಕ್ಷೀ ||

ಆ ಮಾತಂ ದಮಯಂತಿ ಕೇಳ್ವು ಕರದಿಂ ಕರ್ಣಂಗಳಂ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂ
ಡೀ ಮಾತಾಡುವರೇ ಬುಧರ್ ನಳನೃಪಂ ಪ್ರಾಣೀಶ್ವರಂ ಮಿಕ್ಕವರ್ |
ಕಾಮಾರ್ಥರ್ ಬಯಲಾಸೆಯಂ ತಳಿಯಲೇಕಿನ್ನಾದೊಡಂ ಪೇಡ್ ಮನಃ
ಪ್ರೇಮಂ ಕೆಯ್ಯಿಗೆ ನಿನ್ನ ನಾಮವನೆನುತ್ತಾ ಕಾಂತೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದಳ ||೨೭೮||

ಅದೊಡೆ ನಳನಾಂ ತಪ್ಪದು
ಸಾದರದಿಂ ಕೇಳೆ ಸರೋಜಮುಖ ದಿವಿಜರ್ ಚೆ !
ಲ್ವಾದ ದಮಯಂತಿ ತಮಗಿಂ
ದಾದಪಳೆನೆ ಮಾಯ್ದೆಂದು ಕಳುಪಲ್ ಬಂದೆ || ೨೭೯ ||

ಎನಲೊಡಮಂಗಕಾಂತಿ ತನಿವೆರ್ಚಿ ಮುಖಾಬ್ಬವರಲ್ಪು ನಮ್ಮದಂ
ನನೆಕೊನೆವೋಗಿ ರೋಮಪುಳಕಾವಳಿಯುರ್ಬಿ ಬೆಮರ್ತು ಕರ್ಕಶ |
ಸ್ತನಕಳಶಕ್ಕೆ ಸಾರ್ಚಿದ ಸೆಹಿಂಗು ಸಡಿಲ್ಪು ಮನೋನುರಾಗದಿಂ
ವನಿತೆಯ ಮೂರ್ತಿ ನೂತ್ನವೆನಿಸಿತ್ತು ಮನೋಭವನಂಜಿ ಬೆಂಬುಗಲ್
|| ೨೮೦ ||

ವ|| ಅನಂತರಂ,

ಅನೊಲ್ಪು ಬಂದ ಕಾರ್ಯಮು
ನೇನೆಂದಪೆ ಕಾಂತೆಯೆಂದು ನರಪತಿಕೇಳೆ |
ಲ್ಕಾನಮ್ಮನುತ್ತರಂಗುಡು
ಭೂನಾಥಂಗಂದದೊರ್ವಳಂ ನಿಯಮಿಸಿದಳೆ || ೨೮೧ ||

ಕೆಳದಿಯದೊರ್ವಳೆ ನಿಜಕರ
ತಳಮಂ ಮುಗಿದವನಿಪಾಲ ಕಾರ್ಯದ ತೆಹಿನಂ |
ತಿಳಿವಂತು ಪೇಟೆನಲ್ ಕೋ
ಮಳೆ ಕೇಳೆಂದಾಕೆಗಾತನಂದಿಂತೆಂದಂ || ೨೮೨ ||

ಸುರತತಿ ಸೇನೆ ರಂಭೆ ನಿಜವಾರವಿಳಾನಿನಿ ವಜ್ರವಾಯುಧಂ
ಸುರಕರಿ ವಾಹನಂ ಶಚಿ ಮನೋರಮೆ ಮೂರ್ತಿ ಸಹಸ್ರಲೋಚನಂ |
ಸುರಪತಿಗಾತನಂ ವರನಿ ನಿರ್ಜರಭೋಗವನೊಲ್ಲದನ್ಯರಂ
ವರಿಸಲದೇಕೆ ಮಾನವತಿಯಂತರವಾವುದಮರ್ತ್ಯಮರ್ತ್ಯರೋಳ್ || ೨೮೩ ||

ಮುನಿದೊಡೆ ಭುವನತ್ರಯಮಂ
ತೆನೆಯಂ ಪೊಸೆವಂತು ಪೊಸೆವ ಸತ್ತ್ವಸಮಗ್ರಂ |
ದಿನಕರಪುತ್ರಂ ಮಹಿಷಾ
ಸನನಾತನನೇಕೆ ವರಿಸಳಬ್ಬದಳಾಕ್ಷೀ || ೨೮೪ ||

ಸತತಂ ರುಚಿಯೆನಿಪ ಮಹಾ
ದ್ಭುತಸತ್ತ್ವನನುಗ್ರಮೇಷವಾಹನನಂ ಸ |

ನ್ನತಿವೆತ್ತ ನಪ್ಪಜಿಹ್ವನ
ನತಿಬಳನಂ ವರಿಸಳೇಕೆ ಧೂಮಧ್ವಜನಂ ||೨೮೫||

ಚಲಿಸದೆ ರತ್ನಾಕರದೊಳ
ನೆಲಸಿದನಂ ಪಾಶಪಾಣಿಯಂ ಪಶ್ಚಿಮದಿ |
ಗ್ನಿಲಯನನನಿಮಿಷವಾಹನ
ನೊಲವಿಂದಂ ವರಿಸಳೇಕೆ ಕಮಳದಳಾಕ್ಷೀ ||೨೮೬||

ವ|| ಎಂಬುದುಂ,

ನಗೆಯೊಡಲಾತನಂ ಹರಣಗೊಂಬವನಂ ಬಡವಾಗಿ ಪುಟ್ಟುತಂ
ಹೊಗೆಮುಸುಡಾತನಂ ಜಡನನೊಳ್ಳಿದನೆಂಬರೆ ಭೂಪ ಕೂರ್ಮಯಿಂ |
ಮೃಗಶಿಶುನೇತ್ರೇಗೇಂ ದೊರೆಯವರ್ ವರಿಸಲ್ ನಳನಲ್ಲದನ್ಯರಂ
ಬಗೆವಳೆ ಚಿತ್ತದೊಳ ದಿವಿಜನೂತತಿಯುಂ ದಮಯಂತಿ ಸಂತತಂ ||೨೮೭||

ವ|| ಮತ್ತಂ ದಮಯಂತಿ,

ಅತಿಶಯವಾಕ್ಯಮೇವುದವರೇ [ಂಪಿರಿ] ಯಗ್ ಕಡುಕೆಯ್ವು ನಿನ್ನ ಸಂ
ಸ್ತುತಿಗೆ ಕುಲೀನರಲ್ಪುಣುಡಲ್ ಪಡೆಯರ್ ನತತಂ ಸುರಾಲಯ |
ಸ್ಥಿತರೆನಗೆಂತು ಭಾವಿಪೊಡೆ ವಲ್ಲಭರಾದಪರುವರ್ಗೇಶ ನೀಂ
ಪತಿ ಸತಿಯಾನೆನುತ್ತ ಬಲೆ ಕಯ್ಯುಗಿದೊಯ್ಯನೆ ಮೆಯ್ಯುನಿಕ್ಕಿ ದಳ ||೨೮೮||

ವ|| ಎಂದು ಮತ್ತಂ,

ಪ್ರಕಟಂ ಸ್ವಯಂವರಂ ಲಾ
ಕಿಕನನ್ವಯಸಕ್ರಮಂ ಪಿತಾಜ್ಞೆ ಸಖಿಪ್ರೀ |
ತಿಕರಂ ತಾನಾದುದಹಿಂ
ಸಕಲೋತ್ಸವಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬರ್ಪುದಿಳೇಶಾ ||೨೮೯||

ಎಂದು ದಮಯಂತಿ ನೃಪಗಾ
ನಂದದಿ ಕಯ್ಯುಗಿದು ಕಳುಪಲಾತಂ ಮುನ್ನಂ |
ಬಂದಂದದಿಂದ ಪೋಗಿ ಪು
ರಂದರನೊಳ ಕಾಂತೆ ನುಡಿದ ತೆಹಿನಂ ಪೇಟ್ದಂ ||೨೯೦||

ಅದುಮಲ್ಲದಮರನಾಥಂ
ತ್ರಿದಶಾಂಗನೆಯೊರ್ವಳಂ ನೃಪಾಲನ ಬೆನ್ನೊಳ |

ಮುದದಿಂದಟ್ಟಿದನವಳಿಲು
ಯದ ತೆಟದಿಂದ ಬಂದು ಪೇಟೆಳ್ಳಾಕೆಯ ಬಗೆಯಂ ||೨೯೧||

ನಳನಲ್ಲದನ್ನರಂ ಕೋ
ಮಳೆ ವರಿಸಳ್ ತನ್ನಪಂ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಗತಿಯಂ |
ತಿಳಿವಂತಿರೆ ಪೇಟೆದುವೇಂ
ನಳನಾಕ್ಷಿಗೆ ಭನ್ನಭಾಂಡಜಲವಾಯ್ತಾಗಳ ||೨೯೨||

ವ|| ಅದಕ್ಕವರ್ ಮೆಚ್ಚಿ,

ಮಾನನಿಧಿ ನಳನೃಪಂಗೆ
ತ್ಯಾನಂದದಿನಮರಪತಿಯಪೂರ್ವಮನಲ್ ತೇ |
ಜೋನಿಳಯನತ್ಯಹೃದಯ
ಜ್ಞಾನವನಿತ್ತಂ ಗುಣಂಗಳಂ ಪೊಗಯುತ್ತಂ ||೨೯೩||

ನೆನೆದಾಗಳಗ್ನಿನಿಧಿಯ
ನನುನಯದಿಂದಿತ್ತನೆಂದು ನಳಭೂಪಾಲಂ |
ಗನಲಂ ವರವಂ ಕೊಟ್ಟಂ
ಘನತೇಜೋಮೂರ್ತಿ ನಿಖಿಲಲೋಕೋತ್ಕೃಷ್ಟಂ ||೨೯೪||

ಸಮರವಿಜಯಂ ನಿತಾಂತಂ
ಸಮಸಂದಿಕೆಂದು ನಳನೃಪಾಲಂಗೆಲವಿಂ |
ಸಮವರ್ತಿ ವರವನಿತ್ತಂ
ಸಮಸ್ತಲೋಕಾಂತಕರ್ತೃ¹ ಭೀಕರಗಾತ್ರಂ ||೨೯೫||

ಸುಲಲಿತನಿರ್ಮಳಕೋಮಳ
ಜಲನಿಧಿಯನಿತ್ತನೆಂದು ವರುಣಂ ವರವಂ |
ನಳಭೂಪತಿಯೊಳ್ ಸತತಂ
ಸಲಿಸಿದನೊಲವಿಂ ಪ್ರಮೋದವೆಸೆಯಲ್ ನಲವಿಂ ||೨೯೬||

ವ|| ಅನಂತರಂ,

ಸ್ಥಿರಗುಣಶೀಲನಂ ನಳನೃಪಾಲನನಲ್ಲದೆ ಕಾಂತೆ ಕೂರ್ಮಿಯಿಂ
ವರಿಸಳದಕ್ಕು ಪಾಯವಿದೆನಲ್ ನಳನಾಕೃತಿಯಂ ನಿರಂತರಂ !
ಧರಿಸುವೆವೆಮ್ಮ ಭೇದವಿನಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನಪನಾತ್ಮಮೂರ್ತಿಯಂ
ಸುರಪತಿವಕ್ಷಿ ಕಾಲವರುಣರ್ ತಳೆದರ್ ಪೆಟಿಪಿಂಗೆ ಸಂತತಂ ||೨೯೭||

¹ ಕಯಾತಕರ್ತ.

ಅಂತು ನಳನಯ್ಯರಾಗಿ ನ
ಮಂತೆಸೆವ ವಿದರ್ಭನೃಪನ ಪುರದುದ್ಯಾನ |
ಪ್ರಾಂತದೊಳಿದರ್ ಸತತಂ
ಚಿಂತಿಸುತಂ ನನ್ಮಹೂರ್ತವಂ ಸಾಧಿಸುತಂ ||೨೯೮||

ವ|| ಅನ್ನೆಗಂ,

ನಾನಾವಾಹನಕೋಟಿಸೇವಕಮಹಾಲಂಕಾರದಿವ್ಯಾಂಬರಾ
ನೂನದ್ರವ್ಯನಮೇತಮುತ್ತಮಕುಲೋದ್ಭೂತರ್ ಕಳಾಕೋವಿದರ್ |
ಸಾನಂದ ಮಿಗೆ ಕಾಮರಾಜ್ಯವಿಭವಂ ಕಯ್ಯಾಗುಮೆಂದಂಗನಾ
ಧ್ಯಾನಾಧೀನಪರರ್ ಸ್ವಯಂವರಮಹೋತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ ಬಂದರ್ ನೃಪರ್
||೨೯೯||

ವಾರವಿಳಾಸಿನೀನಿಕರಮಿಕ್ಕುವ ಚಾಮರದಿಂ ಸುರತ್ನಕೋ
ಟೀರಮರೀಚಿಯಿಂ ರುಚಿರಕುಂಡಳಮಂಡಿತಗಂಡದೀಪ್ತಿಯಿಂ |
ಹಾರಮಯೂಖದಿಂ ಪದಕಕಾಂತಿಯಿನಿರ್ಮಡಿ ಚೆಲ್ವುವೆತ್ತ ಧಾ
ತ್ರೀರಮಣರ್ ಸ್ವಯಂವರಕೆ ಬಂದರತೀವಮನೋನುರಾಗದಿಂ ||೩೦೦||

ಮತ್ತಮನಂತಮಹೀಶರ್
ಚಿತ್ತಜನನ್ನಿಭರನೇಕವೈಭವದಿಂದಾ |
ಯತ್ತಚತುರಂಗಬಲಯುತ
ರುತ್ತಮಕುಲಜರ್ ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ಯ್ದಂದರ್ ||೩೦೧||

ಸುಕವಿತತಿ ವೃದ್ಧವೈದ್ಯ
ಪ್ರಕರಂ ಸಾಮುದ್ರಿಕಪ್ರತಾನಂ ಮೌಹೂ |
ರ್ತಿಕನಂಘಂ ಪಾರೋಕ್ಷಿತ
ನಿಕರಂ ತಮ್ಮೊಡವರಲ್ ನೃಪಾಲರ್ ಬಂದರ್ ||೩೦೨||

ವ|| ಅಂತು ಬರೆ,

ಮಂಗಳವಾದ್ಯದಿಂ ಕಳಸಕ[ನ್ನ]ಡಿಯಿಂ ದ್ವಿಜಮಂತ್ರಘೋಷದಿಂ
ದಂಗನೆಯರ್ಕಳಿಕ್ಕುವ ನಿತಾಕ್ಷತಸೇನೆಗಳಿಂದಿದಿರ್ಗೊಳು |
ತ್ತಂಗಜರೂಪಸನ್ನಿಭರನುರ್ವಿಪರಂ ಸ್ವಪುರಪ್ರವೇಶಮಂ
ಕಂಗೊಳಿಪಂತು ಮಾಡಿಸಿದನುತ್ಪವದಿಂದೆ ವಿದರ್ಭಭೂಭುಜಂ ||೩೦೩||

ತರತರದಿಂ ಸಮಸ್ತಧರಣೀತ್ವರರಂ ನವರತ್ನಹೇಮವಿ
ಪ್ಪರದೊಳನೂನವೈಭವಮುದಂ ಮಿಗಲೊಪ್ಪಿರಲರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಮಂ |

ನರಪತಿ ಭೀಮನಿತ್ತು ಕುಶಲೋಕ್ತಿಗಳಿಂ ವಿವಿಧೋಪಚಾರದಿಂ
ಪರಿವಿಡಿಯಿಂದ ಮನ್ನಿಸಿದನೇಂ ಕ್ರಮಯುಕ್ತನೊ ತನ್ನ ಪಾಲಕಂ ||೩೦೪||

ಮುನ್ನವೆ ಶೋಭಾಯುತನಂ
ಪನ್ನವೆನಲ್ ಮಾಡಿಸಿಟ್ಟ ಮಂದಿರದೊಳ್ ಸೌ |
ಬೋಲನ್ನತಿಯಿಂದ ಪಥಶ್ರಮ
ವಂ ನೆಟ್ಟನೆ ಕಳೆಯಿಮೆಂದು ಕಳುಪಿದನವರಂ ||೩೦೫||

ವ|| ಅನಂತರಂ,

ನಾಳೆ ಮುಹೂರ್ತವಾದುದರುಣೋದಯಕಾಲದೊಳೊಲ್ದನೆಕಭೂ
ಪಾಲಕನಂಕುಳಂ ನೆಗಟ್ಟ ಕಾಲವಿಳಂಬನವಾಗದಂತು ಸಂ |
ಕ್ಷಾಳಿತದೇಹರಾಗಿ ನಡೆತಪ್ಪುದು ಮಂಗಳಮಂಟಪಕ್ಕೆ ನು
ತ್ತೋಳಿಯ ಕೇರಿಕೇರಿಗಳ ಡಂಗುರಮುರ್ವಿದುದಾ ಪುರಾಂತದೊಳ್
||೩೦೬||

ಪಾಸಿದ ಪೂಗಳಂತಗಲಿ ತಾರಗೆಗತ್ತಲೆಯಂತೆ ನಿದ್ರೆಮು
ನ್ನೋಸರಿಸಲ್ ನೆಗಟ್ಟದಯರಾಗಮಗುರ್ವಿಸೆ ಕಾಂತಿ ಕೈಮಿಗಲ್ |
ವಾಸರಕಾಂತಿಯಂ ಪರಿಸಲಂಬರದೊಪ್ಪದಿನಾಂತು ಪೂರ್ವಶೈ
ಲಾನನದೊಳ್ ಬಡಂಗುವಡೆದಂ ದಿನನಾಯಕನಿಂದ್ರದಾಯಕಂ ||೩೦೭||

ವ|| ಆ ಸಮಯದೊಳ್,

ಕಳಕಳಮುಣ್ಣೆ ಭೂಷಣಚಯಂ ಮಿಗೆ ಪಲ್ಲಟವಾಗೆ ಹಜ್ಜೆ ಸಂ
ಚಳಿಸೆ ಕರುಡವಾಹಕ^೧ ಕಯ್ಯೊಲದಿಂ ಕೆಲರಂದಣಂಗಳಿಂ |
ಕೆಲರತಿವೇಗದಿಂದ ಪರಿಯಿಟ್ಟು ಕೆಲರ್ ನಡೆತಂದು ಮಂಟಪ
ಸ್ಥಳದ ವಿಶಿಷ್ಟವಿಷ್ಟರದೊಳಿದುರ್ದದು ರಾಜಿತರಾಜನಂಕುಳಂ ||೩೦೮||

ಸಕುಟಿಲರಕ್ಷೆ ವಶ್ಯತಿಲಕಂ ಸಕಲಾಪಧಿ ಕಾಮಯಂತ್ರಮು
ದ್ರಿಕೆ ಮದನಾಗ್ನಿ ಮಂತ್ರಿತತಿ ರೋಚನಕುಂಕುಮಗಂಧನಾರ ಪ |
ದ್ವಕಕನುಲೇಪನಂ ಮಕರಕೇತನಮಂಗಳನಾಮಜಾಪ್ಯವಾ
ಸ್ತಿಕರೆನಿಸಲ್ ಮನಂಗೊಳಿಸಲಿದುರ್ದದು ಬಿಂಕದ ರಾಜನಂಕುಳಂ ||೩೦೯||

ತೊಡವನಳಂಕೆಗೆಯ್ಯ ಜನವಶ್ಯವಿಭೂತಿಯನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳ ಕ
ನ್ನಡಿಗಳನೊಪ್ಪಿ ನೋಲ್ಪ ನಿಡುದೋಳ್ಳಳನಂಟಿ[ಪ ಬಿಟ್ಟ]ಬಾಯ್ಗಳಂ |
ಮಿಡುಕಿಪ ಕಾಂತೆಬಪ್ಪ ದನೆಯಂ ನಿಸದಂ ನಡೆನೋಡಿ ನೋಡಿ ಕಂ
ಗೆಡುವ ಬಲಶ್ಚೆಯುಜ್ಜುಗದೊಳಿದುರ್ದದು ಚಾಪಳಭೂಪನಂಕುಳಂ ||೩೧೦||

^೧ ಕೈಲಾ.

ಪಂಚನಳರೆಲ್ಲರಿಂದಂ

ಮುಂಚುವೆವೆಂದು ಸ್ವಯಂವರಾಲಯದ ಲಸೆ |

ತ್ಯಾಂಚನೆಸಿಂಹಾಸನದೊಳೆ

ಸಂಚಲಿಸದೆ ನೆಲನಿದರ್ ವಿಚಿತ್ರಾಕೃತಿಯಿಂ

||೩೧೧||

ಕರೆ ದಮಯಂತಿಯಂ ಸಕಲಭೂಪತಿಗಳೆ ನೆರದಿದರ್ಪರ್ ಸ್ವಯಂ
ವರಸದನಕ್ಕೆ ನುತ್ತು ಬಳವಾರವಧೂಜನಮಂ ಪುರೋಹಿತೋ |

ತೃ ರವನನೇಕಸದ್ಗುಣಕರಂ ಬರೆಯೊಪ್ಪುವ ಸೌವಿದಲ್ಲರಂ

ನರಪತಿಯುಟ್ಟಿದಂ ವಿವಿಧಮಂಗಳವಾದ್ಯಸಮೇತವಾಕ್ಷಣಂ

||೩೧೨||

ವ|| ಅಂತು ಕರೆಸೆ,

ನವಮಣಿನೂಪುರಂ ರುಚಿರಮೇಖಳೆ ಮುದ್ರಿಕೆ ಹಸ್ತಕಂಕಣಂ

ನವಮಿಗುವಂಗದಂ ವಿಮಳಮೌಕ್ತಿಕಕಂಠಿಕೆ ಕರ್ಣಭೂಷಣಂ |

ಯುವತಿಯಿನೊಪ್ಪುಗೆಂದು ಸಕಲಾವಯವಾಭರಣಂಗಳಂ ಸಖೀ

ನಿವಹವಳಂಕೆಗೆಯ್ಸೆ ನೊಬಗಿಮ್ಮಡಿಸಿತ್ತು ಸರೋಜನೇತ್ರೆಯಾ ||೩೧೩||

ಸಾರಸುವರ್ಣಕಾಂತಿ ದಮಯಂತಿಯ ಪೂರ್ಣಶರೀರವರ್ಣವಿ

ಸ್ತಾರವನಾವಗಂ ಪಡೆಯಲೆಂದುಂಟೆ ಕಾಲ್ಪಡಿದಿದರ್ ಮಾಡ್ಕೆಯಿಂ |

ನಾರಿಯ ಕೋಮಲಾಂಘ್ರಿಗಳೊಳುಜ್ಜ್ವಲತೇಜವನಪ್ಪುಗೆಯ್ದು ಮಂ

ಜೀರಕವೇಂ ಮನಂಗೊಳಿಸುತಿದುರ್ವೋ ರತ್ನನಿಕಾಯದೀಪ್ತಿಯಿಂ ||೩೧೪||

ಲೀಲೆಯಿನಲರ್ಗಣೆಗಳ ಸಂ

ಕೀಲಿಸಿದಂ ಮದನನೆಂಬ ತೆಪದಿಂದಾಗಳ್ |

ಬಾಲೆಯ ಪದದೊಳ್ ಮೆಪ್ಪಿದವು

ಕಾಲುಂಗುರವೀರಮುದೈಕಿಮಂಟಿಕೆಗಳ್

||೩೧೫||

ಮಳಯಜಶಾಖೆಯಂದದ ಪುರಂದ್ರಿಯ ಕೋಮಲಮಧ್ಯದಲ್ಲ ಮಂ

ಡಳಿನಿದ ಭೋಗಿಯೋ ನವಘನಾಗಮಲಕ್ಷ್ಮಿಯನೊಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದು |

ಜ್ವಲತರತಕ್ರಚಾಪಲತೆಯೋ ಎನಿಪಂತಿರೆ ಕಾಂತಿಯಿಂ ತಳ

ತ್ತಳಿಸುವ ಕಾಂಚಿಕಿಂಕಣಿಯಳಂಕೆಯೊಳೇಂ ಕರಮೊಪ್ಪುತಿದುರ್ವೋ

||೩೧೬||

ವಿನುತನವಗ್ರಹವಬಲೆಯೊ

ಳನುಗ್ರಹಂಬಡೆಯಲೆಂದು ದೊಟ್ಟಿಟ್ಟುದೊ ಪೇ |

ಬೆನೆ ರತ್ನ ಖಚಿತಕಾಂತಿಯು

ನನುದಯವಾಗಿದರ್ವಂಗುಲೀಯಕನಿಕರಂ

||೩೧೭||

ನರಸಿರುಹದೊಳಾದಿತ್ಯನ

ಕಿರಣಂ ಸಂಕ್ರಮಿಸುವಂತೆ ದಮಯಂತಿಯ ಸ |

ತ್ಯ ರಸರಸಿಜಮಣಿಬಂಧದೊ

ಳುರುತರವೆನೆ ರತ್ನ ವಳಯವೇನೊಪ್ಪಿದವೋ

||೩೧೮||

ನಾರಿಯ ನುಣ್ಣುವೆತ್ತ ನಳಿತೋಳೆಗಳೊಳಿಕ್ಕಿದ ನೊತ್ನರತ್ನ ಕೇ

ಯೂರವಳಂಕೆವೆತ್ತ ವತಿಸಿರ್ಮಳಕೋಮಳ [ವಿಂದು] ಕಾಂತದಿ |

ಗ್ವಾರಣದಂತದೊಳ್ ತುಡಿಸಿದುಜ್ಜ್ವಲನದ್ವಳಯಂಗಳೆಂಬ ವಿ

ಸ್ತಾರವನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು ರುಚಿರದ್ಯುತಿ ಪರ್ವ ದಿಶಾಂತರಾಳಮಂ ||೩೧೯||

ಭಾವಿನೆ ನೀಳ್ಳಪಾಂಗರುಚಿ ಸಾರ್ಥಿಚಿತಂದುಹೆ ನಾಭಿಕೂಪವಂ

ತೀವುವುದೆಂಬಿನಂ ಪೃಥುಳತುಂಗಕುಚದ್ವಯಮಧ್ಯದೊಳ್ ಮಯೂ |

ಖಾವೃತವಾಗಿ ಸಲ್ಲಲಿತನಿಸ್ತುಳಮಾಕ್ತಕಹಾರಯಪ್ಪಿ ಶೋ

ಭಾವಹವಾಯು ರಾಜಸಭೆಗುತ್ತಲನೇತ್ರವಿದರ್ಭಪುತ್ರಿಯಾ ||೩೨೦||

ಅಸಿಯಳ ಕುಚಕಳನಂಗ

ಳ್ಳೆ ನಮಸ್ತರ ದೃಷ್ಟಿ ಹತ್ತದಂತಂಗಭವಂ |

ಹೊಸಿತಗಡಂ ತೊಡೆದಂದದಿ

ನೆಸೆಗುಂ ಕನ್ನೂರಿ ವಕ್ರದಲ್ಲ ನಿತಾಂತಂ

||೩೨೧||

ಸದಮಳನೊತ್ನರತ್ನ ಖಚಿತಸ್ಥ ಟವೃತ್ತದಿನೊರ್ಜಿತಪ್ರಭಾ

ವದಿಸುರುಗಂಡಮಂಡಲವನಪ್ಪಿ ಮಹಾಭ್ಯುದಯಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಿಂ |

ಸುದತಿಯ ಕರ್ಣಪತ್ರವೆರಡುಂ ಪರಿರಂಭಿಸುತಿರ್ಪುದಾವಗಂ

[ವ]ದನಶಶಿಪ್ರರೋಹರಥಕ್ರಯುಗಂಗಳಿವೆಂಬ ಮಾವೈಯಿಂ ||೩೨೨||

ಸತಿಯ ನೊಸಲರ್ಥಚಂದ್ರಾ

ಕೃತಿಯದಹಿಂ ಪನಿತ ಸುಧೆಯ ಬಿಂದುಗಳೆಂಬಂ |

ತತಿಶಯನೆಯದಿಂ ಪೊನಮೂ

ಕುತಿ ಮೆಹಿದತ್ತು ಜ್ವಲಪ್ರಭಾವಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂ

||೩೨೩||

ಯುವತಿ ನವನಳನಿದಾನವ
 ನವಳೋಕಿಸಲೆಚ್ಚಿಕೊಂಡ ದಿವ್ಯಾಂಜನದಂ |
 ತೆ ವಿಳಾಸಂಬೆತ್ತಿ ದುರ್ದು
 ಕುವಳಯದಳಲೋಚನಾಂಜನಂ ರಂಜನದಿಂ ||೩೨೪||

ನೀಲನವಮೇಘಮಂಡಲ
 ದಾಲೋಲತಟಲ್ಲ ತಾವಿತಾನದ ಸೊಬಗಂ !
 ಸಾಲಡುತಿರ್ದುರ್ದು ನತತಂ
 ಬಾಲೆಯ ಸೂಸಕದ ಜೂಳೆಯದ ರುಚಿಜಾಳಂ ||೩೨೫||

ವ|| ಅಂತು ಕೈಗೆಯ್ದು,

ದೇನೆಯಂ ಬಾಸಣಿಸುತ್ತ ಪಾಂಗರುಚಿಯಿಂ ಹಸ್ತಾಗ್ರದಿಂ ಮೇಲುದಂ
 ಸನಿನಂಗೆಯ್ಯುತಮೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನಿಡುತಂ ಪಾದಂಗಳಂ ಲಜ್ಜೆಯಿಂ |
 ನಸು ಬಾಗುತ್ತನಗಾತ್ಮನಿಶ್ಚಿತವರಂ ಕೈಸಾರ್ವನೆಂತೆಂದು ಚಂ
 ತಿಸುತಂ ಮಂಗಳಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಸತಿಯೆಯ್ದಂದಳೆ ನಿಜಾನಂದದಿಂ ||೩೨೬||

ಮನಸಿಜಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವಬಲಾಕೃತಿಯಾದುದೊ ಚಂದ್ರಲೇಖೆ ಕಾ
 ಮಿನಿಯೆನಿಸಿತ್ತೊ ನಿರ್ಮಲಸುಧಾರಸವಂಗನೆಯಾಯ್ತೊ ಮಿಂಚು ಮಾ |
 ನಿನಿಯೆನಿಸಿತ್ತೊ ಭೂಮಿಗೆ ರತಿ ತಾನಿತಿಂದಳೊ ಪೇಟೆನಲೈ ಮೋ
 ಹನತರಮೂರ್ತಿಯಂ ತಳೆದು ಭಾವಕಿ ಬಂದಳತಿವಲಲೆಯಿಂ ||೩೨೭||

ಸುದತೀಯಾವನರಾಜ್ಯಮಂ ವಿಭವದಿಂದಾಳ್ವನ್ನನಂ ಭೇದಿಸಲ್
 ಮದನಂ ಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತಹಸ್ತಿನಿಯನೀಗಳೆ ನಿಂಗರಂಗೆಯ್ದು ಹ |
 ನ್ತದೊಳಿವಾಲೆಯನಿತ್ತನೋ ದಿಟವೆನಲ್ ಪೇಟೆಂಬಿನಂ ಮಂದಯಾ
 ನದಿನೆತ್ತಂದಳಪಾಂಗಕಾಂತಿ ಸೇನಿಸಲ್ ಭೂಪಾಲಭೂಷಾರ್ಚಯೋಳ್ ||

ನಗೆಮೊಗದಿಂ ಸಖೀಜನಮನೀಕ್ಷಿಸುತಂ ನಯದಿಂ ನಿಮಿರ್ದ ಸೆ
 ಳ್ಳುಗುರ್ಗಲಿನೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನಳಕಾಳಿಯನಂಟುತಮುನ್ನತಸ್ತನಂ |
 ಪೊಗರೆಸೆಯಲ್ ಕದಕ್ಕದಿಸೆ ಮೆಲ್ಲಡಿಯಿಕ್ಕು ತಪಾಗಳೆಲ್ಲರ
 ಕ್ಷಿಗೆ ಸೊಗಸಂ ತುಳುಂಕುತಮವಳ್ ನಡೆತಂದಳನೊನರಾಗದಿಂ ||೩೨೮||

ಸತಿ ತಾಂಬೂಲಕರಂಕವಾಹಿನಿಯ ಮುಂಗಯ್ಯೋಳ್ ಕರಂ ತನ್ನ ಪಾ
 ಣಿತಳಂ ಶೋಭಿಸೆ ಚಾಮರಂ ಧವಳ ಚಂಚತ್ತಾಳವ್ಯಂತಂ ಸಮಂ |

ತು ತಳಂಗೆೊಂಡೊಡನೆಟ್ಟರಲ್ ಮದನರಾಜ್ಯಶ್ರೀಲನನ್ನೊರ್ತವೆ
 1ತ್ತಿತನಲ್ ಭೀಮತನೊಜೆ ಪೊಕ್ಕಳೊಲವಿಂದುದ್ವಾಹಗೇಹಾಂತವುಂ ||೩೩೦||

ವ|| ಅಂತು ಬಂದಿರ್ಪುದುಂ,

ಭಾವಕಿ ಪಾದಪಲ್ಲವದ ಕೆಂಪಿನ ಶೋಭೆಯೊಳಿತ್ತಳೆಂಬ ಮಾ
 ತೇವುದನೇಕಪಾರ್ಥಿವಕುಲಕ್ಕವಕೇಶಿವನರ್ಗಲಲ್ಲದಿ |
 ನ್ನಾವನ ನುಣ್ಣೊಸಲೆ [ಮುದದಿಂ] ಪದಪಟ್ಟವನೀವಳೆಂದು ನಾ
 ನಾವಿಷಯಾಧಿಪರ್ ಪದತಳಂಗಳನ್ನೀಕ್ಷಿಸುತಿದರ್ಪರಾಕೆಯಾ ||೩೩೧||

[ಯಾ]ವಕರಾಗಮಂ ಪೊರೆದರೇಕೆಯೊ ಮೆಲ್ಲಡಿಗಳೆ ಕಾಂತೆಯರ್
 ದೇವಿ ನೃಪಾಲಚಿತ್ತದನುರಾಗರಸಂ ನಿಜಪಾದಪದ್ಮಮಂ |
 ತೀವಿ 2ವಿಲೋಚನಭ್ರಮರಾವಕ್ಕಜದಿಂ ಭ್ರಮಿಸುತ್ತಿರಲೆ ಪೇಱ್
 ಕೋವಿದೆಯೆಂದು ಪಾದತಳವಂ ಪದ್ದೀಕ್ಷಿಸುವರ್ ನೃಪಾಲಕರ್ ||೩೩೨||

ಮದನಂ ವಿರಹಿಗಳಂ ಕಾ
 ಯದೆ ಕಡುವಿವೆಚ್ಚಂದುಣ್ಮದರುಣಾಂಬುವಿನ |
 ಗ್ಗದ ಕೊಗ್ಗೆ ಸೆಯೊಳ್ ಸತಿಯು
 ಯದೆ ಪದವಿಟ್ಟಂತೆ ಚರಣದರುಣಮಮೆನೆಗುಂ ||೩೩೩||

ಸತಿಯ ಪದದ್ವಯಂ ಲಲಿತಪಲ್ಲವದೊಪ್ಪಮನಾಂತವೀಗಳೀ
 ಗತಿಶಯಪುಷ್ಪಸಂತತಿಯರಲ್ಪುಪೊದಟ್ಟುಪುವಿ ಮನೋರಥೋ |
 ನ್ನತಫಲನಿದ್ದಿ ತಪ್ಪದೆಮಗೆಂದು ನೃಪಾಲಕರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲ್
 ನಿತರುಚಿ[ಯುಣ್ಮ]ನಿರ್ಪ ನಖಪಂಕ್ತಿಗಳೊಪ್ಪದವಬ್ಬನೇತ್ರೆಯಾ ||೩೩೪||

ಅಂಬು[ಜ]ಪದದೊಪ್ಪ[ವ]ನೆ
 ಲ್ಲಂ ಬಯಸಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲೆ ಬೆಳುಗಂಗಳ ಡಾ |
 ಳಂ ಬಳಸೇ ಹತ್ತಿದರ್[ಪ]
 ವೆಂಬಿನವೆನೆದಿರ್ಪವಳ ನಖದೀಧಿತಿಗಳ್ ||೩೩೫||

ಪದಕಮಲದ ಕೆಲಕೆಲದು
 ಣ್ಮದ ಮೊಗ್ಗೆ ಗಳಂತೆ ಕಾಂತಿವೃತ್ತದಿನಿಂಪಂ |
 ಪುದಿದೆನೆದಿರ್ಪು ಪೆಂಪಿಂ
 ಸುದತಿಯ ಮೃದುಗೂಢಗುಲ್ಪವಲ್ಪೋನ್ನತಿಯುಂ ||೩೩೬||

ಮನನಿಜನೊಲ್ಪು ತನ್ನ ಬಿನದಕ್ಕೆಡೆಯಾಡುವ ಪೂಗೊಳಂಗಳೊ
ತ್ತಿನೊಳೊಗೆದಿದರ್ನೆಕೊರೆಯ ನುಣ್ಣೊಡೆಯಂಬಿನವೇಡ್ಗೆವೆತ್ತು ಕ |
ಣ್ಣನುನಯವಾಗಿ ನೆಪ್ಪುವಡೆದುಜ್ಜ್ವಲಕಾಂತಿಯನೊಳ್ಳುವೆತ್ತ ತ
ದ್ವನಿತೆಯ ಜಂಗೆಗಳ್ ವಿಟರ ಚಿತ್ತದ ಶಂಕುಗಳಲೆ ಸಂತತಂ ||೩೩೭||

ಅಲರ ಸರಂಗಳಿಂ ಜಗಮನಂಡಲೆಯಲ್ ಮದನಂ ಜಯಕ್ಕೆ ಬೆಂ
ಬಲವೆನಗೆಂದು ನಮ್ಮುವೆಡೆಯಾದುದುಂ ಸುವಿಟರ್ ನಿರಂತರಂ |
ಲಲನೆಯ ಚೆಲ್ವ ನುಣ್ಣೊಡೆಗಳಂ ಪದಪಿಂ ರತಿಪಂಗೆ ಯುದ್ಧದೊಳ್
ತೊಲಗದ ಕಂಭವೆನ್ನದೆಳೆವಾಡೆಯ ಕಂಭಮನೇಕೆ ಪೊಲಿಪರ್ ||೩೩೮||

ಸತತಮನಂಗನುಂ ರತಿಯುಮುತ್ಸವಕೇಳಿಯೊಳಿಪ್ಪೆವೆಂದು ತ
ಮೃತಿಶಯಹಸ್ತಕೌಶಲತೆಯಿಂ ಮಿಗೆ ಬಟ್ಟಿದುವಾಗೆ ಮಾಡಿದಾ |
ಕೃತಕನಗಂಗಳೆಂಬ ತೆಡಿಂ ಕಡು ಬೆಟ್ಟಿದವಾಗಿ ರಂ[ಜಕುಂ]
ಸತಿಯ ನಿತಂಬಮುರ್ವಿಪಮೃಗಾವಳಿಗುಕ್ಕೆವದಿಕ್ಕೆಯೆಂಬಿನಂ ||೩೩೯||

ಸರಸತಿಯೆನಿಪಾ ತರುಣಿಯ
ಗುರುತರನಿರ್ಮಲನಿತಂಬತಟಮಂ ನೋಡಲ್ |
ವಿರಹಿಗಳ ನಯನಲತೆಯಂ
ಕುರಿಸದೆ ಪಲ್ಲವಿಸದುರ್ಬದಿರ್ಕುಮೆ ಸತತಂ ||೩೪೦||

ಮೃಗನೇತ್ರೆಯ ಬಡನಡುವಂ
ಮುಗುಳಂಬಿಂ ಮದನನೆಚ್ಚಕಲೆಗುಟಿಯಂತಾ |
ವಗಮೆಸೆದಿದುದು ಗಂಭೀ
ರಗುಣಂಚೆತ್ತಿದ್ ನಾಭಿ ಭೀಮಾತ್ಮಜೆಯಾ ||೩೪೧||

ಶೃಂಗಾರಂ ಕಾಂತೆಯ ಸ
ವಾಂಗವನಾವರಿಸಲಡರ್ದ ನಿರ್ಮಳನೋಪಾ |
ನಂಗಳಿವೆಂಬಂತೆನೆಗುಂ
ಕಂಗೊಳಿಪ ವಳಿತ್ರಯಂಗಳಾ ಕೋಮಳೆಯಾ ||೩೪೨||

ಮನನಿಜನನಿತಲತೆಗೆ ನಿ
ವೆನೆ (?) ಹೊಗರೆತ್ತಿದಂತೆ ನುಣ್ಣಂದೆನೆಗುಂ |
ಜನನಯನಾಂಜನವೆಂಬಂ
ತನುನಯದಿಂ ರೋಮರಾಜಿ ಭೀಮಾತ್ಮಜೆಯಾ ||೩೪೩||

ನಾರಿ ಧರಿತ್ರಿಯೊಳ್ ಜನಿಸಿದಾಗಲೆ ತೆಳ್ಳನಿಜೊಳ್ ಸಮಸ್ತ ಶೃಂಗಾರರಸಂ ಕಳಾಳಿ ಪುಗುತಂದು ಮನೋಹರಮಾರ್ಗವೆಂಬ ವಿ !
ಸ್ತಾರವನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು ವಿಟಲೋಚನಮಂ ಸೆಣೆಗೆಯ್ದು ಮಂಗಳಾ ಕಾರದಿಸರ್ವ ನಾಭಿವಿವರಂ ಮೆಣೆಗುಂ ಶತಪತ್ರನೇತ್ರಿಯಾ ||೩೪೪||

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಮನನಿಜಂ ಕಂ
ಡೆಡೆಯೊಳ್ ದಮಯಂತಿ ಪದುಳವೆಯೆಂದಪ್ಪಲ್ |
ಕಡುಬಡವಾದುದಲ್ಲದೀ
ಬಡತನವೆಲ್ಲಿಯದು ಬಗೆಯೆ ನೃಪಪುತ್ರಿಕೆಯೊಳ್ ||೩೪೫||

ತನ್ನೊಡಹುಟ್ಟಿದ ಜಘನನ
ಮುನ್ನತಿಯಂ ಕಂಡು ಕಂಡು ಬಡವಾಗಿದಾರ್ |
ಕನ್ನೆಯ ಸೆಳೆನಡುವುಂಟ
ಲ್ಲೆನ್ನಿಸಲರಿದೆಂಬ ತೆಪದಿನೇನೊಪ್ಪಿದುದೋ ||೩೪೬||

ನಳಿತ್ತೋಳ್ಳಿಳ್ ಭುಜಗಮ್ಯಗಾ
ವಳಿಪಾಶನಖಪ್ರಸೂನೋತ್ಕರಸಮ್ಮಿಳಿ (?) !
ತಲತಾಳಿಗಳಂ ಗಜತೂ
¹ಲಾಲಾನದ¹ ದಂಡವೆನ್ನದೇನೆಂಬುದವಂ ||೩೪೭||

ವ್ರಣಕಿಣಕುಂಭಮಂ ಸದೃಶವೆನ್ನದೆ ನಿತ್ಯಮಗಲ್ಪ ಕೋಕಮಂ
ಗಣಿಸದೆ ಕಾಯ್ದು ಕಣ್ಣಿಡುವ ಹೊಂಗಳಸಂಗಳನಾವಮಾಡ್ಕೆಯಿಂ |
ದೆಣೆಗುಡದೇಡ್ಕೆಯಿಂ ಬೆಳೆದು ನಿಶ್ಚಳಮೆಂಬಿನಮೊಪ್ಪುವಂಗನಾ
ಗ್ರಣಿಯ ಕುಚಂಗಳಂ ರತಿಯ ಕಾಂತನ ಕಂದುಕವೆಂಬುದೊಪ್ಪುದೇ ||

ಮನನಿಜರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ[ಗೆ] ಸಮಂತಭಿಷೇಕಮನೊಲ್ಲು ಮಾಪ್ಪಮೋ
ಹನ ಮದಹಸಿ ಹಸ ದೊಳಮದರ್ ಸುಧಾಪರಿಪೂರ್ಣಕುಂಭವೆಂ |
ಬಿನವತಿವೃತ್ತದಿಂ ರುಚಿರಕಾಂತಿಯನುನ್ನತಿವೆತ್ತು ರಂಜಪಂ
ಗನೆಯ ಕುಚದ್ವಯಂ ವಿಟಮನೋಜಯಮಂ ನೆಯಮಂ ನಿಮಿರ್ಚುಗುಂ ||೩೪೮||

ಅಂಗಜನ ಮನದ ಬಯಕೆಯ
ಹೊಂಗೊಡನಗ್ಗಲದ ವಿಟರ ಬಯಕೆಯ ಪೂಜಾ |
ಲಿಂಗಮವೆನ್ನದೆ ನತಿಯ ಕು
ಚಂಗಳನಸದೃಶದಲೇಕೆ ವರ್ಣಪರರೆಬರ್ ||೩೪೯||

ಶೃಂಗಾರರಸಂ ತೀವಿದ
ಹೊಂಗಳಸಂ ಭುವನವಿಜಯಮನನಿಜಮದಮಾ |
ತಂಗಕಮನೀಯಕುಂಭಂ
ಜಂಗಮಲತೆಭೀಮಸುತೆಯ ಘನಕುಚಯುಗಳಂ ||೩೫೦||

ಸತಿಗೆ ಸಮಸಂದ ಹೃದಯ
ಶ್ರುತಿತ್ರಯಂ ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತು ಪೊಟಪೊಣ್ಣದವೆಂ |
ಬತಿಶಯಕೋಮಳರೇಖಾ
ತ್ರಿತಯಂ ರಂಜಿಸುವ ಕಂಬುಕಂದರಮೆನೆಗುಂ ||೩೫೧||

ಮೃಗಶಿಶುನೇತ್ರೆಯಾನರಸಂ ಕೆಳಸೋರ್ಧಪುದೆಂಬ ಚಿಂತೆ ಕೈ
ಮಿಗೆ ಮದನಂ ಪ್ರವಾಳದೆಡೆಗಟ್ಟಿಯನೊಪ್ಪಿರೆ ಕಟ್ಟಿದಂತೆ ಕಾ |
ಮಿಗಳತಿಜೀವನಕ್ಕೆ ನೆಲೆಯಾಗಿಸುವಾ ಪರಿಪೂರ್ಣದಿಂ ಕರಂ
ಸೋಗನಿನ ನೀಮೆಯಾದಧರಬಿಂಬಮನೇನೊಗಟ್ಟೆಂ ಪುರಂದ್ರಿಯಾ||೩೫೨||

ನಲ್ಲಳ ವಿಮಳಸುಧಾಧರ
ಪಲ್ಲವವರ್ಧಿಸುವವರ್ಗೆ ಕಾಮಿನಿಯೊಲಿ [ಯ] ಲ್ |
ಬಲ್ಲವಕತತಿಗೆಯದು ಸಂ
ಪಲ್ಲವವಲ್ಲದೆ ಸಮಗ್ರವೆನೆ ರಂಜಿಸುಗುಂ ||೩೫೪||

ವದನಸುಧಾಕರಬಿಂಬದೊ
ಳೊದವಿದ ವಟವಿಟಪಿಯೆನವ ತನಿವಣ್ ತಾನ |
ಪ್ಪುದಱಿಂದರುಣದ್ಯುತಿಯಿಂ
ಸುದತಿಯ ಬಿಂಬಾಧರಂ ಕರಂ ರಂಜಿಸುಗುಂ ||೩೫೫||

ವಿಮಳಸುಧಾಧರದಿಂದೊಂ
ದಮೃತದ ಪನಿ ಬಿರ್ದು ಬಿರ್ದು ಗುಟಿಯಾಯ್ತೆಂಬಂ |
ತಮದೊಪ್ಪಂಚೆತ್ತಿರ್ದುದು
ರಮಣಿಯ ಚಿಬುಕಂ ನಿತಾಂತಕಾಂತಿಸ್ತಬಕಂ ||೩೫೬||

ಸತತಂ ಲಜ್ಜಾವಿನಮ್ರಾನನಸರನಿಜಸತ್ಕರ್ಣಕಾಕಾರದಿಂ ಸಂ
ಸ್ತುತಿವೆತ್ತಾಮೋದವಿಸ್ತಾರದಿನೆವೆ ಪುರಂದ್ರೀಲನನ್ನಾನಿಕಂ ದೀ |
ಧಿತಿಯಿಂ ಚೆಲ್ವಾದ ಮುಕ್ತಾಫಲಮವಿರಳಮಾಗಿದರ್ ಚಿತ್ತಪ್ರಿಯರ್ಗಾ
ಯತದಿಂ ಪ್ರಾಣಾನಿಲಂ ನೂರ್ಮಡಿಸುವ ತೆನುಂ ಮಾಯ್ವದೇಂ ಚಿತ್ರ
ಮಾಯೋ ||೩೫೭||

ನವಮುಕ್ತಾ ಶುಕ್ತಿ ಕೆಯೆಂ
ಬ ವಿಶೇಷಕ್ಕು ಪಮೆವೆತ್ತು ಶುಭಚರಿತಕಥಾ |
ಣವನಾವೆಯೆನಿಪ ನುದತಿಯ
ಕಿವಿಯಂ ಗವಿಯೆನ್ನದಿರ್ಪರೊಳರೆ ನಿತಾಂತಂ ||೩೫೮||

ತನ್ನಯ ರೂಪಂ ನೋಡಲ್
ಕನ್ನಡಿಯೊಂದೆಯ್ದೆ ದೆಂದೆರಟ್ಟು ನ್ನಡಿಯಂ |
ಕನ್ನೆಯಮರ್ಚಿದಳೆಂಬಂ
ತನ್ನತಿಯಿಂ ಮೆಹಿದುದವಳ ಲಲಿತಕಪ್ಪೇಲಂ ||೩೫೯||

ಮನನಿಜನಂಗನಾವಿರಹಕಾತರರಂ ತಿವಿಯಲೈ ಪೆತ್ತು ಕೂ
ಮೋನೆಯಲಗೋ ವಿಟರ್ಗೆ ಮದನಾಗಮಮಾರ್ಗವನೊಪ್ಪಿ ತೋರ್ಪ
ಮಿಂ |

ಚನ ಬೆಳಗೋ ಭುಜಂಗಮ್ಯಗನಂಗಮನಾರ್ದಸೆಯಲ್ ತೊಡರ್ಚಿದಂ
ಬಿನಬೆಳಗೋ ಎನಲ್ ಸೊಗಯಿಕುಂ ಕಡೆಗಣ್ ಶತಪತ್ರನೇತ್ರೆಯಾ||೩೬೦||

ಚಳನಯನಂಗಳಂ ಕುನುಮನಾಯಕನೊಪ್ಪಿರೆ ಕೂರ್ತು ಮಾಡಿದಂ
ಹಲವಿಗೆಯಂ ತನೊದರಿಯಪಾಂಗಮರ್ಚಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದಂ |
ಪಳಹರವಂ ಕರಂ ತನಗೆ ವಜ್ರದ ವರ್ಮವನೊಲ್ದ ಮಾಡಿದಂ
ಬೆಳತಿಗೆ ಕಣ್ಣ ಡಾಳವನೆನಲ್ ಮೆಹಿಗುಂ ನಯನಂ ಮೃಗಾಕ್ಷಿಯಾ||೩೬೧||

ಅನುಪಮಕಾಂತಿಯಿನೊಪ್ಪುವ
ವನರುಹವದನೆಯ ವಿಶಾಲಲೋಚನಯುಗವಂ |
ಮನನಿಜನ ಕಯ್ಯ ಕವಲಂ
ಬಿನಲಲ್ಲದೆ ಹೆಹಿತನುಪಮೆಗೆಯ್ದುದನುಚಿತಂ ||೩೬೨||

ಎವೆಗಳೆನಳೊನರ್ವ ಡಾಳಂ
ನವಮಧುರಸಮೆಸೆವ[ಕಪ್ಪು]ಮಹಿದುಂಬಿಯೆನಲ್ |
ಯುವತಿಯ ಲೋಚನಯುಗಮಂ
ಕುವಲಯಜಲಜಕ್ಕೆ ಸದ್ವಶಮೆಂಬುದು ಪುನಿಯೇ ||೩೬೩||

ನಯನತ್ರಿಭಾಗವಾಯ್ತಾ
ದಿಯೊಳಚ್ಚರಿಯಿಂ ತ್ರಿವರ್ಗಮವು ಪಚ್ಚುಗೊಳಲ್ |
ಪ್ರಿಯದಿರ್ದಲ್ಲದೊಡಬಲೆಯ
ನಯನವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಕಾರಣಂ ಹೆಹಿತುಂಟೇ ||೩೬೪||

ಮದನಂ ಪ್ರಿಯದಿಂ ನಯನಾಂ
ತದೊಳಂಜನರೇಖೆಗೆವ ಪದದೊಳ್ ಮುಖದೋ |
ವದಿ ಮೇಲೆ ರೇಖೆಗೆದಂ
ದದಿನೆನೆಗುಂ ನಿಮಿದ್ ಪುರ್ಬು ಕಮಲಾನನೆಯಾ || ೩೬೫ ||

ವನಿತೆಯ ಮುಖವಾದಂ ಶಶಿ
ಯೆನಗಿನ್ನಿವಳುತ್ತಮಾಂಗವೆಡೆಯೆಂದೊಲ್ಲಾ |
ತನ ಕಪ್ಪು ನೆಲನಿದತ್ತೆನೆ
ಯನುನಯದಿಂ ಕುಟಲಕುಂತಳಂ ರಂಜಿಸುಗುಂ || ೩೬೬ ||

ಅಲವರಳ್ಳಳನೊಳಕೊಂ
ಡಾಲಂಬಿಸುವಮಳನೀಲಮೇಘದ ತೆಪನಂ |
ಹೋಲಿಸಲೊಲ್ಲದೆ ಪೆಪತಂ
ಹೋಲಿಸುವುದೆ ಸತಿಯ ಮಿಸುವ ಪೊಸಪೂಮುಡಿಯಂ
|| ೩೬೭ ||

ಹಿಮಕರಬಿಂಬಮಂ ಸುಧೆಯೊಳದ್ದಿದವೊಲ್ ನಯಕಾಂತಿವೆತ್ತ ಚೆ
ಲ್ವಮದ್ ಮುಖಂ ಪ್ರವಾಳಲತೆಯಂ ಪೊಸಮಾಣಿಕದೊಪ್ಪವಿಟ್ಟವೊಲ್ |
ನಿಮಿದ್ಧರಂ ಮನೋಜನಲಗಂ ಕುಡಿಮಿಂಚಿನೊಳದ್ದಿದಂತೆ ತೋ
ರ್ಪಮಳವಿಳೋಚನಂ ಮುಖವುತಿರ್ದವು ನೀರಜಪತ್ರನೇತ್ರೆಯಾ || ೩೬೮ ||

ಅಕಳಂಕೇಂದುನಿಭಾಸ್ಯೆಯಾಭರಣದಿಂ ಕೆಯ್ಯೆಯ್ ಸೌಗಂಧಮಾ
ಲಿಕೆಯಂ ಹಸ್ತದೊಳಾಂತು ನಾಲ್ಕು ದೆಸೆಯಂ ತನ್ನಂಕದೊಳ್ ಸಂದ ನಾ |
ಯಕನಂ ನೋಡುತ್ತ ಮಂದಹಾಸಮೆಸೆಯಲ್ ಸೌಂದರ್ಯಸಲ್ಲಾಪಕೌ
ತುಕವಂ ಸಾಲಿಡುತಾಳಿಯರ್ಗೆ ನಡೆತಂದಳ್ ಕಾಂತೆ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂ
|| ೩೬೯ ||

ಬಾಲಕಿ ಸೌಗಂಧಿಕನವ
ಮಾಲಿಕೆಯಂ ಪಿಡಿದು ಬಂದಳಡದೀಕ್ಷಿಪ ಭೂ |
ಪಾಲರ ನಿಮಿದ್ ವಿಲೋಚನ
ಮಾಲಿಕೆಯಂ ತಳೆದಳೆಂಬ ತೆಪದಿಂದಾಗಳ್ || ೩೭೦ ||

ನಾಕಿಗಳಂದದಯ್ಯರಿವರಾಕೃತಿಯಂ ದಮಯಂತಿಕಾಂತೆಯಾ
ಳೋಕಿಪಳಲ್ಲದೆಮೈನವಳೋಕಿಪಳೇ ವರಿಸಲೈನುತ್ತತಿ |
ವ್ಯಾಕುಳಿಟತ್ತರಾಗಿರೆ ನೃಪಾಲಕರಂಗಜಮಂತ್ರಮೂರ್ತಿಯಂ
ತಾಕೆ ಸಭಾಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ವನಮಾಲಿಕೆಯಂ ಪಿಡಿದೊಯ್ಯನೆಯ್ದಿದಳ್ || ೩೭೧ ||

ಇದು ಮಾಣಾಕೃದ ಮಾಲೆಯೋ ರುಚಿರಮುಕ್ತಾಮಾಲೆಯೋ ನೀಲರ
ತ್ನದ ನುಣ್ಣಾಲೆಯೋ ಪೇಡೆನಲ್ಲಧರರಾಗಂ ನೀಳ್ವಪಾಂಗಾಂತು ನೀ |
ರದವರ್ಣಾಳಕಕಾಂತಿಭೂಷಣಮಣಪ್ರದ್ಯೋತಿ ತೇರೈನಿ ಪ
ರ್ವದ ಸೌಗಂಧಿಕಮಾಲೆಯಂ ಧರಿಸಿದಳ್ ತನ್ವಂಗಿ ಹಸ್ತಾಗ್ರದೊಳ್ ||೩೭೨||

ಮಿಗೆ ತನುಕಾಂತಿಯಿಂದೆಸೆವ ಕಂಪಿನ ಸಂಪಗೆಮಾಲೆಯಂತೆ ನೆ
ಳ್ಳುಗುರ್ಗಗಳ ಕಾಂತಿಯಿಂ ಸದೃಶಮಿಲ್ಲದ ಮಲ್ಲಗೆಮಾಲೆಯಂತೆ ಪಾ |
ಣಿಗಳುರುಕಾಂತಿಯಿಂ ಸೊಬಗುಗುಂದದ ಬಂದುಗೆಮಾಲೆಯಂತೆ ತೋ
ರ್ಪಗಣಿತಗಂಧದಿಂ ಮಿಸುಪಮಾಲಿಕೆಯಂ ಪಿಡಿದಾಕೆಯೆಯ್ದಿದಳ್ ||೩೭೩||

ಅಬಲೆ ನಿಜಸ್ವಯಂವರಮಹೋತ್ಸವದೊಪ್ಪುವ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯಂ
ನಿಬಿಡಕರಾಗ್ರದಿಂ ಪಿಡಿದಿರಲ್ ಮುಳಿದುಂಬಿಯ ಬಂಬಲುಜ್ಜ್ವಲ |
ಸ್ತಬಕನಿಭಕ್ಕೆ ಬಂದೆಹಗಿ ರೋಂಕರಿಸಲ್ ಮುಳಿದತ್ತು ನುಣ್ಣರಂ
ಸೊಬಗಿನ ಡಂಗುರಂಬಿಡಿದು ಸಾಲುಪವೋಲ್ ದಮಯಂತಿಕಾಂತೆಯಾ
||೩೭೪||

ನಲುಗಂಪುಮೆಸೆವ ಸಂಪಗೆ
ಗೆಹಗಿದ ಮುಳಿದುಂಬಿಯಂತೆ ಕಾಂತೆಯ ಕಯ್ಯೊಳ್ |
ಮಿಲುಗುವ ಪೂಮಾಲೆಗೆ ಮೆ
ಯ್ಯುಡಿದಿದ್ದುಪು ನೃಪವಿಲೋಚನಭ್ರಮರಂಗಳ್ ||೩೭೫||

ವ|| ಅನಂತರಂ,

ಭಾರತಿ ಭೀಮನಂದನೆಯ ಗಾಡಿಗುನೀಕ್ಷಿಸಲೆಂದು ಬಂದು ತ
ನ್ನಾರಿಯ ಮೇಳದಾಳಿಯರೊಳಾಕೆ ಕಳಾವತಿಯೆಂಬ ನಾಮವಿ |
ಸ್ತಾರವನಾಂತು ತತ್ಸಮಯದೊಳ್ ದಮಯಂತಿಗೆ ದೇಶದು
ರ್ವೀರಮಣಕ್ಕಳಂ ಪದೆದು ತೋಪಿಸುತಿದರ್ಶನೇಕಚಿತ್ರದಿಂ ||೩೭೬||

ವ|| ಅದೆಂತೆನೆ,

ಯುವತೀರತ್ನ ವಮೂಲ್ಯವಂತದು ಶಿರೋಲಂಕಾರವಾಗುತ್ತಿರಲ್
ನವರತ್ನಾಭರಣಂಗಳಂಗಳಕಷಣಂ ತಾವಾಗಲೇಬಾಡ್ತೆಯಿಂ |
ದು ವಿಶೇಷಾಂಬರರಂಜಿತಾವಯವನೀತಂ ಬಾಳಭೂಷಾಳನು
ತ್ಸವದಿಂದೀಕ್ಷಿಸು ಕಾಂತೆಯೆಂದು ಕುಲುಪಂ ಕಣ್ಣನ್ನೆಯಿಂ ತೋಪಿದಳ್ ||

ಅಳವಡಲುಟ್ಟ ಗಂಡುಡಿಗೆ ಮಿಂಚುವ ಪಲ್ ಕಮನೀಯ ವೇಣಿ ವ
ರ್ತುಗಳತಿಳಕಂ ತಳತ್ತಳಿಪ ಮೆಯ್ಯಳಗುನ್ನತಕಂಬುಕಂಠವ |

ಗ್ಗ ಳವೆನಲ್ ಮನಂಗೊಳಿಸಿ ಕರ್ಣದೊಳುಜ್ಜ್ವಲಚಂಪಕಂ
ತೊಳಗುವ ಧರ್ಮಶೀಲನತಿಸಜ್ಜನಗೂರ್ಜರನಬ್ಜಲೋಚನೇ ||೩೭೮||

ಕೋಪದೊಳುರ್ಕೆಯೇ ತನಗೆ ಮೆಯ್ಯಿರಿ ಕರ್ಕಶದೇಹಿ ಸಂತತಂ
ಚಾಪಲಚಿತ್ತನುಗ್ರಮುಖನುದ್ಧತನಾಹನಿಕಂ ಪ್ರವಾನಿ ಮಿ |
ಧ್ಯಾಪರನಲ್ಪಕಾರ್ಯರತನೀತನನೀಕ್ಷಿಸು ಕಾಂತೆ ಕೊಂಕಣ
ಕ್ಷ್ಮಾಪತಿ ಕೊಂಕಣಂ ನಿನಗೆ ಕಿಂಕರನಪ್ಪೊಡೆ ಪಂಕಜೇಕ್ಷಣೇ ||೩೭೯||

ಸಂಗೀತಪ್ರಿಯನಲ್ಪ¹ಜೀವಿ¹ ವಿಕಟಾಂಗಂ ಸಂತತಂ ಭೋಜನಾ
ಭೃಂಗಾನ್ಯಾದಿ ನಿರಂತರಂ ವ್ಯಸನಿ ಕಾವ್ಯಾಲಾಪದೂರಂ ಸ್ಥಿರಂ |
ಶೃಂಗಾರಾನ್ವಿತನೂರ್ವ್ಯರೋಮಶಭುಜಂ ನೋಡೀತನಂ ಕಾಂತೆ ²ಸ²
ತ್ಸಂಗಕ್ಕಿ ದ್ವ ವರಾಳಭೂರಮಣನಂ ಕಾರುಣ್ಯನೇತ್ರಂಗಳಿಂ ||೩೮೦||

ವಿಲಸದ್ರಕ್ತವಿಭೂಷಣದ್ಯುತಿಕರಂ ಸರ್ವಾಂಗವಂ ಪರ್ವಿ ನಿ
ಮೌಲರೂಪಂ ತಳೆದಿದರ್ಶನಾತನಧಿಕಂ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಕಂ ಧಾರ್ಮಿಕಂ |
ಕುಲಪೂತಂ ಶುಚಿ ದೀರ್ಘದೇಹಿ ಸತತಂ ಭೋಗಪ್ರಿಯಂ ಸದ್ಭಜಾ
ಬಲಯುಕ್ತಂ ವಿಧಿಳೇಶನೀಕ್ಷಿಸೊಲವಿಂ ಮುಕ್ಷೇತಬಿಂಬಾನನೇ ||೩೮೧||

ಸುಕೃತಿ ದಯಾಲು ತೀವ್ರಭುಜವಿಕ್ರಮಿ ಸತ್ಕುಲಜಾತನೂರ್ಜಿತ
ಪ್ರಕಟಗುಣಾಧಿಕಂ ಛಲ ಕಳಾಕುಶಲಂ ಸುಖ ದೀರ್ಘಸೂತ್ರಿ ಲಾ |
ಕಿಂಕರಮಾರ್ಥಲಕ್ಷಣವಿಚಕ್ಷಣನೀತನನೊಲ್ಪು ನೋಡು ಭಾ
ವಕಿ ವರಕೋಸಲೇಶ್ವರನಧೀಶ್ವರನಪ್ಪೊಡೆ ಸತ್ಪಯೋಧರೇ ||೩೮೨||

ಕುಮತವಿಚಾರಿ ಗೋತ್ರಕಲಹಪ್ರಿಯನಾಗಮದೈವದೂರನ
ಕ್ರಮಯುತನರ್ಥರತ್ನ ಪತಿ ಮೂರ್ಖಜನಾಶ್ರಯನಿಂಗಿತಜ್ಞನ |
ಸ್ತಮಿತವಿರೋಧಿಸೈನ್ಯನತಿನಾಹನಿ ಬಾಂಧವಮೈರಿಯಿತ್ತಲು
ತ್ತಮಕುರುದೇಶವಲ್ಲಭನನೀಕ್ಷಿಸು ಪದ್ಮದಳಾಯತೇಕ್ಷಣೇ ||೩೮೩||

ಸತತಂ ಸತ್ಕಲಿತಾಪ್ರಸಂಗನಿರತಂ ಸಂಗೀತನಾಹಿತ್ಯವಿ
ಶ್ರುತನಾದಾರ್ಯಪರಂ ವಿಚಿತ್ರನವರತ್ನಾಲಂಕೃತಂ ಪಾಪವ |
ರ್ಜಿತನತ್ಯಂತಕೃಪಾಲು ಭೋಗಿ ವನಿತಾಸಂಗಪ್ರಿಯಂ ನೋಡಲೇ
ಸತಿ ಕರ್ಣಾಟನೃಪಾಳನಂ ಗುಣಗಣಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ ಕಲ್ಪೋಲನಂ ||೩೮೪||

ಕುಟಿಲಶರೀರಿ ಧರ್ಮಪರನಾಗಮಕೋವಿದನಿಂಗಿತಜ್ಞನು
ತ್ಯ ಟವಿನಯೋಕ್ತಿಶೀಲನಬಲಾಜನಲೋಲನತೀವ್ರಧೂರ್ತನ |
ಸ್ಪೃಹ್ಯದಯಂ ವಿಚಿತ್ರಧವಳಾಂಬರಶೋಭಿತನುಗ್ರವೈರಿದು
ಘಟನೆನಿಪಾಂಧ್ರಭೂಪತಿಯನಂಗನೆ ಭಾವಿಸಿ ನೋಡು ಗಾಡಿಯಿಂ ||

ಹಾರಾದ್ಯಾಭರಣಂ ಸುಗಂಧಕುಸುಮಂ ದಿವ್ಯಾಂಬರಂ ರತ್ನಕೋ
ಟೀರಂ ಚಂದನಕುಂಕುಮಾಗರುನಿಜಾಂಗಾಲೇಪನಂ ನೂತ್ನಕ |
ಪೂರಂ ಸಾರವನಾರತಂ ನೆಲನಿದೀತಂ ಪಾಂಡ್ಯಭೂಪಾಲನೊ
ಬೋಧರಂತೀಕ್ಷಿಸು ಕಾಂತೆ ಕಾಂತತನುವಂ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾ[ಂ]ತನಂ ||

ಮೌಳಿಯೊಳಾಂತರತ್ನಮಕುಟಂ ಹಣಿಗಿಟ್ಟ ವಿಭೂತಿ ತೊಟ್ಟ ಭೂ
ಪಾಳಿ ವಿಳಾಸಿನೀನಿಕರಮಿಕ್ಕು ವ ಚಾಮರಮಿಂದ್ರಭೋಗಮು |
ತ್ತಾಳಮನಂ ಶಿವಸ್ತುತಿಯಿನನಾರತಮೊಪ್ಪುವ ಪುಣ್ಯದೇಹಿ ತಾಂ
ಚೋಳಮಹೀಭುಜಂ ಸುದತಿ ವಿಭಾವಿಸಿ ನೋಡು ನಿಜಪ್ರರೂಢಿಯಿಂ ||

ಈತಂ ಸಿಂಹಮಹೀಪತಿ
ಯಾತಂ ಪೂರ್ವೇಷುಕಾಮಭೂಪಾಲಂ ಮ |
ತ್ತೀತಂ ನೇಪಾಳಂ ತಾ
ನೀತಂ ಸೌಭಗನ್ಯಪಾಲನೀತಂ ಗೌಡಂ || ೩೮೮ ||

ಮಲಯಜನ್ಯಪಾಲನೀತಂ
ಕಳಿಂಗನೀತಂ ಮತಂಗನೀತಂ ಕಾಶೀ |
ಸ್ಥಳವಲ್ಲಭನೀತಂ ಜಾಂ
ಗಲನೀತಂ ಮಾಗಧೇಶ್ವರಂ ತಾನೀತಂ || ೩೮೯ ||

ಎಲೆ ದಮಯಂತಿ ನೋಡಧಿಕಭಾಗ್ಯವನಿತ್ತಲುದಾತ್ತಮೂರ್ತಿಯಿಂ
ನಳವೈಪ್ರಯೋಗವರಾದರನಳಪ್ರತಿಮರ್ ಕಡುದಣ್ಣನಾಯ್ತು ನಿ |
ನ್ನೊಲವು ಮನೋವನಂ ಬೆಳೆದು ಪಲ್ಲವಿಸಿತ್ತು ಶರೀರಕಾಂತಿಯು
ಜ್ವಲವೆನಿಸಿತ್ತೆನುತ್ತ ಬಲೆ ತೋಪಿಸಿದಳ ನಿಜಭಾವಗರ್ಭದಿಂ || ೩೯೦ ||

ತವದಿಂ ನೋಡಕ್ಕ ನಿತ್ಯಂ ಶುಚಿಗಳಹಿತಗೋತ್ರಾರಿಗಳ ಧರ್ಮರಾಜರ
ಭುವನಪ್ರಸ್ತುತ್ಯರಾಶಾಭರಿತವಿಮಳಕೀರ್ತಿಪ್ರಸಿದ್ಧರ್ ನಿಜೋಷೋ |
ದ್ಭವಪೀಯೂಷಪ್ರಿಯರ್ ಭೂಸುರಕುಲವಿಭವಖ್ಯಾತರೆಂದೈವರಂ ವಾ
ಕ್ಯವಿಶೇಷಂ ಕಯ್ಯಿಗಲ್ ತೋಪಿಸಿದಳಖಿಳಕಳಾವಂತೆ ತತ್ಕಾಂತೆಗಾಗಳ್ ||

ನೋಡು ಸಹಸ್ರದೃಷ್ಟಿಮೆಱಿಸೀತನನೀತನುದಾತ್ತತೇಜನಂ
ನೋಡಲೆ ತಂಗಿ ಭಾಳಲಿಪಿಯಂ ತೋಡವಗ್ಗದ ವೀರ^೧ನೀತನಂ |
ನೋಡು ಸಂತಾಂಜೀವನಸಮೃದ್ಧಿಯೊಳಪ್ಪ ಮಹಾನುಭಾವನಂ
ನೋಡು ಮಗುಬ್ಬು ನೋಡಧಿಕನೊರ್ವನೆ ತನ್ನಪನೆಂದು ತೋಟಿದಳು
|| ೩೯೨ ||

ಕುವಲಯನೇತ್ರ ಭಾವಕಿ ಕಳಾವತಿ ಬಂದ ನೃಪಾಲರೆಲ್ಲರಂ
ವಿವರಿಸಿ ಹೇಬ್ಬು ಪಂಚನಳರಂ ದಮಯಂತಿಗೆ ತೋಟಿ ಸಂತತಂ |
ಭುವನದೊಳಪ್ಪವರ್ ಬಹಳತೇಜಮನಾಂತು ಹರಿಪ್ರತಾಪದಿಂ
ಯುವತಿ ಸಂತಾಂಧರ್ಮಪರರಾದವರುಂಟೆಯೆನುತ್ತ ಮೆಚ್ಚಿದಳು
|| ೩೯೩ ||

ವ|| ೪೧೪,

ಮಾತಿನ ಭೇದಮಂ ಲಲಿತರೂಪವಿಭೇದವನಂಗಭೇದವಂ
ಪಾತಿಯ ಭೇದವಂ ಸಹಜಚೇಷ್ಟೆಗು ಭೇದವನಾಸ್ಯಭೇದವಂ |
ನೀತಿಯ ಭೇದವಂ ತಿಳಿವವ^೨ರ್ಗಿವರೆಂಬವೊಲಿದರಂಗನಾ
ಪ್ರೀತಿಯನೆಂದು ಪಂಚನಳರುನ್ನತವಿಷ್ಟರದೊಳ ವಿಳಾಸದಿಂ || ೩೯೪ ||

ಸುಮನೋಮೂರ್ತಿಗಳಪ್ರತರ್ಕ್ಯಮಹಿಮರ್ ತೇಜಸ್ವಿಗಳ ದಿವ್ಯಕಾಂ
ತಿಮಯರ್ ನೋಡೆ ಮಹಾಕುಲೀನರಸಮರ್ ಲೋಕೈಕನಾಥರ್ ಪರಾ
ಕ್ರಮಿಗಳ ದಿಗ್ಗಜಸತ್ತ್ವಯುಕ್ತರನಿಶಂ ನಾನಾಧ್ವರಪ್ರಾಕ್ತನೋ
ತ್ತಮರಾಗಿದರ್ ವಿದಗ್ಧ ಪಂಚನಳರಂ ತನ್ನಂಗಿ ಕಂಡಳಿದಳು || ೩೯೫ ||

ಪಂಚನಳರೆನ್ನ ಮನದೊಳ
ಪಂಚಾನಳರಾಗಿ ನಿಂದರಿವರೊಡವೆರಸಲ್ |
ಪಂಚತ್ವದಿಂ ವಿಭೂತಿಪ
ದಂ ಚೆಲ್ವಿಕೆವಡೆಯದಿರ್ಪುದೇ ತತ್ತ್ವಣದೊಳ || ೩೯೬ ||

ವ|| ಎಂದನಂತರಂ,

ರವಿಯೊರ್ಬಂ ದರೆಗಲ್ಲದಿರ್ವರೊಳರೇ ಉಂಟಾದೊಡಂ ಪೆರ್ಚಿ ಮೂ
ಡುವರೇ ಮೂಡಿದರಾದೊಡದ್ಬುತವೆನಿಪ್ಪು ತ್ವಾತವೊಂದಲ್ಲದ |
ಬ್ಬವಿಕಾಸಂ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಕೋಕಮಿಥುನಂ ಪಾರೈಸಿರಲ್ ಮಬ್ಬು ಪಿಂ
ಗುವುದೇ ಭಾವಿಸಿ ಹೇಬ್ ಕಳಾವತಿ ಮಹತ್ಮಾ ಟಿಲ್ಕುವೇಂ ಸತ್ಯವೇ || ೩೯೭ ||

ಮಗುವೆನಿಸಿರ್ಪೆ^೩ನಿಂದು ನಳನಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕವರೆನ್ನ ಚಿತ್ತದೊಳ
ಬಗೆವೊಡಮಾ ಸ್ವಯಂವರಕೆ ಬಂದವರಂ ಬಯಸೀಕ್ಷಿಸಲ್ ಮನಂ |

ಸೋಗಸುವೊಡಂ ನುಗಂಧಕುಸುಮೋಜ್ಜ್ವಲಮಾಲಿಕೆ ದಿವ್ಯವೆಂದು ಮೆ
ಲ್ಲಗೆ ದಮಯಂತಿ ಪಂಚನಳರಾನನಮಂ ಪೆಟಿಪಿಂಗಿ ನೋಡಿದಳ || ೩೯೮ ||

ಉಭಯಕುಲಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯೆನಗುಳ್ಳೊಡಮೊರ್ನುಡಿಯುಳ್ಳೊಡಂ ನಮಂ
ತಭಜನಸಂಗ ಮುಳ್ಳೊಡಮದೋಷಮದುಳ್ಳೊಡಮಂಗಜಾತನ |
ನ್ನಿಭನಳನೆನ್ನ ಕಾಂತನೆನಿಪುತ್ಸವಮುಳ್ಳೊಡಮೊಲೈಯುಳ್ಳೊಡಂ
ಶುಭತರಮೂರ್ತಿ ಪೂರ್ವನಳನಿಪುರ್ದು ಪಿಂಗುವುದನ್ಯರಾದವರ್ || ೩೯೯ ||

ತನ್ನ ಮಹಾವ್ರತಂ ಸಹಜವಾದೊಡೆ ಚಿತ್ತದೊಳನ್ಯವಸ್ತುತಾಂ
ಮುನ್ನೆಲೆಗೊಳ್ಳದಿದೊಡೆ ನಿಜೋಕ್ತಿಗಳೊಳ್ ಪುನಿ ಪೂರ್ವದಿದೊಡಾ |
ಸನ್ನದೊಳಿದ್ ಪಂಚನಳರೊಳ್ ಪಡೆದಾಂ ಮನಮೊಲ್ವು ಮುನ್ನ ಕಂ
ಡೆನ್ನ ನಳಂ ನಿಜಾಕೃತಿಯೊಳಿಕ್ಕಿ ತರರ್ ಪೆಟಿಪಿಂಗುಗೀಕ್ಷಣಂ || ೪೦೦ ||

ಮನದೊಳಗನ್ಯರಂ ಬಗೆವೊಡಾಂ ನಳಭೂಪತಿಯಲ್ಲದೊರ್ವರಂ
ನೆನೆವರೆ ಬೇಟೆ ದೇವತೆಗಳುಂಟೆ[ನೆ] ಕಂಡರನಾಸೆಗೆಯ್ಯೊಡೆ |
ನ್ನಿನಿಯನ ಮೂರ್ತಿ ದಿವ್ಯವದಹುಂ ನಳನಿಕೆ ನಟರ್ ತೊಲಂಗುಗಂ
ದನುಪಮಮಾಲೆಯಂ ನೆಗಪಿದಳ [ಮಿಗ]ಮಿಕ್ಕ ನಳರ್ ಭಯಂಗೊಳಲ್
|| ೪೦೧ ||

ಎನಗಿನ್ನೇಕಿತರಪ್ರಶಂಸೆ ಶರಣಾರ್ ನೀನಲ್ಲವೆನ್ನಾಣ್ಣನಂ
ಮನದೊಳ್ ಭಾವಿಸಿ ಕಯ್ಯಳಂ ಮುಗಿದು ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕನಂ ಸಂತತಂ |
ನೆನೆಯುತ್ತಂ ದಮಯಂತಿ ಪಂಚನಳರೊಳ್ ಮಿಥ್ಯಾನಳರ್ ಪಿಂಗಿ ಪೂ
ರ್ವನಳಂ ಮತ್ಪತಿಯಕ್ಕೆ ನುತ್ರೆ ಭರದಿಂ ಬಂದಿಕ್ಕಿ ದಳ ಮಾಲೆಯಂ || ೪೦೨ ||

ನಿರುಪಮರಾಗದಿಂ ಕುಸುಮಮಾಲಿಕೆಯಂ ದಮಯಂತಿಯಿಕ್ಕಲಾ
ಸುರಪತಿವಪ್ಪಿ ಕಾಲವರುಣರ್ ಸಹಜಾಕೃತಿಯಿಂದೆ ಪಿಂಗಿರಲ್ |
ಪರಮಪವಿತ್ರನುತ್ಸಮಚರಿತ್ರನಶೇಷಗುಣಾನ್ವಿತಂ ನಳಂ
ಧರಿಸಿ ನಿಜಸ್ವರೂಪದಿನದೇನೆಸೆದಿದರ್ನೊ ನೌಮ್ಯಸಂಪದಂ || ೪೦೩ ||

ವ|| ಆಗಳ್,

ಭಂಗುರಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನಂ
ಪಿಂಗಲೊಡಂ ಹೃದಯದಮಳನಮ್ಯಗ್ಜ್ಞಾನಂ |
ಕಂಗೊಳಿಸುವಂತಿರಿದಂ
ಮಂಗಳಕರಮೂರ್ತಿ ವೀರನಳಭೂಪಾಲಂ || ೪೦೪ ||

ಪ್ರತಿನೂರ್ಯಂಪಿಂಗಿದಾದಿತ್ಯನೊ ಘನತಿಮಿರಂಪಿಂಗಿದೊಂದಿಂದುವೋ ಚ
ತ್ತತಮಂಪಿಂಗಿದ ದಿವ್ಯಾತ್ಮನೊ ತಿಳಿವೊಡನಾಧ್ಯಂ ದಲೆಂಬಂತೆ ದೇಹ |
ದ್ಯುತಿ ನೀಳ್ವಾಚ್ಛಾದಿಸಲ್ ಭೂಪನ ತನುವನಳಂಕಾರನರ್ವಸ್ವಶೋಭಾ
ನ್ವಿತನಾಗಿದಂ ನಳಂ ಕಂಠದೊಳೆನೆದಿರೆ ಪೂಮಾಲೆ ಸಲ್ಲಲೆಯಿಂದಂ

|| ೪೦೫ ||

ಮನಸಿಜಮೂರ್ತಿ ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಲ್ಲದ ದೂಸಣಿನೀಯರ¹ಲ್ಲ^೧
ಬಿನ ತೆಪದಿಂ ಮದೀಯತನುವಂ ಕೊಪಚಾಡಿದವೆಂದವಂ[ದಲಂ] |
ಗನೆ ಮಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಯೊಪ್ಪಿಸಿದಳೆಂಬಿನಮೊಪ್ಪುವ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯಂ
ಜನಪತಿಯೊಪ್ಪುಗೊಂಡು ನೊಬಗಂ ತಳೆದಂ ಮುಳಿಯಲ್ ನೃಪಾಲಕರ್

|| ೪೦೬ ||

ವ|| ಅಗಳ್,

ನಿನ್ನ ಪತಿವ್ರತಾಗುಣಮನಾರ್ ಕೆಡಿಸಲ್ ಬಗೆದೊಡಾಕ್ಷಣಂ
ನಿನ್ನಯ ಕೋಪಪಕ್ಷಿಯಿನವರ್ ಮಿಗೆ ಭಸ್ಮವನೆಯ್ದುಗೆಂದು ಸೌ |
ಬ್ಯೋನ್ನತಚಿತ್ತದಿಂ ವರವನಿತ್ತು ದಿಶಾಧಿಪರಂಬರಕ್ಕೆ ಬೇ
ಗಂ ನಡೆದರ್ ಬಟಿಕ್ಕ ಬಲೆಗಾಯ್ತು ನಳಪ್ರತಿಪತ್ತಿಯುತ್ಸವಂ || ೪೦೭ ||

ಅನಿಮಿಷಪತಿಮೊದಲಾದವ

ರನುತಾಪದಿನಂದು ಬಂದಬಟ್ಟೆಯನೆಯ್ದಲ್ |

ಜನಪತಿಗಳತ್ತ ಪೋಳೆಂ (?)

ದೆನುತೆದರ್ ಕೈದುಗೊಂಡು ಲಜ್ಜಾಹತಿಯಿಂ || ೪೦೮ ||

ವ|| ಅಂತರ್ದು,

ಅಣಿಯರನಾಡಿ ನಮ್ಮಿ ನಿಬರಂ ದಮಯಂತಿ ಸಮಂತು ಮಿಕ್ಕರಂ
ಗಣಿಸದೆ ಕೂರ್ಮಯಿಂ ವರಿಸಿ ಮಾಲೆಯನಿಕ್ಕದಳಾಸೆವಟ್ಟು ಪ |
ಲ್ಲಣಿಸು ಹಯಂಗಳಂ ಬರಿಸು ಸೇನೆಯನೆಂದು ಸಮಸ್ತಭೂಪರಾ
ಕ್ಷಣದೊಳಿರ್ದಿರ್ಚಲೆಂದು ಬಗೆದಂದವರಂ ಮಿಗೆ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿದರ್ ||

ಎಮ್ಮಯ ಲಜ್ಜೆ ಪೋಸರಿಸಲಿ ದಮಯಂತಿಯನೊಯ್ಯ ಗಂಡನಾ
ವಂ ಮದನಾರಿಯೋ ದನುಜವೈರಿಯೊ ಮಿಕ್ಕವರೆಂತು ಪೋಗಲ |
ಕ್ಕುಂ ಮದದಂತಿಯಿಂ ತುಟಿಸಿದಲ್ಲದೆ ಮಾಣ್ಣಿವೆನುತ್ತ ಭೂಪರಾ
ರ್ಪಿಂ ಮಿಗೆ ಕೋಪದಿಂ ಮುಳಿದು ಮುತ್ತಿದರಾರ್ದು ನಳಕ್ಷಿತಿಶನಂ ||

ವರಿಸದ ಕಾಂತೆಯಂ ವರಿಸಿಕೊಂಡ ಮನಃಪ್ರಿಯನಂ ನಿಜಸ್ವಯಂ
ವರನದನಕ್ಕೆ ನೀಳ್ವು ಪೊಸತೋರಣಮಂ ಸಮಕಟ್ಟಿ ಪೋಪೆಂ |

ದರನುಗಳೆಲ್ಲರುಂ ನಳನೃಪಾಲಕನಂ ತವೆ ಮುತ್ತುಲುಗ್ರಕೇ
ಸರಿ ಕರಿಮಧ್ಯದೊಳ್ ನೆಲಸಿದಂದದಿನಿದನಿನಾಧಿನಾಯಕಂ ||೪೧೧||

ಉರದೊಳ್ ಕಾಣ್ತು ಭರತ್ನ ಮಂ ಮುರಹರಂ ತಾಳ್ವಂದದಿಂ [ದೀನೈಪರ್]
ಧರಿಸಲ್ ಪ್ರಾಪ್ತವೆ ಕಾಂತಿವೆತ್ತ ದಮಯಂತೀರತ್ನಮಂ ವಕ್ಷದೊಳ್ |
ಧರಿಸಲ್ ತನ್ನಿಪಧೇಶನಲ್ಲದಿತರರ್ ತಾಳ್ವಂದು ನಾಮಾನ್ಯಕುಂ
ಜರವಾಶಾಗಜದಂದದಿಂ ಧರಿಸವೇ [ಪೆಂ]ಪಿಂ ಧರಾಭಾರಮಂ ||೪೧೨||

ವ|| ಎಂದು ಸಕಲಜನವಾದಂ ನೆಗೆದೆ,

ಯುವರಾಜಪ್ರಭುಪಟ್ಟದೊಳ್ ನಳನೃಪಂ ಭೂಪಾಲರಂ ಗೆಲ್ಲು ಶಾ
ರ್ಯವಿದಂ ದಿಗ್ವಿಜಯಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಜಯಸ್ತಂಭಂಗಳಂ ¹ನಟ್ಟ ¹ ನ |
ತ್ವವನಂ [ದಂತ] ಉದಿದುಮಿಂದು ತೊಡೆಯಲ್ ಬಂದಿದರ್ ರಂ
ಕೊಂದುಕೂ
ಗುವನೆಂದಲ್ಲ ಕೆಲಂಬರೋನರಿಸಿದರ್ ಮತ್ತಿದರ್ ಮತ್ತಿದರ್ ||೪೧೩||

ನಿಂಗದ ಕಯ್ಯ ಮತ್ತಗಜಮೌಕ್ತಿಕವಂ ಸೆಳೆತಪ್ಪೆನೆಂಬ ನೂ
ರ್ಬಂಗಳೆನೆಯಾಗಿ ಭೂಪರರೆಬರ್ ಮುಳಿದೆಯರೆ ಕಂಡು ನೈಷಧಂ |
ನಂಗರಥೈಯೊಮೂರ್ತಿಯವರಂ ಬಗೆಗೊಳ್ಳದೆ ಪೇರುಮಧ್ಯದು
ತ್ತುಂಗಮೃಗಾರಿಯಂತೆ ನೆಲಸಿದನತಿಪ್ರಬಲಪ್ರತಾಪದಿಂ ||೪೧೪||

ಬಿಡು ಬಿಡು ನೈಷಧೇಂದ್ರ ದಮಯಂತಿಯನಲ್ಲದೊಡ್ಡಿಲ್ಲ ಕೊಂಡುಪೋ
ದೊಡೆ ನಿಜಸತ್ತ್ವವಂ ತಿಳಿಯಲಪ್ಪದೆನುತ್ತರೆಬರ್ ಮಹೀಭುಜರ್ |
ಕಡುಮುಳಿದಾದೂ ಕೋಲ್ವಳೆಯನಿದೆಸೆಯೊಳ್ ಸುರಿಯಲ್ ಕೆರಳ್ಳು ಬೊ
ಬ್ಬಿಡುತದರಟ್ಟಿದಂ ನಳನೃಪಾಲಕನುಗ್ರಯಾಗ್ನಿಯಂದದಿಂ ||೪೧೫||

ಎಸುವಿಡಿವಟ್ಟಿಪೊಯ್ಯ ತಿವಿವೌಂಕುವ ನೂಕುವ ಬೊಬ್ಬೆಗೊಟ್ಟುಚೋ
ದಿಸುವ ಪೊಡರ್ಪುರೋರ್ಪ ಪೆಹಿಪಿಂಗುವ ಮುಂಗುಡಿಗೆಯ್ದ ಬಯ್ಯು ರುಂ |
ಕಿಸುವ ಸಡಿಲ್ವ ಮೆಯ್ದಿಗೆವ ಗಾಯವನೊಡ್ಡುವ ಸೇದವೆತ್ತು ಯೊಂ
ಪಿಸುವ ಕನಲ್ದ ಕಯ್ಯಿವ ಸಂಕುಳಯುದ್ಧವತೀವಭೀಕರಂ ||೪೧೬||

ಬರ್ವಮತಿಪ್ರಸಿದ್ಧನಿವನಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಸುತಾಸ್ತೆಯಂವರ
ಕ್ಕುವಿಯ ಭೂಪರಂ ಕರೆನಿ ಲಜ್ಜೆಯನಿಕ್ಕುಳಿಗೊಂಡನೀತನೊಳ್ |
ಸರ್ವಗವಾರ್ತೆಯಂ ಪುನುಗೆಗೊಂಡಪೆಂದರೆಬರ್ ಮಹೀಭುಜರ್
ದೋರ್ವಲದಿಂದ ಭೀಮನೃಪನಾಲಯಮಂ ಕಡುಕೆಯ್ದು ಮತ್ತಿದರ್ ||

ವ|| ಅಂತು ಮುತ್ತೆ,

ಘನತರಸೇನೆಯಂ ನಿಜಭುಜಾಬಲದಿಂ ಸಹಜಪ್ರತಾಪದಿಂ
ಮನದನುರಾಗದಿಂ ನಿಷಧಭೂಪತಿ ಯುದ್ಧದೊಳಾಂತು ಮೈರಿವಾ |
ಹಿನಿಗಿದಿರಾಂತು ತೋಳ್ವಲವನೊಂದಿನಿಸಂ ಸವಿದೋಷಲಾಕ್ಷಣಂ
ಘನಘಟಿ ಗಾಳಿಯಿಂ ಪರೆವವೊಲ್ ಪರೆದತ್ತು ವಿರೋಧಿಸಂಕುಳಂ ||೪೧೮||

ವ|| ಅನಂತರಂ,

ಪುನಿಯಂ ಸತ್ಯವಧರ್ಮವಂ ಸಹಜಧರ್ಮಂ¹ ಕೋ¹ಪವಂ ಶಾಂತಿ ಸಾ
ಹಸಮಂ ಬುದ್ಧಿ²ಯ²ಮಂತ್ರವಂ ಶ್ರುತಿಯನಾಜಾರಂಗಳಂ ಸತ್ಕುಲಂ |
ಪಿಸುಣಂ ಸೈರಣ್ ಗೆಲ್ವವೊಲ್ ಖಳನ್ಯಪಾಲಶ್ರೇಣಿಯಂ ಗೆಲ್ದನೆ
ಕಸಮಂ ನೈಷಧಚಕ್ರವರ್ತಿ ಸತತಂ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಕಾಂತಾಧಿಪಂ ||೪೧೯||

ಜನಪತಿಸೈಷಧಂ ರಿಪುನ್ಯಪವ್ರಜಮಂ ಕಡುಕೆಯ್ದು ಬೆಂಕೊಳಲ್
ಮನದಬಲಿಂದವರ್ ಘನತರವ್ಯಥೆಯಿಂ ದಮಯಂತಿಕಾಂತೆ ಕೇಳ್ |
ನಿನಗೆ ಸಪತ್ನಿಯಕ್ಕೆ ವಿಜಯಾಂಗನೆಯೆಂದುಂಟು ಕೋಪಿಸುತ್ತೆ ಭೋರಿಂ
ಕೆನೆ ಪರೆದರ್ ಗಜಾಶ್ವತತಿಯಿಲ್ಲದೆ [ಜೇಗನೆ] ಬಂದಬಟ್ಟೆಯೊಳ್ ||೪೨೦||

ಲಲನಾಸ್ನೇಹರನಪ್ರವೃತ್ತಿಭುವನಸ್ತೋತ್ರೈಕಪಾತ್ರಂ ಸಮು
ಜ್ಜ್ವಲದೋರ್ದಂಡಬಲಾನ್ವಿತಂ ರಿಪುಹರಂ ತೇಜಸ್ವಿಯಾಗಿದರ್ ತ |
ನ್ನಳದೀಪಕ್ಕೆ ವಿಪಕ್ಷವಂ ತಳೆದು ಬಂದುರ್ವೀತ್ಯರರ್ ಶೀಘ್ರದಿಂ
ತಲಭಪ್ರಾಪ್ತಿಯನೆಯ್ದಿದರ್ ಪಲಬರಿದರ್ ಭೀತಿಯಿಂದೋಡಿದರ್ ||

ತರದಮಳೆಂದು ರೋಷಿಣಿ ನಭೋಂಗಳೊಡೊಳ್ ಮೆಟುವಂತೆ ಪಲ್ಲವಾ
ಧರೆ ದಮಯಂತಿಯುಂ ನಳನ್ಯಪಾಲಕನುಂ ತನುಕಾಂತಿಯಿಂ ಸ್ವಯಂ |
ವರಗೃಹದಲ್ಲರಲ್ ಪಡೆದು ಭೀಮನ್ಯಪಂ ನಡೆತಂದು ತದ್ವಧಾ
ವರರನತೀವಮಂಗಳಮಹೋತ್ಸವದಿಂ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ಪೆರ್ಚಿದಂ ||೪೨೧||

ವ|| ಆಗ್ಗೆ,

ಕಳಕಳಸಂಭ್ರಮಂ ನೆಲಸಿ ಭೀಮನ್ಯಪಾಲನನಂತಬಂಧುಸಂ
ಕುಳವಖಳಾಪ್ತರಾತ್ಮನಚವರ್ ಪರನಾರಿಯರುತ್ತಮದ್ವಿಜಾ |
ವಳಿ ನಲಿದತ್ತಲಿತ್ತಲೆಡೆಯಾಡಿ ಸಮಂತು ವಿವಾಹಗೇಹಮಂ
ಗಳ [ಕರ]ವಾದ ಪೆರ್ಗಲಸದುಜ್ಜುಗವಂ ತಳೆದಿದುರ್ದಾವಗಂ ||೪೨೨||

ಹನೆಗಳನಿಕ್ಕು ಮಜ್ಜನದ ಮಂದಿರದೊಳ್ ಪೊನಗಂಧತ್ಯಲವಂ
ಸಸಿಮುಖಯರ್ಕಳಿಂ ತರಿಸು ಮಂಗಳವಾದ್ಯವನೇಡ್ಗಿಯಿಂದ ಬಾ |
ಉಸು ನವರತ್ನದಾರತಿಗಳಂ ನಮಕಟ್ಟು ಪುರೋಹಿತರ್ ವಿಲಂ
ಬಿನಲೆಡೆಯುಂಜೆ ಕೂಡಿ ಮಧುಪರ್ಕವನೆಂಬವರೆಲ್ಲ ನೋಡ್ಪೊಡಂ ||೪೨೪||

ನನೆಗಳ ತೊಂಡಲಂ ಮಿಸುವ ಬಾಸಿಗವಂ ತರಿಸುಜ್ವಲಪ್ರಸಾ
ಧನವನಳಂಕೆಗೆಯ್ದತಿಳವಸ್ತ್ರಯುಗಂ ಬಿಡಿಲ ಶುಭ್ರಲಾಜೆಯಂ |
ವನಿತೆಯರಾಯ್ದು ತಂದಿರಿಸಿ ನುಣ್ಣಿನಿಯಂ ಧವಳಾಖ್ಯವಂ ಸುವಾ
ಸಿನಿಯರೊಲಿಲ್ಲ ಪಾಡಿ ಯೆನುತಿರ್ಪ ರವಂ ಪರೆದಿದುರ್ದೆಲ್ಲಯುಂ||೪೨೫||

ಕರಸರಸೀರುಹಕ್ಕೆ ನರನಾಥನ ವೇಣಿಯ ದಿವ್ಯಗಂಧವಂ
ಪೊರೆದಪವೆಂಬ ತಮ್ಮ ಮನದುತ್ಸವಮೊಪ್ಪುವಿನಂ ಸರೋಜವಂ |
ಕರಜದಿನೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ ಬಿಡಿರ್ಚಿ ಕದಂಬಸುಗಂಧತ್ಯಲವಂ
ತರುಣಿಯರೊಲ್ಲ ಪೂಸಿದರಿಳೇಶನ ಮೌಳಿಗೆ ಲೋಲನೇತ್ರೆಯರ್||೪೨೬||

ವ|| ಬಟಿಯಂ,

ಬಾಲಕಿಯರ್ [ಸು]ವರ್ಣಕಳಶಂಗಳ ನಿರ್ಮಳವಾರಿಯಂ ಮಹೀ
ಪಾಲನ ಮೌಳಿಯೊಳ್ ಪಸರಿಸಲ್ ಜಲಧಾರೆಗಳಿಕ್ಕೆಲಂಗಳಿಂ |
ಸಾಲಿಡಲುರ್ವಿಯೊಳ್ ಮೆಬ್ಬಿದುದುಜ್ವಲಮಜ್ಜನಶೋಭೆ ಸಂತತಂ
ನೀಲಬಳಾಹಕಂ ವಿಮಳವಾರಿಯನಾಂತಿಳೆಗೀವ ಮಾಡ್ಪೆಯಿಂ ||೪೨೭||

ಆ ಕ್ರಮದಿಂ ದಮಯಂತಿಯ
ವಕ್ರಶಿರೋಜಕ್ಕೆ ತೈಲವಂ^೧ ಸಿಂ^೧ ವಿಸಿದರ್ |
ಶಕ್ರಸ್ತ್ರೀನನ್ನಿಭೆಯರ್
ಚಕ್ರಯುಗಸ್ತನೆಯರಮಳಕಮಳಾನನೆಯರ್ ||೪೨೮||

ಆ ವಿಧದಿಂ ದಮಯಂತಿಯ
ಭಾವಕಿಯರ್ ವಿಮಳಮಜ್ಜನಂಬುಗಿಸಿದರಾ |
ಶಾವಿವರ^೨ಮನೆಯ್ತ^೨ಲ್ ನಾ
ನಾವಾದ್ಯಂ ಸಕಳಬಂಧುಜನಸಂವೇದ್ಯಂ ||೪೨೯||

ತದನಂತರಮವರಿಬರ್
ಮೃದುವನ್ಮಾಧರಣಮಾಲಿಕಾಲೇಪನಸಂ |

ಪದದಿಂದುದ್ವಾಹನಿವಾ

ಸದ ಪಸೆಗೆಯ್ದುಂದು ಕುಳ್ಳಿದರ್ ನಲವಿಂದಂ

||೪೩೦||

ಮಧುರೋಕ್ತಿಯಿಂದ ಭೂಪಂ

ಮಧುಪರ್ಕವನೆಸಗಲಖಿಳವಾದ್ಯಂ ದುಗ್ಧಾಂ |

ಬುಧಿಘೋಷದಂತೆ ಪೊಣ್ಣಲ್

ವಿಧುಮುಖಿಯಂ ಧಾರೆಯೆಹೆಯಲುದ್ಯತನಾದಂ ||೪೩೧||

ಅ ವಿಜಯೋತ್ಸವಂ ಶುಭಮುಹೂರ್ತವೆನಲ್ ದಮಯಂತಿಯಂ[ಕರಂ]

ಭೂವರನೈಷಧಂಗೆ ಗುಣ ಭೀಮನ್ಯಪಂ ಜಲಧಾರೆಯಂ ತುರಂ |

ಗಾವಳಿವಾರಣಾಘನಹಿತಂ ಮನಮೊಲೈಹಿದಂ ನಿಜಾನ್ವಯಂ

ಭಾವಿನಿ ಬಣ್ಣೆನಲ್ ವಿವಿಧಮಂಗಳವಾದ್ಯವಿಶೇಷಘೋಷದಿಂ ||೪೩೨||

ಪೊಸತೆನೆ ವಿ[ವಾ]ಹಹೋಮವ

ನೆನಗಿ ಬಟಿಕ್ಕಮರ್ದ ಸಪ್ತಪದಿಯಂ ಮೆಟ್ಟಲ್ |

ಪಸರಿನಿರೆ ಮಂತ್ರತತಿ ಪ

ದ್ರಸಘೋಜನದೆಸೆವ ಬೂವದೆಡೆಯಾಯ್ತಾಗಳ್ ||೪೩೩||

ಮಣಮಯದೀಪವುಜ್ವಲಿನಿ ರನ್ನದ ಕೇವಣದೇವೈಯೊಪ್ಪುವ

ಡ್ಡಣಿಗೆಯೊಳಿಟ್ಟು ಹೊನ್ನ ಹರಿಯಾಣವನೋರಣವಾಗಿ ಬಟ್ಟಲಂ |

ಗಣನೆಗಳಲ್ಲದಿಟ್ಟೆಡದ ಮಿಂಚುವ ಗಿಂಡಿಗಳೊಪ್ಪೆ ಚೆನ್ನಬಿ

ಜ್ವಣಿಗೆ ಕರಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಲಂತೆಡೆಯಾದುದು ಬೂವದೂಟದೊಳ್ ||

ಮುದದಿಂ ಕೂರ್ತೊಡವಂದ ನಿಬ್ಬಣಗರಂ ಸಂಗೀತಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೋ

ವಿದರಂ ಬಂಧುಗಳಾದ ಭೂಪತಿಗಳಂ ವಿದ್ವಜ್ಜನಶ್ರೇಣಿಯಂ |

ಮೃದುಪೀಠಂಗಳನಿಕ್ಕಿ ರಾಜಕುಲವೃದ್ಧಾದಿಕ್ರಮಂ ರಂಜಿಸಲ್

ಪದವಿಂ ಪಂಕ್ತಿಗಳಾಗಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದರ್ ವಾಕ್ಯೋಪಚಾರಂಗಳಿಂ ||೪೩೪||

ಒಡನೂಟಕ್ಕವನೀಶ್ವರಂ ಕರೆವಿನಂ ಸಲ್ಲಜೈಯಿಂ ಕಾಂತೆ ಮೆ

ಲ್ಲದಿಯಂ ಪಿಂದಿಡುತಂ ಮೃಗುಳ್ಳಗೆ ಮಿಗಲ್ ಕಂಡಾಳಿಯರ್ ಸೋಂಕಿ ಕೈ |

ವಿಡಿದೊಲೊಯ್ಯನೆ ತಂದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ನಾನಾಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಂಗಳಂ

ಕಡುಚರ್ಚಿಂ ಬಡಿಸಲ್ಪದೇಂ ಮೆಹಿದುದೋ ಬೂವಂ ಪ್ರಪೋದಾವಹಂ

||೪೩೫||

ಅಳಕಂ ನೀಳಬಳಾಹಕಂ ಘನರವಂ ಸತ್ತಿಂಕಣೀ ನಿಂಜಿನೀ
ವಳಯಧ್ವಾನಮನೇಕಭೂಷಣಮ[ಣಿ]ಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಾಳಿ ಗೋತ್ರಾರಿಚಾ |
ಪಳಚಾಪಂ ತಮಗೆಂಬಿನಂ ಸಹಜಲಾವಣ್ಯಾಮೃತಾನಾರಮಂ
ಲಲನಾಸಂತತಿ ಸಾಲಿಡಲ್ ಸೊಗನದೇ ಬೂವಂ ಜಗತ್ತಾವನಂ ||೪೩೭||

ಅಧರಸುಧಾರಸಂ ಕುಶಲಹಸ್ತಸುಧಾರಸವಿಂಪುವೆತ್ತ ವಾ
ಕ್ಸುಧೆಯ ರಸಂ ಕಟಾಕ್ಷನಿತಕಾಂತಿಸುಧಾರಸವಾತ್ತ ಯಾವನಾಂ |
ಬುಧಿಯ ಸುಧಾರಸಂ ಕರಜದೀಪ್ತಿ ಸುಧಾರಸಮೊಪ್ಪಲೊಪ್ಪಿದರ್
ವಿಧುಮುಖಿಯರ್ ನಿಜಾವಯವಪದ್ರಸಮಂ ಸವಿದೋರ್ಪ ಮಾಡ್ಕೆಯಿಂ ||

ವಳಯಂಗಳ್ ಸೂಡಗಂ ಕಂಕಣತತಿ ನಿಗಳಂ ಹಸ್ತಸೂತ್ರಂ ಲಸತ್ಯೋ
ಮಳಲಾಕ್ಷಾರಕ್ತರಾಗಂ ನವಮಣಿಮಯನೂತ್ನಾಂಗುಲೀಯಂ ಕರಂ ಕಂ |
ಗೊಳಿಸಿಪಾರ್ವೋದಹಸ್ತಾಬ್ಜದಿನನುಪಮ ನಾನಾಪದಾರ್ಥಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಂ
ಗಳನೊಯ್ಯಾರಂಗಳಿಂದಂ ಬಡಿಸಿದರರೆಬರ್ ಕಾಂತೆಯರ್ ಪಂಕ್ತಿಗಾಗಳ್ ||
||೪೩೮||

ನೇವುರದ ರವಂ ಕಾಂಚಿಗೆ
ಕೇವಣಿಸಿದ ಕಿಂಕಣೀರವಂ ಮಣಿಮಯರು |
ಕ್ಷೀವರಕೇಯೂರರವಂ
ತೀವಿರಲೆಡೆಯಾಡಿ ಬಡಿಸಿದರ್ ಕೋಮಳಿಯರ್ ||೪೪೦||

ಪರಡಿ ಕಿಟುಗೋದಿನೇವಗೆ
ಸರವಳಿಗೆ ಸುಗಂಧಕಲವೆಯಕ್ಕಿಯ ಪಾಕಂ |
ಪರಿವಡೆಯಲಣ್ಣಿವಾಲಿಂ
ಬೆರಸಿದ ಸಕ್ಕರೆಯ ತುಯ್ಯಲಿಕ್ಕಿದರರೆಬರ್ ||೪೪೧||

ರಸವದ್ಗೋಧೂಮದಿಂ ಪಾವನತರ ಯವೆಯಿಂ ಮಾಷದಿಂ ಮುದ್ದದಿಂದಂ
ಪೊಸಕಂಗಿಂ ಶಾಲಿಯಿಂದಾಡಕಿಯಿನಮಲನಿಷ್ಪಾವದಿಂ ರಂಜಿಸಲ್ ಭ |
ಕ್ಷೃಸಹಸ್ರಂ ಶರ್ಕರಾಮಿತ್ರಣದಿನರೆಬರಬ್ಬಾಸೈಯರ್ ಬಡ್ಡಿಸಲ್ ಕಂ
ಗೆಸೆದತ್ತು ದ್ವಾಹಸದ್ಭೋಜನವನುಪಮಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಪ್ರೀತಿಯಾಗಲ್
||೪೪೨||

ಕಪ್ಪುರನಾಳಿಗಳನಂ
ತುಪ್ಪದ ಹೂರಿಗೆ ಬುರುಂಡೆ ಜಾಕಾಯ್ನುಗಂ |
ಪೊಪ್ಪುವ ಮೋರುಂಡೆ ಮನ
ಕ್ಕೊಪ್ಪಿಸಿದುವು ಮಧುರರಸದ ಸುಧೆಯಂ ಬುಧರೊಳ್
||೪೪೩||

ಪಲರಣಿಕೆಯ ¹ಭಕ್ತಗಳಂ

ಪಲವು¹ ಕಾಯಿಮಾಧುರಂಗಳಂ ಪಲವಂ ನು |

ಣ್ಮಿಲೆವಾ ದುರವಂ.....(?)

ಲಲಿತಾಂಗಿಯರೊಲ್ಲ ಬಡಿಸಿದರ್ ಪಂಕ್ತಿಗಳಂ ||೪೪೪||

ನಳ ಮತವಂ ಪ್ರಕಟಿಸಿದಂ

ಸಲಿಲಂ ಶಿಖಿಯಿಲ್ಲದಮೃತಪಾಕವನಾಗಳ |

ನಳನೃಪತಿ ಭಕ್ತಭೋಜ್ಯಾ

ವಳಿಯಿಂ[ದೆ] ನಿಬ್ಬಣಭೂಭುಜರ್ ಬೆಟಗಾಗಲ್ ||೪೪೫||

ಪರಿಪರಿಯ ಪಲವು ಕಾಯ್ ಮಾ

ದುರವಂ ಶಿಖಿಯುಡಕವಿಲ್ಲದೊಬ್ಬಳ ಕಯ್ಯಿಂ |

ವಿರಚಿಸಿದಂ ನಳಪಾಕವ

ನರಸುಗಳಚ್ಚರಿಯೆನಲ್ ನಳಕ್ಷತಿನಾಥಂ ||೪೪೬||

ಸಾನವೆ ಶಿಖರಿಣಿ ಪಳಹಂ

ಕೀನಿದ ಹುಳಿಯಲ್ಲಮೊಗ್ಗಿನುಪ್ಪಿನಕಾಯ್ಗಳ |

ಬೇನಿದಕುಡಿನಿರ್ಪಾನಂ (?)

ಪಾನವಭೋಗವನದಿರ್ಪದಿರ್ಪವೆ ಸತತಂ ||೪೪೭||

ತಿಳಿದುಪ್ಪದೊಳಳಕಂಗಳ

ಪೊಳೆಯಲ್ ಕಪ್ಪಿಲ್ಲ ಬಿದುರದೆಂದಾಗಳ ಕೋ |

ಮಳೆಯರ್ ಶೋಧಿಸಿ ಶೋಧಿಸಿ

ಬಲಲ್ಪರತಿಮುಗ್ಧೆಯರ್ ವಿದಗ್ಧರ ಕೆಲದೊಳ ||೪೪೮||

ಜೂಳೆಯದ ಮುತ್ತು ಪಳಿದು ನೃ

ಪಾಲಕನಗಲೊಳಗೆ ಪರೆಯಲಾಯಲ್ಪಗೆದಂ |

ದಾ ಲಲನೆ ಕಲವೆಯೋಗರ

ದೋಳಿಯ ಮುತ್ತುಗಳ ಭೇದವಪಿಯದೆ ನಿಂದಳ ||೪೪೯||

ಮಿಗೆ ತಿಳಿದುಪ್ಪವಂ ಪನಿಯ ಪಾನವನಿರ್ಕೆಲವಟ್ಟಲಲ್ಲಿ ತಂ

ದಗಲಿಡಲಲ್ಲಿ ಭೇದದಪಿಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನಿರಲೈ ತುಪ್ಪವೇಂ |

ಸೋಗನದೆ ಪೇಡೆನಲ್ ನಿಜಮುಖಂ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಲಿಟ್ಟ ತುಪ್ಪವೇಂ

ಸೋಗನದೆ ಸದ್ವಿಜರ್ಗಬಲೆಯೆಂದನದೊರ್ವ ವಿದಗ್ಧಭೂಭುಜಂ ||೪೫೦||

¹ ಭಕ್ತಂಗಳ್ಲವಂ.

ಬಡಿಸಲ್ಪಂದೆಡೆಯಾಡುವಂಗನೆಯರಂಗಚ್ಚಾಯೆಗಳ್ ತುಪ್ಪದಿಂ
ಗಡಲೊಳ್ ಪಾನರಸಂಗಳೊಳ್ ಸಕಲಭೂಷಾರತ್ನದೊಳ್ ನಿಂದವೊಲ್ |
ಗಡಣಂಗೊಂಡು ಮಗುಟ್ಟು ಪೋಗಲೆನೆಗುಂ ಭೂಪಾಲರೊಳ್ ಕೂರ್ಮಯಿಂ
ದೊಡನೂಟಂಬಡೆದಿದುರ್ ಪೋಪ ಸುದತ್ತಿನಂದೋಹಮೆಂಬಂದದಿಂ
||೪೫೧||

ಚಾಪಳವೃತ್ತಿಯಂ ಮೆಪುವ ತಾಣವಿದಲೆ ಮಗೆಂದು ಮಾನ್ಯಧಾ
ತ್ತಿಪತಿಗಳ್ ಕೆಲರ್ ನೆಲನನಪ್ಪುವವೊಲ್ ತಲೆವಾಗಿ¹ದರ್¹ ವಧೂ |
ನೂಪುರರತ್ನದೊಳ್ ಪೊಳೆಯೆ ತಮ್ಮ ಮನೋಹರಮೂರ್ತಿಗಳ್ ಪಿಕಾ
ಳಾಪೆಯರಂಘ್ರಿಗಳ್ಗೆ ಟಗಿ ಬೇಲ್ಪು ಸುಖಂಬಡೆವಂಗಭಂಗಿಯಿಂ ||೪೫೨||

ನಡುವಂ ಕಾಂಚಿಯೊಳಾಂತು ರೂಪವತಿಯರ್ ನಾನಾಪದಾರ್ಥಂಗಳಂ
ಬಡಿಸಲ್ಪಾಗಿರಲುನ್ನತಸ್ತನಯುಗಂ ಸ[ಂ]ವ್ಯಾನಮಂ ನೂಂಕೆ ಮೆ |
ಯೊಡವಂ ಹಾರವನಂಗಕಾಂತಿಯನಿತಂ ಪುಣ್ಯಾಧಿಕರ್ ಕಂಡು ಕ
ಣ್ಣಿಡುವರ್ ಭೋಜನವಂ ಬಿಡುಟ್ಟು ಪನಿವಿಲ್ಲೆಂಬರ್ ಸಮಾಪಸ್ಥರೊಳ್
||೪೫೩||

ಬಡಿಸುವ ಗಾಡಿಕಾರ್ತಿಯರ ವಕ್ರವನೀಕ್ಷಿಸಲಾಸೆವಟ್ಟು ನೀ
ರಡಸದೆಯುಂ ಸುಗಂಧಜಲವಿಲ್ಲದಿರಲ್ ಬಹಿಗಿಂಡಿಯಂ ಸಮಂ |
ತಡಿಗಡಿಗತ್ತಿ ನೀರ್ಗುಡುವ ಬಲೆವದಿಂ ಮೊಗವೆತ್ತಿಯೆತ್ತಿ ಕ
ಯ್ನಿಡುವರತ್ತಿವಕಾಮುಕರಭೇದ್ಯವೆನಲ್ ನಿಜಚೇಷ್ಟೆ ದೃಷ್ಟಿಯೊಳ್
||೪೫೪||

ಬಡಿಸಿದರೇನನಾಪೆಡೆಯೊಳಾವುದನಿಕ್ಕಿ ದರಾವುದೋಗರಂ
ನಡುಕಡೆಯಾವುದೆಂಬುಣಿಸಿಬಿಟ್ಟುಗವಂ ಮಹಿದಾಚೆಗೀಚೆಗೆ |
ಲೆಡೆಗಡೆಯಾಡುವಾಕೆಯರ ಬೆಂಬಟಿಯೊಳ್ ನಿಜಚಿತ್ತಲೋಚನಂ
ಬಿಡದಿರಲೊಲ್ಲದುಂಬ ತೆಹಿಹೆಲ್ಲಯದೆಲ್ಲ ಜನಕ್ಕೆ ಸಂತತಂ ||೪೫೫||

ಸರಸವನಾಡಿ ಕಾಡಲರೆಬರ್ ಬಡಿಸಿಟ್ಟ ಪದಾರ್ಥದೊಳ್ ಸಮಂ
ಬರೆ ಪೆಹಿವಂ ವಿಡಂಬಿಸಲಭೋಜ್ಯಪದಾರ್ಥವನಿಕ್ಕಿ ನಕ್ಕು ಮೆ |
ಯ್ಗರೆದಿರೆ ವರ್ಣವಂ ಕರಿಣಮಾರ್ದವವಂ ನವಗಂಡಬಂಧವಂ
ಪರಿಕಿಸಿ ನೋಟದಿಂ ಬೆರಲೊಳಂಟದೆ ಜಾಣ್ಮೆಗುವರ್ ನೃಪಾಲಕರ್ ||೪೫೬||

ಮನದೊಲವಿಂ ಪನಿವೊಪಿಯದೆ
ವನಿತೆಯರಾನನವನೆವೆಯನಿಕ್ಕದೆ ನೋಡು |
ತ್ತನಿವಿಪಪದವಂ ಪಡೆದುದು
ಜನಸಂತತಿಯಮ್ಮತನದ್ವಿಶಭೋಜನಗೃಹದೊಳ್ ||೪೫೭||

ತುತ್ತುಗಳಂ ಕೆಲಬರ್ ಕಿವಿ
 ಯತ್ತೊಯ್ಯರ್ ಬಹಿಯ ಕಯ್ಯಳಂ ಮೆಯ್ಯಿಹಿಂ |
 ತುತ್ತುವರಬರ್ ಬಡಿಸಿತ
 ನೆತ್ತಣದೆಂದಹಿಯದಿರ್ಪರುಡಿದರ್ ನತತಂ ||೪೫೮||

ಇಕ್ಕಿದ ವಸ್ತುವಂ ಮರಳಿ ಬೇಡುವ ನೀರ್ಗಳನುತ್ತು ರಕ್ಕಿನಿಂ
 ಬಿಕ್ಕುವ ನಂದುಕಟ್ಟಹಿದು ಲಲ್ಲಿಯನಾಡುವ ತಂದ ವಸ್ತುವಿ |
 ನ್ನಿಕ್ಕುವ ರಾವದಾಪುದೆನುತೊಯ್ಯನೆ ಮೂಡುವ ಧೂರ್ತಪಂಕ್ತಿಗಳ್
 ಮಿಕ್ಕವರಂ ಮರುಳ್ಗೊಳಿಸದಿರ್ಪವೆ ಜಾಣೆಯರಲ್ಲದಿರ್ಪರಂ ||೪೫೯||

ವ|| ಅನಂತರಂ,

ಇನಿದೆಡೆಗೊಂಡಿರಲ್ ದಧಿಸಮುದ್ರದಿನುಣ್ಮದ ಫೇನಪಿಂಡವೆಂ
 ಬಿನವಮಳೇಂದುಬಿಂಬಿಳೆಯೊಳ್ ದಧಿರೂಪದಿನಿಂಬುವೆತ್ತುವೆಂ |
 ಬನುಪಮಗಂಧದಿಂ ಕುಳಿರ್ಪ ಘಟ್ಟಿಮೊಸರ್ ಕೆನೆಗಟ್ಟಿರಲ್ಲದೆಂ
 ವನಜನಿಭಾನ್ಯೆಯರ್ ಬಡಿಸಿದರ್ ಪದೆದೊಪ್ಪುವ ಪಂಕ್ತಿಪಂಕ್ತಿಯೊಳ್
 ||೪೬೦||

ಕಟ್ಟುಮೊಸರ್ ಸುಳುವಮೊಸರ್
 ಘಟ್ಟಿಮೊಸರ್ ಕೆನೆಮೊಸರ್ ಕರಂ ತೊಳೆಮೊಸರಿಂ |
 ಪಿಟ್ಟುಮೊಸರ್ ಪುಳಿಮೊಸರೆಂ
 ದಿಟ್ಟರ್ ಬಟ್ಟಲ್ಗಳಿಂ ಸರೋಜಾನನೆಯರ್ ||೪೬೧||

ಗಾವಟೆ ಬೆಲ್ಲವತ್ತವರೆಮಾದಲವಂಬಟೆ ಚೆಳ್ಳಚಿಲ್ಲಕಾಯ್
 ಮಾವಿನಕಾಯ್ಗೆಳೊಪ್ಪುವೆಳಗಪ್ಪುರ ಮಾಗುಳಿಬೇರ್ ಸುಧಾರಸಂ |
 ತೀವಿರೆ ಕಂಪುಪೊಂಪುಟಿಸುವುಪ್ಪಿನಕಾಯ್ಗೆಳನೇಕವಂ ಕಳಾ
 ಕೋವಿದೆಯರ್ ಕೆಲಂಬಿಡಿಯಲಿಕ್ಕಿ ದರಿಕ್ಕು ಮಗುಡ್ಡೆನುತ್ತಿ[ರಲ್]
 ||೪೬೨||

ನಳನಳಿಸುವ ಮೆಣಸಿನ ಕರೆ
 ಹುಳಿಯಲ್ಲಂ ಬಿದಿರಕಟಿಲೆಯೇಲಿಕ್ಕಿಯಕಾಯ್ |
 ಮೊಳಗಿನ ಕಾಯ್ ನೆಲ್ಲಿಯ ಕಾಯ್
 ಕಟವೆಯ ಕಾಯ್ ಬೇಣಿವೇಣಿ ಸವಿವಡೆದಿರವೇ ||೪೬೩||

ವ|| ಆಗಲೊರ್ಪರ್,

ಅಲ್ಲದ ಸವಿಯಂ ಕೂಡೊಡೆ
 ಬಲ್ಲವನೆಂದೊರ್ಪನೊ ವಿಡಂಬಿಸೆ ನಿನಗೇ |

ನಲ್ಲಂ ಸವಿದೋರ್ಪುದನಾಂ
ಬಲ್ಲೆಂ ನೋಡೆನ್ನ ತೆಟನನೆಂದಂ ಧೂರ್ತಂ || ೪೬೪ ||

ಮಗಮಗಿಸುವಳೆಯ ಕಬಲಂ
ಸೋಗಸದಿರಲಂಟಿ ಸುಱಿದು ಚಪ್ಪಿಱಿದರೆಬರ್ |
ಮಿಗೆ ಡಬ್ಬನೆ ತೇಗಿ ಮಗು
ಬ್ಬಗಲಂ ಬೆಟಗಾಗಿ ನೋಡಿ ವರ್ಣಿಸುತಿದರ್ || ೪೬೫ ||

ವ|| ಆಗಲೊರ್ವಂ ಕಬಲಂ ಕೊಳಲಂಜಿ ನಿಲೆ,
ಕಳಲಂಜದಿರೆಂದೊಡೆ ಮುಂ
ಕಳವೆಂತೆಂದಱಿಯೆನೆಂದೊಡಿಂದಿರುಳಿಹೊಂ |
ಗಳಸಂಗಳನೊಯ್ಯದೆನರ್
ನಳಿನಾಕ್ಷಿಗೆ ಮುಗಿದನಿರ್ಕರಂಗಳನೊರ್ವಂ || ೪೬೬ ||

ವ|| ಬಟಿಯಂ,

ಶಾಕಂ ಲೇನಾದುವಿಂಪಂ ತಳೆದವಳಿ[....]ಚ್ಚೋದನಂ ಭೂ
ಲೋಕಕ್ಕಾ[ಶ್ಚ]ರ್ಯವಾಗಲ್ಮಗಮಗಿಸಿದ ತುಪ್ಪಂನೆಗೆಟ್ಟೀಪದಾರ್ಥಂ |
ಸಾಕೆಂಬಂತಿದುರ್ದಿಲ್ಲೆಂದಿತರಬುಧಜನಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ[ನೋಡುತಂ]ತ
ತ್ವಾಕಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯಂ ಬಣ್ಣೆನಿದರುಚಿತವಪ್ಪುಕ್ತಿಯಿಂ ಭುಕ್ತಿವಂತರ್ || ೪೬೭ ||

ಕರಣಂ ತಣ್ಣಿದುವಾಗೆ ಮೆಯ್ ದಣಿಯೆ ಸೌಖ್ಯಂ ಪೆರ್ಚೆಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂ
ಪರಿಣಾಮಂಬಡೆ ಗಿಂಡಿಯಲ್ಲದಕವಂ ಕಯ್ಯೆತ್ತಿ ಕಯ್ಯೆತ್ತಿ ಬೇ |
ಗರ್ವೆಯಲ್ ಕಣ್ತುನಿದಿಲಂಟಿ ತೇಗಿ ನಿಮಿಷಂ ಸಂತೈಸಿಕೊಂಡಿದುರ್ ಬಿ
ತ್ತರದಿಂ ಕಯ್ಯೊಳೆದೇಂ ಸುಖಂಬಡೆದರೋ ಕಯ್ಯೆಟ್ಟಿಕೊಂಡೆಲ್ಲರುಂ
|| ೪೬೮ ||

ವಾರಾಂಗನೆಯರ್ ಮಣಮಯ
ದಾರತಿಯಂ ಬೇವಿನುಪ್ಪಿನಾರತಿಯಂ ಧಾ |
ತ್ರಿರಮಣನಿಷಧಭೂಪತಿ
ಗೋರಣ¹ದಿನೆ¹ತ್ತಿ ನಿವಾಳಿನಿದರನಾನಯದಿಂ || ೪೬೯ ||

ಕಪ್ಪುರವಳುಕಿನ ಬೆರಕೆಯೊ
ಳೊಪ್ಪುವ ಪಿರಳೆಯವನಿತ್ತು ನಾಲ್ಕುದಿನಂ ಚೆ |
ಲ್ವಪ್ಪುಚಿತವನೀಪರಿಯಿಂ
ದೊಪ್ಪಿಸಿದಂ ನಿಬ್ಬಣಕ್ಕೆ ಭೀಮನೃಪಾಲಂ || ೪೭೦ ||

ವ|| ಅಲ್ಲಂಬಿಯಂ,

ಭರದಿಂ ಕಮ್ಮಣ್ಣಿಯ ಕೊ
ಪ್ಪರಿಕೆಗಳಂ ಕುಂಕುಮಾಂಬುವಿಂ ತೀವಿದ ಕೊ |
ಪ್ಪರಿಕೆಗಳಂ ಗಂಧದ ಕೊ
ಪ್ಪರಿಕೆಗಳಂ ಪಂಕ್ತಿಗೊಳಿಸಿದರ್ ಕೇರಿಗಳೊಳ್ ||೪೭೧||

ಕೇಸರಿಪೀಠದೊಳ್ ನಿಜಮಹೋತ್ಸವದಿಂ ದಮಯಂತಿನಯುತಂ
ವಾನವಮೂರ್ತಿ ವಿರನಳಭೂಪತಿ ಮೈಮೆಯೊಳಿದುರ್ ಪುಷ್ಪನಂ |
ವಾನಿತಗಂಧದೊಳುಳಿಯನಾಡುವ ಲೀಲೆಯನೀಕ್ಷಿಸಲ್ಕೆ ನಾ
ನಾನತಿಯರ್ಕಳಂ ಬರಿಸಿಯಂಬುವಿನೋದವನಂದೊಡರ್ಚಿದಂ ||೪೭೨||

ವ|| ಆಗಳ್,

ಹಳದಿಯನುಟ್ಟು ವೇಣಯನಳಂಕೆಗೆ ನಿಕ್ಕಿ ಕುಚದ್ವಯಕ್ಕೆ ಕಂ
ಚುಳಿಕೆಯನಿಕ್ಕಿ ಮಲ್ಲಗೆಯ ಮೊಲ್ಲೆಯ ಜಾಜಿಯ [ಹೊನ್ನೆ]ಯಡ್ಡಣಂ |
ಗಳನೆಡಗಯ್ಯೊಳಾಂತು ಬಲಗಯ್ಯೊಳಮರ್ಚಿದ ಸೆಂಡದೊಪ್ಪಲೋ
ಕುಳಗನುವಾದರಂಗನೆಯರಂಗಜಛತ್ತಿಯ ಚಿತ್ರವೆಂಬಿನಂ ||೪೭೩||

ನಿಗಳದ ಕೀಲನೊತ್ತಿ ಮಣಿಹಾರವನೊಂದು ಪೆಗಲ್ಲೆ ನೂಂಕಿಯಂ
ದುಗೆಗಳನೀಡಿಲಾಂಕಿ ಕಟಿಸೂತ್ರವನೊಳ್ಳಡು ಬಳ್ಳದಂದದಿಂ |
ಬಿಗಿದು ಕುರಳ್ಗೆ ಮುತ್ತುಗಳ ಜೂಳೆಯವಂ ಬಲಿದೊಪ್ಪುವಂಗದೊಳ್
ಮೃಗಮದದಣ್ಣು ಪೆತ್ತರೆಬರೋಕುಳಿಗಾಯತವಾದರಟ್ಟಿಯಿಂ ||೪೭೪||

ಶ್ರೀಸಾಮ್ಯನ್ಮೀಜನಂ ಜೀರ್ಣೋಪವಿಯನಿಭಶೃಂಗಂಗಳಂ ತಾಳ್ವ ಪೆಂಪಿಂ
ದೇನೀಹಿಂದೋಳದಿಂ ಮಂಗಳಲಲಿತೆಗಳಿಂ ಮಾರ್ಗಹಿಂದೋಳದಿಂದಂ |
ವಾಸಂತೀರಾಗದಿಂ ರಂಜಿಪ ಧವಳಮನುತ್ಸಾಹದಿಂ ಪಾಡುತಂಘ್ರಿ
ನ್ಯಾಸಂ ಚೆಲ್ವಾಗಲೊಲ್ಲೊಕುಳಿಯನೆನಗಿದತ್ತೊಳಿಯಿಂ ಮೇಳವಾಗಲ್
||೪೭೫||

ಪೂವಿನ ಸೆಂಡನಿಟ್ಟು ಪೆಟಿಪಿಂಗಿರೆ ತಕ್ಕನಿ ತಂದು ಚಂದನಂ
ತೀವಿದ ಹೊನ್ನ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಯೊಳ್ ಪಿಡಿದದ್ದುವ ಮೊಗ್ಗೆಯದ್ದಲುಂ |

.
.

||೪೭೬||

[ಬಡನಡುಬಳ್ಳಂ]ಕೆದಟಿಲೊಳ್ಳುಪುಸಂಭ್ರಮದಾಟದೇಟ್ಟಿಯಿಂ
ನಡಿಲಲಮರ್ದ ಕಂಚುಳಿಕೆ ಪೆರ್ಮೊಲೆಯಾಕೆಗೆ ಡಿಳ್ಳವಾಗಲೊ |

ಳ್ಳೊಡವುಗಳಟ್ಟು ಒಂದುಲಿಯಲಲ್ಲ ಕೆಲಂಬರತೀವಧೂರ್ತೆಯರ್
ವಿಡಿವಿಡಿಲ್ಲರಂ ಕೆಡವಿಯೋಕುಳಿಯಂ ಸುರಿದರ್ ನಿರಂತರಂ ||೪೭೭||

ಕುಂಕುಮನಾರದಿಂ ಮಳಯಜದ್ರವದಿಂ ಘನನಾರಚೂರ್ಣದಿಂ
ಪಂಕಿಲವಾದ ತಮ್ಮ ತನುಗಳ್ ಪೊಸಲೆಪ್ಪದಿನೀಗಳೀಗಳಿ |
ಟ್ಟಂಕೆಯಿದೆಂಬಿನಂ ಮದನಸೂತ್ರದ ಬೊಂಬೆಗಳಂತಿರೊಪ್ಪಿದರ್
ಕಂಕಣಯುಂಕೃತಂ ಮೆಱಿಯಲೋಕುಳಿಯಾಡುವ ಗಾಡಿಕಾರ್ತಿಯರ್ ||

ಮುತ್ತಿನ ಬೊಂಬೆಯಂತೆ ಹರಿನೀಲದ ಪುತ್ರಳಿಯಂತೆ ಹೊನ್ನ ಮಿಂ
ಚೆತ್ತಿದ ಮೂರ್ತಿಯಂತೆ ದಮಯಂತಿ ಲಸದ್ವನಸಾರಚೂರ್ಣದಿಂ |
ಕತ್ತರಿ[ಬೊಟ್ಟಿನಿಂ]ಘುಸ್ಯಣಕೇಸರರಾಗದಿನಂ¹ ಗಶೋಭವೆ
ತ್ತುತ್ತ ಮಕಾಂತೆಯೋಕುಳಿಯನಾ²ಡಿದಳಾಡೆ ಕುರುಳ್ಗೆ ತುಂಬಿಗಳ್ ||೪೭೮||

ರಳಬೆ (?) ಹಿಂಗುವ ಬೆನ್ನನಟ್ಟುವ ನೀರೊಳದ್ದುವ ವೇಣಿಯಂ
ಸೆಳೆವ ಮೊಗ್ಗೆಗಳಂಬನೆಟ್ಟುವ ದೂರದಿಂದ ನಗುತ್ತ ಜೀ |
ಕೋಟವಿಯೆತ್ತುವ ಕಯ್ಯನೊಡ್ಡುವ ಬಿನ್ನಣಂ ತನಿವೆರ್ಚೆಯೋ
ಕುಳಿಯನಾಡಿದುದಂಗನಾತತಿ ನೈಷಧಂ ಪೊಗಲುತ್ತಿರಲ್ ||೪೭೯||

ಯುವತಿಯರೆಲ್ಲರೋಕುಳಿಯನಾಡಿ ಬಟಲ್ಪು ನಿಲಲ್ ತದೀಯಭಾ
ವವನಱಿದಟ್ಟು ಒಂ ಕರೆದು ನೂತ್ನ ದುಕೂಲವನಿತ್ತು ಚಿತ್ತದು |
ತ್ಸವವೆನೆಯಲ್ ವಧೂವರರ ಮಜ್ಜನ[ಭೋಜನ]ಕಾಲವೆಂದು ಬಾಂ
ಧವರೊಡಗೂಡಿ ಭೀಮನೃಪನೊಲೊಳಪೊಕ್ಕನತಿಪ್ರಮೋದದಿಂ ||೪೮೦||

ವ|| ಅಂತು ಮಜ್ಜನಭೋಜನಾನಂತರಂ,

ಭೀಮನೃಪಾಲಕಂ ನೆರೆದ ನಿಬ್ಬಣಗರ್ಗ ವಿಚಿತ್ರಪಸ್ತಮು
ಕ್ತಾಮಯಭೂಷಣಂಗಳನನೇಕವನಿತ್ತು ಬಟಿಕ್ಕ ಕೂರ್ತು ನಾ |
ನಾಮಣಿಭೂಷಣಾದ್ಯವಿಳವಸ್ತುಗಳಂ ನಳಭೂಭುಜಂಗತಿ
ಪ್ರೇಮದೊಳಿತ್ತು ಕಯ್ಯುಗಿದು ಮನ್ನಿನಿದಂ ಸತತಂ ಪ್ರಿಯೋಕ್ತಿಯಿಂ
||೪೮೧||

ತೊಳಗುವ ಭೂಷಣಪ್ರಕರವಂ ಮದಹಸ್ತಿಗಳಂ ತುರಂಗನಂ
ಕುಳವನನೇಕದಾಸಿಯರನುತ್ಸಮವಾರವಿಳಾನಿನೀಜನಂ |
ಗಳನನುರಾಗದಿಂ ಸಲೆ ವಿದರ್ಭನೃಪಂ ದಮಯಂತಿಗಟ್ಟು ಒಂ
ಬಟಿವಟಿಯಿತ್ತು ಕಯ್ದಣಿಯನೆಂತುಟೊ ಕೂರ್ಮ ನಿಜಾತ್ಮಪ್ರತಿಯೊಳ್
||೪೮೨||

ವ|| ಅನಂತರಂ,

ಇಂದಗಲ್ವಂದವಾದುದಿನಿತಂ ದಯೆಗೆಯ್ ನಳಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮ
ನ್ನಂದನೆ ಬಾಲೆಯುಮ್ಮಳಿಸದಂತು ಸಧರ್ಮದಿನೊಲ್ವ ರಕ್ಷಿಸೆಂ |
ದೊಂದಿರೆ ಕಣ್ಣನೀರ್ ನೈಪನ ಕಯ್ಗೆ ತನೂಜೆಯನೊಪ್ಪುಗೊಟ್ಟು ತಾ
ಯ್ತಂದೆಯ ಹಂಬಲಂ ಮುಖವುದೆಂದನಲಲ್ವ ವಿದರ್ಭಭೂಭುಜಂ ||೪೮೪||

ಇಂತು ದಮಯಂತಿಯಂ ಭೂ
ಕಾಂತನನಿಭತುರಗರಥಪದಾತಿಸಮೇತಂ |
ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಳುವಿದ
ನೆಂತುಚೊ ಸಂಸಾರಬಂಧನಂ ಮಾನವರೋಳ್ ||೪೮೫||

ಭಾಯಾಸಂಗದಿನಬ್ಬ ಮಿತ್ರನೊಲವಿಂದಂ ರೋಹಿಣೀಸಂಗದಿಂ
ಪೀಯೂಷದ್ಯುತಿ ಪೆಂಪುವೆತ್ತ ರತಿವೇವೀಸಂಗದಿಂ ಮನೈಥಂ |
ಶ್ರೀಯಸ್ಸಂತತಿಯಿಂ ವಿರಾಜಿಸುವವೊಲ್ ಭೀಮಾತ್ಮಜಾಸಂಗದಿಂ
ಕಾಯಪ್ರೀತಿಯನಪ್ಪುಕೆಯ್ ನಡೆಗೊಂಡಂ ವೀರಸೇನಾತ್ಮಜಂ ||೪೮೬||

ವ|| ಅಂತು ಪ್ರತಿಪ್ರಯಾಣದಿಂ ವಿಮಳಪಟ್ಟಣನಮಿಪಕ್ಕೆ ಬರೆ,

ಪುರದವರೆಲ್ಲರುಂ ಸಕಳಮಂಗಳವಾದ್ಯವಿಳಾಸದಿಂದಿದಿ
ವರೆ ಸುಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ವಿಮಳಪಟ್ಟಣವಂ ನಲವಿಂ ಪ್ರವೇಶಮಂ |
ನರಪತಿ ಮಾಡಿ ಪೌರಜನವಿಕ್ಕುವ ಸೇನೆಗಳಿಂದ ರಾಜಮಂ
ದಿರವನತಿಪ್ರವೋದದೊದವಿಂ ಪುಗುತಂದನನೊನವೈಭವಂ ||೪೮೭||

ಪಲವುದಿನಂ ಮನಂ ಬಯಸಿ ಕಯ್ಯಡಿದಂಗನೆಯಂಗಸಂಗದಿಂ
ನಲವನನಾರತಂ ಪಡೆದು ರಾಜ್ಯಸುಖಂ ಸತತಂ ಸಲುತ್ತಿರಲ್ |
ಕೆಲವುದಿನಕ್ಕೆ ಕಾಂತೆ ನವಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿ ಕುಮಾರರಿವರಂ
ಲಲಿತತರೀರರಂ ಪಡೆದಳರ್ಕನಮಪ್ರಭರಂ ವಿಳಾಸದಿಂ ||೪೮೮||

ಅನುಪಮಸಾರ್ವಭೌಮಪದದಿಂ ದಮಯಂತಿಯ ಸಂಗನೌಖ್ಯದಿಂ
ತನುಭರಲೀಲೆಯಿಂ ನಳನೈಪಂ ಸುಖದಿಂದಿರಲಿತ್ತಲತ್ತಲಿ |
ದರ್ಶನಮಿಷಮುಖ್ಯನಂ ಶಿಖಿಯನಂತಕನಂ ಜಲಧೀಶನಂ ಜಲ
ಕೃನೆ ಕಲಿಯೊರ್ಮ ಕಂಡು ಕರವಂ ಮುಗಿದೇಂ ದುಗುಡಕ್ಕೆ ಕಾರಣಂ
||೪೮೯||

ವ|| ಎಂದು ಕೇಳಿ,

ದಮಯಂತೀಪ್ರಮದಾಸ್ವಯಂವರಮಹೋತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ ಪೋಗಿದೊವ
ಕ್ರಮವಾಯ್ತಾಕೆ ವಿಳಾಸದಿಂ ವರಿಸಿದಳು ಕೂರ್ಪಿಂ ನಳೋರ್ವೀಶನಂ |
ನಮಗಿನ್ನಾಸೆಯದೇಕೆನುತ್ತಿ ನಿಬರುಂ ಪೋದಜ್ಜೆವಂದಿಂದ್ರವ
ಷ್ಮಮನಃಬೇದವನೊಲ್ಲ ಕೇಳು ಕಲಿ ಕೋಪೋದ್ರೇಕಮಂ ತಾಳಿದಂ

||೪೯೦||

ವರಿಸಿದ [ದ]ಮಯಂತಿ ಮನೋ

ವರನಾದ ನಳಂ ನಿತಾಂತಮೋರ್ವರನೋರ್ವರ್ |

ಬೆರಸದ ತೆರಿನಂ ಮಾಡ್ಪಂ

ಸುರಪತಿ ಮತ್ಸತ್ತಮಂ ಪರೀಕ್ಷಿಪುದೀಗಳ್ ||೪೯೧||

ವ|| ಎಂದು,

ಭಯಮಂ ಸಾಹಸಮಂ ಮಹಾವ್ಯಸನಮಂ ದಾರಿದ್ರ್ಯಮಂ ಪಾಪಸಂ
ಚಯಮಂ ಕೇಡನಸತ್ಯಮಂ ಕಪಟವಂ ಕಟಿಲ್ಯಮಂ ಕ್ಷುದ್ರಬಾ |
ಥೆಯನನ್ಯಾಯವನವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ[.]ಕ್ಷೀಮೂಲವಂ [ಮೂ]ರ್ಖವ್ಯ
ತ್ತಿಯನಾರ್ಪಿಂ ಕಲಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ವಿಮಳಾಧಿಷ್ಠಾನಮಂ ಸಾರ್ದಿದಂ

||೪೯೨||

ನಿಂದೆಯನುಗ್ರವಂ ಶತೆಯನಾಸೆಯನಂಜಿಕೆಯಂ ಜಗಜ್ಜನಾ

ಕ್ರಂದವನುಳ್ಳ ದುಶ್ಚರಿತವಂ ಪರಪೀಡೆಯನಾಜಿಭಂಗವಂ |

ಮಂದವನೀರ್ಷೆಯಂ ಸಕಳನಿರ್ದಯೆಯಂ ಕಲಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಕಾ

ಯ್ಪಿಂ ದಮಯಂತಿವಲ್ಲಭನ ಮಂದಿರವಂ ಕಡುಕೆಯ್ದು ಸಾರ್ದಿದಂ ||

ಕಾಮಕ್ರೋಧಾದಿವರ್ಗಂಗಳನಖಿಳವಿಕಾರಂಗಳಂ ಮಿತ್ರಬಂಧು

ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಂಗಳಂ ಕಂಟಕಸಮುದಯವಂ ಭ್ರಾತೃಭೇದಂಗಳಂ ದು |

ರ್ನಾಪುಂತಾಲ್ಪಿದವಂ ತನ್ನಯ ಪರಿಕರವಂ ನೂಂಕಿ ಕೊಂಡಾಡಿಕೋಪೋ

ದ್ದಾಪುಂಬೆತ್ತೇಡ್ಗಿಯಿಂದಂ ಕಲಿ ನಳನೃಪನಂ ಪೊರ್ದಲುಡ್ಯುಕ್ತನಾದಂ

||೪೯೪||

ಪ್ರಕಟಮಹಾಪಾತಕತತಿ

ಸಕಲಾವಯವಂಗಳಾಗಿ ರೌದ್ರಾಕೃತಿಯಿಂ |

ಪ್ರಕುಪಿತಕಲಿ ಸುಕೃತಿಯೆನಿ

ಪ್ರಕಳಂಕಚರಿತ್ರನಳನನಲೆಯಲ್ ಬಗೆದಂ

||೪೯೫||

ವ|| ಅಂತು ಬಂದು,

ಅಸನಯಾನಸಂಗತಯನಾಸನಮಜ್ಜನದೇವತಾರ್ಚನಾ

ಭ್ಯಾಸನಿವಾಸವೆಂಬೆಡೆಗಳೊಳ್ ತೆರಿಪಂ ನಡೆ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಮೆಯ್ |

ಬೇಸಲುಮುತ್ತು ಕಕ್ಕ ರಿಕರಂಬಡಪಟ್ಟಿರಲೊಂದು ನಂದು ಕ
 ಟ್ಪಾನೆಯನಿತ್ತು ದೊಳ್ಳುಣವನಾರ್ ಪಡೆವರ್ ಕಲಿ ಸೀಮೆಗೆಯ್ದರಲ್
 ||೪೯೬||

ಒಂದುದಿನಂ ನಳನರಪತಿ
 ಹಿಂದಣ ಕಾಲೊಳ್ಳಿಯದುದಕವಂ ಮುಕ್ಕುಳಿನಲ್ |
 ಛಂದದಡೆಯಾದುದೆಂದಾ
 ಸಂದಿಯೊಳಾತನ ಶರೀರವಂ ಕಲಿ ಸಾರ್ದಂ ||೪೯೭||

ಪೇಶಲಯವನಕ್ಕೆ ಜರೆ ಸತ್ತುಲದೇದ್ದೆಗೆ ನಿಂದೆ ತಾಪಸಂ
 ಗಾ[ಸೆ] ನೃಪಗೆ ಲೋಭವಭಿಮಾನಿಗೆ ದೈನ್ಯವಧೀಶ್ವರಂಗೆ ಹೃ |
 ತೈಶ್ರವ[ನೂನ]ಧಾರ್ಮಿಕಜನಕ್ಕೆ ದರಿದ್ರತೆ ಪೊರ್ದುಪಂತೆ ಧಾ
 ತ್ರೀಶನಳಂಗೆ ಕರ್ಮವಶದಿಂ ಕಲಿ ಪೊರ್ದಿತು ಪಾರ್ದು ಕಾಲವಂ
 ||೪೯೮||

ವ|| ಅಂತು ಪೊರ್ದೆ,

ಸುಧೆ ಪುಳವಂತೆ ಕಲ್ಪತರು ದುರ್ಗಾಣವಂ ತಳೆದಂತೆ ಮಾನಿ ದುಃ
 ಖದ ಮರುಳೊಂದಿದಂತೆ ನವಪುಷ್ಪಲತಾಂಕುರಮುಗ್ರಕೀಟನ |
 ನ್ನಿಧಿವಡೆದಂತೆ ಭೋಗಿ ತನುಕುಪ್ಪವನರ್ಜಿಸಿದಂತಿರಾಯ್ತು ನೈ
 ಪಧನೃಪನಂತರಂಗಬಹಿರಂಗಗುಣಂ ಕಲಿ ಪೊರ್ದಲಾಕ್ಷಣಂ ||೪೯೯||

ವ್ಯಸನಕ್ಕು ದ್ವಾಮಕಕ್ಕ ಕ್ರಮಪದವಿಗೆ ದುರ್ನೀತಿಗನ್ಯಾಯಕಾರ್ಯ
 ಸ್ತನರಕ್ಕು ಚಾರಭಂಗಕ್ಕ ನವರತಮಸತ್ಯಕ್ಕ ಹೋರಾತ್ರ ನಿದ್ರಾ |
 ಲಸಚಿತ್ತಕ್ಕಾಪಗಂ ತನ್ನಳನ್ನಪತಿ ಮನಂದಪ್ಪವೊಲ್ ಮಾಡಿದಂ ಸಾ
 ಹಸದಿಂ ಸೂಕ್ಷ್ಮಸ್ವರೂಪಿಂ ಕಲಿ ಕಲಿಲಗುಣಾನೇಕವಂ ಲೋಕವಂಜಲ್
 ||೫೦೦||

ಸಲೆ ರೋಗಿ ರೋಗದಿಚ್ಛೆಗೆ
 ಪಲವುಪದಾರ್ಥಂಗಳಂ ಕರಂ ಬಯಸುವವೊಲ್ |
 ಕಲಿ ಬಂದು ಪೊರ್ದೆ ದುರ್ಗುಣ
 ದೊಲಪಾದುದು ನಳನೃಪಗೆ ದಿವಸಕ್ರಮದಿಂ ||೫೦೧||

ಖ್ಯಾತಿಗೆ ರಾಜನೀತಿ ಪೆನರ್ವೆತ್ತಿತಿಹಾಸಪುರಾಣ[ಶಾಸ್ತ್ರ] ಸಂ
 ಗೀತಕಥಾಪ್ರಸಂಗವದು ಮಾಣ್ಡು ನಿತಾಂತವಸಭ್ಯಸಂಗದಿಂ |
 ದ್ಯೂತವಿನೋದವನ್ನಿರಗುಣಂ ಪರಿಹಾಸವಚಃಪ್ರವೃತ್ತಿ ದು
 ರ್ನೀತಿ ದುರಾಗ್ರಹಂ ಹೃದಯದೊಳ್ ನೆಲಸಿತ್ತು ನಳಕ್ಷಿತಿಶನಾ ||೫೦೨||

ನಳನ್ಯಪತಿಯ ದಾಯಾದಂ
 ಸಲೆ ಬಡವಟ್ಟಪ್ಪನಲ್ಲ ಪುಷ್ಪರನೆಂಬಂ ।
 ಕಲಿಯವನಂ ಪ್ರೀತಿಸಿದಂ
 ಗೆಲಕ್ಕದ್ಯೂತಕೇಳಿಗಕ್ಷಾಕೃತಿಯಿಂ ||೫೦೩||

ಆತಂ ಬಂದುರ್ವಿಪನಂ
 ದ್ಯೂತಪಿನೋದಕ್ಕೆ ಕರೆಯಲಾಡಲ್ ಬಗೆದಂ ।
 ದಾತುರೆ
 ನಕ್ಷವಂಪಿಡಿಯೆಂದಂ ||೫೦೪||

ಕಾರೋಚಿತಕಿತವರನನ್ಯ
 ತಾಲಯರಂ ಪೊರೆಗೆ ಕರೆದು ಪಣಬಂದವನೊ ।
 ಲ್ಲಾಳೋಚಿಸಿ ಡಾಳಿಸಿದಂ
 ಸೋಲಕ್ಕ ದ್ವಕ್ಷಯುಗಳವಂ ನಳಭೂಪಂ ||೫೦೫||

ಬೇಡಿದ ದಾಯಂ ಬೀಬಲ್
 ಪೂಡಿದ ಪಲಗೆಗಳನೆಲ್ಲವಂ ಪುಷ್ಪರನೊ ।
 ಲ್ಲಾಡಿ ಗೆಲಲ್ ಸೋಲಂ ಕಡು
 ಗಾಡಲ್ ನಳನ್ಯಪತಿಯೊಡ್ಡಿದಂ ಘನಧನಮಂ ||೫೦೬||

ಹಲಪೊಡ್ಡವನೊಡ್ಡಿಯವಂ
 ಕಲಿವಶದಿಂ ಸೋಲ್ತು ಕೋಪಿ ನಳಭೂಪಾಲಂ ।
 ತಲೆದುಹಿಸುತ್ತಿಹಿಹಲ್ಲದೆ (?)
 ಛಲದಿಂ ಮತ್ತಾಡಿಯಾಡಿ ಸೋಲ್ತು ದ್ವಂ ||೫೦೭||

ದಮಯಂತಿ ಬೇಡಬೇಡನೆ
 ಸಮಸ್ತಭಂಡಾರವಂ ಗಜಾಶ್ವ[.]ಳೆಯಂ ।
 ನಿಮಿಷದೊಳಾಗಳ್ ಸೋಲ್ತಂ
 ಕುಮತಿನಳಂ ಕಲಿಯ ಮಹಿಮೆಯೇಂ ಕೇವಳಮೇ||೫೦೮||

ದಮಯಂತಿಕಾಂತೆಯಿರ್ಬರ್
 ಕುಮಾರರಂ ಕುಂಡಿನಕ್ಕೆ ಕಳುಪಿದಳವರಂ ।
 ರಮಣನ ಜೂಜಿನ ಭಯದಿಂ
 ರಮಣಿಯರೊಳ್ ಬುದ್ಧಿ ನಾಲ್ಕು ಮಡಿಯಪ್ಪದಹಿಂ ||

ನೋಲಲೊಡನೊಡನೆ ಕೋಪ
ಜ್ವಾಲೆ ಕರಂ ಹೆರ್ಚೆಯೊಡ್ಡಿದಂ ಘನತರಕೋ |
ಶಾಲಯದ ರತ್ನ ಖಚಿತಮು
ಹಾಲಂಕಾರಂಗಳಂ ಧರಿತ್ರೀನಾಥಂ ||೫೧೦||

ತನಗುಳ್ಳ ರಾಜ್ಯಮಂ ಸಚಿ
ವನಿಕಾಯಂ ಬೆರನು ಸೋಲ್ಪು ಬೆಳಗಾಗೆ ನಳಂ |
ಕುನತಿದವಪುಷ್ಪ ರಂ ಭೋಂ
ಕನೆ ಪೋಗು ಮದೀಯರಾಜ್ಯದಿಂದಂದನವಂ ||೫೧೧||

ಗುಣ ದಮಯಂತಿಯೊರ್ವಳುಟಿಯಲ್ ನವರತ್ನ ಸುವರ್ಣವಾಜಿವಾ
ರಣನಿಜದಾಸಿದಾನಧನರಾಜ್ಯಕುಲಾಗತಮಂತ್ರವರ್ಗಮಂ |
ಗಣನದೆ ಸೋಲ್ಪು ಕಾಂತನಹಿತಂ ನಳಭೂಪತಿ ಬೇಗ ತನ್ನ ಪ
ಟ್ಟಣವನಗಲ್ಪರಣ್ಯಪಥದೊಳ್ ನಡೆಗೊಂಡನತೀವ ಪೇದದಿಂ ||೫೧೨||

ನಾನಾಗುಲ್ಮಲತಾಂಘ್ರಿಪಪ್ರಕರದಿಂ ತೀವಿದ್ ದುಶ್ಯಾಪದ
ಧ್ವಾನಾಭಿಳಮನೇನುಮಂ ಬಗೆಯದಾತ್ಮಸ್ತ್ರಿಯುತಂ ಭೃತ್ಯನಂ |
ತಾನಾಭಾವದಿನೊರ್ವನೇ ಹೃದಯಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಮುಬ್ಬುತ್ರಿರಲ್
ಭೂನಾಥಂ ನಡೆದಂ ಸಮಂತು ನೆಲಸಲ್ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತಿ ಕಾಂತಾರದೊಳ್
||೫೧೩||

ಒದವಿದ ಪುಂಡರಿಕತತಿಯಿಂ ಪೊಸಪೂಗೊಳನಂ ಹರಿಪ್ರಮೋ
ದದಿನಮ್ಮತಾಬ್ಧಿಯಂ ಮೆಹಿವ ಬುಕ್ಷವಿಳಾಸದಿನಂತರಿಕ್ಷಮಂ |
ತ್ರಿದಶಸಮಾಜವಂ ವಿಮಳಕೌಶಿಕನಂಗದಿನೆಯ್ದೆ ಪೋಲ್ಪು ಪೆ
ರ್ಚಿದ ವಿವಿನಾಂತವಂ ನಳನ್ಯಪಂ ನಡೆದಂ ದಮಯಂತಿಸಂಯುತಂ ||

ಅಡವಿಯೆ ರಾಜ್ಯಮೊಳ್ಳೆನೆವ ಮಂತ್ರಿ ಮನಂ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಸಂಕುಳಂ
ಪಡೆ ಧನಕೋಶವಸ್ಥಲಿತಧೈರ್ಯಗುಣಂ ದಮಯಂತಿ ಕೂರ್ಪನಂ |
ಗಡವೆಡೆಗೊಳ್ಳೆ ಕೋಂಟೆ ಭುಜವಿಕ್ರಮದಾಯತಿ ಭಾವಿಸಲ್ಕೆ ತ
ನ್ನೊಡೆತನವಂಗವೇಲೊಡವರಲ್ ನಡೆದಂ ವನದೊಳ್ ನಳೋರ್ವಿಪಂ
||೫೧೪||

ಕಡುವಿಸಿಲಟ್ಟೆ ಮೆಯ್ಯೆಡೆದು ನುಯ್ಯುತ ಕಂಡ ನೆಲೆಗೆ ನಾರ್ವ ನೀ
ರಡನೆ ಬಬಲ್ಪು ಕಂಡುದಕವಂ ಮೊಗೆದೀಡುವ ಕಲ್ಲೊತ್ತಲೋ |
ರಡಿಗಡಿಗೊಮ್ಮೆ ನಿಲ್ವ ಪನಿವುರ್ವಿಸಲಿಕ್ಕೆಲದಲ್ಲ ಕಂಡ ಕಂ
ಡೆಡೆಯ ಫಲಂಗಳಂ ಬಯಸುವುಜ್ಜುಗವಾದುದು ರಾಜಪುತ್ರಿಯೊಳ್ ||

ದಾರಿಯ ಧೂರ್ತರಂತೆ ಸೆಳಗಂ ವಿಡಿಯರ್ ಗಿಡು ನಿತ್ಯಮಾರ್ಗವಂ
ಬಾರಿಸುವಂತೆ ಕಂಟಕವಗುರ್ವಿಸಲೊಪ್ಪುವ ದಾನದಾನಿಯಂ |
ತೋರಡಿಗೊಮ್ಮೆ ಪಾದತಳವಂ ಬಡದೊತ್ತೆ ಪರಲ್ಗುಳುಗ್ರಕಾಂ
ತಾರದೊಳೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನಳವಟ್ಟೆಡೆಯಂ ದಮಯಂತಿ ಮೆಟ್ಟಿದಳ||

ಸುಕೃತವನೊಂದಿ ಕೀರ್ತಿ ಶುಭಶಿಲವನೊಂದಿ ಸುನೀತಿಯಾಗಮ
ಪ್ರಕರವನೊಂದಿ ಮಂತ್ರವತಿಯಾವನಡೇಬ್ಬೆಯನೊಂದಿ ಲಜ್ಜೆ ವಾ |
ಜ್ಞಕರವನೊಂದಿ ಭಾವಕ^೧ವಿಸ್ತೃಷ್ಣ ಕರಂ ನಡೆವಂದದಿಂ ನಿಜಾ
ಭಿಕನೊಡಗೂಡಿ ಕೂರ್ತು ನಡೆದಳ ದಮಯಂತಿ ವಿಶೇಷಭಕ್ತಿಯಿಂ
||೫೦೮||

ಆತಪತಾಪವಂ ಸತತದೂರಪಥಶ್ರಮವಂ ತೃಷಾಕ್ಷುಧಾ
ಭೀತಿಯನಾಪ್ತಬಂಧುವಿರಹವ್ಯಥೆಯಂ ಬಗೆಗೊಳ್ಳ^೨ದಾ^೩ರ್ಜಿತ |
ಪ್ರೀತಿಯನಾತ್ಮವಲ್ಲಭನ ಪಿಂದನೆ ಬಂದಳನೊನಯಾವನ
ಖ್ಯಾತೆ[ಯರಣ್ಯದೊಳಸತಿಗೆ] ಕೇವಳಮೇ ಪತಿಭಕ್ತಭಾವಿಕಂ ||೫೦೯||

ಭೀಕರಪುಂಡರೀಕವನವಾರಣಸೈರಿಭಸೂಕರೋಗ್ರಭ
ಲ್ಲೂಕವೃಕಾದಿದುಷ್ಟಮೃಗಸಂಕುಳದಿಂ ಜರ^೪ಜಂ^೫ತುಸಾರನಾ(?) |
ಘೂಕಮಯೂರ ಪೃಥ್ವಿನಟಟಿಭಸಂತತಿಯಿಂ ಜರದ್ವೈಮಾ
ನೀಕದಿನದ್ಭುತಂ ಪುದಿದರಣ್ಯವನೆಯ್ದಿದನುರ್ವರಾಧಿಪಂ ||೫೧೦||

ಕಕ್ಕರವಂಚೆ ಕೊಂಚೆ ಗಿಳಿ ನೋಗೇನವಿರ್ ಕಿಱುವಕ್ಕಿ ಕೊಕ್ಕುವ
ಬ್ಬಕ್ಕಿ ಚಕೋರಿ ಗಾಜು ಹಸುಬಂ ಹೊಳಿನಾಂದೆ ಪಸುರ್ತ ಪಾರಿವಂ |
ಕುಕ್ಕುಟನಕ್ಕಜಂ ಹರಡೆ ಹೋದಗೆ ಚಾದಗೆ ಹಂಗೆನಿಟ್ಟೆ ಬಿ
ಳ್ಳಕ್ಕಿಗಳಿಂ ಮನಂಗೆೊಳಪರಣ್ಯವನೆಯ್ದಿದನಾ ನೃಪಾಳಕಂ ||೫೧೧||

ಯುಗನಾಮಂ ನರನಾಮಮಂಗಳವನಾಮಂ ಭೂಮಿನಾಮಂ ಮಹೋ
ರಗನಾಮಂ ಪರಮೇಷ್ಟಿನಾಮಮಿಷುನಾಮಂ ಶಕ್ರನಾಮಂ ಲನ |
ನೈಗನಾಮಂ ವಿಧುನಾಮವಬ್ಬನಿಲಯಾನಾಮಂ ಸುಧಾನಾಮವಾ
ವಗಮೊಪ್ಪಿಪ್ಪ ಕುಜಂಗಳಿಂದೆ ಸತತಂ ಚೆಲ್ವಾಯ್ತು ತತ್ತ್ವಾನನಂ ||೫೧೨||

ವ || ಆ ಸಮಯದೊಳ,

ಬಿನಿಲುಬೆರ್ದುರ್ ಸುಡರ್ ಬಬಲೈ ಬಳೆಯರ್ ನೀರಡೈ ಕಯ್ಯಿಲೈ ನಾ
ಲೈಸೆಗಳ್ ತತ್ತರಿಸರ್ ಮುಖೇಂದು ಕೊಡಗಲ್ ಸತ್ತಂ ಸಡಿಲ್ದಂಫ್ರವಿ |

ನೈನನಂ ಕುಂದಲಗುರ್ವಿಸರ್ ಶ್ರಮಜಲಂ ಸುಯ್ ಸುಯ್ಯನಟ್ಟಲ್ ಕರಂ
ಪನಿವಾದತ್ತವನೀತ್ಪರಂಗಳನಿದಂ ಸಾರಾಮಿಷಾಹಾರವಂ ||೫೨೩||

ಮಂಡಲನಿ ಮುಂದಿರಲ್ ಪಲ
ವಂಡಲ ವಿವನಾರ್ತು ಪಿಡಿ¹ವು¹ಪಾಯವನೊಂದಂ |
ಕಂಡೆನುತ್ತುವನೀತಂ
ಗಂಡುಡಿಗೆಯ ಸಣ್ಣ ನೀರೆಯಂ ಮಿಗೆ ತಳೆದಂ ||೫೨೪||

ಸತಿಯುಟ್ಟಿದ್ವಂಬರವಂ
ಪತಿಯರ್ಥವನುಟ್ಟು ತನ್ನ ನೀರೆಯ ಬರೆಯಂ |
ಪತಗನಿವಹಕ್ಕೆ ಬೀಸಲ್
ಪತ್ರಗಳ್ ಪಾಪುಪೋದುವಂಬರಸಹಿತಂ ||೫೨೫||

ಅಡಿಯಿಡದೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ
² ಕುಡುಕು²ಗೊಳುತ್ತಿ ಪ್ಪ ಪಕ್ಕಿವಿಂದಂ ಪಿಡಿವಂ |
ತುಡುವಂಬರವಂ ಮುಸುಕಲ್
ತಡೆಯದೆ ಪಾಪುದವು ನೀರೆನಹಿತಂಬರದೊಳ್ ||೫೨೬||

ಆ ಪಿಡಿದನಾ ಪಿಡಿದನೆಂ
ದೋಪಳ್ ನೋಡಲ್ ಕೆರಳ್ಳು ಕಿಪುದಂತರವಂ |
ಭೂಪತಿ ಪರಿದು ಬಬಲ್ವನು
ತಾಪಂ ತನಿವೆರ್ಚೆ ಮೆಲ್ಲನೀಕ್ಷಿಸುತಿದ್ವಂ ||೫೨೭||

ಅಂಬರತಟಕ್ಕೆ ಬಗಕುಲ
ವಂಬರವಂ ಕೊಂಡು ಪಾಪಿಲೀಕ್ಷಿಸುತಿದ್ವಂ |
ಕಂಬುಗ್ರೀವಂ ನೋಯಲ್
ಕಂಬು ಗ್ರೀಷ್ಣಕ್ಕೆ ಸುಗಿವಪೋಲ್ ನೈಪತಿಳಕಂ ||೫೨೮||

ದ್ವಿಜನಿಕರಂ ಧೌತವನ
ಕೃಜದಿಂ ಮೇಲ್ವಿಡಿದು ಪೋಪ ತೆಪದಿಂದಾಗಳ್ |
ದ್ವಿಜನಿಕರಂ ಧೌತವನ
ಕೃಜದಿಂ ಮೇಲ್ವಿಡಿದುಪೋದುದೀಕ್ಷಿಸೆ ಭೂಪಂ ||೫೨೯||

ನಯದಂಬರಂ ಪತಂಗಾ
ಶ್ರಯವಲ್ಲದೆ ಪಾರ್ಥಿವರ್ಗದೊಂ ಬಾಡೆ ನೈಪಾ |

ನ್ವಯ ನೀನಱಿಯದುದೆಯನು
ತ್ತ ಯಥಾಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಪೋದುದಂಡಜಪಂಡಂ ||೫೩೦||

ಇರ್ವಗೊಂದಂಬರವಾ
ಯ್ತುರ್ವ ರೆಗಧಿನಾಥನಾಗಿಯುಂ ಕಲ ಪೊರ್ದಲ್ |
ನರ್ವಜ್ಜ ನಾದೊಡಂ ಸುತಿ
ಖರ್ವತೆಯಂ ಪಡೆವನುತಿದರೇಂ ದೊರೆ ಧರೆಯೊಳ್
||೫೩೧||

ವ|| ಅಂತು ಪಕ್ಕಿಗಳ್ ಪೋಗೇ,

ವಿಲಸತ್ತೊಮ್ಮಲಕಂದಮೂಲಫಲವಂ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಮೆಲ್ಲು ಪ
ಲ್ವಲಪಾನೀಯವನೀಂಟಿ ಪೆರ್ಚಿದ ತೃಷಾಕ್ಷುತ್ವೀಡೆಯಂ ನೂಂಕಿ ಭೂ |
ಜ ಲತಾಚ್ಚಾಯೆಯ ತಂಪಿನೊಳ್ ನಿಮಿಷಮಿರ್ಪ ನ್ನಂ ಜಗನ್ನೇತ್ರಮಂ
ಡಲವಸ್ತಾಚಲಮಾರ್ಗದೊಳ್ ನಡೆಗೊಳಲ್ ಚೆಲ್ವಾಯ್ತು ಸಂಧ್ಯಾಗಮಂ
||೫೩೨||

ಪಡೆಯಂಬರವಂ ಬಿಟ್ಟು
ಜ್ವಲನೊತ್ತಾಂಬರವನುಡುವೆನಪರಾಬ್ಧಿಯ ನಿ |
ಮೌಲಜಲದಿಂ ಮಿಂದೆಂಬವೊ
ಲೆದಿದಂ ಕಮಲಪ್ರಿಯಂ ಪ್ರತಿಚ್ಯಂಬುಧಿಯೊಳ್ ||೫೩೩||

ಪೊಸಬದ್ಯೋತಂ ನಿಕುಂಜದ್ರುಮವಿತತೆಯೊಳಂಬಾಗೆ ಕಾಂತಾರವಂ ಶೋ
ಭಿಸೆ ಕಾಷ್ಠಜ್ಯೋತಿಗಳ್ ಜಂಬುಕಘನರವಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪೆರ್ಚಲ್ಕುಳೂಕ |
ಪ್ರಸರಂ ಕೂಗಿಟ್ಟು ಪಾಡಲ್ ತಿಮಿರಪಟಲಮುರ್ವಲ್ ಜಗನ್ನೇತ್ರನಿದ್ರಾ
ವಸಥಂ ತದ್ರಾತ್ರ ಕಯ್ಯಕ್ಕಿರೆ ನೃಪವರನೊಂದಿಕ್ಕೆ ದಾಣಕ್ಕೆ ಸಾರ್ದಂ
||೫೩೪||

ವ|| ಅದೆಂತೆನೆ,

ಕಟ್ಟೆ ಕಲಲ್ದು ಭತ್ತಿಯರೆಬಿದುರ್ [. . .] ನೆಡಿಲ್ದುದಿದರ್ ಜಂ
ಬಿಟ್ಟಗೆ ಕಂಬವೊರ್ಗುಡಿಸಿ ನೆಟ್ಟನೆ ಬಿದರ್ಪುದೀಗಳೀಗಳೇ |
ಗೆಟ್ಟ[ರು]ಮಿಲ್ಲರರ್ ಪಧಿಕರೆಂಬ ಪುರಾತನದೇವತಾಲಯಂ
ತೊಟ್ಟನೆ ಮುಂದೆ ದಿಟ್ಟಗೆನೆದಿದುರ್ದು ನೈಷಧಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾ ||೫೩೫||

ಆ ದೇವಾಲಯದೊಳ್ ಸತಿ
ಕಾದಲನ ನಿಮಿದರ್ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಬಬಲ್ದ |
ತ್ಯಾದರದಿಂ ಕಣ್ಣಿಯ್ದಳ್
[ಸಾಧ್ವಿಯ] ನೊಂದದ್ವಪೇದಮೇಂ ಕೇವಳಮೇ ||೫೩೬||

ವ|| ಅಂತು ದಮಯಂತಿ ನಿದ್ರೆಯಿನಿರೆ,

ನಟ್ಟಿರುಳೆದೊರ್ವ [ನೆ]ಮು
ನ್ನಟ್ಟುದನೆರ¹ಡಾ¹ಗಿ ಕೊಯ್ದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಸತಿಗೊಂ |
ದಿಟ್ಟಗೆಯಂ ತಲೆಗಿಂದೆನೆ
ಕೊಟ್ಟಡವಿಯೊಳವನಿಪಾಲನೊರ್ವನೆ ತಳದಂ ||೫೩೭||

ವ|| ಅಂತು ತಳದಂ,

ಪೋಗಿ ಮರಳ್ಳ ನಿಂದು ಬಿಸುಸುಯ್ಯ ಮಗುಡ್ಡೆಡೆಯಾಡಿಯಾಡಿ ಕಾಂ
ತಾಗುಣಜಾಳವಂ ನೆನೆವ ಯಾತ್ರಗೆ ಪತ್ತಡಿಯಿಟ್ಟು ಕೂರ್ತು ಮ |
ತ್ತಾಗಳೆ ಬಂದು ನಾರಿಯ ಮುಖಾಬ್ಬವನೀಕ್ಷಿಪ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಬೆಂ
ಡಾಗಿ ನಿತಾಂತವಿಹ್ವಳತೆಯಂ ತಳೆದಿದರ್ನಿಳಾಧಿನಾಯಕಂ ||೫೩೮||

ಮಾನಿನಿಯಾಸೆಯಂ ತೊಡೆದು ಪೊರುಪಮಂ ಮಹಿದುಗ್ರಭೀಕರ
ಧ್ವಾನದನೇಕದುಷ್ಟಮೃಗಬಾಧೆಗೆ ಬೆರ್ಚದೆ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯೊಳ್ |
ಮೋನದೊಳುರ್ವರಾಧಿಪತಿಯೊರ್ವನೆ ಕಾನನಮಾರ್ಗದೊಳ್ ಮನೋ
ಗ್ಲಾನಿಯನೆಯ್ದು ಪೋದನೆಡೆಗೆಯ್ಯದೆ ನಿಲ್ಲದೆ ಮುಂಬಗಲ್ಪರಂ ||೫೩೯||

ಕಾಂತಾರಾಗಮನುಡಿದತಿ
ಕಾಂತಾರಾಗದೊಳೆ ನಡೆದು ನಗಪತಿ ಸತತಂ |
ಶಾಂತಮನಂ ನೈಷಧದೇ
ಶಾಂತಮನಂದೆಯ್ದಲೆಂದು ತಡೆಯದೆ ನಡೆದಂ ||೫೪೦||

ವ|| ಇತ್ತಲ್ ಕಿಡಿದು ಬೇಗದೊಳ್ ದಮಯಂತಿಯ ನಿದ್ರೆ ತಿಳಿಯೆ,

ಒದವಿದನಿದ್ರೆಯೋಸರಿಸೆ ತನ್ನಧಿನಾಥನನಾರ್ತು ನೋಡಿ ಕಾ
ಣದೆ ಬಿಸುಸುಯ್ದು ಮೆಯ್ಯಡಿದು ಸೈವೆಳಿಗಾಗಿ ಶರಾರುಭೀತಿಯಿಂ |
ಪದವಿಡಲಂಜಿ ಪಾಡಟಿದು ಪೋದಪೆನ್ನೆಲ್ಲಗೆಲೆ ವಿಧಾತ್ರ ಮ
ನ್ಮದವಿನಿತಾಯ್ತನುತ್ತೊಳಿಲ ಬಾಯೆಡೆದಳ್ ದಮಯಂತಿ ಚಿಂತೆಯಿಂ
||೫೪೧||

ಭೂಪತಿಯೆನ್ನೊಳ್ಳಲ್ಲದಪರಾಧವನುಕ್ಕೆ ವದಿಂ ನಿಜೇಚ್ಛೆಗಾ
ರೋಪಿಸಿ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯೊಳರಣ್ಯದೊಳೊರ್ವಳನೀ ಪ್ರಕಾರದಿಂ |
ಶ್ವಾಪದರಾಜಿಗೊಪ್ಪಿಸಿಯದೆಲ್ಲಗೆ ಪೋದ[ನೊಯೆ]ಂದು ಚಿತ್ತಸಂ
ತಾಪವಿಪಾದದಿಂದಬಲೆ ಚಿಂತಿಸುತಿದರ್ಳತಿಪ್ರಲಾಪದಿಂ ||೫೪೨||

ಪತಿಯಂ ಕಾಣದೆ ಕಾಂತೆ ಹಂಬಲಿಸಿದಳ್ ಬೆಂಬಿದರ್ಳತ್ಯಂತದುಃ
ಖಿತೆಯಾದಳ್ ಮತಿಗುಂದಿದಳ್ ಕ[ರ]ಗಿದಳ್ ಬಾಯಾಪಿದಳ್ ಕಾಪಿದಳ್ |

ಧೃತಿಗೆಟ್ಟಳೆ ಮರವಿಟ್ಟಳೆಯ್ತೆ ನೆಡೆದಳೆ ನುಯ್ದಳೆ ನುರುಳ್ಳಳೆ ಭಯಾ
ನ್ವಿತೆಯಾದಳೆ ಬಡವಾದಳತ್ರಜಲದಿಂದೋಲಾಡಿದಳೆ ಬಾಡಿದಳೆ ||೫೪೩||

ವಲ್ಲಭ ನಿನಗೇಗೆಯ್ತೆಂ
ಹೊಲ್ಲಮೆಯಂ ನಿಧೈಗೆಯ್ತೆ ಘೋರಾಟವಿಯೋಳ್ |
ಭಲ್ಲವ್ಯಾಘ್ರಕ್ಕೊಪ್ಪಿಸಿ
ಕಲ್ಲೆ ದೊಡ್ಡೆಯಂ ತನ್ನನುಟಿದು ಪೋಪುದು ಗುಣವೇ ||೫೪೪||

ಕ್ಷತಿಯೇ ವಾಸವಲಕ್ಷ್ಮಿಯೇ ಗಗನವೇ ದಾವಾಗ್ನಿಯೇ ದಿಗ್ವಿಧೂ
ತತಿಯೇ ಮಂದಸಮೀರನೇ ಮದನನೇ ಭೂಪಾಳಿಯೇ ಶೈಲವೇ |
ಲತೆಯೇ ಪಲ್ಲವಪಂಕ್ತಿಯೇ ಕುಸುಮವೇ ನಾನಾಮೃಗಶ್ರೇಣಿಯೇ
ಪತಿಯಂ ತೋಱುನಿಮೆಂದು ನುಂದರಿ ಕರಂ ಬೆಂಬಿದು ಬಾಯಾಱಿದಳೆ
||೫೪೫||

ಜನಿನಿದೇನೇಕೆ ನಾರಿವೆನರಾಯ್ತೆ ನಗೇಕೆ ನೆಗಟ್ಟಿದೇಕೆ ಯೌ
ವನವವನೀತನಂ ಬಯಸಲೇಕೆ ಪುನಂ ಕಳಹಂಸೆಯಿಬ್ಬರಂ |
ನೆನೆದೊಡಗೂಡಲೇಕಕಟ ಸೋಲಲದೇಕೆ ಸಮಸ್ತರಾಜ್ಯವಂ
ವನದೊಳಧೀತನೆನ್ನನುಟಿದೇಕೆಯಗಲ್ಪದನೆನ್ನ ದುಷ್ಕೃತಂ ||೫೪೬||

ನುದತೀಜನನಂ ಪ್ರಾರ
ಬ್ಬದಿನಾದೊಡವೇಂ ವಿಧಾತ್ರನೆನಗೊಬ್ಬಳ್ಳಂ |
ಮುದದಿಂ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಪುರಣ
ಪ್ರದನೆನಿಸಿದೊಡೀಯವಸ್ಥೆಗೊಳಗಾದಪೆನೇ ||೫೪೭||

ದುಷ್ಟಮೃಗನಮಿತಿ ನೋಡಲ
ವಪ್ಪಂಭಿನಿ ಮಚ್ಛರೀರಮಾಂಸಾಶನದಿಂ |
ತುಪ್ಪಿಯನೆಯ್ದುಪ್ಪದೊಡೊಳ್ಳ⁴
ಭೀಷ್ಠಂ ಮೆಯ್ದೊಡೀವೇಕೆ ಭಲ್ಲವ್ಯಾಘ್ರಂ ||೫೪೮||

ನೆನೆದಾಗಳೆ ಜೀವಂ ಭೋಂ
ಕೆನೆ ಪೋಪಂತೊಂದುವರವನನುನಯದಿಂ ಕಾ |
ಲನೊಳಂದು ಬೇಡದಾಂ ಕೆ
ಮೃನೆ ಕಳಿವಿದೇನೇಕೆ ಮುಡಿದು ಯೌವನಮದದಿಂ ||೫೪೯||

ನಲ್ಲರ ಕೂರ್ಮ ಜೀವನಮೃತಂ ಮಣಿಭೂಷಣವಿಷ್ಣುಸಂಪದಂ
 ನಲ್ಲರಗಲೈ ದಳ್ಳುರಿ ಸಿಡಿಲ್ ಗರಳಂ ಮರಣಂ ದಿಟಕ್ಕೆ ತಾ |
 ನಲ್ಲದೆ ತಂದೆಗಿರ್ತೆನನೆನ್ನ ಸುಖಾಸುಖದಲ್ಲ ಬಾಡೈಯಿ
 ನ್ನಲ್ಲಯದೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ಪಲಂಬಿದಳಂಗನೆ ತದ್ವನಾಂತದೊಳ್ ||೫೫೦||

ಸಮುಚಿತಯಾನಮಂ ನಯಮನೀಕ್ಷಣಮಂ ಮೃದುಳತ್ವಮಂ ಮಹ
 ತ್ಯಮನೆಡೆಯಾಟದಿಂ ಭುಜದಿನಕ್ಷಿಗಳಿಂದಧರೋಷ್ಯದಿಂ ಕುಚಾ |
 ಗ್ರಿಮದಿನದಿವಿ ಗೆಲ್ಲ ಪಗೆಯಂ ವನಹಸ್ತಿಲಸಲ್ಲತಾಮೃಗ
 ದ್ರುಮಗಿರಿಸಂಕುಳಂ ಸೆಪೆಯೊಳಿಟ್ಟ ಪೊಲರ್ದಳತೀಪಪೀದದಿಂ ||೫೫೧||

ಬಾಲೆಯ [ತನ್ನ] ನಂಬಿದವಳಂ ಬಲಹೀನೆಯನೀಯರಣ್ಯಘೋ
 ರಾಲಯದಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಪೆಟಿಪಿಂಗುವ ನಿಃಕೃಪೆಯೆಂತು ಮೇದಿನೀ |
 ಪಾಲನೊಳಾಯ್ತೊ ಸದ್ಗುಣಗಣಂಗಳವಂತಿರಲೆನ್ನ ರಾದೊಡಂ
 ಕಾಲವತಂ ಸ್ವರೂಪನುಚರಿತ್ರದಯಾಸಿ ತಿಯೊರ್ವರಿಚ್ಛೆಯೇ ||೫೫೨||

ಎನ್ನ ನರಣ್ಯದೊಳ್ ಬಿಸುಟು ನಟ್ಟಿರುಳೆದುರ ಮಗುಳ್ಳ [ನೋ]ಪಣ
 ಕೈನ್ನಳ ಸಂಗವಂ ಬಯಸಿ ಪೋದನೊ ತತ್ಸತಿಯಾವಪುಣ್ಯಸಂ |
 ಪನ್ನೆಯೊ ವಲ್ಲಭಂ ತೊಲಗದಿರ್ಪವೊಲಾಂ ದ್ವಿಜದೇವಪೂಜೆಯಂ
 ಮುನ್ನೆಸಗಿತ್ತ ದಿಲ್ಲ ದೊರೆಕೊಂಬುದೆ ನೌಬ್ಯಸಮೃದ್ಧಿ ಚಿಂತೆಯಿಂ ||೫೫೩||

ಪ್ರಾಣಾಧಿನಾಥನೆಂಬುದು
 ಕಾಣಲ್ ಪುನಿಯಾಯ್ತು ನೃಪತಿ ನಿನ್ನೊಡನೆನ್ನೀ |
 ಪ್ರಾಣವನೊಯ್ಯದೆ ದುಷ್ಟ
 ಪ್ರಾಣಚಯಕ್ಕೆನ್ನ ನಿರಿಸಿ ಪೋಪುದು ಗುಣವೇ ||೫೫೪||

ವ|| ಅನಂತರಂ,

ನೀನೇ ಗತಿ ನೀನೇ ಗತಿ
 ನೀನೇ ಗತಿಯೆಂದು ತನ್ನ ಪತಿಯಂ ನೆನೆವು |
 ತ್ತಾ ನೀಳಕುಟಿಲಕುಂತಳೆ
 ಕಾನನದಿಂ ಮೆಲ್ಲನೊಂದು ದೆಸೆಗಡಿಯಿಟ್ಟಳ್ ||೫೫೫||

ವ|| ಅಂತು ಪೋಪಾಗಳ್,

ವನಮಧ್ಯದೊಳನುಪಮಯಾ
 ವನಮಧ್ಯಮನೋಹರಾಂಗಿಯಂ ಕಂಡಾಗಳ್ |

ವನಚರನೊರ್ವಂ ತತ್ತ್ವಾ
ವನಚರಣಕ್ಕೆ ಟಗಿ ದಳಪಲ್ಲುದ್ಯತನಾದಂ

||೫೫೬||

ಅತಿಶೀರ್ಣಶ್ಚ ಶ್ರು ಗುಂಜಾಭರಣವರುಣನೇತ್ರಂ ಧನುಃಪಾಣಿ ಮೇಘ
ದ್ಯುತಿವೇಹಂ ಮಾಂಸಗಂಧಾವಯವನಶನಿರೋಮಂ ಶಿಖಂಡೋತ್ತ
ಮಾಂಗಂ |

ನಿತದಂತಂ ಕರ್ಕಶೋಕ್ತಿಪ್ರಕುಪಿತಮುಖಸಂರಂಭವತ್ಯಂತರೌದ್ರಾ
ಕೃತಿ ಚಿತ್ತಾಭಿಳವಂ ಪುಟ್ಟಿಸಲಗತಟದಿಂ ಬಂದನೊರ್ವಂ ಪುಳಿಂದಂ

||೫೫೭||

ವ|| ಆಗಳ್,

ನಿನ್ನ ಪತಿಪ್ರತಾಚರಣಮಂ ಕಿಡಿಸಲ್ ಬಗೆದಂದವಂ ನಿತಾಂ
ತಂ ನವವಕ್ಷಿಗಾಕ್ಷಣದೊಳಾಹುತಿಯಾದಪನೆಂಬನುಗ್ರಹಂ |
ಮುನ್ನ ಮರೇಂದ್ರವಕ್ಷಿಯಮವಾರ್ಧಿಪರಿಂ ತನಗಾದ ಲಾಭವಂ
ತನ್ನಯ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಬಗೆದು ನೋಡಿದಳಾಕೆ ಕಿರಾತಧೂರ್ತನಂ ||೫೫೮||

ನಿನ್ನಯವಪ್ಪಿನಂ ¹ಖ¹ಳಪುಳಿಂದನ ನಿಂದ ಮಹತ್ಕಳೇವರಂ
ಭಸ್ಮಮಯಂ ದಲಾಗ್ರ [. .] ತಂನೇಕೆಂಡನುರಾಗವುರ್ಬಿ ಮಂ |
ದನ್ಮಿತವಕ್ತೃಪಂಕಜೆ ಬಚಿಕ್ಕಟವೀಪದದೊಳ್ ನಿಜಾಧಿನಾ
ಧನ್ಯರಣಪ್ರಜಾಬಲದಿನೊಂದೆಡೆಗಂಡು ತೆರಳ್ಳಳಾಕ್ಷಣಂ ||೫೫೯||

ನಾನಾದೇಶದ ಸೆಟ್ಟಿ²ಗುತ್ತರರೆಬರ್ ಭಾಸ್ವದ್ಬಲೀವರ್ಧನಂ
ತಾನಂ ತಾಳ್ವಿದ ವಸ್ತ್ರರತ್ನವಿಲಸತ್ಯಸ್ತೂರಿಕಪೂರಗಂ |
ಧಾನೀಕಂ ಬೆರಸೊಂದು ಸಿಂಧುತಟದೊಳ್ ಬಿಟ್ಟಿದುರ್ದಂ ಕಂಡು ಲ
ಜ್ಞಾನಮ್ರಾನನೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೊಲವಿಂ ಸಾರ್ದಳ್ ಮನೋವೇದ್ಯದಿಂ
||೫೬೦||

ವ|| ಆ ಸಮಯದೊಳ್,

ಕಾಲಂ ಕಾಡಾನೆಯಾದಂದದೊಳಿಭಪತಿಯೊಂದಲ್ಲಗೆಯ್ದು ನಾಲ್ಕುಂ
ಕಾಲಿಂ ಶುಂಡಾಗ್ರದಿಂ ದಂತದಿನರೆದು ಸಮಸ್ತಪ್ರಜಾಜಾಲವಂ ತ |
ತ್ಯೀಲಾಲಕ್ರಿಡೆಯಿಂದೀಡಿಹುದು ನಿಲಿಸಿ ತಾಟಿಲ್ಲಳಂ ಕಟ್ಟಿದೆತ್ತಂ
ತೂಲಂಬೊಲ್ ಪಾಟಿಲೂದಿತ್ತು ಬೆರಡಬಲಕ್ಕೋಡೆ ಬಲ್ಕಾಡೊಳಿದರ್
||೫೬೧||

ಈ ಪಾಪಿ ಬಂದ ಕತದಿಂ

ದಾಪತ್ಸಂಭವಿಸಿತಿಲ್ಲಗೆಂದರೆಬರ್ ನಾ |

ನಾಪರುಷವಾಕ್ಯದಿಂ ಜಡಿ

ದಾಪೂತ್ತೇ ನೂಂಕಿದರ್ ಸರೋಜಾನನೆಯಂ ||೫೬೦||

ಕಲ್ಲೆರ್ದೆಯಾಗಿ ಕಾಂತನ ವಿಯೋಗದ ಬೇಗೆಗೆ ಕಾನನಾಂತದೊಳ್
ನಿಲ್ಲದೆ ಬಂದೊಡ್ಡಿಲ್ಲಯದಹುಂ ಮಿಗಿಲಾದುದು ದುಃಖವಕ್ಕಟಿ |

ನ್ನೆಲ್ಲಗೆ ಪೋಪೆನೋ ವಿಧಿಯೆ ದೈವವಿಘಾತಿಯ ನಾರ್ತು ಮಾಣಿಸಲ್
ಬಲ್ಲವರಾರೆನುತ್ತಬಲೆ ಸೈವೆಳಗಾದಳತೀವ ಬೇದದಿಂ ||೫೬೧||

ವ|| ಅನಂತರಂ,

ಪೆರ್ಬಟ್ಟೆಯೊಂದಿರಲ್ಕುಂ

ದೊರ್ಬಳೆ ಪೋಗುತ್ತಿರಲೈ [ಕಂಡು] ಕೆಲಂಬರ್ |

ಪಾರ್ಬ ರೊಡವಂದರಿವಳತಿ

ದುರ್ಬಲೆ ಸಾರ್ಚುವೆವನಂತನಿಧಿಪಟ್ಟಣಮಂ ||೫೬೨||

ವ|| ಎಂದು ಪೋಗುತ್ತಿರೆ,

ಕಮಳಭವಾಂಡದಿಕ್ಕೆ ಯೆನಿಪಂದದೊಳೊಪ್ಪುವನೇಕಜಾತಿವ
ಣಮನೆಡೆಗೊಂಡು ಸರ್ವವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯಸಂಪದನಾರದಿಂದಮು |

ತ್ತಮವಿಭವಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಿ¹ನಿನೇಂ²ದು ಮನೋಹರವೀಧಿಯಿಂ ನೈಪೋ
ತ್ತಮಗೃಹದಿಂದನಂತನಿಧಿಪಟ್ಟಣವಿದುರ್ದದನೇಕಚಿತ್ರದಿಂ ||೫೬೩||

ಆ ನಗರಿಯಧಿಪನಖಳದ

ಯಾನಿಳಯನನಂತಶೇಖರಂ³ ತದ್ವಧು ಚಂ |

ದ್ರಾನನೆ ಗುಣನಿಧಿಯೆಂಬಳ್

ದಾನವಮರ್ದನನ ಸತಿಗೆ ನರಿದೊರೆಯಾದಳ್ ||೫೬೪||

ವ|| ಅಲ್ಲ,

ಸೈರಂಧ್ರಿಯೆಂಬ ಪೆಸರಿಂ

ವಾರಿಜಮುಖಿ ಭೀಮರಾಜಸುತೆಯಾ ಸ್ವಂಧಾ |

ವಾರವನೊಲವಿಂ ನಾರ್ದಳ್

ಪ್ರಾರಬ್ಧದ ಬಲೆಯನಟಿವಶೂರರುಮೊಳರೇ ||೫೬೫||

ಆಗಳ್ ಕರೆಸಿದಳತ್ಯನು

ರಾಗದೆ ಗುಣನಿಧಿ ನೈಪಾಗ್ರಮಹಿಷಿ ಮನೋಜ |

ಸ್ತ್ರೀಗೆಣಿ ಸತತಂ ನಾನಾ

ಭೋಗಿನಿ ಸೈರಂಧ್ರಿಯಂ ಪುರಂಧ್ರಿಯಾರಿಂದಂ ||೫೬೬||

¹ ನಿನೆಂ. ² ಶೈಲರಂ.

ಮಾನಿದ ನೀರೆ ನೀಳ್ಳು ಜೆಡೆಗುಟ್ಟಿದ ವೇಣಿ ವಿಹೀನಭೂಷಣಂ
 ಸೂನಿದ ಕುಂತಾಕಾಳಿ ಮಲಿ[ಮ]ನಕೋಮಲಮೂರ್ತಿ ಕಾಂತಚಂ |
 ತಾಸದನಾನನಂ ಸಕಲಭೋಗವಿವರ್ಜಿತಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ ನಾ
 ನಾಸಖಸಂಗದೂರವೆನಸುಂ ನೆಲಸಿದುರ್ದು ತಲ್ಲತಾಂಗಿಯೊಳ್ ||೫೬೯||

ವ|| ಅದಂ ಕಂಡು,

ಈ ಕಮನೀಯಶರೀರ
 ಕೈಕತಿಕಲ್ಪಪವನೇಕೆ(?) ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಾ |
 ನೀಕವನೀವೆಂ ಮತ್ಸೇ
 ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯದುಳ್ಳೊಡೀಗಲೆ ಸೈರಂದ್ರೀ ||೫೭೦||

ಈ ಪರಿಯೊಳಪೊಡಿರ್ಪೆಂ
 ವ್ಯಾಪಾರಂ ಗಂಧಕಾರನೀಶಂ ಮತ್ಸೇ(?) |
 ವಾಪಥವಿದು ಮಣವಸ್ತ್ರಂ
 ಸೋಪಾಧಿಕಮೊಲ್ಲೆ ನೇನುಮಂ ನೃಪಕಾಂತೇ ||೫೭೧||

ಅದನೇಗೆಯ್ದವನೀಶನ
 ಸುದತಿಯುಂ [.] ಬೆತ್ತು ಘಟ್ಟಿವಳ್ತಿಯನಾಮಾ |
 ಗದೊಳಿರಿಸಿ ಪುತ್ರಿಯೆಂಬಂ
 ದದಿನೊಲವಿಂ ಸಲಹುತಿರ್ಪಳನುದಿನವವಳಂ ||೫೭೨||

ಕಿಱುದುದಿನಮಿದುರ್ ತಿಳಿದಳ್
 ಕುಱುಪಂ ನೃಪಕಾಂತೆ ನೀಂ [ಮಗಳೆನಗೆ] ನಿನಗಾಂ |
 ಕಿಱಿಯಬ್ಬೆಯೆಂದು ಪೇೞ್
 ಟ್ಕುಱುಮಿಗೆ ಮಿಗಿಲಾಯ್ತನೂನನಿತ್ಯಸ್ನೇಹಂ ||೫೭೩||

ಅಕ್ಷದ್ಯೂತವನಾಡಿ ನೈಪಥನೃಪಂ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ ಸೋಲ್ತು ಬಿ
 ತ್ತಕ್ಷೋಭಂ ತನಿವೆರ್ಚಿ ಕಾಂತೆನಹಿತಂ ತದ್ವೇಶಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಸ |
 ನೃಪಕ್ಷಂ ತೀವದರಣ್ಯಮಾರ್ಗದಿನನೇಕಾಯಾಸದಿಂ ಪೋದನ
 ನೃಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕಿದು ನೈಜವೆಂದು ಪಲರಿಂ ಕೇಳ್ದಂ ವಿದರ್ಭೀಶ್ವರಂ ||೫೭೪||

ಭುವನದೊಳತಿಪೂಜ್ಯರೆನಿ
 ಸ್ವವನೀಶ್ವರಂ ಪಲಂಬರಂ ಕಳುಪಿದನೊ |

ಲ್ಪು ಪಿಚಾರಿನರ್ ನಳೋರ್ವಿ
ಧವನಂ ದಮಯಂತಿಯಂ ವಿಧರ್ಢ್ಯಪಾಲಂ ||೫೭೫||

ಪಲವೆಡೆಯಂ ಪೊಕ್ಕ ವನೀ
ತಿಲಕವೆನರ್ ಮೆಣವನಂತನಿಧಿಪಟ್ಟಣಮಂ |
ಪಲಬರ್ ಭೂಸುರರೊಲವಿಂ
ನಲೆ ಪೊಕ್ಕ ರ್ ಕಂಡರಲ್ಲ ಭೀಮಾತ್ಮಜೆಯಂ ||೫೭೬||

ವ|| ಅಂತು ಕಂಡು,

ದಮಯಂತಿಯರ್ ದುಃಖ
ಕ್ರಮಮಂ ಭೀಮಂಗೆ ಭೂಸುರರ್ ಹೇಟಲ್ ತ |
ದ್ರಮಣಿಯನಾಪ್ತರಿನುರ್ವಿ
ರಮಣಂ ಕರೆನಲ್ಗೆ ಬಂದಳನ್ನಿರಗತಿಯಿಂ ||೫೭೭||

ಪಾಡಟಿದು ಕೋಮಳಾಂಗಂ
ಬಾಡೆ ನಿಜಾವಯವದಮಳಮಣಿಭೂಷಣಮಂ |
ನೋಡುವಡೆದೋವಿನೋಲೆಯ(?)
ತೋಡುಟಿಯಲ್ ಪೊಕ್ಕಳಬಲೆ ಜನಕಾಲಯಮಂ ||೫೭೮||

ವ|| ಇತ್ತಲ್,

ವನದೊಳ್ ನಂಬಿಸಿ ನಿದ್ರೆಗೆಯ್ವಿ ಸತಿಯಂ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಂ ಸ್ನೇಹಬಂ
ಧನವಂ ಶೂಕವನಾದಿಯಂ ಬಗೆಯದುನ್ಮತ್ತಂ ಬೊಲುದ್ದೇಶದಿಂ |
ದನುತಾಪಂ ಕಡೆಗಣ್ಣಿ ವಿಹ್ವಳತೆಯಿಂ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತಿ ಮೆಯ್ಯೆರ್ಚಲೊ
ರ್ವನೆ ಪೋದಂ ನಳನನ್ಯದೇಶಪದವಂ ಸಾರುತ್ತಕಾಂತಾರದೊಳ್ ||೫೭೯||

ಕುಜಸಂದೋಹದಿನಂಧಕಾರವನಿತಂ ತೀರ್ವಿರ್ಪ ದುಶ್ಚಾಪದ
ಪ್ರಜಘೋರಧ್ವನಿಯಿಂ ನಿಕುಂಜನಿಕರಂ ತೀರ್ವಿರ್ಪ ನಾನಾಜರ |
ದ್ಭುಜಗಪ್ಪೋನ್ನಿಖಪೂತ್ಯತಂ ದೆನೆಗಳೊಳ್ ಪೆರ್ಚಿರ್ಪರಣ್ಯಾಂತವಂ
ರಜನೀಮಧ್ಯದೊಳೆಯ್ದಿದಂ ಹೃದಯದೊಂದುದ್ವೇಗದಿಂ ಭೂಭುಜಂ
||೫೮೦||

ತರತರದ ಪ್ರವಾಳಲತೆಯಿಂ ಕಡಲಂ ಘ[ನ]ಕೀಚಕಾಳಿಯಿಂ
ಕುರುಕುಲವಂ ರುಚಿಪ್ರಚುರಚಿತ್ರಶಿಖಂಡಿಯನೆಂತರಿಕ್ಷವಂ |
ಹರಿಬಲದಿಂದ ಪಾಂಡುಸುತರಂ ಕಮನೀಯಸಹಸ್ರನೇತ್ರದಿಂ
ಸುರಪನನೆಯ್ವಿ ಪೋಲ್ತಧಿಕಪಾವನಮಂ ಪಡೆದಿದುರ್ದಾ ವನಂ ||೫೮೧||

ಕಾಕಳಿಯ ವೇಣುನಾದಂ
ಗೋಕುಲನಂ ತೀವೆ ವಿಮಳನದ್ವೈಕ್ಷಚ್ಛಾ |
ಯಾಕೌತುಕದಿಂ ಕಾಂತಾ
ನೀಕದಿನದು ಗೋಪಮೂರ್ತಿಯಂ ಪ್ರಕಟಿಸುಗುಂ ||೫೮೨||

ವ|| ಅದಱೋಳ್,

ಬಲುತ್ತುಂ ನಿಡುಗಣ್ಣಿ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ ಮಿಗಲ್ ಕಾಂತಾರದೋಳ್ ಸಂತತಂ
ತೊಬಲುತ್ತುಂ ಮಗುಡ್ಡಾಂ ಮನೋರಮಣಿಯಂ ಕಾಣ್ಬಂದವೆಂತೆಂದು ನು!
ಯ್ದಿಬಲುತ್ತುಂ ಧಗೆ ಕೈಕೊಳಲ್ ಮತಿಗೆಡುತ್ತಂ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ದೈವಮಂ
ಪಟಿಪುತ್ತಂ ನಡೆದಂ ನೈಪಾಲತಿಲಕಂ ದೇಶಾಂತರಾಯಾನದಿಂ ||೫೮೩||

ವ|| ಅಂತು ಪೋಗೆಪೋಗೆ,

ದಿಗ್ವಿಕ್ರಕಕ್ಕೆ ಪೆರ್ಚಿ ಕಡು ಕರ್ಬೊಗೆಯಿಂ ಕಿಡಿಯಿಂ ನೆಗಟ್ಟಿದಾ
ವಾಗ್ನಿ ಕವಲ್ದ ಪರ್ವ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಭುಜಂಗಪುಳಿಂದನಂಕುಳಂ |
ಮಗ್ನವನೆಯ್ದಿ ದಗ್ಧಮಯವಾಗಲದಂ ತವೆ ಕಂಡು ಭೂಪನು
ದ್ವಿಗ್ಧಮನಂ ಮದೀಯಪಥವೆಂತೆನುತಿರ್ದನತೀವಚಿಂತೆಯಿಂ ||೫೮೪||

ಹೊದಟಿಂ ಪೊಕ್ಕು ಕುಜಾಗ್ರಮಕ್ಕ ಡರ್ದು ಪುಲ್ಲಂ ಸರ್ಬಿ ದುಷ್ಟಾಹಿವೃಂ
ದದ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಮೃಗಾಳಿಯಂ ತವಿಸಿ ಪಕ್ಷಿಶ್ರೇಣಿಯಂ ತುತ್ತಿ ಪೆ |
ರ್ಚಿದ ವಂಶಂಗಳ ವಂಶವಂ ದಹಿಸಿ ಘೋಷಾನೀಕವಂ ತೀರ್ಚಿ ಕಾ
ಯ್ಬೊದವಲ್ ನಾಲ್ದಿಸೆಗೆಯ್ದಿ ಚಾರಿವರಿಯಿತ್ತಾ ಭೀಳದಾವಾನಳಂ ||೫೮೫||

ದೂರದೊಳಿದುರ್ ಕರ್ಬೊಗೆಯ ಪೆರ್ಬಲೆಯಂ ತವೆ ಬೀಸಿ ತಚ್ಚಟಾ
ಕಾರದ ಬೊಬ್ಬೆಯಿಂ ಮೃಗವನೆಬ್ಬಿಸಿ ಬಲ್ಲಿದಿಯಿಟ್ಟಿಯಿಂದಿಡು |
ತ್ತೋರಣದಿಂ ಪೊದಬ್ಬುರಿಯ ಕೂರಲಗಂಬುಗಳಿಂದೆನುತ್ತ ಕಾಂ
ತಾರದೊಳಾಡಿದಂ ನವದವಾನಳಭೂಪತಿ ಬಿಲ್ಲ ಬೇಂಟೆಯಂ ||೫೮೬||

ಗಡಣದ ಮತ್ಸರಿ ಕಡುಪಿಂ
ನಡೆದುದೆ ಮನ್ಮಾರ್ಗವೆಂದು ಬಿಲುಗಾಳಿಯ ಪೀ |
ರ್ದಡಿಯಿಟ್ಟಂ ಬೇಂಟೆಗೆ ಪೇ
ರಡವಿಯೊಳತಿ ಕೋಪದಿಂ ದವಾನಳಭೂಪಂ ||೫೮೭||

ವನವನಮಾಲಯುಟ್ಟ ನವಪೀತಪಟಂ ವನದೇವಿ ತೊಟ್ಟ ಕಾಂ
ಚನಮಯಭೂಷಣಂ ವನಗಜಾಳಿಗೆ ಬೀಸಿದ ಹೊನ್ನೆಹಿಂಚೆ ತ |

ದ್ವನವಿಲಸತ್ಸರೋವರಕನತ್ಯ ನಕಾಂಬುಜವೆಂಬಿನಂ ಮಹಾ
ವನದೊಳಗುರ್ಬುಪೆತ್ತುದು ದವಾನಳಮಾಲೆ ಸುದೀಪ್ತಿಜಾಲದಿಂ ||೫೮೮||

ವ|| ಮತ್ತಮಲ್ಲ ¹ಕೋಡೂಱು ಕೆಡೆವ ಕಾಡಾನೆಗಳಿಂ, ನೀಡಿದ ನಾಲಗೆ
ಯೊಳ್ ನೊರೆ ಸುತ್ತಿ ಘುರುಘುರಿಸಿ ಜಲವನಟಿಸಿ ಬಬಲ್ವ ಲುಲಾ
ಯಂಗಳಿಂ, ಉರಿ ಮುಸುಂಕೆ ಕರಿಕರಿದು ದಿಂಡುಗೆಡೆವ ಪುಂಡರೀಕಂಗಳಿಂ,
ಕರ್ಬೊಗೆ ಕವಿಯೆ ಕಲ್ಲ ಗಪಿಯೊಳ್ ಕೆಡೆವ ಭಲ್ಲೂಕಂಗಳಿಂ, ಇಕ್ಕೆಯಿಂ
ದಿಂಕಿಕ್ಕಲಾಱಿದಲ್ಲಯೆ ಮಗ್ಗುವ ಹುಲ್ಲೆವಿಂಡುಗಳಿಂ, ಕೊಳ್ಳಿಗಿಡಿ ತಾಗಲಳ್ಳಿ
ವೊಯ್ದು ಬೀಳ್ವ ಬೆಳ್ಳಿರಳಿಗಳಿಂ, ಉರಿಯಟ್ಟಿ ಪರಿಪರಿದು ತೊರಳಿವಾ
ಯ್ದುರುಳ್ಳ ಮರೆವಿಂಡುಗಳಿಂದೋರಡಿಯಿಂದವೆ ಧಾರಿಣಿಯಂ ತಾರೆ
ಬೀಳ್ವ ನಾರಂಗಳಿಂ, ಕಿಟುಗಿಡಿಗಳ ಚುಟುಚುಟ್ರನೆ ತಾಗಿ ನಿಟುನಿಟು
ಗುಟ್ಟಿ ಮುಟಿಯಂ ಕೊಂಡೋಡಲಾಱಿದೆ ಗುಂಡುಗೆಡೆವ ಕೋಡಗಂಗಳಿಂ,
ಪಕ್ಕಂ ನೀದು ಮುಕ್ಕುಟುಬಿಟ್ಟ ಪಕ್ಕಿಗಳಿಂ, ಮೊರೆಮೊರೆದು ಸರವಿಯಂತೆ
ಸುವಿಯಂತೆ(?) ಸುರುಳ್ಳುಕೆಡೆವುರಗಂಗಳಿಂ, ಸರ್ವಾಂಗವಂ ಕರ್ಬೊಗೆ
ಸುತ್ತಿ ಕೊರ್ಬಿದೋಡಲಂ ಬಿಡುವ ಪೆರ್ಬಾವುಗಳಿಂದಗುರ್ಬುಪೆತ್ತುವಂತು
ಮಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಘೋರತರಪ್ರಭೂತದವವಹ್ನಿ ಮಹಾಟವಿಯೊಳ್ ಚಟಚ್ಚಟಾ
ಕಾರದಿನುಣ್ಣ ಕರ್ಬೊಗೆಯ ಮರ್ಬುರಿ ಪರ್ವಿ ಸಮಸ್ತ ಜೀವನಂ |
ಹಾರವಿದೆಂಬಿನಂ ದೆಸೆಯನಾಕ್ರಮಿಸುತ್ತಿರಲಲ್ಲ ದೈನ್ಯವೊ
ತ್ಯಾರದಿನಿದುರ್ದೊಂದಜಗರಂ ಸತತೋಗ್ರಗರಂ ಭಯಂಕರಂ ||೫೮೯||

ಘಟಯೋನಿಯ ಹೃತ್ಯೋಪೋ
ತ್ಯಟಶಾಪದಿನಿಳಿಗೆ ಕೆಡೆದ ನಹುಷನವೊಲ್ ದು |
ಘಟ ದಾವಾನಳನೊಳ್ ಸಂ
ಕಟದಿಂದಿದುರ್ದದು ಬಬಲ್ಕೆಯಿಂ ಗೋನಾಸಂ ||೫೯೦||

ಕಾಳಿ ಕರಾಳಿ ಭೈರವಿ ಮಹಾಯಮದೂತಿಕೆಯೆಂಬ ದಾಡೆಗಳ್
ಬಾಳಶಶಾಂಕನಂತೆ ಮಿಟುಗಲ್ ತನುಕಾಂತಿಗೆ ತಪ್ಪ ಕಾಂಚನಂ |
ಕೀಟನೆ ಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ ಕೆಡೆದ ಯೋಜನದಾಹುವಿನಂದದಿಂದತಿ
ಸ್ಥೂಳಶರೀರದೊಂದಜಗರಂ ಪೊರಳುತ್ತಿರೆ ಕಂಡನುರ್ವಿಪಂ ||೫೯೧||

ವನವಹ್ನಿಯ ಭಯದಿಂ ಭೋರಂ
ಕೆನೆ ತೊಲಗಿಸಿ ಜೀವದಾನವಂ ಕೊಡುವ ಮಹಾ |

ತೃನದಾವನೆಂದತಿಕ್ರಂ

ದನದಿಂದಿದುಡು ವಿಷಾನನಂ ಕಾನನದೊಳ್ ||೫೬೨||

ವ|| ಅಂತಿರ್ದಜಗರಂ ಪ್ರಜಾನಾಥನಂ ಕಂಡು.

ಭೀತನನುಗ್ರಪಾಪಕಪರೀತನನುತ್ತಮನಾಗವಂಶನಂ
ಭೂತನನುದ್ವತಾಪಹತಚೇತನನೂರ್ಜಿತಬುದ್ಧಿಶಾಸನಂ |
ಖ್ಯಾತನನಚ್ಚವಾಯುಪರಿಪೀತನನಾದಿ (?) ಸಮೇತನಂ ಧರಿ
ತ್ರಿತಳನಾಥ ರಕ್ಷಣೋಲವಿಂ ಶರಣಾಗತವಜ್ರಪಂಜರಾ ||೫೬೩||

ವ|| ಎಂಬುದುಂ,

ನಿನ್ನಯ ಪೆನರಂ ಪೇಟೆಲೆ
ಪನ್ನಗಯೆನಲಾದೊಡಪ್ಪಕುಲನಾಗರೊಳಾ |
ದೆನ್ನ ಪೆನರ್ ಕರ್ಕೋಟಕ
ನಿನ್ನೇನಂ ಪೇಟೈನವನಿಪಾಲಲರಾಮಾ ||೫೬೪||

ಇನಿತು ಬೃಹದ್ದೇಹವನಾ
ನೆನಿತಂತರವಾಂತು ಪೋಪೆನಹಿಪತಿಯೆನೆ ಮ |
ತ್ವನುವತಿಲಘು ಕೊಂಡೊಯ್ದ
ನ್ನೊಂದು ¹ನಿರ್ದಾಪದಲ್ಲ ²ನಿಱಿಸು ಮಹೀಶಾ ||೫೬೫||

ವ|| ಅದಲ್ಲದೊಡಂ,

ನೂಱಿನೂಱಿನ್ನೆ ನಾಂ ಪತ್ತಡಿಯನೆಣಿಸಿಕೊಂಡೆನ್ನಿನೊಂದುತಾಣಂ
ಬೇಱಿಂಬಂತಿಟ್ಟು ನೀಂ ರಕ್ಷಿಪುದೆನಲಹಿಯಂ ಪೊತ್ತು ಭೂಪಾಲಕಂ ಬಾ |
ಯಾಱುತ್ತಂಭಾರದಿಂಗೋಣ್ ಕುಸಿಯಲಡಿಗಳಿಂದೊಂದೆರಬ್ಬೂಱಿನಾಲ್ಕೈ
ದಾಱೀಪೆಂಟೊಂಬತುಂಪತ್ತೆನೆ ಸರಭಸದಿಂ ಪತ್ತಿಕಚ್ಚತ್ತು ಸರ್ಪಂ ||೫೬೬||

ವಿಶದಯಶೋನ್ನತನವನಿಪ
ನಶಕ್ತನೆನಿಪಹಿಯನಾಂತ ಗಣನೆಗಳಡಿಯಂ |
ದಶಯೆನಲಾಡಿತಾ ಗಳ
ಪಿಶುನಗುಪಕಾರಮುಂಟೆ ವನುಧಾತಳದೊಳ್ ||೫೬೭||

ವ|| ಆಗಳುಂ,

ಮೂಗುಮುರುಂಟಿ ಕಣ್ಣೊಳಸಾರ್ದು ಬೆರಲ್ ಮಿಗೆ ಡೊಂಕಿಚ್ಚೆಲ್ವಮೆ
ಯ್ಯಾಗಳೆ ಗಂಟುಗಟ್ಟಿ ಕಿವಿ ಸುಕ್ಕಿ ಮುಖಂ ಕಡುಗಂದಿ ಗೋಣ್ ಕರಂ |

¹ ನಿವ್ವಾದಲ್ಲ. ² ಕ.

ಬಾಗಿ ¹ಮಡಂ¹ ಸುರುಳ್ಳು ನಿಖಿಳಾವಯವಂ ವಿಪರೀತವಾಗಿಯು
ದ್ವೇಗದೊಳಿದನಾಗಳವನೀಪತಿ ದುರ್ವಿಷದುಷ್ಟಬಾಧೆಯಿಂ ||೫೯೮||

ವ|| ಆಗಳ್,

ಅತ್ಯುಪಕಾರವಂ ನಿನಗೆ ಮಾಡಿದ ಮತ್ತನುವಿಂಗೆ ಮತ್ತಿಹೀಂ
ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವುಗ್ರವಿಷವಡ್ಡಿಯನೀವುದು ದುಷ್ಟಪನ್ನಗಾ |
ಪತ್ಯಚಯಕ್ಕೆ ಪಾಲನೆಹೆಯಲ್ ವಿಷವಾದಪುದೆಂಬ ಗಾದೆಯಂ
ಸತ್ಯವನಾಗಿ ಸಲ್ ಪಡೆದಳ್ಳವೆ ಕದ್ದು ಭುಜಂಗವಲ್ಲಭಾ ||೫೯೯||

ನೀನಾರ್ತು ಪನಿದು ಮಜ್ಜೀ
ವಾನಿಲನಂ ಪೀರ್ವುದುಚಿತವಲ್ಲದೆ ತನುವಂ |
ಮಾನವನೆಯ್ದಿಪುದುಚಿತವೆ
ಕೀನಾಶಪ್ರತಿಭೆಯೇಕೆ ಸವನಾಹಾರಾ ||೬೦೦||

ಭಿದ್ರನಿವಾಸರಂ ಪದವಿಹೀನರನಶ್ರುತರಂ ದ್ವಿಜಿಹ್ವರಂ
ಕ್ಷುದ್ರರನುಗ್ರರಂ ಕುಟಿಲಮಾರ್ಗಿಗಳಂ ವಿಷನೇತ್ರರಂ ಘನೋ |
ಪದ್ರವಶೀಲರಂ ನೆಗಲ್ದ ಧೋಜನನಪ್ರಿಯರಂ ಕೃತಘ್ನರಂ
ರೌದ್ರತರಾಸ್ಯರಂ ಬೆರಸುವಾತನನೀತಿಯನೇತುವಲ್ಲವೇ ||೬೦೧||

ವ|| ಅದಲ್ಲದೊಡಂ,

ಮಾತೇಂ ಕೃತಘ್ನನಿಂದಂ
ಪಾತಕಿಗಳ²ದಾ²ರ್ ಪೆಟಿರ್ ಮಹಾಪಾತಕನಂ |
ಘಾತಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಂ
ಭೂತದಯಾಸ್ಥಿತಿ ಕೃತಜ್ಞಗುಣಸದ್ಭಾವಂ ||೬೦೨||

ಪರಪೀಡೆಯನೆಸಗುವವಂ
ನರಕವನುಂಡುಂಡು ದಣಿಯನೇತೆದಿಂದಂ |
ಪರಸುಖವಂ ಚಿಂತಿಸುವಂ
ನಿರಂತರಂ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕಶೇಖರನಲ್ಲೇ ||೬೦೩||

ಜರೆಯಿಂ ಪ್ಯಾಧಿಯಿನಾಧಿಯಿಂ ವ್ಯಸನದಿಂ ದುಸ್ಸಂಗದಿಂ ದುಃಖದಿಂ
ದರಿಯಿಂ ಬಂಧುವಿಯೋಗದಿಂ ವಿಷಯದಿಂ ಮೋಹತ್ವದಿಂ ಲೋಕಮು |
ತ್ವರದಿಂ ಕ್ಷೀಣವನೆಯ್ದುಗುಂ ತನುವಿದಂ ಕೂಡುಂಡು ಮತ್ತೇಕೆ ಮೈ
ಮರವಟ್ಟನೈರ ಪೀಡೆಯಂ ಬಯಸುವರ್ದೋಷಾ³ವಿಲರ್ಗಾವಿಲರ್³||

¹ ಮಡಂಪಿ. ² ವಾ. ³ ವಿಳಗ್ಗಾವಿಳರ್.

ಇದನಱಿದದೇಕೆ ಮದ್ದೇ
ಹದ ಕಾಂತಿಯನಿಡಿದು ಜಪವನುಡಿದೆ ಎಲೆ ದು |
ಮೌಡಚಿತ್ತ ನಿನಗದೇನಾ
ದುದು ಫಲವೆನ್ನನ್ನರೊಳರೆ ನಿನಗತಿಮಿತ್ರರ್ ||೬೦೫||

ಪತ್ತೆಂದೊಡೆ ಪತ್ತಿ ದೆನಿದು
ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಮಾಯೆ ನಿನಗಿದು ಮೇಲ |
ನ್ನುತ್ತಮಕಾರ್ಯಾಸ್ತದವಾ
ನಿತ್ತಪೆನಂಬರವನುತ್ತರಕ್ರಿಯೆಗೀಗಳ್ ||೬೦೬||

ವ|| ಎಂದು,

ಮೃದುನಾಗವಸ್ತ್ರವೆರಡಂ
ಪದೆದಿತ್ತಂ ಫಣಿಪನವನಿಪಂಗಿದು ನಿನ್ನಂ |
ಗದ ಕಲಿ ಪೋಗಲ್ ಬೇಗಂ
ಪೊದೆಯಲ್ ನಿನ್ನಂಗಕಾಂತಿಯಂ ಪ್ರಕಟಿಸುಗುಂ ||೬೦೭||

ಆ ನಾಗವಸ್ತ್ರವೆರಡಂ
ಭೂನಾಥಂ ನೀಳ್ಕು ತನ್ನ ತೊಡೆಯೊಳ ಬೈಚಿ |
ಟ್ಟೀನಿಲ್ಲಗೆ ಕಜ್ಜವೆನು
ತ್ತಾನಮೃತಿರಸ್ಯ ನಾಗಿ ಮಿಗೆವೊಡಗೊಂಡಂ ||೬೦೮||

ವ|| ಅನ್ನೆಗಂ ಮುಂದೆ,

ಗೋಪುರದೊಳ ತೆರಿಂಬೊಳೆಯೆ ರತ್ನಕನತ್ಯಳಶಂಗಳಿಂದಮ
ಪ್ಪಾಪದಬಿತ್ತಿಯೊಳ ತರತರಂಬಿಡಿಹರ್ಪ ಪತಾಕೆಯಿಂ ನವ |
ದ್ವೀಪವಿದೆಂಬಿನಂ ನಯನಕೌತುಕವಾಗಿರೆ ಕಾಣಲಾಯ್ತೆಯೋ
ಧ್ಯಾಪುರರಾಜಧಾನಿ ಸಕಲಾವನಿಪಂಗಿದಿರೊಳ ಮುದಂ ಮಿಗಲ್ ||೬೦೯||

ಸುಂದರಿಯಪ್ಪ ಪಾರಿದಿವಮಂದಿರೆಯರ್ ಭವನೇತ್ರವಕ್ಷಿಯಂ
ನಂದಿನಿ ಶೀತಲಾಂಬುಕಳಶಾಮೃತವಂ ತಳಿದಂಗನಾಪ್ತವಂ |
ಕುಂದದ ಮಾಡೆಯಿಂ ಮಗುಟ್ಟು ಕಾಮನನೆಬ್ಬಿ ಸಲೆಂದು ಸಂತತಂ
ನಿಂದಪರೆಂಬಿನಂ ಸೊಬಗಿನುನ್ನತಿಯಂ ತಳಿದರ್ ವಿಳಾಸದಿಂ ||೬೧೦||

ಸ್ತನಕಳಶಂ ಸುವರ್ಣಕಲಶಂ ನವನಿರ್ಮಲಶೀತಲಾಂಬು ಯಾ
ವನರಸವಾಸೆಗೆಯ್ಯ ಸುಖಿರ್ ಪಥಿಕರ್ ನಯನಪ್ರಭಾವಿಭಾ |

ವನೆ ಶಿಶಿರಾಲಯಂ ಮೃದುಕಳಧ್ವನಿ ನೀರ್ಪನಿ ಜುಗಮಪ್ರಪಾ
ಘನತರಗೇಹವೆಂಬ ತೆಹದಿಂ ಮೆಚಿದತ್ತ ಬಲಾಕದಂಬಕಂ ||೬೧೧||

ಕರತಳವಂಬುಜಂ ನಿಡುವೆರಲ್ ಕುಮುದಂ ಕರಜಂ ಮೃಣಾಲನ
ಲ್ಲರಿ ಪೊರೆದಿದರ್ಲಕ್ಕರಸಂ ಮಕರಂದರಸಂ ಮಹೋರ್ಮಿಕಾ |
ವಿರಚನೆಯೂರ್ಮಿ ಕಾಂತ್ ಕಮನೀಯಜಲಂ ತೆರೆಗಳ್ ಲಸತ್ಪ್ರಪಾ
ತರುಣಿಯರಂಬುಜಾಕರವಿಳಾಸವನೀವರಸಂಖ್ಯಪಾಂಥರೋಳ್ ||೬೧೨||

ವ|| ಅದಲುಂ ಮುಂದೆ,

ಅಗೆವೊಯ್ದುಂ ಮನ್ನಂ ಭಾಸುರಪುರವರಭೂಜಾತಸದ್ವೀಜವಂ ಧಾ
ತ್ರಿಗಲಂಕಾರಂ ಪ್ರಜಾಸಂತತಿಯಭಿಮತಚಿಂತಾಫಲಂ ¹ಕುಂ²ದದಿರ್ಪಂ |
ತಗರುತ್ತೀಖಂಡಚಾಂಪೇಯಕಕುರವಕಪುನ್ನಾಗಮಾಕಂದಶಾಲಾ²
ದಿಗಳಿಂ ಪೆಂಪಿಂದಯೋಧ್ಯಾನಗರಿಯ ಬಹಿರುದ್ಯಾನಸಂತಾನವಾಗಲ್ ||

ವಿಹಗಪ್ರಧ್ಯಾನಗಾನಂ ಭ್ರಮರನಿವಹದುಂಕಾರಗಂಭೀರವಾದ್ಯಂ
ಬಹುಶಾಖಾಂದೋಳಲಾಸ್ಯಂ ಮಧುಕಣಗಣಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಕ್ಷೇಪವುದ್ಯತ್ |
ಸಹಕಾರೋರ್ವೀತ್ಪರಾಂಗಂ ನಲಸಿರೆ ವಿಮಳಶ್ರೀಯನಾಳ್ವಿದ್ಯೋಧ್ಯಾ
ಬಹಿರುದ್ಯಾನಂ ವಿಳಾಸಂಬಡೆದುದು ನಟರಂಗಸ್ಥಳಂಬೊಲ್ ನಿತಾಂತಂ
||೬೧೪||

ವರದಳಿತಪ್ರಸೂನಮಕರಂದರಸಾಮೃತಪೀನಪಾನದಿಂ
ಮೊರೆವ ಮಧುವ್ರತಂ ಮದಮಧುವ್ರತಮಂ ಕಮನೀಯಪಂಚಮ |
ಸ್ವರದಿನದಿರ್ಪುಪ್ಪವನ್ಯಭೃತವನ್ಯಭೃತಧ್ವನಿಯಂ ಕನನಿರಂ
ತರವನುವಾದನಂಬಡೆವ ರಾಜಶುಕಂ ಪಿರಿದಾ ವನಾಂತದೊಳ್ ||೬೧೫||

ದ್ವಿಜಸಂತತಿ ಋಕ್ಕಾಖಾ
ನಿಜಾಶ್ರಿತಸ್ಥಿತಿಯಿನಿರ್ಪವೋಲ್ ತದ್ವನದೊಳ್ |
ದ್ವಿಜಸಂತತಿ ಋಕ್ಕಾಖಾ
ನಿಜಾಶ್ರಿತಸ್ಥಿತಿಯಿನಿರ್ಪದೆನಲೇನೊಗಡ್ವೆಂ ||೬೧೬||

ಸಾಲ್ವಿಡಿದಾಮೃಭೂಜವೆಳಗೊಂಬುಗಳೊಳ್ ಪಸುರ್ವೆತ್ತು ಬಿಣ್ವಿನಿಂ
ನೇಲ್ವ ಫಲಂ ಸುವರ್ಣಫುಟದಂದದಿನಿಪ್ಪಳನೀರ ಭಾರದಿಂ |
ಜೋಲ್ವುದು ನಾಳಿಕೇರಮುದರ್ಪಂ ³ಸವಿಯಿಂ ಬರವಾರ್ದು³ ದಟ್ಟಿಸಲ್
ಸಾಲ್ವ ಮಡಲ್ ಬಕ್ಕೆ ಬಲಸೊಪ್ಪುಗುಮಾವನದೊಳ್ ನಿರಂತರಂ ||೬೧೭||

ಹೊದಬೆಸೆಯಲ್ ಮ¹ಡಲ್²ಮರುಗಂ ತೆನೆಗಟ್ಟಿ [ದ] ಪಚ್ಚೆ ಕಂಪುತೀ
ವಿದ³ದವನಂ⁴ ನಿಮಿದ್ ಮುಡಿವಾಳವರಲ್ವಿರುವಂತಿ ಮೊಗ್ಗ ತುಂ |
ಬಿದ ಪೊಸಜಾಜಿಯಲ್ಲುಗುವ ಮಲ್ಲಗೆ ಮತ್ತಮನೇಕಪುಷ್ಪ ಸಂ
ಸದಮೊಗೆದಿರ್ಪ ತದ್ವನವಿಶೇಷವಶೇಷಜನಪ್ರಿಯಾವಹಂ || ೬೧೮ ||

ಲಲಿತಲತಾಕುಮಾರಿ ಸಹಕಾರಕುಮಾರನನಪ್ಪಿ⁵ ಕೂರ್ಮೆಯಿಂ
ನಲಿದೊಡಗೂಡಿ ಪುಷ್ಪವತಿಯಾಗಿ ಸುಗಂಧವ ಪೂರ್ಣಗರ್ಭದಿಂ |
ಸಲೆ ಮಕರಂದವಂ ಪಡೆದು ಭೃಂಗಚರಂ ಬರಲಿತ್ತು ತದ್ವನ
ಸ್ಥಳಗೃಹದೊಳ್ ಗೃಹಸ್ಥ ಸುಖಮಂ ತಳೆದಿರ್ಪಳತೀವರಾಗದಿಂ || ೬೧೯ ||

ಅರಸಂ ಮನ್ಮಥಮುನ್ಮದಾಳಿ ಸಚಿವಂ ಕೀರಂ ಸಖಂ ಸೈನಿಕಂ
ಪರಪುಷ್ಪಾದಿವಿಹಂಗಮಂ ನಿಜಧನಂ ಮಂದಾನಿಲಂ ಕೋಂಟಿ ಮಾ |
ಮರನೆಲ್ಲಾಕುಜಸಂಕುಳಂ ಜನಪದಂ ಚೆಲ್ವಾಗೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸುಂ
ದರವಂ ಸೂಚಿಸುಗುಂ ಮನೋಹರವನಂ ಸಪ್ತಾಂಗಸಂಪತ್ತಿಯಿಂ || ೬೨೦ ||

ವ|| ಅಲ್ಲಿಂ ಮುಂತೆ,

ಪೊಂಬೆಸನೆಂಬಿನಂ ಕಣಿತಸಂತತಿ ಪೊಣ್ಣು ಸುವರ್ಣಕಾಂತಿಯಿಂ
ದಿಂಬಿನಿತಿಲ್ಲದಂತು ಧರೆ ನುಣ್ಣುಸುರಿಂ ಪೊರೆಯೇಣಿ ಚೆಲ್ವನಾ |
ಯ್ತಂಬುಜಸೇತ್ರನಂಗರುಚಿಯಂ ವಸುಧಾಂಗನೆ ಪಚ್ಚುಗೊಂಡಳೆಂ
ದೆಂಬಭಿತಂಕೆಯಿಂ ಕಟಮಶಾಲಿಯ ಶಾಲವನಂ ಜನಾವನಂ || ೬೨೧ ||

ಮಿಸುಪ ವನಶಾಲಿವನದಾ
ಪಸುರ್ಪು ನಳನಳಿಸಿ ಸುತ್ತಲುಂ ಪರ್ವಲ್⁴ ನಾ |
ಲೆ⁴ ಸೆ ಹರಿದಾಖ್ಯವನಾಂಪುದು
ಪೊಸತೇ ಸಂಸರ್ಗಗುಣವದೇಂ ಕೇವಳಮೇ || ೬೨೨ ||

ಶ್ರೀಶಾಲಿ ರಕ್ತಶಾಲಿ ಮ
ಹಾಶಾಲಿ ಕದಂಬಶಾಲಿ ರಾಜಾನ್ಮಂ⁵ ನಾ |
ನಾಶಾಲಿ ಕಟವೆ ಮೆಣಸಿಗೆ
ಕೇಸರಿವೆಸರಿಪ್ಪೆಗುವೆ ಶಾಲಿವಿಶೇಷಂ || ೬೨೩ ||

ವ|| ಅಲ್ಲಿ,

ಕಟವೆಯ ಕೆಯ್ಗೆ ಪಾಯ್ವು ಗಿಳಿವಿಂಡುಗಳಂ ದನಿಗೈದು ಸೋವ ಕೋ
ಮಳೆಯರ ಸಣ್ಣ ನುಣ್ಣೊ ರಳನಾಲಿಸಿ ಮನ್ಮಥತಾಪ ಶಿಂಜಿನೀ |

1 ಮದತ್ತ. 2 ಪದನಂ. 3 ಕಮ್ಮೆ. 4 ನಾಂಡೆ. 5 ಬಾನಂ.

ಕಳಕಳಶಂಕೆಯಿಂ ಪಥಿಕಕಾಮುಕನಂತತಿ ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತವಿ
ಹ್ವಳತೆಯನೆಯ್ದಿ ಮುಂದುಗಿಡುವರ್ ಕಡುವಿಂ ನಡೆಗೆಟ್ಟು ಬಟ್ಟೆಯೊಳ್ ||

ಏಕೆಯೊ ಮಾಡಿದಂ ವಿಧಿ ಘಟಿಸ್ತನವಂ ನಡುನಣ್ಣವಂ ಮೃಗಾ
ನೀಕವನಟ್ಟು ಪರಿದು ಸೋವ ಬಲಂ ಕಿಡುವಂತು ಭಂಗಿನಲ್ |
ಕೋಕಿಳರಾಜಕೀರತತಿ ಬಂದು ಬಟಲೆಯನೀವವೆನ್ನವೆಂ
ಬಾಕುಳಚಿತ್ತದಿಂ 'ಕಟನು'ದೊಳ್ ನೆಲನಿರ್ಪುದು ಪಾಮರೀಜನಂ ||೨೨೫||

ತೆನೆಯಂ ಕರ್ಚಿ ನಭಕ್ಕೆ ಪಾಯ್ವ ಗಿಳಿವಿಂಡಂ ಮಂಡಲಾಕಾರವಂ
ಕನಲಾಂತೀಕ್ಷಿಪ ಪಾಮರೀಜನದ ಸೇತ್ರಜ್ಯೋತ್ಸೈ ನೀಳ್ವತ್ತನಂ |
ಗನ್ನಪಾಲಂಗೆ ತಳಿರ್ತ ಪೀಲಿದಡೆಗೊಂಡಿಂದೂಪಲೋದ್ದಂಡನೂ
ತನದಂಡಂ ನೆಲೆಗೊಂಡವೊಲ್ ವಿಟಮನಸ್ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಕಾಂತಿಯಿಂ ||

ಕವಣೆಯೊ ಕಾಮಪಾಶವೊ ಪೊದಟ್ಟಿಡುಗಲ್ಲಳೊ ಪಾಯ್ವನಂಗಬಾ
ಣವೊ ಗಿಳಿ ಸೋವ ನುಣ್ಣಿನಿಯೊ ಮನ್ನಂಥಮಂತ್ರವೊ ಪುಲ್ಲೆವಿಂಡು ಬೆ |
ಚ್ಚುವ ಬಳೆಗೆಯ್ಯ ಮೆಲ್ಲಲಿಪೊ ನಲ್ಲರ ಲಲ್ಲಿಯೊ ಪೇಡೆನಲ್ ವಿಳಾ
ನವನೆಡೆಗೊಂಡ ಪಾಮರಿಯರೊಪ್ಪವರಾ ಕಟಮಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ||೨೨೬||

ಪೊಟಿವೊಟಲಚ್ಚನಂದನವನಂ ಕಟಮಸ್ಥಳಿಪುಷ್ಪವಾಟವೊ
ಳೆಣಿ ಕೃತಕಾದ್ರಿ ಶೈತ್ಯಜಲಶಾಲೆ ಗಜಾಶ್ವವಿಹಾರಭೂಮಿ ಕಾ |
ಯ್ದಿಹುಗಲ ಸಾಲ್ಮರಂ ಪರಿದುಕುಂದದ ನೀರ್ ಪರಿಕಾಲ್ ನಿರಂತರಂ
ಮೆಣಿವಿನೆಗಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿವಡೆದತ್ತು ನೆಗೆಟ್ಟೆಗಯೋಧಿಪಟ್ಟಣಂ ||೨೨೭||

ಆಕಾಶಂ ನಿಕಷೋಪಲಂ ತನಗೆನಲ್ ಚೆಲ್ವಾದ ಹೇಮೋನ್ನತ
ಪ್ರಾಕಾರಂ ಶರಧಿಪ್ರಮಾಣಪರಿಬಾಚಕ್ರಂ ಮಹಾಚ್ಚಾಳಕಾ |
ನೀಕಂ ತಿದ್ದಿ ನಿಮಿರ್ದ ಡೆಂಕಣಮಿ^೨ಳರ್^೧ ನಾನಾಪತಾಕಾಧ್ವಜ
ವ್ಯಾಕೀರ್ಣಂ ಸುರಶೈಲಮಂ ನೆನೆಯಿಸಲ್ ಪೋಲ್ವತ್ತಯೋಧ್ಯಾಪುರಂ
||೨೨೮||

ಪವಣೆಲ್ಲದ ಗೋಪುರಮೊ

ಪ್ಪುವ ಸತ್ತು ಲರಾಜಹಂನವೀಧಿಯಿನಾಕಾ |

ಶವನಿಟಿಕೆಯ್ಯಂ ನಾನಾ

ನವರತ್ನವಿತಾನದಿಂದಯೋಧ್ಯಾನಗರಂ

||೨೨೯||

ಗೋಪುರದಿಂ ರಂಜಪಯೋ
ಧ್ಯಾಪುರಿ ಸುಮನಃಪ್ರಕೀರ್ಣಪುಣ್ಯಾವನಧಾ |
ಷ್ಠಾಪದ ಕಳಶೋತ್ಕರದಿಂ
ಗೋಪುರಮಂ ಪೋಲ್ವದೆಂಬುದೊಂದಚ್ಚರಿಯೇ || ೬೩೧ ||

ಗಣನಾತೀತ ಭುಜಂಗರಾಜನಿಕರಕ್ರೀಡಾಸಹಸ್ರಾಂಗಣಂ
ಗಣಬದ್ಧಪ್ರಿಯಮಾಣಮಂಗಲಸತ್ಸಭಾಗ್ಯಘಂಟಾವಿತೇ |
ಷಣಭೇರೀರವವಾವಗಂ ಸ್ಮರಧನುರ್ಜ್ಯಾಘೋಷವೆಂಬದದಿಂ
ಗಣಕಾಗೇಹದೊಳೊಪ್ಪಿರಲೆ ಸೊಬಗಿನಿಂ ಚೆಲ್ವಾಯ್ತೆಯೋಧ್ಯಾಪುರಂ
|| ೬೩೨ ||

ಅವಿರಳಲಜ್ಜಾಕಂಚುಕ
ವವಯವದಿಂ ಪಿಂಗೆ ತಮ್ಮ ಕಾಲ್ಗಿಡೆ ಗಣಕಾ |
ಯುವತೀನಿತಂಬವಲ್ಮೀ
ಕವನೆಡೆಗೊಂಡಿರ್ಪುದುರುಭುಜಂಗಪ್ರಕರಂ || ೬೩೩ ||

ಸಲೆ ನೀರಂ ಪೊತ್ತನೀಶಂ ಸುರವರನೆನಸುಂ ಲಜ್ಜೆಗಿಟ್ಟಂ ವಿಧಾತ್ರಂ
ತಲೆಗೊಟ್ಟಂ ನಾರಿಯಾದಂ ಹರಿ ದಿನಪತಿ ದುರ್ನಾಮವಂ ಪೊತ್ತನೆಂದುಂ |
ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಂ ವಾಯು ಚಂದ್ರಂ ಪರವನುಡಿದನ್ನಿನ್ನರೇನಾಗರೆಂದು
ಜ್ವಲನೇತ್ರಾಂಭೋಜೆಯರ್ ತಮ್ಮಯ ಸೊಬಗನತಿಸ್ತೋತ್ರಪಂ ಮಾಡು
ತಿರ್ಪರ್ || ೬೩೪ ||

ಹಯಗಜರತ್ನವಸ್ತ್ರಘನಸಾರಮೃಗೋದ್ಭವರೋಹಣದ್ರುಮ
ತ್ರಯವಖೇಂದ್ರಿಯಪ್ರಿಯತರೋತ್ತಮಮುಖ್ಯನಮಸ್ತವಸ್ತುಪಿ |
ಕ್ರಯವಿತರೇತರಪ್ರಚುರಪೂಜ್ಯವಣಿಗ್ವರರಿಂ ನಿರಂತರಂ
ನಿಯತದೊಳೊಪ್ಪುಗುಂ ವಿಪಣಿ ವಿಶ್ರುತಸುಂದರಪೀಠಿವೀಠಿಯೊಳ್ || ೬೩೫ ||

ಸಕಲಸುಹೃತ್ಪ್ರಧಾನಸುಕವೀಂದ್ರಪುರೋಹಿತಸೌಧಶಾಲೆಪೀ
ಠಿಕೆನವರತ್ನಗೋಪುರವಿರಾಜಿತನಿರ್ಮಲರಾಜಮಂದಿರಂ |
ಸುಕರಶಲಾಕೆಹೇಮಕಳಶಂ ವಿಲಸತ್ಕುಸುಮಾಳಿಯಾಗೆ ಕೌ
ತುಕವೆನಿಸಿತ್ತಯೋಧಿಪುರಮುತ್ತಮಕೀರ್ತಿಪರಂ ಮನೋಹರಂ || ೬೩೬ ||

ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಕ್ಷತ್ರಿಯಪ್ರಾಕ್ತನನಿಖಿಳಧರಾಕೋಶಸೇನಾಚಯಸ್ವೀ
ಕೃತನುದ್ಯದ್ಧಾರ್ಮಿಕಂ ಪಾವನಚರಿತನನಿಂದಾಪರಂ ದೋಷನಂವ |

ರ್ಜಿತನಾಶಾಪೂರಿತಪ್ರಕಟವಿತದಯಶಂ ವಂದಿಮಂದಾರಭೂಜಂ
ಋತುಪರ್ಣಂ ತತ್ಪು¹ರಕ್ಕ ಧಿಪ¹ನನುಪಮತೇಜಂ ಕಳಾನೀಕನೈಜಂ || ೬೩೭ ||

೩|| ಅಂತರ್ದಯೋಧ್ಯಾಪುರವಂ ನರನಾಥಂ ಪೊಕ್ಕು,

ಅಗಣಿತವತ್ಯಪೂರ್ವತರಮುತ್ತಮಲಕ್ಷಣಮುನ್ನತಾನನಂ
ಸುಗಮನಚಿತ್ತವಬ್ಧಿರವಹೇಷಿತಮುಜ್ಜ್ವಲವರ್ಣಮಗ್ರಸಂ |
ಯುಗಜಯನತ್ತ್ವವಾದನಯನಪ್ರಿಯಮೋ . . . ವಾಜಿತಾ
ಲಿಗೆ ನಡೆತಂದನೊಲ್ಲ ನಳಭೂಪತಿ ಬಾಹುಕನೂತ್ಸನಾಮದಿಂ || ೬೩೮ ||

ನರನಾಥಂ ಪರಮೋತ್ಸವಂಚೆರಸು ಪೂರ್ವಪ್ರೀತಿ ಮೆಯ್ಯೆರ್ಚಿ ಮಂ
ದುರವಂ ಪೊಕ್ಕು ಕುಳೀರ ಸೈಂಧವ ಮಹಾಸಾರಾಷ್ಟ್ರ ಕಾಂಭೋಜ ಬ |
ಬರ ಯಾಥೇಯ ಋರಾಸ ಬಾಪ್ಲಿ ಕಧರಾಜಾತಾಶ್ವಮಂ ನೋಡಿ ತ
ತ್ತರಗಾಧ್ಯಕ್ಷನನೆಯ್ದಿ ಸಂತವಡೆದಂ ತಾಂ ಬಾಹುಕಾಖ್ಯಾನದಿಂ || ೬೩೯ ||

ವಿಜಯಸ್ತಂಭಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಪರನಿರುಪಮಬಾಹಾಬಲಂ ವಿರಸೇನಾ
ತ್ಯಜನುಗ್ರಾಂತಿಕಾಲಂ ನಿಷಧಪಿಷಯನಾಥಂ ವಿದರ್ಭಾಂಗನಾವಾ |
ರಿಜನೇತ್ರಪ್ರೀತಿಕಾಂತಂ ನಳನರಪನಯೋಧ್ಯಾಪುರಾಧೀಶವಾಜಿ
ನೈಜನೇವಾಜೀವಿಯಾದಂ ವಿಧಿವಶವನದಂ ಮೂಣಿಸಲ್ ಬಲ್ಲನಾವಂ
|| ೬೪೦ ||

ಹಗರಣವಾಡಿಸಿತ್ತು ಹರಿಯಂ ಹರನಂ ತಿರಿಸಿತ್ತು ಬೊಮ್ಮನಂ
ಮಗಳೊಡಗೂಡಿಸಿತ್ತು ರವಿಯಂ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರಲೀಯದಿಂದ್ರನಂ |
ನಗೆಗೆಡೆಮಾಡಿಸಿತ್ತು ಶಶಿಯಂ ಕನದೊಳ್ ನೆರವಿತ್ತು ತಮ್ಮ ಬ
ಲೈಗೆ ಬೆರೆತಿಪ್ಪ ರಂ ವಿಧಿ ದಿಟಂ ಬಗೆಗೊಂಬುದೆ ಮರ್ತ್ಯಗಿರ್ತ್ಯರಂ || ೬೪೧ ||

ತಾಯಂ ಮಗನಿಂ ಕೊಲಿಸದೆ
ನೋಯಲ್ಕಟ್ಟಿನದೆ ನೆಲಕಿ ನೆಲಕಿಲಬಲಿಯಂ ? |
ಬಾಯಿಂ ಸೈವರಪೊಸಪು
ಗ್ಗಾಯಿಲನಂ ಕೊಂದು ಕೂಗಿಸದೆ ಬಿದಿ ಸತತಂ || ೬೪೨ ||

ಗಿಡುವುಗಿಸಿತ್ತು ಪಾಂಡುಸುತರಂ ಯದುವಂತವನೋರ್ವರೋರ್ವರಿಂ
ತಡಗಿಡಿಸಿತ್ತು ಶೂದ್ರಕನ ಪೆರ್ದಲೆಯಂ ಕುಜದೊಳ್ ತೊಡರ್ಚಿಸಿ |
ತ್ತೆಡೆಗಿಡಿಸಿತ್ತನೇಕನೈಪಸಂತತಿಯಂ ಕಡುಕೆಯ್ದು ಮಿಕ್ಕ ರಂ
ಬಿಡುವುದೆ ಬಾತೆಗೆಟ್ಟ ವಿಧಿ ಬಲ್ಲದರಾವಡೆಯೆಲ್ಲ ಪೊಕ್ಕ ರಂ || ೬೪೩ ||

¹ ತತ್ಪುರಾಧೀಶ್ವರ.

ಯತಿಗಳ್ ನಿ [ದ್ಧ] ರ್ ನಿತ್ಯ
ಪ್ರತಿಗಳ್ ದೈವಜ್ಞರಾಗಮಜ್ಞರ್ ಧಾತ್ರೀ |
ಪತಿಗಳ್ ಮಂತ್ರಜ್ಞರ್ ವಿಧಿ
ಗತಿಯಂ ನಿಜಸತ್ತ್ವದಿಂದ ಕಳೆವವರೊಳರೇ ||೬೪೪||

ಸುರಪನೊಳಗಾದ ದಿಗಧೀ
ಶ್ವರರಂ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವರಂ ಸಕಳಫಣಾ |
ಧರರಂ ಕಿನ್ನರರಂ ಮುನಿ
ವರರಂ ಬಿದಿ ಬಿಡದು ಮಿಕ್ಕರಂ ಬಿಟ್ಟಪುದೇ ||೬೪೫||

ದೇಹಕ್ಕ ನುಗುಣವಾಗಿರೆ
ಬಾಹುಕನೆಂಬಧಮನಾಮಮಂ ತಳೆದನಿತಂ |
ಸಾಹಸದಿಂ ಬುತುಪರ್ಣನ
ಸಾಹಣೆಯಂ ಸಾದರ್ಪ ಸುಖದಿನಿದರ್ನಿಳೀತಂ ||೬೪೬||

ವ|| ಅಂತಿರ್ಪುದುಂ,

ಮಂದುರದಾರೈಕೆಯನಾ
ತರ ದಯೆಯಿಂದೀಯೆ ಬಾಹುಕಂ ಮೋಹದಿನೊ |
ಲ್ಪಿದುಮೊದಲಾಗಿ ವಾಜಿಯ
ವೈಂದವನಾರೈವುತಿರ್ಪನಿರುಳುಂ ಪಗಲುಂ ||೬೪೭||

ತುರಗಾನೀಕದ ಮೆಯ್ಯನೊತ್ತಿಸುವ ನಿಚ್ಚಂ ಮೋಹನಾರೈವ ಗೋ
ವರನೆಲ್ಲಂ ಕೆಳಗೊಂಬ ನೀರ್ಗುಡುವ ತಾಣಕ್ಕೇಱಿಕೊಂಡೊಯ್ಯ ಮಂ |
ದುರವಂ ಶೋಧಿಪ ವಾಜಿಮುಖ್ಯವ ಮನಂ ಮೆಚ್ಚಲೈ ಮುಯ್ಯಾಂಪ ತ
ನ್ನಿರವಿಂಗಳ್ಳು ಪ ಚಿಂತೆಯಿಂ ನೆಲಸಿದಂ ಸೌಹಾರ್ದದಿಂ ಬಾಹುಕಂ ||

ಕನಳವನೊಲ್ಲು ಕೂಡಿಸುವ ರೋಗದವಂ ಪೊರೆಕ್ಕವ ಶೈತ್ಯಪಾ
ನವನೊಳಗಿವ ವಸ್ಥಿಮುಖವಂ ಮಿಗೆ ಶೋಧಿಪ ಸೂಕಳಾತ್ಮಮಂ |
ಜನಳಯನಿಕ್ಕಿ ಯೋಡಿಸುವ ವಾರುವವಂ ನಡೆಪಾಡಿಸಲೈ ನೋ
ಡುವ ಮುಖಿಗಳ್ಳೆ ಪಾಲನೆಱುವುಜ್ಜುಗವಂ ತಳೆದಿರ್ಪನಾವಗಂ ||೬೪೮||

ಒಡವೆಯ ಮುಂದಣಂ ತೆಗೆದು ಕಟ್ಟಿದ ಬಲ್ಲುಹಿಗಳ್ಳೆ ಚಾಟಿಯಂ
ವಿಡಿದ ಕನಲ್ದು ನಂಟಿಸುವ ದುಷ್ಟತುರಂಗಚಯಕ್ಕೆ ಕಬ್ಬಿಯಂ |

ತುಡಿಸುವ ಹೊನ್ನ ಹಲ್ಲಣದಿನೊಪ್ಪುವ ದರ್ಪದ ವಾರುವಂಗಳಂ
ನಡೆಸುವ ಸಂಭ್ರಮಕ್ಕೆ ನೆಲೆಯಾದನಪೂರ್ವದ ದೇಹಬಾಹುಕಂ ||೬೫೦||

ಇಲ್ಲಡು ಹೊನ್ನ ಹಲ್ಲಣವನೊಟ್ಟಲನಾನಿಸು ಹಕ್ಕರಕ್ಕೆಯಂ
ಬಲ್ಲಿಯವಂ ಬಯಲೈ ತೆಗೆ ಜೋಡ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಮಾಡು ಭೂ !
ವಲ್ಲಭನಾಂಪ ಸೀನಕವನೋಸರಿಸುಜ್ಜ್ವಲಬಡ್ಗದೇಣುಗಳ್
ಪಲ್ಲಟವಾಗದಂತೊಪ್ಪಿಗಳೊಳ್ ನಿಱುನೆಂದುನಿರ್ವಂ ನಿರಂತರಂ ||೬೫೧||

ವ|| ಇಂತಿರೆ,

ತುರಗಪರೀಕ್ಷೆಯೊಳ್ ತುರಗರಕ್ಷೆಯೊಳುಗ್ಗುತುರಂಗಶಿಕ್ಷೆಯೊಳ್
ಪರಿಣತನತ್ಯಪೂರ್ವಗುಣ ಬಾಹುಕನೊಳ್ಳಿದನೆಂಬ ವಾರ್ತೆ ತ |
ತ್ತುರದೊಳಗೆಲ್ಲಯುಂ ಪರೆಯ ಕೇಳೊಲ್ಲವಿಂ ಋತುಪರ್ಣಭೂಭುಜಂ
ಕರೆಸಿ ಶರೀರಮಂ ಪದೆದು ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಡಲಿತ್ತನಾಕ್ಷಣಂ ||೬೫೨||

ವ|| ಅಂತಾ ಮನ್ನಣೆಯಿಂ ಸುಖದಿನಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ.

ಎನೆವ ಪತಿವ್ರತಸ್ಥೆ ದಮಯಂತಿ ಮನಃಪ್ರಿಯನಂ ವಿಚಾರಿಸಲ್
ದೆನೆದೆನೆಗಳ್ಗೆ ಭೂಸುರರ ವೇಷದ ಚಾರರನಟ್ಟಲಲ್ಲೆಯೊ |
ವಸದೃಶನೋರ್ಜಿತಪ್ರಬಲಬುದ್ಧಿಯಿನೊಪ್ಪುವಯೋಧಿಯಂ ನಿಜ
ಪ್ರಸರದಿನಿಯ್ದ ತತ್ತುರಗಶಾಲೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳಿದ್ದನುದ್ಧತಂ ||೬೫೩||

ಪಲವಂದದ ವಾರ್ತೆಯನ

ಸ್ಥಲಿತವೆನಲ್ ಮೆಲ್ವತಾಣವೆಂದೊಂದು ಮೃದು |

ಸ್ಥಳಜಗತಿಯೊಳಿದಂ ನಡೆ

ದಲಸಿಕೆಯಂ ಕಳೆಯಲೆಂದು ಚಾರಂ ಧೀರಂ ||೬೫೪||

ವ|| ಅಂತಿದುರ್ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ,

ಅಂಗವಿಹೀನನಾಟವಿಕನುತ್ತುಮಸಾಹಸಿ ಲಜ್ಜೆಗೇಡಿ ದು
ಸ್ಸಂಗಿ ಕುರೂಪಿ ದುರ್ವ್ಯಸನಿ ಮದ್ಯಪಿ ಧೂರ್ತನನಾಥನಾವಗಂ |
ಹೆಂಗೊಲೆಗಂಜದಂ ಪಿಸುಣನತ್ಯಧಮಂ ಪುನಿಕಂ ಸಮಸ್ತರಂ
ಭಂಗಿಸುವಂ ಮನಂ ಬಯಸಿ ಸಾರ್ವಡೆಯಲ್ಲವೆ ವಾಜಿಮಂದುರಂ||೬೫೫||

ಪರದೇಶಿ ದುರ್ಜನಂ ದ್ಯೂ

ತರತಂ ದುಷ್ಕರ್ಮಿ ಬಂದಿಕಾಪಿಂ ಚೋರಂ !

ನರಕಿಯತಿಪಾಪಿಯಲ್ಲದೆ

ತುರಂಗನಿಕರಕ್ಕೆ ಗೋಸರಪ್ಪರೆ ನತತಂ

||೬೫೬||

ವ|| ಅದಹಿಂದೇನಾನುಮೊಂದು ವಾರ್ತಾವಿಶೇಷವಂ ಕೇಳಲಪ್ಪು
ದೆಂದಲ್ಲಪ್ಪುದುಂ,

ಅಲ್ಲಗೆ[ಯ]ದೃಚ್ಛೆಯಿಂ ಚಿ

ತ್ತೋಲ್ಲಾಸಂ ಜನಿನಿ ಬಾಹುಕಂ ಬಂದು ಮುದಂ |

ಪಲ್ಲವಿನೆ ದೂತನಂ ನೀ

ನೆಲ್ಲದೆಂದುಂದೆಯೆಂದು ಕೇಳಲ್ ಬಗೆದಂ ||೬೫೭||

ಎಲ್ಲಂದ ಬಂದೆ ನಿನ್ನಂ

ಬಲ್ಲವರಾರಾರುಪೊಳರೆ ಕಾರ್ಯಂ ನಿನಗೇ |

ನಿಲ್ಲ ತಿಳವಂತು ಪೇಡೆನ

ಗೆಲ್ಲವನೆಂದೊಲ್ಲ ಬಾಹುಕಂ ಬೆಸಗೊಂಡಂ ||೬೫೮||

ವ|| ಅಂತು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಂ,

ಅಡವಿಯೊಳಾತ್ಮಪಲ್ಲಭೆಯನೊರ್ವಳ ನಿದ್ರೆಗೆಯ್ವಿ ತಾಂ
ನೆಡುವಿರುಳೆದುರ್ ಪೋದ ನಳನೆಂಬ ಮಹಾತ್ಮನದೆಲ್ಲ ಪೊಕ್ಕನೆಂ |

ದಡಿಗಡಿಗೆಯ್ ಬಿಂತಿನಿ ವಿಚಾರಿಸಲಟ್ಟಿದಳೆನ್ನ ನಾತನಾ

ಮಡದಿ ಧರಿತ್ರಿಯಂ ತಿರಿಗಿಯೊಂದೆಡೆಗಾಣದೆ ಬಂದೆನೀಕ್ಷಣಂ ||೬೫೯||

ವ|| ಅದಂ ಬಾಹುಕಂ ಕೇಳ್ವು,

ಈ ತೆಜದಿಂ ಕಳುಪುವುದು

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಸತಿಯರೊಳಗೆ ಧರೆಯೊಳೆನುತ್ತೊ |

ಲಾತಂ ಪೋದಂ ಪುರದಿಂ

ದೂತಂ ಪೊಟಿಮಟ್ಟು ಬಂದಬಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆದಂ ||೬೬೦||

ವ|| ಆತಂ ಕುಂಡಿನಪುರಕ್ಕೆ ಮಗುಟ್ಟು ಬಂದು ದಮಯಂತಿಯಂ ಕಂಡು,

ಪ್ರಿಯದಿಂ ಕೇಳ್ ವಿಧುಮುಖಿಯಾ

ನಯೋಧಿಯಿಂ ಬಂದೆನಲ್ಲ ಪುಟ್ಟಿದ ನವವಾ |

ತೆಯದೊರ್ವ ಬಾಹುಕಂ ನೃಪ

ಹಯರಕ್ಷಕನೆಂದ ಮಾತು ಮತ್ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳ್ ||೬೬೧||

ಕಾಂತನನಟಿಸಲ್ ಸ್ತ್ರೀ ಸ್ವಾ
ತಂತ್ರ್ಯದಿನಟ್ಟುವವರೊಳರೆಯಿಂದಾತಂ ಪೋ |
ದಂ ತತ್ಪುರದೊಳ್ ಮತ್ತೇ
ನುಂ ತಿಳಿಯದು ನಿನ್ನ ಪತಿಯ ನಿಜವೃತ್ತಾಂತಂ ||೬೬೨||

ವ|| ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಗಂಡನೆನಿಸನೀಕೆಯ ನಳಿ
ಗುಂಡಿನೊಳಸಪಸದಿ ಗಾರಣವನೆಸಗುವಳಂ |
ಕಂಡೆನನುತ್ತಂ ಭೀಷ್ಮಂ
ಭಂಡಣದೊಳ್ ಸಲೆ ಶಿಖಂಡಿಗಂಡಂತಿದಂ ||೬೬೩||

ವ|| ಅದಂ ಕೇಳ್ವು ದಮಯಂತಿ ಕತಿಪಯದಿನವಂ ಕಳೆಯೆ,

ಅನುನಯದಿಂ ದಮಯಂತಿಗೆ
ಪುನಸ್ಸ್ಮಯಂವರವನೆಸಗುವಂ ಭೀಮನೃಪಂ |
ಜನಪತಿಗಳ್ ಶೀಘ್ರತೆಯಿಂ
ತನತನಗೆಯು ಪುರದಿರದೆ ನಾಳೆ ಮುಹೂರ್ತಂ ||೬೬೪||

ಎಂಬೀ ಪಾರ್ತೆಯನೆಲ್ಲವ
ನಂಬುದರವದಿಂದಯೋಧಿಯೊಳ್ ಸಾಱಿ ಮಗು |
ಬ್ಬಂಬಂ ಕಡುಪಿಂದೆಚ್ಚಪ
ರೆಂಬಂದದಿನಿಲ್ಲಗೊಲ್ಲು ಬರ್ಪುದು ಬೇಗಂ ||೬೬೫||

ಎಂದೊರ್ವ ಪಾರ್ವನಂ ಪೇ
ಡೆಂದೊಲವಿಂ ಕಳುಪಿ ಭೀಮಸುತೆ ದೈವವದೇ |
ನಂದವನೆಸಗುವುದೋ ಮು
ನ್ನಂದನ ರತಿಭಾಗ್ಯವೆಂತುಟೋ ಎನುತಿದಳ್ ||೬೬೬||

ಅತ್ತಲಯೋಧಿಗೆ ಪಾರ್ವಂ
ಬಿತ್ತರದಿಂ ಪೋಗಿ ತತ್ಸ್ವಯಂವರವಿಲಸ |
ದ್ವೈತ್ತಾಂತಬೀಜವಂ ತವೆ
ಬಿತ್ತಿದನೆಲ್ಲಗೆ ಮನದ ಕೌತುಕವಾಗಲ್ ||೬೬೭||

ವ|| ಅದಂ ಬಿತ್ತುಪರ್ಣಂ ಕೇಳ್ವು,

ನಾಳೆ ಮುಹೂರ್ತಕೆಯ್ದವ
ಭಾಳಾಕ್ಷನದಾರ್ ಸಹಸ್ರಯೋಜನಪಥವಂ |

ಕೇಳಲ್ಕು ಘಟಿತವೆಂದು ನೈ
ಪಾಳಂ ಚಿಂತಾಮಹಾಬ್ಧಿಯೋಳ್ ಮುಬುಗಿದಂ ||೬೬೮||

ವ|| ತಚ್ಚಿಂತೆಯಂ ರಾಜವಾಹಕನಾದ ಮಂದುರಿಗಂ ತಾನುಂ ಚಿಂತೆ
ಯಿಂ ಮಂದುರಕ್ಕೆ ವಂದಿದುರ್ದಂ ಬಾಹುಕಂ ಕಂಡು,

ಸಾಹಣೆಯ ಮುಖಂ ಚಿಂತಾ
ಪ್ರೊಹಪನಾಂತಿಪುರ್ದೇಕೆನಲೈಂದಂ ಕೇಳ್ |
ಬಾಹುಕ ಮನ್ನೈಪತಿಯು ¹ಬೇ
ಳ್ವಾ¹ಹೃದಯದ ಚಿಂತೆಯನ್ನ ಚಿಂತೆಯದಲೈ ||೬೬೯||

ವ|| ಅದೆಂತೆನೆ,

ಅತುಳಪ್ರೀತಿಪುನಸ್ತ್ವಯಂವರಮಹೋತ್ಸಾಹಂ ಗಡಂ ನಾಳೆ ಭೀ
ಮತನೂಜಾತೆಗೆ ಮದ್ದುರಾಧಿಪತಿ ತಾಂ ಪೋಪಂದವೆಂತೆಂಬುದಂ |
ಸ್ಥಿತಚಿಂತಾಪರನಾಗಿ ಶೀಘ್ರಗತಿಯಿಂ ಸಾರಥ್ಯಮಂ ಮಾಟ್ಟು ಸ
ಮೃತಿಯುಂಟಾದೊಡೆ ಬೇಟ್ಟು ರಾಜ್ಯಪದವಂ ಕೂರ್ತೀವೆನೆಂದಿದರ್ಪಂ
||೬೭೦||

ವ|| ಆ ಮಾತಿಗೆ,

ನಳನೈಪತಿಗೆ ಮುನ್ನಂ ಕಂ
ಗೊಳೆ ಸಾರಥಿಯಾದ ಹೊಲಬನಜುವೆಂ ನವಮಂ |
ಗಳಸಮಯಕ್ಕೆ ವನಿಪನಂ
ಘಳಿಲನೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯೆನಶ್ವಮಂ ಕೊಡಿಸೆಂದಂ ||೬೭೧||

ವ|| ಆ ಮಾತಂ ಕೇಳ್ವು ರಾಜವಾಹಕಂ ಶುಶ್ರುಷಣನ ಸಘೀಪಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ,

ಒಂದು ಶುಭವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳ್
ಮಂದುರವಾರ್ಯಕೆಗಿದರ್ ಬಾಹುಕನೆಂಬಂ |
ಸೈಂದನವನೆನಗಿ ಮೆಚ್ಚಿಪೆ
ನೆಂದೆನ್ನೊಳ್ ಪೇಟ್ಟು ಕುದುರೆಯಂ ಕುಡಿಸೆಂದಂ ||೬೭೨||

ರಥವಂ ರತ್ನಪಿನದ್ಧಚಕ್ರಯುಗಳಶ್ರೀರಘುಚಂಚನ್ನನೋ
ರಥವಂ ಚೋದಿಸಲುರ್ಪರಾಧಿಪ ಪುಹೋತ್ಸಾಹಂ ಮಿಗಲ್ ನಿನ್ನ ಸಾ |
ರಥಿಯಪ್ಪಂ ಕರೆ ಬಾಹುಕಂ ನಿಜಮಪೋದ್ವಾಹಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಸ
ತ್ಪಥವಂ ಬಲ್ಲವನೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ ತನ್ನೆಂದುರಾಧ್ಯಕ್ಷನಂ ||೬೭೩||

ವ|| ಮತ್ತಂ,

ಆತಂ ನಳನೃಪತಿಗೆ ಮು
ನ್ನೋತನಗಿದನತುಳರಥವನೆಂದು ನುನಸ್ಸಂ |
ಪ್ರೀತಿಯನಾಗಿಸುತಿರ್ಪಂ
ಭೂತಳಪತಿ ಕರೆಸಿ ಕೊಡು ತುರಂಗವನೆರಡಂ ||೬೭೪||

ವ|| ಎಂಬುದಂ ಬಾಹುಕನಂ ಕರೆಸಿ ತುರಂಗಮಂ ತೆಗೆಯೆನಲ್,

ಮಂದುರದೊಳ್ ಬಡವಾಗಿ
ದೊಂದೆರಡಂ ತುರಂಗವಂ ರಥಕೆಂದಾತಂ |
ಮುಂದಿರಿಸಲ್ ಕಂಡವನಿಪ
ನೆಂದಂ ನಗೆಗೆಡೆಯಮಾಡಲೇಕಿಂತೆನ್ನಂ ||೬೭೫||

ಚಿತ್ತೈಸು ನೃಪತಿ ನಿನ್ನಯ
ಚಿತ್ತಕ್ಕಾಂ ಬರ್ಪ ತೆರಿದೆ ನಾಳೆ ಮುಹೂರ್ತಾ |
ಯತ್ತಂ ತಪ್ಪದವೊಲ್ ¹ಪೇ
ಋ¹ತ್ತಮಕುಂಡಿನಪುರಕ್ಕೆ ನಾಂ ತೆರಳಿಸುವೆಂ ||೬೭೬||

ವ|| ಎಂದು,

ಕಡುಬಡವಾದೆರಬ್ಬು ದುರೆಯಂಗವನೊಯ್ಯನೆ ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂ
ತೊಡೆಯಲೊಡಂ ಸಡಿಲ್ಪ ತನು ಕೊರ್ಬಿ ಸಟಾಳಿ ನಿಮಿದುರ್ ಕಾಂತಿ ನೊ |
ಮರ್ದಿಸಿ ಕೊನರ್ತು ರೋಮತತಿ ಭೀಷಣಹೇಷಿತದಿಂ ಮುರಾಗ್ರದೊಳ್
ಗುಡಿಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ಸಂತತಮನೋತ್ಸವವಂ ತಳೆದಿದುರ್ದಾಕ್ಷಣಂ ||೬೭೭||

ವ|| ಅದಂ ಕಂಡು ಕುತೂಹಳಚಿತ್ತನಾಗಿ ಮುತುಪರ್ಣಂ ರಥವಂ ತರಿಸಿ,

ಸಂಕುಳರತ್ನದಿಂ ಪೊಳೆವ ಭಕ್ತವೊ ಭೂವಧುವಿಟ್ಟ ಕರ್ಣತಾ
ಟಂಕವೊ ಹೇಮದಿಂ ಸಮೆದ ನೇಮಿಯೊ ಬಲ್ವನೆ ನೀಮೆಯೋ ಮಹಾ |
ಲಂಕೃತಿವೆತ್ತು ನುಣ್ಣೆಸೆವ ಕುಂಭಗಳಂ² ದವೊ ನಜ್ರದಂಡವೋ
ಶಂಕೆಗಳುಂಬಮಾಯ್ತು ರಥವಭ್ಯುದಯಾವಸಥಂ ಮನೋರಥಂ ||೬೭೮||

ಉದಿತರವಿಪ್ರಭಾಸದ್ವೈಶನಿರ್ಮಳನೂತನರತ್ನಬದ್ಧಸಂ
ಪದರಥಸನ್ನಿವಿಷ್ಟತಪನೀಯ[ಕನದ್ವೈ]ಜವೈಜಯಂತಿಕಾ |
ಭ್ಯುದಯವಳಂಕೆವೆತ್ತು ದೆಸೆಯಂ ಬೆಳಗಲೈ ಚಕಚ್ಚಕ್ರಿಯಮಾ
ನದಿನೆಸೆದತ್ತು ತನ್ನೈಪವರೂಥವಯೋಧಿಪುರಾಗ್ರವೀಧಿಯೊಳ್ ||೬೭೯||

ದನುಜಾರಿಯಾಂತ ಚಕ್ರಮ
ನಿನರಥದೊಂದುಳ್ಳ ಚಕ್ರಮಂ ವಿಕ್ರಮದಿಂ |
ಮುನಿವಿಟ್ಟು ಳಗೊಂಡಂದದಿ
ನನುಪವಾಕಾಂತಿಯಿನದೇಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿದುಹೋ
||೬೮೦||

ವ|| ಅಂತಿರ್ದ ರಥವಂ ಬಾಹುಕಂ ಕಂಡು,
ಪಾಡಲು ಕುದುರೆಯೆರಡಂ
ಹೂಡಿ ಬಟಿಕ್ಕ ವನಿಪತಿಯನೇಜಿಸಿ ರಥವಂ |
ಕ್ರೀಡಿಸುವಂದದಿನೆಸಗಲ್
ತೀಡುವ ಬಿಟ್ಟುಗಳಾಯಂತೆ ಪರಿದತ್ತು ರಥಂ ||೬೮೧||

ಸರಭನದಿಂದೆರಟ್ಟು ದುರೆಯಂ ರಥಿ ಪೂಡಲೊಡಂ ನಿರಂತರಂ
ಶರಥಿತರಂಗದಂತೆ ಮುಖಮಿಂಚಿನ ಮಿಂಚುವ ಗೊಂಚಲಂತೆ ಸು |
ಛುರೆಯ ತೆರಳ್ಳೆಯಂತೆ ತೆರೆಗೊಂಡ ಮರೀಚಿ[ಕೆ]ಯಂತೆ ಕೂಡೆ ಸಂ
ಚರಿಸುವ ಮೇಘದಂತೆ ಕಡುಪಂ ಪಡೆದತ್ತು ರಥಪ್ರಕಂಪನಂ ||೬೮೨||

೨ಪಿಡಿವರೆ ವಾಘೆಯಂ ಮಿಸುವ ಚಮ್ಮಟಿಯಂ ದನಿಗೆಯ್ದು ಬಾಹುಕಂ
ತುಡುಕಿದೊಡೆಚ್ಚ ಕೋಲ್ ಭರದಿನುಚ್ಚಳನಿಟ್ಟೆಡೆ ದಾರಿಯಾದ ಪೇ |
ರಡವಿಯ ಬೆಟ್ಟಗಳ್ ಜರಿದು ನುಗುವಿನಂ ಕಡುಕೆಯ್ದು ಪಾಯ್ದುಂದಿಂ
ಗಡಲ ತರಂಗದಂದದೆ ಮರುಜ್ಜವದಿಂ ರಥವಿಪ್ಪದಿಕ್ಕಥಂ ||೬೮೩||

ಸಾರಥಿಯಾಚ್ಚೆಯಿಂ ನೃಪತಿಯೇಜಲೊಡಂ ರಥಚಕ್ರಘೋರಚೀ
ತ್ಕಾರರವಂ ದಿಗಂತರವ ನಂದಿಸೆ ಹಿಂದುಟಿಯಲ್ ಮನೋಜವಂ |
ನೀರದಮಾರ್ಗವಂ ಕವಿಯಲೆರ್ದ ರಜಂ ಪರಿದತ್ತು ವಿಸ್ಮಯಾ
ಕಾರದಿನಾರ್ಪುಪೆತ್ತ ನವರತ್ನ ರಥಂ ಕಮನೀಯವೇಗದಿಂ ||೬೮೪||

ಅತಿವೇಗಂ ಸೂರ್ಯನಿಂದೃಷ್ಟಿಯುಗತಿಸತತಂ ಸೂರ್ಯನಿಂದೃಷ್ಟಿಯಿಂಮಾ
ರುತಮಾರ್ಗಂ ನಿತ್ಯತೀವ್ರಂ ವಿಮಳತರಲಸತ್ಸೂರ್ಯನಿಂ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂಮಾ
ರುತನಿಂದಂ ಚಿತ್ತಗಮ್ಯಸ್ಥಿತಿಬಗೆಯೆ ಮಿಗಿಲ್ಸೂರ್ಯನಿಂ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂಮಾ
ರುತನಿಂ ತಚ್ಚಿತ್ತದಿಂ ಸ್ಯಂದನರಯವಧಿಕಂ ಹೃದ್ಯವತ್ಯಂತಚೋದ್ಯಂ||೬೮೫||

ಜಯಶೀಲಲೋಲತನ್ಮೃಪ
ತಿಯ ರಥದೊಡಗೂಡಿಯೋಡಲಾಟದೆ ಬಟಿಯಂ |

ರಯದಿಂದೆ ವಾಯು ಸೋಲ್ವಪ
ಜಯದಿಂ ಮೆಯ್ಯಂದಿ ಮಂದಮಾರುತನಾದಂ ||೬೮೬||

ಖುರವಂ ಸಾಲಿಡುವಂತಿ
ಧರಣಿಯನಳೆವಂತೆ ಕಡಲ ಕಡೆಯಂ ಕಾಣ್ಬಂ |
ತುರವಣಿಯಿಂದುಚ್ಚಳಿಸುವ
ತುರಂಗಮಂ ಕೊಂಡು ಪಾಯ್ದನೂರಿಂ ತೇರಂ ||೬೮೭||

ಮನದಿಂ ಮುಂದುರುವಾಯ್ದು ಮತ್ತೆ ಬಗೆಯಿಂದತ್ತತ್ತ ಪೋಪಂತು ಸೈ
ತನೆ ಚೆಂಬೊನ್ನರಥಂ ಜವಂ ಮಿಗುವಿನಂ ಪೋಗುತ್ತಿರಲ್ ತನ್ನರೇ |
ಶನವುಪ್ಪಿಪವಳಂಕೆಯಿಂ ನಡಿಲ್ಪು ಬೀಳಲ್ ನೋಡಿ ಕೈನಿಡಿ ಯೋ
ಜನದಿನ್ನೊರನಡರ್ತು ಪಾಯ್ದುದು ರಥಂ ಮುಂದಣ್ಣೆ ಸಂರಂಭದಿಂ ||

ಇಂತು ಮನೋಜವಂಚೆರಸು ರತ್ನರಥಂ ಕಡುಪಿಂ ಬರುತ್ತಿರಲ್
ಮುಂತೆನದಿದುರ್ದಾಚ್ಚಕಲವೃಕ್ಷವದಂ ನಡೆನೋಡಿ ತತ್ಕುಜ |
ಪ್ರಾಂತದೊಳೊಯ್ಯನೊಂದಿನಿಸು ನಿಂದಲೆಯಿದರ್ಪವೇಸು ಲೆಕ್ಕದಿಂ
ದಂ ತೊದಳಿಲ್ಲೆನುತ್ತವನಿಪಂ ನಿಜಸಾರಧಿಗೊಲ್ಪು ತೋಪಿದಂ ||೬೮೯||

ವ|| ಅಂತು ತೋಪಿ,

ಇಲ್ಲಗಯೋಧಿಪಟ್ಟಣವೆನಿತ್ತೆನಲಪ್ಪತತಾಧ್ಯಯೋಜನಂ
ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದೆವಲ್ತೆ ದಮಯಂತಿಯ ಕುಂಡಿನದಿಂ ಶತದ್ವಯಂ|
ತಲ್ಲಣವೇಕೆ ನಿನ್ನ ಪೊಟಮಟ್ಟನಿತಂ ನಡೆತಂದೆವೀಗಳಿಂ
ತಲ್ಲಗೆ ಸಾರ್ವವೆಂದು ನರಪಂಗುಃರ್ಧಂ ಭರದಿಂದ ಬಾಹುಕಂ ||೬೯೦||

ಈ ತೇರಿಂದಿ ಕುದುರೆಯಿ
ನೇತೆದಿಂ ¹ಬಂದೆಯಪ್ಪ¹ಶತಯೋಜನಮಂ|
ಭೀತಿಯದಿಲ್ಲದೆ ಪೇಟೆನ
ಲಾತಂ ಕೇಳಶ್ವಹೃದಯವೆನಗುಂಟೆಂದಂ ||೬೯೧||

ವ|| ಅನಂತರಂ,

ಜನನಾಥಂ ಬಾಹುಕಂಗಾ ಕಲಿಕುಜದ ದಳಾನೀಕಮಂ ನೋಡಿ ಲೆಕ್ಕ
ಕೈನಿತಂದಿದರ್ಧಂದು ಪೇಟಲ್ ಬೆಟಗುವಡೆದು ತದ್ಬಾಹುಕಂ ಸಂಖ್ಯೆಯಂ ಪೇ|
ಽವನವೀನಂನಿನ್ನೊಳಂತಾಯ್ತಿದಹೃದಯವೇನೆಂದೆನಲ್ಕೂರೈಯಿಂ²ದಾ²
ಯ್ತನಗಕ್ಷದ್ಯೂತಕೇಳಿಹೃದಯದ ಫಲವೆಂದಂ ಮನಃಪ್ರೀತಿಯಿಂದಂ ||

ನೀನಶ್ವಹೃದಯಮಂ ತಿಳಿ
ಪಾನಕ್ಷದ್ಯೂತಹೃದಯಮಂ ತಿಳುಪುವೆನೆಂ |
ದಾ ನೈಪತಿಯುಕ್ಷಹೃದಯವ
ನಾನಂದದಿನಿತ್ತು ತುರಗಹೃದಯವನಣಿದಂ ||೬೯೩||

ಆ ಕಲಿ ವೃಕ್ಷದ ಕೆರ್ಚಿಂ
ಶ್ರೀಕರವೆನಿಪಕ್ಷಯುಗಳವಂ ಮಾಡಿ ಧರಿ |
ಶ್ರೀಕಾಂತಂ ಪರನಿತ್ತಂ
ಸ್ವೀಕರಿಸಿವನೆಂದು ಬಾಹುಕಂಗನುನೆಯದಿಂ ||೬೯೪||

ವ|| ಆ ಸಮಯದೊಳೆ,

ಮುತುಪರ್ಣನಣಿಯದಂದದಿ
ನತಿಭೀಕರಕಲಿ ನಿಜಸ್ವರೂಪದಿನೆಲೆ ಭೂ |
ಪತಿಯಾಂ ನಿನ್ನಂ ಕಾಡಿದೆ
ನಿತರರ್ ಸೈರಿಪರೆ ಮದ್ವಿಘಾತಿಯನೆಂದಂ ||೬೯೫||

ಪಾತಕಕೋಟಿ ತನ್ನವಯವಂ ವಿತಠಾದಿಸಮಸ್ತದುರ್ಗುಣಂ
ಧಾತುಗಳೆಲ್ಲರಂ ಬಿಡದೆ ಪೀಡಿಸಿಕಾಡುವ ಮೂಢವೃತ್ತಿ ತ |
ಚ್ಚೇತನವಾಗಿ ಮೆಯ್ಯಡೆದು ಲೋಕಭಯಂಕರಮೂರ್ತಿವೆತ್ತು ಧಾ
ತ್ರಿತಳನಾಥನಿಂ ಕಲಿ ತೊಲಂಗಿ ಸಮಕ್ಷಮೂರ್ತಿನಾಕ್ಷಣಂ ||೬೯೬||

ನಿನ್ನಯ ಧೈರ್ಯಮಂ ಬಹಳಸತ್ತ್ವಮನೀತೆಹದಿಂ ವಿಭಾವಿಸ
ಲಿನ್ನೆವರಂ ನಿಜಾಕೃತಿಯನಾವರಿಸಿದೆನಿದೊಂದುಜೋಷಮಂ |
ಮನ್ನಿಸು ಪೂರ್ವರಾಜ್ಯಸುಖನಿಧಿ ಮನೋರಮೆಯಂಗನಂಗವ
ತ್ಯುನ್ನತಿವೊಂದುಗೆಂದು ನಳನಂ ಕಲಿ ನೆಟ್ಟನೆ ಬಿಟ್ಟನಾಕ್ಷಣಂ ||೬೯೭||

ವ|| ಬಟಿಕಲ್ಲಂ ತೆರಳ್ಳು,

ದಿನಕರಸೋಮವೀಧಿಗಳಿನಂಬರವಂ ಕಮನೀಯ ಭೋಗಿಜೀ
ವನದಿನದಬ್ಧಿಯಂ ವಿಪುಳಭಾಸುರವಾಸದಿನಿಂದ್ರಶೈಲವಂ |
ಘನತರಶೋಭೆಯಿಂ ಪಡೆದು ಪೋಲ್ತು ಜಗಂ ನುತಿವೆತ್ತ ಚೆಲ್ವ ಕುಂ
ಡಿನನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದನನುರಾಗದಿನಾ ಮುತಪರ್ಣಭೂಭುಜಂ ||೬೯೮||

ಜನಿತಪುನಸ್ತ್ವಯಂವರದ ವಾರ್ತೆಯನಾಗಳೆ ಕೇಳ್ವು ದೈವವಿಂ
ದಿನಗನಾಕೂಲವಾಯ್ತುನುತ ಬಾಹುಕಚೋದಕನಿಂ ಸಹಸ್ರಯೋ |

ಜನವನದೊಂದಿರುಳ್ ಪರಿದು ಬಂದುದು ಶಿಘ್ರತೆಯಿಂದೆ ಚೆಲ್ವ ಕುಂ
ಡಿನನಗರಾಲಯಕ್ಕೆ ಮತಪರ್ಣನ ಪೊನ್ನ ರಥಂ ಮನೋರಥಂ ||೨೬೯||

ವ|| ಅಗಳ್,

ಆಕಸ್ಮಿಕಮೋರ್ಬಧರಿ
ತ್ರಿಕಾಂತಂ ನಿನ್ನೆ ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣದಿಂ ನಿ |
ನ್ನಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿನ್ನಿಲ್ಲಗೆ ಚೆ
ಲ್ವಾಕೃತಿಯಿಂ ಬಂದನೊರ್ಪಸಾರಥಿಸಹಿತಂ ||೨೭೦||

ವ|| ಎಂದೂರ್ಪಕೆಳದಿ ಪೇಲ್ವಳದಲ್ಲದೆಯುಂ,

¹ಕೆನ್ನಂ¹ ಸಹಸ್ರಯೋಜನ
ವೆನ್ನಂ ಸಾರಥಿಯದೆನ್ನವತ್ವಂ ನೃಪನಿ |
ನ್ನೆನ್ನಂ ರಥವೆನ್ನದೆನು
ತ್ತಂ ನಗರಜನೋಕ್ತಿ ಪರೆದುದೆಲ್ಲಾದೆನೆಯೊಳ್ ||೨೭೧||
ರಯದಿಂ ಭೀಮಜೆಯ ಪುನ
ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆಂದು ಬಾಹುಕಂ ರಥವಂ ವಿ |
ಸ್ಮಯದಿಂ ಚೋದಿಸೆ ಕಾಂತಾ
ಪ್ರಿಯದಿಂ ಮತ್ತುರವನೆಯ್ದಿದಂ ಮತುಪರ್ಣಂ ||೨೭೨||

ವ|| ಅದಂ ದಮಯಂತಿ ಕೇಳು,

ಬಿಡುದಾಣವನೀಯಲ್ ನೃಪ
ನೊಡನೆಯದಾರ್ ಬಂದರೆಂದಾ ನೋಡಲ್ ನಡವು |
ತ್ತೆಡೆಗೆಯ್ದಡೆಯಂ ಕೇಳಲ್
ಪಡೆವಳನಂ ಕಳುಪಿದಳ್ ನಿತಂಬಿನಿ ಕಡುಪಿಂ ||೨೭೩||

ವ|| ಅದೆಲ್ಲವಂ ಮಾಡಿ ಪಡೆವಳಂ ಮಗುಟ್ಟು ಬಂದು,

ನಿನ್ನೆ ಪೊಳಮುಟ್ಟಯೋಧಿಯಿ
ನಿನ್ನೆವರಂ ಬಂದೆವಿಲ್ಲಗೆಡೆಗೆಯ್ಯದೆಯಿಂ |
ದೆನ್ನಂ ನೋಡಿಯುಸುರ್ದಂ
ಮುನ್ನಾಂ ಕಂಡಂದವಲ್ಲದತಿವಿದ್ರೂಪಂ ||೨೭೪||

ವ|| ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಶುಭತರಪುನಸ್ವಯಂವರ
ವಿಭವಮುಹೂರ್ತಕ್ಕೆ ನಾಳೆ ಬರ್ಪುದು ಬೇಗಂ |

¹ ತನ್ನೊ.

ಪ್ರಭುಗಳೆನಲ್ ಮುಡುದಿವನಂ

ರಥಸದಿನೆಯ್ದಂದನೊಲ್ಪು ಬುತುಪರ್ಣನೃಪಂ ||೨೦೫||

ವ|| ಎಂದು ಪೇಟಲನಂತರಂ,

ವಿಕಸಿತಪದ್ಮನೇತ್ರೈ ದನುಯಂತಿ ಸಮಂತು ಬಬಲ್ಪು ಬಂದ ಬಾ
ಹುಕಮತುಪರ್ಣರಂಬವರ್ಗೆ ಭೋಜನವಿಕ್ಷಣವಾಗಲೆಂದು ಮುಂ |

ಸಕಲಪದಾರ್ಥಮಂ ಶಿಖಜಲಂ ಪೊಟಗಾಗಿ ಲಸದ್ವಿಳಾಸಿನೀ
ನಿಕರದ ಕಯ್ಯೊಳಟ್ಟಿದಳದೇಂ ಮತಿವಂತೆಯೊ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯೋ||೨೦೬||

ಅಡುಗೆಯನೆಸಗುವತನವಂ

ಮಡಕೆಗಳಂ ತೊಳೆವನಾವ ನೀರಿಂ ಕಿಚ್ಚಾ |

ವೆಡೆಯಿಂ ಬಂದಪುದೆಂಬುದ

ನಡಗಿದ್ಗಡುಯೆಂದದೊರ್ವಳಂ ನಿಯಮಿಸಿದಳ ||೨೦೭||

ನ|| ಅಂತು ಕಳಪನಳದೆಲ್ಲವಂ ನೋಡಿವಂದು,

ಯುವತೀ ಕೇಳೆ ಪೊಸತಂ ವಿಭಾವನೆ ಪದಂ ಬಂಧಂ ರಸಂ ರೀತಿ ಪ
ಕವಿಶೇಷಂ ನಯಮಾರ್ದವಂ ವಿಧುಲಸದ್ವರ್ಣಂ ಕ್ರಿಯಾಕೌಶಲಾ |

ದಿವಿವೇಕಂ ಪುದಿದಿರ್ಪ ವಿಸ್ಮಯವನೀಗರ್ ಕಂಡೆನಾಂ ಭಾವಿಸಲ್
ಕವಿತಾಪ್ರಾಧಿಯೊ ಪಾಕರೂಢಿಯೊ ದಿಟಂ ಹೇಲ್ಪದೆನಾನಂದದಿಂ||೨೦೮||

ವ|| ಅದೆಂತೆನೆ,

ಬೆಸಳಿಗೆಯೊಳ್ ತರಂಬಡೆಯೆ ಶಾಕಚಯಂಗಳನಿಕ್ಕಿ ಸೈಂಧವಂ
ಪೊಸಮೆಣಸಿಂಗು ಜೀರಗೆ ಪದಂಬಡೆಯಲ್ ತಳದೆಲ್ಲವಂ ನಿರೀ |

ಕ್ಷಿಣಲಮೃತೋಪಮಾನನಳಪಾಕಮಪಾಕಮವಾಗಿಯಾ ಮಹಾ
ನನದೊಳಗನ್ನವಾಯ್ತು ಶಿಖವಾರಿಯ ಪೊರ್ದುಗೆ ಪೊರ್ದದಾಕ್ಷಣಂ||೨೦೯||

ಪಾರಿಂಧನಶಿಖೆಯೆಂಬವ

ನಾರಾರುಂ ಕಂಡರಿಲ್ಲ ಸಕಲಪದಾರ್ಥಾ |

ಕಾರಂ ಬಾಹುಕನಾಗಿಸ

ಲೋರಣದಿಂ ಪಾಕವಾದವತ್ತೀಘ್ರತೆಯಿಂ ||೨೧೦||

ಬುತುಪರ್ಣಂ ಪಸಿದನೆನು

ತ್ತತ್ತೀಘ್ರದಿನೊಲ್ಪು ಮಾಡಿದಂ ಪೆಂಪಿಂದಾ :

ಯತವಾಗಲ್ ನಳಪಾಕವ

ನಿತರಲ್ ಶಿಖಿವಾರಿಯಿಲ್ಲದಿಂತೆಸಗುವರೇ

||೬೧೧||

ವ|| ಎಂದು ಪೇಟಲ್ವೆಲ್ಲವಂ ತರಲ್ ಕಳಿಪೆ,

ನಿನ್ನಯ ಹಸ್ತಕೌಶಲವನೀಕ್ಷಿಪಳಾ ದಮಯಂತಿ ಶಾಕಪಾ
ಕಾನ್ನವನೀವುದೆಂದೆಸೆವ ಬಾಹುಕನಿಂದವನೀನಿಕೊಂಡು ತ |

ತ್ವನ್ನಿಧಿಗೈದ್ದಿ ತೋಪಿಸಲದೊರ್ವ ವಿದಗ್ಧೆ ತದೀಯದಿವ್ಯಗಂ
ಧಂ ನೆಲಿಸಿತ್ತು ನಾಲ್ದೆಸೆಯೊಳೆನೊಗಟ್ಟೆ ನಳಶಾಕಪಾಕವಂ ||೬೧೨||

ಆ ಪಾಕವಿಶೇಷಂ ನಳ

ಭೂಪತಿಯಿಂದಾದುದಲ್ಲದಿತರರೊಳಿಲ್ಲಿಂ |

ದಾ ಪದ್ಮನೇತ್ರ ಹೃತ್ಪರಿ

ತಾಪವನಿಟಿಕೆಯ್ದು ಪುತ್ರರಂ ಕರೆಯೆಂದಳ

||೬೧೩||

ನಳನ್ಯಪತಿಯ ತದ್ರೂಪಂ

ತಳೆದಿರ್ವರ್ಸುತರನೊಲ್ಮು ದಾದಿಯ ಬೆನ್ನೊಳ್ |

ಕಳುವಿದಳಲ್ಲಗೆ ಮಾನಿನಿ

ತಿಳಿವಂದದಿನಾತ್ಮಜಾತಮೋಹಸ್ಥಿತಿಯಂ

||೬೧೪||

ವ|| ಅಂತು ಕಳುಪಲ್,

ಕನ್ನಡಿಯೊಳ್ ತನ್ನಯ ರೂ

ಪಂ ನೋಟವೊಲಾತ್ಮಜಾತರಿರ್ವರನತ್ಯು |

ತ್ವನ್ನಮತಿ ಕಾಣ್ಬದುಂ ಹ

ಜೋನ್ನತಿಯಿಂ ಮುಖವಿಕಾಸವಾದತ್ತಾಗಳ ||೬೧೫||

ಲೋಚನದೊಳ್ ಮುದತ್ತು ತಲೆದೋಪಿ ಮನೋಮಾದವಂ ಮುಖಾಂ
ಬಾಜಂ

ಸೂಚಿಸೆ ದೋರ್ಯುಗಂ ಸ್ಫುರಿಸೆ ತನ್ನಪರಾಧದಳುಕೆ ಚಿತ್ತವಂ |

ನಾಚಿಸೆ ಪೂರ್ವದ್ವಿಸ್ಥಿತಿ ನಿಜಾಂಗಮಲೀಮಸವೃತ್ತಿಯೆಂದೆ ಸಂ

ಕೋಚಿಸೆ ನೋಡಿದಂ ನೃಪಕುಮಾರರನುತ್ಪದದಿಂದ ಬಾಹುಕಂ ||೬೧೬||

ವ|| ಅಂತು ನೋಡಿ,

ಅತಿಶಯಸೌಖ್ಯವನಿಹದೊಳ್

ಗತಿಯಂ ಪರಲೋಕದೊಳ್ ಸಮಂತೀವ ಮಹೋ |

ನ್ನತಕುಲಸಂಭವರೆನಿಸುವ

ಸುತರನಗಲ್ಪಿಂತು ನಿಲ್ವರೋ ಕಲ್ಪರ್ದೆಗಳ್

||೭೧೭||

ವ|| ಎಂದು ಮಗುಟ್ಟು ಸುರದಿರಲ್ ಕುಮಾರಕರ್ವರಸು ದಾದಿ ಬಂದು,

ಕಂಡಜಿವಂತೆ ಮುನ್ನಜಿವರಂ ನಲಿದೀಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ಕಣ್ಣು ನೀರ್
ಮಂಡಲಿಪಂತೆ ತನ್ನ ಸುತರಂ ನೆನೆವಂತೆ ನೊಸಲ್ ನೊಸಲ್ಲೊಳ್ |
ಮುಂಡಿಡುವಂತೆ ನುಣ್ಣೊಡೆಯನೇಜಿಸುವಂತಮರ್ದಪ್ಪುವಂತೆ ಮೆ
ಯ್ಯಂ ಡಗೆ ಪತ್ತಿದಂತಡರೆ ನೋಡಿದನಿರ್ನಾರನಾತನತ್ತಿಯಿಂ ||೭೧೮||

ವ|| ಅನಂತರಂ,

ಈ ತೆಹಿದ ಕುಮಾರರ ಸಂ

ಪ್ರೀತಿಯನುಟಿದಿರ್ಪನಾವಕಲ್ಪರ್ದೆಯೋ ಎಂ |

ದಾತಂ ಸುಹ್ರಿಸೆ ಸುಯ್ದಂ

ಮಾತಂ ಮತ್ತೇನನಾಡದಿರಲಾಂ ಬಂದಂ

||೭೧೯||

ವ|| ಎಂದು ದಾದಿ ಪೇಟ್ಟುದುಂ,

ಎನಗಾಯ್ತಂದುಮಭೀಷ್ಟದೈವದ ವರಂ ಹೃತ್ಸಂತಯಂ ಪಿಂಗಿದ
ತ್ತನುಕೂಲಗ್ರಹಮೊಂದುಗೂಡಿದವನುತ್ತುತ್ತಾಹದಿಂ ಸಂತತಂ |
ಮನದೊಳ್ ಬಲ್ಲುಡಿಗಟ್ಟಿ ತನ್ನ ಪತಿಯಂ ನಿಶ್ಚೈನಿ ತದ್ವೀಮನಂ
ದನೆ ಪೆಂಪಿಂದೆ ಬಟಿಕ್ಕಲಂಕರಿಸಿದಳ್ ಸ್ವರ್ಣಪ್ರಭಾಪೀಠಮಂ ||೭೨೦||

ಕಾಣಲ್ವೇಟ್ಟುದು ತನ್ನನೆನ್ನ ಮನದಿಷ್ಟಂ ಶಾಕಪಾಕಂ ಮಮ
ಪ್ರಾಣಂಚೆತ್ತುದು ಮದ್ಗೃಹಕ್ಕೆ ಭರದಿಂದೆಟ್ಟುಪ್ಪದೆಂದಾಕೆ ಗೀ |
ವಾಣಿಸ್ತ್ರೀಸಮವಾರನಾರಿಯರನಾತಂಗಳ್ವಿದಳ್ ಸಂತತಂ
ಕ್ಷೋಣೀಪ್ರಸ್ತುತರೂಪವಂತೆ ದಮಯಂತೀಕಾಂತೆ ಸಂತೋಷದಿಂ||೭೨೧||

ತೆಹಿಪಜಿದಾ ಮತುಪರ್ಣಂ

ಗಜಿಪದೆ ವಾರಾಂಗನಾನಿವೇದಿತನಾಗಲ್ |

ಪೊಳಿಮಟ್ಟು ಬಂದನೆಲ್ಲ

ಬೇಡಿಗಾಗಲ್ ಸತಿಯ ಮನೆಗೆ ಬಾಹುಕನೊಲವಿಂ||೭೨೨||

ಮನಕಂಗುಂದಿದ ನೋಟವಿರ್ಪಟಿದ ವಸ್ತ್ರಂ ಶೀರ್ಣಕೇಶಂ ಮಲೀ
ಮನದೇಹಂ ಕಿಟುಗಂಟುಗಟ್ಟಿದ ಬೆರಲ್ ಕೊಂಕಿದ ಕರ್ಣದ್ವಯಂ |

ಕುಸಿದುರ್ಬಿದ್ ಪೆಗಲ್ ವಿನುಬ್ಬ ಚರಣಂ ಸಂಭಿನ್ನಪಾಪ್ಪಿಸ್ಥಳಂ
ವಸುಧಾಧೀಶನೊಳೊಂದಿರಲ್ ಸುದತಿ ಕಂಡಳ್ ಬಾಪ್ಪನೈತ್ಯಂಗಳಿಂ
||೨೨೩||

ಹರನ ಲರಾಟಲೋಚನದ ಕಬೊಗೆ ಪರ್ಬಿಗ್ ಶಂಬರಾರಿಯೋ
ಸುರರಮೃತಾಬ್ಧಿಯಂ ಮಧಿಸಲೆದ್ ವಿಪಾರ್ಚಿಯನಾಂತ ರಾದ್ರನೋ |
ತರಣಿತನೊಜನೊಳ್ ಪೊಣರ್ದು ಮುಪ್ಪಿಯ ಘಟ್ಟಣಿಯಾಂತ ಕೃಷ್ಣನೋ
ಪರಿಕಿಪನಾವನಾರ್ತು ಕಲಿಪೊದಿದ ಸೈಪಧಚಕ್ರವರ್ತಿಯಂ ||೨೨೪||

ಬಾಹುಕನೆಂಬುದ ತೋಟದೆ
ಮೋಹರಸಂ ಮೇರೆದಪ್ಪಿ ಪರಿವೃತ್ತಿರಲಿ |
ನ್ನೇ ಹರಿಯಲ್ ನಟಿಸುವ ನೃಪ
ಸಾಹಸವಂ ಬಿಟ್ಟು ಮೌಳಿಯದುಲುಹುವುದೆನ್ನಂ ||೨೨೫||

ಪ|| ಎಂಬುದುಂ,

ಫಣಿಪತಿಯಿತ್ತಂಬರವಂ
ಕ್ಷಣದಿಂ ತೆಗೆಮಟ್ಟು ಹೊದ್ದು ಕುಳ್ಳಿದ್ ನೃಪಾ |
ಗ್ರಣಿ ಮುದದಿಂ ಪೋಲ್ತಂ ಮೂ
ಡಣಗಿರಿಯೊಳ್ ಮೂಡುವುದಯಕಾಲದ ರವಿಯಂ ||೨೨೬||

ಮೋಡವಗಲ್ಲ ಚಂಡಕರನಂತುಪರಾಗವಗಲ್ಲ ಕಾಂತಿಯಿಂ
ಮೂಡಿದ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಹಿಮಕಾಲವಗಲ್ಲ ವಸಂತನಂತೆ ಹೃ |
ತ್ಪ್ರೀಡೆಯಗಲ್ಲ ಯೋಗಿವರನಂತೆ ವಿರೂಪವಗಲ್ಲ ಕೂರ್ಮ ಕೈ
ಗೂಡಿ ಮನೋಹರಾಕೃತಿಯೊಳಿದನತಿದೃಶಿಯಿಂದಿಳಾಧಿಪಂ ||೨೨೭||

ಧೂಮಂಪಿಂಗಿದ ಶಿಖಿಯಂ
ತಾಮಯದಿಂ ಪಿಂಗಿದಿಂದುಕಳೆಯಂತಖಳ |
ನ್ಯಾಮೋಹಂಪಿಂಗಿದ ಯೋ
ಗಾಮೃತನಿಧಿಯಂತೆ ತೊಳಗಿದಂ ಭೂಪಾಲಂ ||೨೨೮||

ನಯನಯುಗಂ ತಳತ್ತಳಿಸೆ ದಂತಮರೀಚಿ ಲಸತ್ಯಪೋಳಭಿ
ತ್ತಿಯನವಳಂಬಿಸಲ್ ತನುಶಲಾಕೆ ರವಿಪ್ರಭೆಯಂ ನಿವಾರಿಸಲ್ |
ಪ್ರಿಯರಸವಂ ತುಳುಂಕೆ ಮುಖಮುಜ್ಜ್ವಲಿಸಲ್ ಸಮುದಾಯಶೋಭೆ ಮೂ
ರ್ತಿಯನನುರಾಗದಿಂ ತಳೆದು ರಂಜಿಸಿದಂ ನಿಷಧಾಧಿನಾಯಕಂ ||೨೨೯||

ಭೋಂಕೆನೆ ಕಂಡು ಕಾಂತೆ ನಳಭೂಪತಿಯಂಘ್ರಿಯಮೇಲೆ ಬಿದುರ್ ತ
ನ್ನಂಕದೊಳಿಟ್ಟು ನಂದನರನೀತೆಡಿ ದಿಂ ಮುಡಿಪರೇ ಮನ |
ಶೃಂಕೆಯಿಂನಿಂತು ಪೇಪ್ ಭುವನವಲ್ಲಭ ವಲ್ಲಭೆಯೆಂದು ಸಂತತಂ
ಪಂಕಜನೇತ್ರ ಕಣ್ಣಿನಿಗಳಿಂ ತೊಳೆದಳ್ ಪತಿಪಾದಪದ್ಮಪಂ ||೨೩೦||

ನಯನಾಂಬುಜಮಧುಕಣರಾ
ಜಿಯೆಂಬ ತೆನಿನಾದ ತೋರಕಣ್ಣಿನಿಯಿಂ ಕಾಂ |
ತೆಯ ಚಿಂತಾಕರ್ದಮವದು
ಮಯತ್ನದಿಂ ಪೋದುದೆಂಬುದೊಂದಚ್ಚರಿಯೇ ||೨೩೧||

ನಿರವಧಿಯ ಬಾಪ್ಪಜಲವಂ
ನಿರಂತರಂ ಸುರಿದು ಕೆಂಕಮಾದುದುಂ ತ |
ತ್ತರುಣಿಯ ನಯನಂ ರಕ್ತಾಂ
ಬುರುಹಕ್ಕೆಣಿಯಾದುದೆಂಬುದೇಂ ಸಂದೆಯಮೇ ||೨೩೨||

ವ|| ಅನಂತರಂ,

ವಾರಿಜಪತ್ರನೇತ್ರ ದಮಯಂತಿಯ ಪೂರ್ಣಕಟಾಕ್ಷವಾಕ್ಸುಧಾ
ಸಾರದಿನಾತ್ಮವಲ್ಲಭನೆ ದೇಹವನಾವರಿಸಿದ್ ದುರ್ವಿಷಂ |
ಗಾರಾಡಮಂತ್ರದಿಂ ಪರಿವವೋಲ್ ಪರಿಯಲ್ ತನುಕಾಂತಿಯಿಂ ನಿಜಾ
ಕಾರವದೇಂ ಬೆಡಂಗುವಡೆದಿದುರ್ದೊ ತತ್ತ್ವಣದೊಳ್ ನೃಪಾಲನಾ||೨೩೩||

ವ|| ಅಂತರ್ದ ನಳಚಕ್ರವರ್ತಿ ತನ್ನ ಮನೋರಮೆಯಂ ನೋಡ್ವಾಗಳ್,

ಮೊದಲೊಳ್ ಕಟ್ಟಿದ ಮಂಡೆಯುಟ್ಟುಡಿಗೈಯಿಟ್ಟಿದೋಲೆ ಮೆಯ್ಯಂಪನಿ
ಕ್ಕಿದ ಗಂಧಂ ತೊಡೆದಿದ್ಲಕ್ತಕರಸಂ ಮಿಂಚಿಟ್ಟ ದಂತಾಳಿ ತಿ |
ದಿದ ನುಣ್ಣಯ್ತಲೆ ಲೀಲೆಯಿಂ ಸವಿದ ತಾಂಬೂಲಂಜಲಂ ಮಿಂದುದ
ಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನುವನೊಲ್ಲದಿದಬಲೆ ಚಿತ್ರಾಕಾರದಿಂ ತೋಡಿದಳ್ ||೨೩೪||

ಮಾನಿದ ನೀರೆಯೋಸರಿಸಿದಾಭರಣಂ ನಿನದಂ ಬೆಳರ್ತಬಾಯ್
ಸೂಸಿದ ಕುಂತಳಾಳಿ ಜಡೆಗಟ್ಟಿದ ವೇಣಿ ಮನೋವಿಷಾದದಿಂ |
ದೂಸರವಾದ ತನ್ನ ತನು ಬಾಡಿದ ವಕ್ರವಿನಿತ್ತು ಚಿತ್ತಚಿಂ
ತಾಪತಿ ಮಾಣಿಕಂಬಡೆದ ಚಂದವೊ ಮೇಣ್ ದಮಯಂತಿಯಂದವೋ
||೨೩೫||

ವ॥ ಅನಂತರಂ,

ದಿನಕರನುನ್ನತದ್ಯುತಿಗೆ ಪದ್ಮಿನಿ ಚೈತ್ರಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ನಂ
ದನವನಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಿರ್ಮಲತರತ್ನಮಯಕ್ಕೆ ಮರಾಳಿ ನೀರದ |
ಧ್ವನಿಗೆ ಮಯೂರಿ ಸಂತತಮಹೋತ್ಸವದಿಂ ಪೊರೆಯೇಳುವಂತೆ ತ
ನ್ನಿನಿಯನ ಕಾಣ್ಕೆಯಿಂ ಸುದತಿ ನೂತನಕಾಂತಿಯನಾಂತು ದೊಪ್ಪದೇ ||

ಬಿಡದೆಡರಾದ ದಂಪತಿಗೆ ದುಸ್ಥಿತಿಯಾದೊಡಮ ನೈಚಿತ್ತವಾ
ದೊಡಮಳಿಪಾದೊಡಂ ನಿಜಮತಿಭ್ರಮೆಯಾದೊಡಮುಗ್ರಪೀಡೆಯಾ |
ದೊಡಮಬಲಾದೊಡಂ ಮಹಿಮೆ ಕುಂದಿದೊಡಂ ಸಲೆ ಕಾಂತಭಕ್ತಿಯಂ
ಬಿಡುವರೆ ಸತ್ಕುಲೀನಸತಿಯರ್ ದಮಯಂತಿ ¹ಪರೀಕ್ಷ್ಯಳಲ್ಲವೇ ¹ ||೨೩೩||

ವ॥ ಎಂದು ಜನಮನಃಪರಿಣಾಮಂ ತನಿವರ್ಚಲ್ ಬಟಿಯಂ,

ಪ್ರಿಯೆಯ ಮನೋಹರೋಜ್ವಲವಿಲೋಚನಚಂಪಕಮಾಲೆ ದಂತಕಾಂ
ತಿಯ ನವಕುಂದಮಾಲೆ ನಬರಾಂತುನಿತೋತ್ಪಲಮಾಲೆ ದೇಹದೀ |
ಪ್ರಿಯ ವಿಲಸತ್ತಿರೀಷವನಮಾಲೆ ನೃಪಾಲನ ಹೃನ್ಮಧುವ್ರತ
ಪ್ರಿಯವನೋರ್ಚಿ ಮುನ್ನಿನದಣ್ಣಿಂ ಮಿಗಿಲಾಯ್ತು ಪುನಸ್ತ್ವಯಂವರಂ ||

ಹರಿಪೀಠಂ ಪಸೆ ಶುಧ್ಧಬುದ್ಧಿಜನಕಂ ಕಲ್ಯಾಣಗೇಹಂ ಮನಂ
ತರಳಾಪಾಂಗಮರೀಚಿಮಾಲೆ ಸಖಿಸಂದೋಹಂ ಸಮಸ್ತೇಂದ್ರಿಯಂ |
ಪರಿಣಾಮಂ ನವರತ್ನಭೂಷಣಚಯಂ ಮೃಗೂರ್ತಿಹಂ ಚಿತ್ತವಾ
ಗಿರಲೊಪ್ಪಿತ್ತು ಪುನಸ್ತ್ವಯಂವರಮಹೋತ್ಸಾಹಂ ಸರೋಜಾಕ್ಷಿಯಾ ||

ತನುಕಾರ್ತ್ಯಂ ತನುಮಧ್ಯಮಂ ವಿಪುಳಹೃಚ್ಚಿಂತಾಭರಂ ಕರ್ಕಶ
ಸ್ತನವಂ ಲೋಚನಮಾಂದ್ಯವಂಘ್ರಿಗತಿಯಂ ಚಂಚದ್ವಪುಕಾಳಮಂ |
ಘನನೀಳಾಳಕಮಂ ಸಮಂತು ಕೆಳೆಗೊಂಡೊಪ್ಪಿಪ್ಪಿನಂ ಪಂಕಜಾ
ನನೆಯಂ ಕಾಂತಿಯನಾಂತು ರಂಜಿಸಿದಳೋ ವೈದರ್ಭ ಸಂರಂಭದಿಂ ||

ದಯೆ ಧರ್ಮಂ ಧೃತಿ ವಿಕ್ರಮಂ ಕಳೆ ಗುಣಂ ಸದ್ವಿದ್ಯಾ ಸೌಜನ್ಯವ
ನ್ವಯವಾಚಾರ ಪರೀಕ್ಷೆ ಶಾಂತಿ ತಪದುದ್ಯೋಗಂ ಸಮಸ್ತಾಗಮಂ |
ಕ್ರಿಯೆ ಪೆಂಪಿಂದೊಡಗೂಡುವಂತೆ ನಳಪೃಥ್ವೀವಲ್ಲಭಂ ತನ್ಮನಃ
ಪ್ರಿಯೆಯೊಳ ಕೂಡಿದನಾತ್ಮಪುಣ್ಯಫಲದಿಂ ಲೋಕತ್ರಯಂ ಬಣ್ಣಿಸಲ್ ||

ಸತತಂ ದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿವೀಚೀನಿಚಯದ ತೆಹದಿಂ ಮೇಲೆಮೇಲೆಯ್ದಿ ಭೀಮ
ಕ್ಷಿತಿಪಂಗುತ್ವಾಹವಾರ್ತಾಸರಣಿಯನರೆಬರ್ ವಾರನಾರೀಜನಂ ಶೀ |

ಘೃತೆಯಿಂ ಪೇಟಲ್ ಮನೋರಾಗದ ಬೆಳವಿಗೆಯಂ ಸಂತತಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ತ
ತ್ಪುತೆಯುದ್ಯದ್ಬದ್ಧಿಯಂ ವರ್ಣಿಸುತನುನಯದಿಂ ಬಂದನಾ ಭೂತಳೇಶಂ ||

ವಿಮಳಾಚ್ಛಾದನಮಂ ಲಸನ್ನಣಿಮಯಾಲಂಕಾರಮಂ ಯಕ್ಷಕ
ರ್ದಮಮಂ ದಿವ್ಯಸುಗಂಧಮಾಲ್ಯಚಯಮಂ ತಾಂಬೂಲಮಂ ಪಾತ್ರದಿಂ |
ರಮಣೀಸಂತತಿಯಾಲತು ತನ್ನೊಡವರಲ್ ಬಂದಂ ಕರಂ ನೋಟು ಸಂ
ಭ್ರಮದಿಂ ನೈಷಧಭೂಪನಂ ತನುಜೆಯಂ ವೈದರ್ಭಭೂಪಾಲಕಂ ||೨೪೩||

ವ|| ಅಂತು ವಿದರ್ಭರಾಜಂ ಬಂದು ಜಾಮಾತ್ಯವನಲಂಕರಿಸಿ
ತದ್ವ್ಯತ್ತಾಂತಮಂ ಕೇಳ್ಯಾಗಳ್,

ಮೃಗಮದಪಂಕದಿಂ ತಿಲಕಮಂಜರಿ ಚಿತ್ರತಮಾಲಪತ್ರ^೧ವ್
ಲ್ಲಿಗಳನಳಂಕವೆತ್ತ ವಯವಂಗಳೊಳಾಂತು ^೨ನವ^೨ಪ್ರಸೂನಮಂ |
ಮಗಮಗಿಪಂದದಿಂ ತುಱಿಬಿ ಬಂದಳಿವಲ್ತೆ ಸಮಸ್ತವನ್ಯವ
ಸ್ತುಗಳೆನಗಾದುವೆಂದು ನಿಜವಲ್ಲಭನಂ ತಲೆವಾಗಿಪಂದದಿಂ ||೨೪೪||

ವ|| ಬಟಿಯಂ,

ಸುರತರು ಸತ್ಪಲಂಗಳನುದಂಚಿತ ಕಲ್ಪಲತಾಸಮನ್ವಿತಂ
ಧರಿಸಿ ವನಸ್ಥವಾದ ತೆಟದಿಂ ನಿಜನಂದನರಿಂ ಕಳೆತ್ತದಿಂ |
ಪರಿವಡೆದಂ ಸಮಸ್ತವಿಬುಧಪ್ರಿಯಾನುನ್ನತಮೂರ್ತಿ [ಬಂದು] ಬಂ
ಧುರತರವೀರಶೇನನೈಪನಂದನನುನ್ನತಹೇಮಪೀಠಮೊಳೆ ||೨೪೫||

ಲಲಿತಮುಖೇಂದುಮೂರ್ತಿ ರತಿ ಯೌವನಂಕ್ಷ್ಮಿತನುಪ್ರಕಾಶನಿ
ರ್ಮಳಸುಧೆ ಕೋಮಳಾಧರಮರುನ್ಮಣಿ ಪೂರ್ಣಕಟಾಕ್ಷ ಕಾಮದೋ |
ಜ್ವಲಿಸುರಧೇನು ಭೀಮತನಯಾರ್ಣವದೊಳೆ ನಿಷಧೇಂದ್ರಮಂದರಾ
ಚಲನಿಜಸಂಗದಿಂ ಪ್ರಕಟವಪ್ಪುದು ನೋಡ್ವೊಡಿದಾಪವಿಸ್ಮಯಂ ||೨೪೬||

ಓಪಳ ಪುಣ್ಯವಲ್ತೆ ಋತುಪರ್ಣನ ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ಬಂದ ವಿ
ದ್ರೂಪಿ ವಿಚಾರಿಸಲ್ ನಳನೈಪಾಲಕನಾದನನಂಕೆಯಿಂ ಪಿಕಾ |
ಳಾಪೆ ಕಟಾಕ್ಷಕಾಂತಿವನಮಾಲೆಯನಿಕ್ಕೆ ಪುನಸ್ಪ್ರಿಯಂವರ
ಶ್ರೀ ಪರಮೋತ್ಸವಂಬಡೆದನೆಂದುದು ಪಾರಜನಂ ಮಹಾಜನಂ ||೨೪೭||

ವ|| ಅದಂ ಕೇಳ್ವೊ,

ದಾವತಿವೆತ್ತುವಂದ ಋತುಪರ್ಣನೈಪಂ ಪುರದೊಳೆ ನಿರಂತರಂ
ತೀವಿದ ವಾರ್ತೆಯಂ ಪಲಬರಿಂ ತಿಳಿವಂತಿರೆ ಕೇಳ್ವೊ ಪಂದೆಯಂ |

ಪಾವಡದಂತೆ ಮೆಯ್ಯುಟ್ಟಿದು ಸೈವೆಟಿಗಾಗಿ ಪುನಸ್ತ್ವಯಂವರಂ
 1ದೇ1ವಿಗೆ ಚೆಲ್ಪನಾಯ್ತು ಸತಿಬುದ್ಧಿ ಚತುರ್ಗುಣವಲ್ಲೆ ಭಾವಿಸಲ್ ||೨೪೮||

ವ|| ಎಂದಾ,

ಏತೆಟದಿಂ ಬಾಹು ಕವೆನ
 ರೀತಂಗಾಯ್ತೀಗಳದೆಂತು ಪೋಯ್ತು ನಳಪ್ರ |
 ಖ್ಯಾತಿಯದೆಂತಾಯ್ತೆಂದಿವ
 ನಾತುರದಿಂ ನೋಡಲೆಯ್ಯಿರಂ ಮುತುಪರ್ಣಂ ||೨೪೯||

ವ|| ಅಂತು ಮುತುಪರ್ಣಂ ಬಂದು ವಿನಯಪುರಸ್ಕರಂ ಕೇಳ್ವುದುಂ,

ಕಲಿಪೊರ್ದಲ್ ಪೊಟಿಮುಟ್ಟು ಪೋದನಿದಿರೊಳ್ ಕರ್ಕೋಟಕಂ ಕಂಡು ತ
 ನ್ನೊಲವಿಂ ಕರ್ಚಿದೊಡಾಯ್ತು ಬಾಹುಕವೆನರ್ ವಿದ್ಯಾಪದಿಂದೀಗಳಾ |
 ಕಲಿ ಪಿಂಗಲ್ ಪಣಿಯಿತ್ತ ವಸ್ತ್ರವೆರಡಂ ಸರ್ವಾಂಗದೊಳ್ ತಾಳ್ಪಿರಲ್
 ನಳನಾದೆಂ ಮುತುಪರ್ಣ ಕೇಳ್ ನಿಜಪುರಕ್ಕೆ ಯ್ದುತ್ಸಹ್ಯದೈಯಿಂ ||೨೫೦||

ವ|| ಎಂದೆಲ್ಲರಟುವಂದದಿಂ ಮುತುಪರ್ಣನಂ ಮುನ್ನಿಸಿ ಕಳುಪಲಾತಂ,

ಮತಿಯಂ ಲಜ್ಜೆಯನಾರ್ಪಿಸುತ್ತ ಮಿಕೆಯಂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಂ ಮುನ್ನಿನು
 ನ್ನತಿಯಂ ಸತ್ಯವನ್ನೇಪ್ಪೆ ವೆತ್ತ ಸುಖಮಂ ಮೆಯ್ಯಾಣ್ಣಿಯಂ ನೀತಿಯಂ |
 ಧೃತಿಯಂ ಧೈರ್ಯವನುತ್ಪ್ರಪಾಚರಣವಂ ಗಾಂಭೀರ್ಯವಂ [. . .]
 ನುತಿಯಂ ಮುತ್ತುಟೆಲ್ಲವಂ ಕಿಡಿಸುಗುಂ ಬೆಂದಾಸೆಯೆಂದಂ ನೃಪಂ ||೨೫೧||

ವ|| ಎಂದಾತನತ್ತಲ್ ಪೋಗೇ,

ಕಲಿಬಿಲದೊಳ್ ನಳೋರ್ವಿಪನಿದಾನವಹೀಂದ್ರವಿಷಾರ್ಥರಕ್ಷೆಯಿಂ
 ಚಲಿಸದೆ ಪಾರ್ಥಿವಾಶ್ರಯದಿಸಿದುರ್ದನುದ್ಧಮತಿಪ್ರಭಂಜನೋ |
 ಜ್ವಲಬಲದಿಂ ವಿದರ್ಭನೃಪನಂದನೆ ಸಾಧಕ ಕಂಡು ಸಾಧಿಸಲ್
 ತೊಳಗುಗೆ ಸಂತತಂ ನಿಳಯದೊಳ್ ನೆಲಿಸಿಪುರದೊಲೆಂ ವಿಚಿತ್ರಮೇ ||೨೫೨||

ವ|| ಅಂತು ಕತಿಪಯದಿನಂಗಳದರ್,

ಅಕ್ಷದ್ಯೂತದಿನನ್ನ ವಿ
 ಪಕ್ಷಿಗೆ ಸೋಲೈ ಮದೀಯರಾಜ್ಯವನಾತಂ |
 ಗಕ್ಷಯದುಃಖವನೀವೆಂ
 ಸ್ವಕ್ಷೇತ್ರವನಾಡಿ ಗೆಲೈನಿದು ಸತ್ಯತರಂ ||೨೫೩||

ವ|| ಎಂದು ವಿದರ್ಭರಾಜನಿಂ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು,

ಮುಖಜೂಜಂ ಕುಡುವೇಲ್ವುದಾಂ ರವಣಮಂ ಬೇಲ್ವಂತುಟಂ ತಂದೆನೆಂ
ದಹುಪಲೊರ್ವ ಕಠೋರವಾಕ್ಯಮುಖನಂ ದೂತಟ್ಟೆ ತನ್ನೈಷಧಂ |
ತಹುನಂದಂ ಕರಿಪುಷ್ಪ ರಂಗೆ ಕಲಿಯಿಂ ಮುಂಸೋಲ್ತ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮೆ
ಯ್ಮುಕುಂ ಪಿಂಗಿ ರಹಸ್ಯದಿಂ ಪುರಜನಂ ಕಂಡತ್ತು ಸೋತ್ಸಾಹದಿಂ||೨೫೪||

ವ|| ಅಂತು ವಿದರ್ಭನಿಂದಾದ ಸಕಲಸಂಭ್ರಮಂ ಬೆರಸು ನಳಂ ಬರ್ಪುದುಂ,

ಬರವೇಲ್ ಪೋ ಮುಖಜೂಜನಾಡಿ ರವಣಂ ಪೋಗಿದರ್ ತನ್ನಂಗನಾ
ಭರಣಂ ಪೋಗಿ ಸುಸಾಧ್ವಿಯಂ ಸುದತಿಯಂ ಸೋಲ್ಪಂದಮುಂಟಾದೊಡೆಂ |
ದರುಣಾಕ್ಷಂ ಸ್ಫುಟಕೋಪದಗ್ಧಹೃದಯಂ ದಪ್ಪೋಷ್ಯನಂದಾಗಿ ಪು
ಷ್ಪ ರಕಂ ತಾಂ ಮಗುಲ್ದಟ್ಟಿದಂ ಕಡುಪಿನಿಂ ಬಂದಾತನಂ ದೂತನಂ ||

ವ|| ಅವನಾ ಮಾಪ್ಪೆಯಿಂ ಪೇಲ್ವುದುಂ ಪುಷ್ಪ ರನೆಡೆಗೆ ನೈಷಧಂ ಬಂದು,

ಸರಿಸದ ಹೊನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಗಳ ಬಾರಿಯ ಸಾರಿಯನ್ನೈದು ನಾಲ್ಕು ನಾ
ಲ್ಕಿ ರಡುಮನೋರಣಂಬಡೆದು ಪೂಡಿ ಮದದ್ವಿಪವಂತದಕ್ಷವಂ |
ಪರಿಕಿನಿ ನೋಡಿಯೊಡ್ಡ ವಿನಿತೆಂದು ಪಲರ್ ಕಿತವರ್ಗ ಕೋಪವಂ
ಕುರಿಸಲಿಳಾಧಿಪಂ ನಗುತ ಡಾಳಿಸಿದಂ ಬೆದಲಿಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಪ ರಂ ||೨೫೬||

ಒಡ್ಡಿ ದನಾರಿಯಿಂ ತಿಪವ ಕಯ್ಯೊಡನಿಕ್ಕುವ ಕಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟು ಮ
ತ್ತೊಡ್ಡುವ ಕೊಂಬನೆಬ್ಬ ಸುವ ಸಾರಿಗಳಂ ಸೆಹುಗೆಯ್ವ ಜಾತಿನಿಂ |
ದೊಡ್ಡ ವನೊಯ್ಯನೇಳಿಸುವ ಡಾಳವನೊತ್ತು ವ ತಿದ್ದಿ ಕೊಳ್ಳೆನಲ್
ಚಡ್ಡಿನಿ ನಿಲ್ವ ನೂತನದುರೋದರಕೇಳಿ ಪಳಾಳವಲ್ಲವೇ ||೨೫೭||

ಏಹುಸಿದೊಡ್ಡವಂ ಬಿಡದೆ ಗೆಲ್ವ ಕೆರಳ್ವತೆ ಲೆಕ್ಕದಾಯವಂ
ತೋಹುದರೆಂಬ ಕೈಮಹಿಯದೊಂದೆರಡೆಂದೆಣಿಸುತ್ತ ರೇಪೆಯಂ |
ಕೀಳಿನದಾಯವಂ ಪಿಡಿವ ಕೋಪಿನಿ ಗೆಲ್ವ ಪೆಳಿರ್ಗ ಡಾಳವಂ
ಮಾಹುವ ಬಿನ್ನಣಂ ಬಡೆದುದಂತವರಿವರೊಳಕ್ಷಬೇಳನಂ ||೨೫೮||

ದ್ವಿಗುಣಂ ಪೋದುದು ಪೋಗಲಿದರ್ಪುದದೊಚ್ಚೊತ್ತಂ ಬರಲ್ ಗೆಡ್ಡೆನಿ
¹ತ್ತಿಗನೊಂದೇ ಕಡು ಪೊಲ್ಲದುಂಟುತಿವೆಲ್ಲಂ ಕೊಂಬೆನೇಯರ್ಧವಂ |
ತೆಗೆ ಕಯ್ಯಂ ಬಿಡು ಡಾಳಿಪೆಂ ತಡೆಯದಿರ್ ಹಾಸಂಗಿಯಂ ನಿನ್ನ ಬಾ
ಡ್ಕಿಗಿದೊಂದಾಟವೆನುತ್ತ ನೈಷಧನೈಪಂ ಗೆಲ್ದಂ ಸಮಸ್ತೋರ್ವಿಯಂ ||

ಬೇಡಿದ ದಾಯಂ ಬೀಬಲ್
 ಪೂಡಿದ ಪಲಗೆಗಳನೆಲ್ಲವಂ ಗೆಲ್ಲಂ ಕೈ |
 ಗೂಡಿತ್ತು ಬಯಕೆ ನೈಪತಿಗೆ
 ಗಾಡಿಯೊಳಂದಕ್ಕಪ್ಪದಯವೇಂ ಕೇವಳಮೇ ||೨೬೦||

ತುರಗ[ವ]ನಿಭವಂ ಕೋಶವ
 ನರಮನೆಯೊಳಗುಳ್ಳದೆಲ್ಲವಂ ರಾಜ್ಯವನೊಂ |
 ದರೆಜಾವದೊಳಾಡಿ ನರೇ
 ಶ್ವರನನಿತಂ ಗೆಲ್ಲು ನೂಂಕಿದಂ ಪುಷ್ಪರನಂ ||೨೬೧||

ವ|| ಅಂತು ನೂಂಕಿ,

ವನಿತೆಯರೊಲೈ ನೀಚರ ಸುಖತ್ವ ಸೌಪತ್ಯರ¹ ಮಾತು ಕನ್ನಗ
 ಳ್ಳರ. ವಿಭವಂ ನೈಪಾಲಕರ ಮನ್ನಣೆ ಬೂದಿಯ ಬೊಟ್ಟು ಯಾವನಂ |
 ಕನನಿನ ರಾಜ್ಯಮುಕ್ಕೈ ನದ ರೂಪ ಬುಧಕ್ಕಳ ಕೋಪವೇಟ್ಟೆ ಜೂ
 ಳಿನ ನಿರಿ ನಿತ್ಯವೆಂದು ಪರಿಣಾಮಿಸುವರ್ ಮರುಳನ್ನದಿರ್ಪರೇ ||೨೬೨||

ವ|| ಆಗಳ್,

ಮಿಗೆ ತಲೆಗುತ್ತಿ ಪಾಯೊಣಗಿದಂ ನಿತಿಲ್ಲವೆ ಕಂಡಕಂಡರಂ
 ನಗೆಗೆಡೆಯಾಗಿ ಕಯ್ಯ ಚಿಟುಕಂ ಕಳೆವುತ್ತಿ ರದೂಯ್ಯನೆದು² ಮಂ |
 ಡೆಗೆ ಮುಸುಗಿಕ್ಕಿ ಮಯ್ಯಿಟ್ಟೆರು ಸುತ್ತುನೆ ಸುಯ್ದೆಗೆಟ್ಟು ಸೋಲ್ತ
 ಪುಷ್ಪರನಡಿಯಿಟ್ಟುನೊಂದೆರಡನಂತದನೀಕ್ಷಿಸಿದಂ ನೆಳೋರ್ವಿಪಂ ||೨೬೩||

ನಿನ್ನಾಧೀನವೆ ಕಲಿ ಮುಳ
 ದೆನ್ನಂ ಬೇಸಣಿಸಲೆಂದು ಜೂಜಿನ ನೆವದಿಂ |
 ಬೆನ್ನಟ್ಟೆ ಬಿಟ್ಟನಲ್ಲದೆ
 ಪುನ್ನೆಂದುಂ ಸೋಲವೆಂಬುದಂ ಕೇಳ್ದುಹಿಯಂ ||೨೬೪||

ನಿನ್ನಯ ಮನವಾಪ್ಪೆಗೆ ಮಿಗೆ
 ಮುನ್ನೊಂದೆಡೂರ್ಗುಂಟವಂ ಪಾಲಿಸಿಕೊಂ |
 ಡೆನ್ನಯ ರಾಜ್ಯಬೊಳಿರು ಸುಖ
 ದಿಂ ನೀನೆಂದಂದು ಕಳುಪಿದಂ ಪುಷ್ಪರನಂ ||೨೬೫||

ವ|| ಆಗಳ್,

ರವಿ ತಲೆದೋಲಿಲಂಬುಬವರಲ್ಲೊಡಗಿದಳಿ ಪಾಯುವಂತೆ ಮಾ
 ಧವಮುತುವೆಯ್ತರಲ್ ತರುಚಿಯಂ ಪನುರೇಣಿ ಸುರುಳ್ಳು ನೀಳ್ವ ಪಂ |

¹ ವತ್ಯದ.

ದೊವಲುದಿವ್ವಂತೆ ನೈಷಧನ್ಯಪಂ ಬರಲಾ ನಿಷಧೋರ್ವಿ ಪೆರ್ಚಿಯು
ತ್ಸವದಿನಿರಲೈ ಪೋದನು ಸುರಿಕ್ಕದೆ ತನ್ನರನಂತೆ ಪುಷ್ಕರಂ ||೨೬೬||

ವ|| ಅಗಳ್,

ಸುರೆಯಂ ಬಾಡವಧೂಮವಂ [ಗರಳವಂ] ಶೈವಾಳವಂ ಭಂಗವಂ
ನೊರೆಯಂ ನೊಂಕಿ ಸುರದ್ರುವಿಂದಮ್ಮತದಿಂ ಶ್ರೀಕಾಂತೆಯಿಂ ರತ್ನದಿಂ |
ಹರಿಯಿಂ ನಿತ್ಯಮಹತ್ತ್ವಮಂ ಪಡೆದು ದುಗ್ಧಾಂಭೋಧಿಯೊಳ್ ನಂತತಂ
ಪರಮಪ್ರೀತಿಯೊಳಿದ್ ನೈಷಧಪುರಂ ಚೆಲ್ವಾಯ್ತು ಸತ್ಸಂಗದಿಂ ||೨೬೭||

ವಿಮಲಪುರಕ್ಕಂದಾದುದು

ವಿಮಳತ್ವಂ ದುಷ್ಕಪುಷ್ಕರಂ ಪೋದಂ ವಿ |

ಕ್ರಮಿ ಲೋಕಬಂಧು ಬರ್ದಂ

ದಮಯಂತೀವಲ್ಲಭಂ ಪರಾರ್ಧಚರಿತ್ರಂ

||೨೬೮||

ವ|| ಬಟಿಯಂ,

ಪರಮಪ್ರೀತಿಯನಪ್ಪುಕಯ್ತು ನಳಧಾತ್ರೀವಲ್ಲಭಂ ಸಿಂಹವಿ
ಪ್ಪರದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಲಚ್ಚವೊತ್ತಳಿಕೆಯಿಂ ಮಂತ್ರಿವ್ರಜಂ ರಾಜಪು |
ತ್ರರನೇಕರ್ ನಿಜಪಾರರಾಪ್ತರೂಪೆದಟ್ಟಂದೆಲ್ಲರುಂ ಕಾಣ್ಕೆಯಂ
ಚರಣಕ್ಕಿತ್ತು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಮುಖವಂ ಕಯ್ಯೆತ್ತಿ ಮಯ್ಯಿಕ್ಕಿದರ್ ||೨೬೯||

ವಾರವಧೂಜನಂ ಕನಕಪಾತ್ರದೊಳೊಪ್ಪುವ ರತ್ನದೀಪದಿಂ
ದಾರತಿಯೆತ್ತಿ ತಮ್ಮ ನಯನಪ್ರಭೆಯಿಂ ಕುಸುಮೋಪಹಾರವಿ |
ಸ್ತಾರವನೊಲ್ಪು ಮಾಡಿ ಮಣಿಕಂಕಣಯುಂಕೃತಿಯೊಪ್ಪೆ ನಾರ್ದು ಕೂ
ಪಾರತರಂಗನಾಮ್ಯನಿತಚಾಮರವಂ ನಲಿದಿಕ್ಕಿದರ್ ಕೆಲರ್ ||೨೭೦||

ಪುರದೊಳಗಪ್ಪಶೋಭೆ ಪರಿರಂಜಿಸಲೊಪ್ಪುವ ಕೇರಿಕೇರಿಯೊಳ್
ಪರಿಪರಿಯಾಡೆ ಪೌರಜನವೆಣ್ಣೆಸೆಯಂ ಮಿಗಿಲಾದ್ಯುಷೋಷವಂ |
ಬರನವರತ್ನಹೇಮಕುಸುಮಂಗಳನಿಕ್ಕೆಲದೊಳ್ ನಿವಾರಿಸು
ತ್ತುರುಮುದದಿಂ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕಯ್ಯುಗಿದಿರ್ಸುದು ಸೇವಕವ್ರಜಂ ||೨೭೧||

ವ|| ಅಂದರ್,

ಮುಖಜೂಜನಾಡಿ ಗೆಲ್ವಾಂ

ಪೊಟಿಮಡಿವಿದನೆನ್ನ ರಾಜ್ಯದಿಂ ಪುಷ್ಕರನಂ |

ಕುಉವಿದು ತನಯರ್ನಹಿತಂ
ಮಉದಿವನಂ ಮತ್ಪುರಕ್ಕೆ ಬಪ್ಪದು ಬೇಗಂ ||೨೭೨||

ವ|| ಅಂತು ದಮಯಂತಿಯಂ ಕರಸೆ,

ವನಿತಾರತ್ನವಿದರ್ಭನಿಂದ ನೃಜಗತ್ಪ್ರಖ್ಯಾತನಿಂ ತಾತನಿಂ
ವಿನಯಂ ಕೈಮಿಗಲಂಘ್ರಿಗಳ್ಗೆ ಉಗಿ ತಾಂ ಬಿಡೊಡ್ಡು ಸಂತೋಷದಿಂ |
ಜನಲೋಕಕ್ಕೆ ನವೀನವೆಂದಜನಲೋಕಂ ಬಪ್ಪವೊಲ್ ಬಪ್ಪಳಂ
ಗನೆ ಪುತ್ರರ್ವರನೊಲ್ಲು ಸೈಷಧಪುರಕ್ಕಾ ನಂದನಂದೋಹದಿಂ ||೨೭೩||

ನಿರುಪಮನಂಪದಂ ಸಕಳರಾಜ್ಯಸಮೃದ್ಧಸುಖಪ್ರಸರ್ಧನಂ
ಪರಮಮಹೋತ್ಸವಂ ನಿಜಕಳತ್ರತನೊಭವಬಂಧುಸಂಗಮಂ |
ಸ್ಥಿರತರಮಪ್ಪಿನಂ ತನಗನೇಕಯುಗಂ ವಿಜಯಪ್ರತಾಪದಿಂ
ನಿರವಧಿಕೀರ್ತಿಯಂ ತಳೆದು ರಂಜಿಸುತಿದ್ವನುದಾರವಿಕ್ರಮಂ ||೨೭೪||

ಈ ಕೃತಿಯಂ ಮನಂ ಬಯಸಿ ಕೇಳ್ವ ಜನರ್ಗೆ ಸಮಸ್ತಶಾಸ್ತ್ರತ
ಶ್ರೀಕೃಪೆ ಪಿಂಗದಿರ್ಕ ಸತತಂ ಪರಮೋತ್ಸವನಿತ್ಯವೈಭವ |
ಶ್ರೀಕೃತದೇವೈ ರಂಜಿಸುಗೆ ಕಲ್ಪಶತಂ ಕಲಿ ಪೊರ್ದದಿರ್ಕ ಶೋ
ಭಾಕೃತಿಯೊಂದಿ ನಿಲೈ ಧರಮೇರುಮಹೀಧರಮೊಪ್ಪುತಿರ್ಪಿನಂ ||೨೭೫||

ಬಾಣಾಸುರವಿಜಯಂ ಕ
ಲ್ಯಾಣನಳಖ್ಯಾತಿದಶಕುಮಾರಚರಿತ್ರಂ |
ಕ್ಷೋಣೀಜನಕರ್ಣಮನಃ
ಸ್ತ್ರೀಣನವಿವು ಚೌಂಡರಾಜವಿರಚಿತಕೃತಿಗಳ್ ||೨೭೬||

ಅನುಬಂಧ

ನಳಕಥಾಸಾಹಿತ್ಯ

ಸಂಸ್ಕೃತ

ನಂ.	ಗ್ರಂಥದ ಹೆಸರು	ಕರ್ತೃ	ವಿಶೇಷಾಂಶ
೧	ನರೋಪಾಖ್ಯಾನಂ	ವ್ಯಾಸ ಮಹರ್ಷಿ	ಭಾರತ (ವನಪರ್ವ ೪೯-೭೭ ಅಧ್ಯಾಯಗಳು)
೨	"	ಸೋಮದೇವಭಟ್ಟ	ಕಥಾಸರಿತ್ಸಾಗರ (ತರಂಗ ೫೭)
೩	"	ಗುಣಾಧ್ಯ	ಬೃಹತ್ಕಥಾಂತರ್ಗತ
೪	ಅಂತರ್ನಲಾಖ್ಯಾಯಿಕಾ	ಕ್ಷೇಮೇಂದ್ರ	ಬೃಹತ್ಕಥಾ ಮಂಜರಿ ಲಂಬಕ ೧೫.
೫	ನರೋಪಾಖ್ಯಾನಂ ...	ಕ್ಷೇಮೇಂದ್ರ	ಭಾರತ ಮಂಜರಿ ಅರಣ್ಯ ಪರ್ವ (ಶ್ಲೋಕಗಳು ೩೭೨೭-೦೪)
೬	"	ದೇವಪ್ರಭಾ ಸೂರಿ	ಪಾಂಡವ ಚರಿತಾಂತರ್ಗತ
೭	ನಲಚರಿತಂ	ಹೇಮಚಂದ್ರಾಚಾರ್ಯ	ತ್ರಿಷಪ್ತಿ ಶಲಾಕಾ ಪುರುಷ ಚರಿತ (ಪರ್ವ ೮, ೯, ೩)
೮	"	ದೇವವಿಜಯ ಗಣಿ	ಪಾಂಡವ ಚರಿತಾಂತರ್ಗತ
೯	"	ಗುಣವಿಜಯ ಗಣಿ	ಗದ್ಯನೇಮಿನಾಥ ಚರಿತಾಂತರ್ಗತ.
೧೦	"	ಸೋಮಪ್ರಭಾಚಾರ್ಯ	ಕುಮಾರವಾಲ ಪ್ರತಿದೋಷ ಪ್ರಸ್ತಾವ ೧.
೧೧	ದವದಂತೀ ಚರಿತಂ	ವಿನಯಚಂದ್ರ ಸೂರಿ	ಮಲ್ಲಿನಾಥ ಚರಿತ್ರಂ (ಸರ್ಗ ೭)
೧೨	ದವದಂತೀ ಕಥಾ	ಜಿನನಾಗರ ಸೂರಿ	ಕರ್ಪೂರ ಪ್ರಕರಃ (೩೬ ಪುಷ್ಪಾದ್ಯಾರಂ).
೧೩	"	ಸೋಮಲಿಲಕ ಸೂರಿ	ಶೀರೋಪದೇಶ ಮಾರಾಂತರ್ಗತ
೧೪	ದಮಯಂತೀ ಕಥಾ	ಶುಭಶೀಲಗಣಿ	ಭರತೇಶ್ವರ-ಬಾಹುಬಲ ವೈಶ್ಯಾಂತರ್ಗತ.
೧೫	ನೈಷಧ ಚರಿತಂ ...	ಶ್ರೀಹರ್ಷ	
೧೬	ರಾಘವ ನೈಷಧೀಯಂ	ಶ್ರೀ ಹರದತ್ತ ಸೂರಿ	
೧೭	ಸಹ್ಯಾದಯಾನಂದಂ ...	ಕೃಷ್ಣಾನಂದ	
೧೮	ಭೈಮಾ ಪರಿಣಯಂ	ಮಂಡಿಕಲ್ ರಾಮಾ ನಾಟಕಂ	ಶಾಸ್ತ್ರಿ
೧೯	ನಲಚರಿತ್ರ ನಾಟಕಂ	ನೀಲಕಂಠ ದಿಕ್ಷಿತ	
೨೦	ನಲದಮಯಂತೀಯಂ	ಕಾಲಪಾದ ತರ್ಕಾಚಾರ್ಯ	
೨೧	ನರೋದಯ ಕಾವ್ಯಂ	ಕಾಳಿದಾಸ	
೨೨	"	ರವಿದೇವ	
೨೩	ನರಾಭ್ಯುದಯಃ ...	ವಾಮನಭಟ್ಟ ಬಾಣ	
೨೪	ನಲ ಚಂಪುಃ	ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಭಟ್ಟ	
೨೫	ನಲವಿರಾಸ ನಾಟಕಂ	ರಾಮಚಂದ್ರ ಸೂರಿ	

ನಂ.	ಗ್ರಂಥದ ಹೆಸರು	ಕರ್ತೃ	ವಿಶೇಷಾಂಶ
೨೬	ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕೋದಯ ನಾಟಕಂ	ದೇವೀಶರಣ ಕವಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ	
೨೭	ನಲ ವಿಕೃಮ ನಾಟಕಂ	?	
೨೮	ನರಾನಂದ ನಾಟಕಂ	ಜೀವವಿಬುಧ	(ಅಮುದ್ರಿತ)
೨೯	ನಲವರ್ಣನ ಕಾವ್ಯಂ	ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರ	"
೩೦	ನಲಧೂಮಿಪಾಲರೂಪಕಂ	?	"
೩೧	ನಲಚರಿತಂ (ಕಾವ್ಯ)...	?	"
೩೨	ನಲ ಯಾದವ ರಾಘವ ಪಾಂಡವೀಯಂ (ಕಾವ್ಯ)	?	"
೩೩	ನಲ ಸ್ತೋತ್ರಂ	?	"
೩೪	ದಮಯಂತೀ ಪರಿಣಯಂ	?	"
೩೫	ಭೈರವ ಪರಿಣಯಂ	ರತ್ನಪೀಠ ದೀಕ್ಷಿತ	"
೩೬		ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯ	"
೩೭	"	ಶರಣೋಪಾಚಾರ್ಯ	"
೩೮	ನಲ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರೀಯ ವಿರೋಮ ಕಾವ್ಯಂ		
೩೯	ದಮಯಂತೀ ಕಥಾ ವಿವರಣಂ	ಚಂಡಪಾಂ	"
೪೦	ದಮಯಂತೀ ಪರಿಣಯ ಚಂಪುಃ	ಚಕ್ರಕವಿ	"
೪೧	ನಲ ವಿರಾನ ನಾಟಕಂ	ಅಹೋಬಿಲ ನೃಸಿಂಹಕವಿ	"
೪೨	ನರಾಯಣ ಕಾವ್ಯಂ	ಮಾಣಿಕ್ಯ ಚಂದ್ರನೂರಿ	"
ಕನ್ನಡ			
೧	ನಳೋಪಾಖ್ಯಾನ (ಚಂಪು)	ಸಿ. ಶಿವಶಂಕರ ಶಾಸ್ತ್ರಿ	
೨	ನಳ ನಾಟಕ	ಡಿ. ಶಾಮರಾವ	
೩	ದಮಯಂತೀ ಚರಿತ್ರೆ (ಷಟ್ಪದಿ)	ಸೋನಲೆ ಅಯ್ಯಾಶಾಸ್ತ್ರಿ	
೪	ನಳ ಚರಿತ್ರೆ (ಯಕ್ಷಗಾನ)	ವಿ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ	
೫	ನಳದಮಯಂತೀ ಪುಣ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ	ಸಿ. ಶಿವಶಂಕರ ಶಾಸ್ತ್ರಿ	
೬	ನಳದಮಯಂತಿಯರ ಕಥೆ (- ಚನ ಕಾವ್ಯ)	?	
೭	ದಮಯಂತೀ ಸ್ವಯಂವರ	ಬಸಪ್ಪಶಾಸ್ತ್ರಿ	
೮	ನಳಚರಿತ್ರೆ (ಷಟ್ಪದಿ)	ಕನಕದಾಸ	
೯	ನಳಚಂಪು (ನಳಚರಿತ್ರೆ)	ಚೌಡರಾಜ	
೧೦	ವೈಕುಂಠ ನಳಚರಿತ್ರೆ (ಯಕ್ಷಗಾನ)	ಶೇಷದಾಸ	ಅಮುದ್ರಿತ
೧೧	ನಳನಾಟಕ	ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಕವಿ	"
೧೨	ನಳಚರಿತ್ರೆ (ಯಕ್ಷಗಾನ)	ಲಿಂಗರಾಜ	"
೧೩	"	ದೇವಶಿವಾಮಣಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಯ್ಯಂಗಾರ	"

